Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

2605

491.09-5
P-79

201D

Ա. ՌԱՋԻՆ ՔԱՅԼ

Ի ԳՐՈՑ ԲԱՐԲԱՌ

ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ

ՀԻՆ ՀԱՅԵՐԵՆԻ

ԵՐՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՃՈՒԽ ՊԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ ՈՒ ԱՄՓՈՓ ՁԵՒՈՎ

ՅՕՐԻՆԵՑ

Շ. ԹԱԴԷՈՍ Վ. ԹՈՒՄԱՃԱՆ

ՅՈՒԽՏԻՆ ՄԽԻԹԱՐԱՑ

ՎԵՆԵՏԻԿ — Ս. ՂԱԶԱՐ

1921

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ԳՐԵԱՆՔ

ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ. — Հայ. նոր տպագր. պատկերազարդ, տպ. 1819, գին ֆր. 0,50։

ԱՌԱՋԻՆ ԳԻՐՔ. — Ընթերցման տղայոց աշխարհ, պատկերազարդ. Հեղ. Հ. Ա.ճանիա Գոնտարճեան, տպ. 1906. գին ֆր. 1։

ԱՌԱՋԻՆ ՔԱՅԼ. — Ի գրոց բարբառ. գործնական քերականութիւն. Հեղ. Հ. Թադէոս Թովմասեան, տպ. 1894, 1909, 1921. էջ 346, գին ֆր. 10։

ԱՌՋԵՒՆ ՍՏԼԱՍ. — Աշխ. համառօտ աշխարհագրութիւն, պատկերազարդ. Հեղ. Հ. Մեսրոպ Սահակեան, տպ. 1910։ գին ֆր. 10։

ԱՌՋԵՒՆ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ. — Գրաբ. Հ. Եղ. Հիւրմիւզ, տպ. 1867, գին ֆր. 2։

ԲԱՌԱՐԱՆ ԱՌՋԵՒՆ. — Լիակատար և համառօտ բառգիրք հայերէն գրաբար լեզուի՝ աշխարհաբար բացատրութեամբ. Հեղ. Մխիթ. Հարք, տպ. 1865. էջ 849, գին ֆր. 25։

ԲԱՌԳԻՐՔ ԱՆԳԼԻԵՐԷՆ. — 2 հատ. ընդարձակ, Ա. Անգղ.–Հայ, Բ. Հայ–Անգղ, գին ֆր. 70։

ԲԱՌԳԻՐՔ. — Գաղղ.–Հայ. աշխարհաբար. Հեղ. Հ. Սամուէլ Գանթարեան, Տպ. 1885, 1912, էջ 1572, գին ֆր. 20։

ԲԱՌԳԻՐՔ ԳՐՊԱՆԻ. — 2 հատոր Գաղղ. – Հայ, Հայ – Գաղղ. Հեղ. Հ. Ա.ճանիա Գոնտարճեան, տպ. 1914, գին ֆր. 6,50։

ԲԱՌԳԻՐՔ. — Իտալ–Հայ–աշխարհաբար. դպրոցաց համար, Հեղ. Հ. Սամուէլ Գանթարեան, տպ. 1909, գին ֆր. 10։

ԲԱՌԳԻՐՔ. — Հայ–Իտալ. ընդարձակ և ընտիր աշխատութիւն. Հեղ. Հ. Մ. Ջախջախեան, տպ. 1837, էջ 1508, եռասիւն, գին ֆր. 100։

ԲԱՌԳԻՐՔ. — Աշխարհաբարէ–Գրաբար. Հեղ. Գերպ. Եղ. Հիւրմիւզեան, տպ. 1879, գին ֆր. 10։

ԲԱՌԳԻՐՔ ՆՈՐ ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ԼԵԶՈՒԻ. — 2 հատ. մեծագիր, տպ. 1836–37, էջ 2207, եռասիւն, գին. ֆր. 1000։

ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ կամ ՖԻԶԻՔԱ. – Աշխ. 2 հատոր պատկերներով կամ ձևերով. Հեղ. Հ. Մ. Քաջունի. տպ. 1871, էջ 863, գին ֆր. 10։

ԴՊԱՀԱՇԻՒ. — Որ է Ալճէպրա. գրաբ. դասագիրք. Հեղ. Հ. Հմայեակ Պապիկեան, տպ. 1858, գին ֆր. 5։

— ՆՈՑՆ, Աշխ. ընդարձակ. դպրոցաց համար. Հեղ. Հ. Հմայեակ Պապիկեան, տպ. 1875, գին ֆր. 5։

ԴԻՑԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ. — Գրաբ. դասագիրք. Հեղ. Գերպ. Եղուարդ Հիւմիւզեան, տպ. 1840, 1867, 1885, էջ 138, գին ֆր. 1,50։

ՆԱՆԴԻՒՆԱԶԱՔՈՒԹԻՒՆ. — Գրաբ. երկու մասերու բաժնուած, Հեղ. Հ. Սահակ Պրոնեան, տպ. 1810, էջ 104, գին ֆր. 2,

ԵՐԿՐԱԶԱՔՈՒԹԻՒՆ. — Գրաբ. երեք գիրք բաժնուած. Հեղ. Հ. Սահակ Պրոնեան, տպ. 1794, էջ 423, գին ֆր. 2,50։

— ՆՈՑՆ. աշխ. դասագիրք. Հեղ. Հ. Մեսրոպ Սահակեան, տպ. 1886, էջ 103, գին ֆր. 2,50։

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՍԿԶԲՈՒՆՔ. — Իրաւագիտութեան. քաղաքագիտութեան և օրէնսգիտութեան. 4 հատոր, տպ. Ա. Բ. Գ. 1902. – Դ. 1908, գին ֆր. 5։

ԹՈՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ. — Աշխ. բարձրագոյն դասու աշակերտաց համար. Հեղ. Հ. Հմ. Պապիկեան, տպ. 1863, էջ 682, գին ֆր. 6։

ԸՆԹԱՑՔ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ

ԱՌԱՋԻՆ ՔԱՅԼ

Ի ԳՐՈՑ ԲԱՐԲԱՌ

491.99-5
Բ-79

Ա ՈՒ Ա Ջ Ի Ն Ք Ա Յ Լ

Ի ԳՐՈՑ ԲԱՐԲԱՌ

379

ՆՈՐ

ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՆ ՀԱՅԵՐԵՆԻ

ՅՕՐԻՆԵՑ

Հ. ԹԱԴԷՈՍ ԹՈՎՄԱՍԵԱՆ

ՅՈՒԽՏԻՆ ՄԽԻԹԱՐԵՑ

D.D

ԵՐԲՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՆԵՏԻԿ — Ս. ՂԱԶԱՐ

1921

491.99-5
Բ-79

41025-ակ.

ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос. Библиотека
ՀԱՍՌ-ԻՄ.ՍԱՐ
им. А. Мясникяна
Ա. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ
24554-61
2001

ԵՐԿՈՒ ԽՕՍՔ

ԵՐՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԱՌԹԻՒ

ԱՋԳԱՅԻՆ վարժարանաց համար յօրինուած այս դասագիրքը՝ կրկնակ արդիւնաբեր շըրջաններ բոլորելէ ետքը՝ ահա նորէն հրապարակ կուգայ, արդարացնելով մեր համեստ ակնկալութիւնը՝ զոր ունէինք ի սկզբան անդ։

Յարգելի Ուսուցիչներն այս անգամ տեսնելով ինչ ինչ ձեւական նորութիւններ՝ աշխարհիկ լեզուին ներկայ պահանջներու համաձայն, գուցէ յօժարին աւելի լայն չափով մը գնահատել արժէքը մեր մեթոտին՝ որ նպատակ ունի նորը ինկով զարգացնելու գաղափարը։

Ընտելարանս իր պարզ եւ կարգաւոր ոճովն ու բառարար ծաւալով այնքան դիւրամատչելի եղած է արդէն որ հարկ չենք տեսներ բառ մ՚ինչ աւելցնել գործածութեանը մասին, անկասկած՝ թէ նաեւ դպրոցական յարկերէ դուրս պիտի շարունակէ օժանդակ ըլլալ ինն հայերէնն ինքնօգնութեամբ ուսումնասիրողներու։

Հրահանգներուն առատութիւնը տեղի տալու չէ ո՛եւ է առարկութեան։ Դասերուն մէն մի գործնական բա-

ժինն՝ իր պէսպիսութեամբն ու որոշ բաժանումներով՝ առձեռնպատրաստ մթերք մըն է դաստուրին համար, որ ազատ է թէ նոյնութեամբ հետեւելու եւ թէ մաս մը անկէ զեղչելու, սանելու հասկացողութեան համեմատ։ Աճականի՝ Գոյականի եւ նման տարրական կանոններու աւանդումներն ալ աննպատակ չեն. ատոնք ունին գրաբարի յատուկ կիրառման ձեւեր՝ որոնց տակաւին անգէտ է աշակերտը, եւ պիտի վարժի նոյն լեզուին շարքով ներկայացնելու աշխարհաբար բանաձեւերը։

Իսկ գործնական մասերուն վերջի հատուածները « Ծաղկաքաղ » խորագրին տակ ներկայացուած՝ քերականական մարմնոյն չեն վերաբերիր, այլ Ս. Գրքին ամենապարզ կտորներէն առնուած ու աստիճանաբար զետեղուած ծաղկափունջեր են՝ սահմանուած ոտն առ ոտն աշակերտը գրաբարին ընտելացնելու ընթերցման, բառագիտութեան եւ թարգմանութեան կրթութիւններով։

Մտադիր էինք ի սկզբան պատրաստել նաեւ բարձրագոյն դասընթացք մը՝ իբր լրացուցիչ մեր այս Առաջին Քայլին. սակայն ետ կեցանք նկատելով որ նախակրթարաններու համար անոր պէտքը տակաւին զգալի չէ, եւ գրաբարին հմտանալ ուզողն ալ, յետ մերինը աւարտելու, պիտի կարենայ հին եւ ընդարձակ Քերականութիւններէն օգտուիլ։

Ինչպէս մինչեւ հիմա, հաճութեամբ ողջունենք պիտի լուրջ գնահատումներ ու թելադրութիւնները ձեռնհասներու կողմէն, առանց կարեւորութիւն ընծայելու շահադիտական կամաւոր թիւրիմացութեանց։

Հ. Թ. Թ.

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

1. *Ազգի մը լեզուին քերականութիւնը կը սորվեցընէ նոյն լեզուով ուղիղ գրել և խօսիլ։*

2. *Գրելու և խօսելու համար՝ գլխաւոր երկու բան կը գործածենք, Գիր և Բառ։*

3. *Մեր հայերէն այբուբենը կը բաղկանայ երեսուն և ութ գրերէ իրենց սովորական ձևերով՝ որ կ'ըսուին բոլորգիր, գլխագիր, շեղագիր, նօտրագիր, տպագիր, ձեռագիր են։*

Յանձնարարութիւն. — Ո և Ֆ գրերը հին ատեն մեր այբուբենին մէջ չկային, յետոյ ուրիշ ազգերէ առնուած են. նախնիք ո գրին տեղ աւ կը գրէին և ֆ ին տեղ փ։

4. *Ձայնաւոր կ'ըսուին ա, ե, է, ը, ի, ո, ւ, օ. որոնք առանց ուրիշ գրի օգնութեան՝ կը հնչուին։ Մնացած բոլոր գրերը բաղաձայն կ'ըսուին, և չեն հնչուիր առանց ձայնաւոր գրերու։*

5. *Երկբարբառ կ'ըսուի երկու կամ աւելի ձայնաւոր գրերով եղած մէկ հնչումը։ Օրինակ. աւ, եա, իւ, ոյ, ոյա, ոյե, ոյի։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 1. Ինչ կը սորվեցընէ լեզուի մը քերականութիւնը. — 2. Գրելու և խօսելու համար ինչ կը գործածենք. — 3. Հայերէն լեզուն քանի՞ գիր ունի և որո՞նք են սովորական ձևերը. — 4. Գրերէն ոմանք ինչո՞ւ ձայնաւոր կ'ըսուին և այլք բաղաձայն. — 5. Ինչ է երկբարբառը։

6. Յայնաւոր գրի մը կամ ձայնաւոր ու բաղաձայն գրերու մէկ հնչումը վանկ կ'ըսուի: Մէկ կամ աւելի քովէ քով եկած վանկեր եթէ նշանակութիւն մ'ունենան՝ կը ձևացընեն բառը: Օրինակ. Զարդ ե-րի-տա-սար-դաց ի-մաս-տու-թիւն:

Առաջին բառը վիանվանկ է, երկրորդը՝ հնգավանկ, իսկ երրորդը քառավանկ:

7. Մեր լեզուին հազարաւոր բառերը քերականութեան մէջ ութ խումբերու կը վերածուին, և են. Անուն, Դերանուն, Բայ, Դերբայ, Նախդիր, Մակբայ, Շաղկապ, Զայնարկութիւն: Ասոնք Մասունք բանի կ'ըսուին, որ ըսել է խօսքի մասեր:

8. Հայերէնն այսօր երկու գլխաւոր բաժանում ունի. Գրաբար կամ Հին հայերէն և Աշխարհաբար կամ Արդի հայերէն:

Առաջինը՝ որ մեր նախահարց լեզուն է, գրելու միայն կը ծառայէ և չի խօսուիր: Իսկ Աշխարհաբարը թէ գրելու և թէ խօսելու յատկացուած մեր ժողովրդական լեզուն է:

9. Կրկին պատճառներ կը հաստատեն գրաբարի ուսման կարեւորութիւնը:

Նախ՝ որ մեր երանաշնորհ նախնիք իրենց դրական լեզու ընտրեր և ծաղկեցուցեր են զայն, ու կատկելով իրենց նուիրական աւանդ՝ անով կը խօսին մեզի հետ դարերու հեռաւորութեան մէջէն:

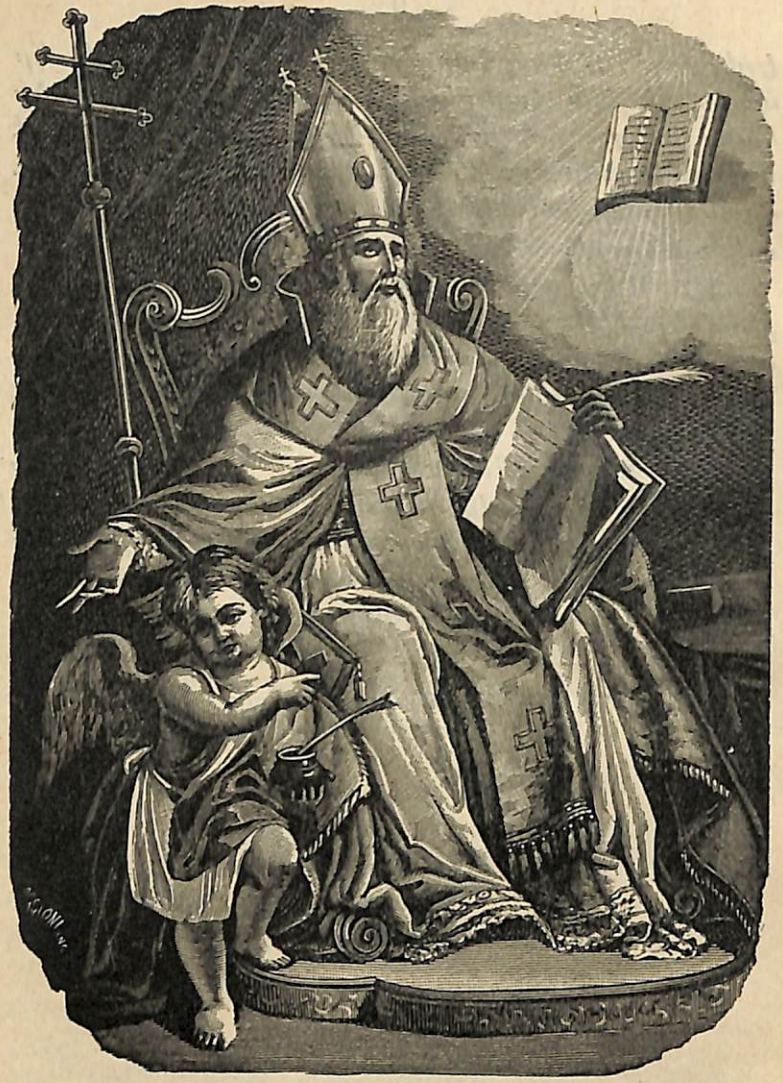
ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 6. Վանկն ինչ է և ինչպէս կը ձևանայ բառը. — 7. Մեր լեզուին բառերը քանի՞ խումբերու կը վերածուին և ինչ կ'ըսուին քերականութեան մէջ. — 8. Հայերէն լեզուն քանի՞ բաժանում ունի և ինչ բանի կը ծառայէ իւրաքանչիւրը. — 9. Արդեօք կարեւո՞ր է մեզի գրաբար լեզուի ուսումն և ինչ պատճառաւ:

Երկրորդ՝ Աշխարհաբարի զարգացումն իսկ կը պահանջէ Հին Հայերէնի ուսումը. այսօր առածի կարգ անցած է սա հեղինակաւոր խօսքը. Եթէ աշխարհաբար չաւ կ'ուզես գրել՝ գրաբար պէտք է գիտնաս: Հակառակ ճիգեր ապարդիւն ձնացեր են ամէն անգամ:

10. Մեր դասընթացքի նպատակն է ծանօթացնել Հին Հայերէնն իր պարզութեան մէջ. այսինքն ի բաց թողլով քերականական բարձր ձևեր, ասով պիտի սորվինք գրաբար հասկնալ ու թարգմանել:

11. Քերականական լուծում կ'ըսուի խմբատ կազմող բառերու մասին եղած պատճառաբանութիւնը: Խօսք մը քերականօրէն լուծել՝ ըսել է ցոյց տալ բառերուն տեսակը, ձևը, և բացատրել իւրաքանչիւրին բռնած դիրքը կամ պաշտօնը:

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 10. Ուրեմն ինչ է այս դասագրքի նպատակը. — 11. Ի՞նչ է քերականական լուծումը:

Պարթևաձն Ոգի, Դէտ, վարիչ արդար – Աքենավարժից Մարգոզդէդ ճարտար,
Հոգւոյն պատգամաց Զուարիչ ոսկեառ – Ջահ լուսափոդփող յիմաստնաճեմ դար,
Օ՜ն կաթեսցէ շող մ'ի Տեսոյդ փարփառ – Ցայս Առաքեալ Քայլ ի Գըրոց Բարբառ։

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ԱՆՈՒՆ

ԱՌԱՋԻՆ ԴԱՍ

Յատուկ եւ հասարակ անուններ

12. *Անուն կ'ըսուի այն ամէն բառ որ անձ կամ կենդանի և կամ իր մը կը նշանակէ։ Ինչպէս. Մարդ, առիւծ, պարտէզ։*

13. *Անունը գլխաւորապէս երկու տեսակ է. յատուկ և հասարակ։ Յատուկ կ'ըսուին անոնք որ միայն մէկ անձի կամ մէկ իրի համար կ'ըսուին։ Հասարակ անոնք՝ որ ամէն նման անձերու կամ ամէն նոյն տեսակ իրերու կը պատշաճին։ Օրինակ. Գրիգոր, Երևան, Տիգրիս – մարդ, ոչխար, գրիչ։*

Դիտ. — Ինչպէս յայտնի է, յատուկ անունները միշտ գլխագրով պէտք է սկսիլ։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Բառերուն շարքը փոխել ոչ թարգմանել։

Որդի Դաւթի։ Դուստր (աղջիկ) երուսաղէմի։ Իմաստունն Սողոմոն։ Քաղաքն Աթէնք։ Եսայի մարգարէն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 12. Անունն ի՞նչ է. — 13. Քանի՞ տեսակ անուն կայ և ի՞նչ կ'ըսուին։

Զաւակ Իսրայէլի։ Որդիք Աստուծոյ։ Բնակիչք Եւրոպայ։ Պետրոս և Յովհաննէս ելին է տաճարն (տաճարը գնացին)։ Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ էր որդի Անակայ։ Աբքայն Պարսից Կիւրոս։ Տնկեաց (տնկեց) Աստուած զդրախտն (դրախտը)։ Աստեղազարդ (աստղերով զարդարուն) են երկինք Իտալիոյ։ Կայէն սպան (սպաննեց) զեղբայր իւր զԱբէլ (իր Աբէլ եղբայրը)։ Յովսէփ վաճառեցաւ Իսմայելացւոց։ Քրիստոս եկն (եկաւ) յաշխարհ։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ծայրագոյգ ըթևերուն տակ նոր պիտի դրուի։

Բաբելացւոց քաղաքը։ Հռոմուլոս և Հռեմոս եղբարքը։ Կիւրոս Պարսից թագաւորը։ Զաքարիա մարգարէն։ Պետրոս առաքեալը։ Տիմոթէոս Պօղոսի աշակերտը։ Սուրբն Օգոստինոս եկեղեցւոյ մեծ վարդապետը։ Սուրբն Յակովբ Մծբնայ հայրապետը։ Սոկրատ խմաստասէրը։ Աննիբաղ Կարքեդոնացւոց զօրավարը։ Սողոմոնի պալատը։ Յովհաննէս Մկրտիչը գլխատուեցաւ (գլխատեցաւ)։

Գ

ԾԱՂԿԱՒԱԳ

Թզենին անպտուղ

Թզենի մի էր ուրումն անկեալ յայգւոջ իւրում. և եկն խնդրել պտուղ ի նմանէ. և ոչ եգիտ։ Ասէ տայգեգործն. Ահա երեք ամք են՝ յորմէհետէ գամ խնդրել պտուղ ի թզենւոջդ և ոչ գտանեմ. արդ՝ կտրեա զդա, ընդէ՞ր և զերկիրդ խափանէ։ Նա պատասխանի ետ և ասէ. Տէր, թող զդա այս ամ ևս, մինչև շուրջ զդովաւ բրեցից և արկից աղբ, թերևս արասցէ պտուղ. ապա թէ ոչ՝ յամէ ևս հատցես զդա։

Բառագիտութիւն

Թզենի անպտուղ – Պտուղ չի տուող թուզի ծառ
Էր ուրումն անկեալ – Մէկը աընկած էր
Յայգւոջ իւրում – Իր այգիին մէջ
Եկն – Եկաւ
Ոչ եգիտ – Չըգտաւ
Այգեգործ – Մշակ, այգիի պահպան կամ բանող
Ընդէ՞ր – Ինչո՞ւ համար
Խափանէ – Արգելք կ'ըլլայ
Պատասխանի ետ – Պատասխան տուաւ
Այս ամ ևս – Այս տարի ալ
Շուրջ զդովաւ բրեցից և արկից աղբ – Աւորը չորս կողմը փորեմ ու աղբ դնեմ
Արասցէ պտուղ – Պտուղ տայ
Յամէ ևս հատցես – Տարիէ մը կտրէ։

ԵՐԿՐՈՐԴ ԴԱՍ

Գոյական եւ Ածական

14. *Շատ անգամ խօսքի մէջ հասարակ անուան քով մէկ կամ աւելի բառեր կը դրուին՝ զայն բացատրելու համար, և ածական կ'ըսուին։ Գոյական է այն անունն որ բանի մը ինչ ըլլալը կը ցուցնէ։ Ինչպէս. Գարուն, վեղար, ուսուցիչ։ Ածական է այն անունը որ գոյականին որպիտութիւնը կամ ինչպէս ըլլալը կը ցուցնէ։ Ինչպէս. Գեղեցիկ, անուշ, օգտակար։ Ուսոի վերի գոյականներուն ինչպէս ըլլալն իմանալու համար, այս բառերը քովերնին կը դնենք ու կ'ըսենք. գեղեցիկ գարուն, անուշ մեղր, օգտակար ուսուցիչ։*

15. *Գոյականին քով ածականի տեղ՝ երբեմն ուրիշ մէկ կամ աւելի գոյականներ ալ կը*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 14. Ածականը ինչ է և անուն մը երբ գոյական կ'ըսուի և երբ ածական. — 15. Գոյական անուններն ալ քովէ քով կրնան դրուիլ, և ինչ կ'ըսուին նկատմամբ իրարու։

դրուին ու կը բացայայտեն զայն, այսինքն իմաց կու տան թէ նոյն գոյական բառին նշանակածն ո՛վ է կամ ի՞նչ։ Զոր օրինակ, եթէ պարզապէս ըսենք քաղաք, գօրավար, աւիւ, գետ, չիմացուիր թէ ո՛ր քաղաքին, ո՛ր գօրավարին, ո՛ր ամպոյն և կամ ո՛ր գետին վրայ է խօսքը. ուստի, քովերնին մէկմէկ գոյական դնելով կ'ըսենք. քաղաքն Հռոմ, գօրավարն Աննիբաղ, ամպն Յունուար, գետն Եփրատ։ Սակայն քովէքով եկած գոյական անուններէն այն՝ որ միւսը կը բացայայտէ կամ կ'իմացնէ թէ ի՞նչ է, բացայայտիչ կ'ըսուի. իսկ քովինը՝ բացայայտելի կամ բացայայտեալ։ Այսպէս՝ վերի բառերուն մէջ Հռոմ բացայայտիչ է քաղաք բառին՝ որ կ'ըսուի բացայայտեալ։ Աննիբաղ բացայայտիչ է գօրավար բառին՝ որ կ'ըսուի բացայայտեալ, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Թարգմանել՝ բառերուն շարքը փոխելով։

Որդի իմաստուն։ Բուբաստան (պարտէզ) ծաղկալից։ Մեծ է զօրութիւն աղօթից (աղօթքի)։ Են մեր (ունինք) գեղեցիկ վարդենիք (վարդի թուփեր)։ Շուշան է ծաղիկ սպիտակ (ճերմակ)։ Մանուկ մտավարժ (մտաբաց) սիրելի է վարժապետին։ Որդի հնազանդ հաճոյ է ծնողաց իւրոց։ Գետն Եփրատ թափի ի ծովն Պարսից։ Յիսուս Որդին Աստուծոյ եկն ի փրկել զմեզ (զմեզ ազատելու եկաւ)։ Մանկունք ստահակք (չար) արժանի են գանից (ծեծի)։ Աստուած է ճարտարապետն երկնից և երկրի։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Գոյականներն ածականներուն առաջ պիտի դրուին։

Գեղեցիկ տաճար։ Բարձր տուն։ Մեծ քաղաք։ Հաստուն պատուղ։ Մեծ պարտէզ մը (մի)։ Բարի մարդ մը (այր ոմն)։ Շուներն հաւատարիմ են։ Իմ եղբայրս (եղբայր իմ) հիւանդ է։ Հարուստը ագահ է։ Տղան փութաջան է։ Խնձորն ու տանձը անոյշ են։ Այս հրահանգը դժուարին չէ (ոչ է)։ Մրջիւնն աշխատասէր է։ Թռչուններն (հաւք) երգող են։ Պալատականները (պալատականք) շողոքորթ են։ Ածիւծը զօրաւոր է։ Երկաթն օգտակար է։ Կարիճը թունաւոր է։ Ժամանակը թանկագին է։ Դպրոցն աշակերտ։ Երկայն նիպակ։ Սպրեան լեռները (լերինք)։ Երկայն սուր։ Կարմիր վարդ։ Իմաստուն մարդ։

Հաստուն – Հաստնացեալ	Տղայ – Մանուկ	Երգող – Երգեցիկ
Հիւանդ – Խօթացեալ	Անոյշ – Համեղ	Զօրաւոր – Հզօր
Հարուստ – Մեծատուն	Դժուար – Դժուարին	Սուր – Սուսեր

Գ.

ԾԱՂԿԱՒՐԱՂ.

Մկրտուքիւն Տեառն

Յայնժամ գայ Յիսուս ի Գալիլեէ ի Յորդանան առ Յովհաննէս՝ մկրտել ի նմանէ։ Եւ Յովհաննէս արգելու զնա և ասէ. Ինձ պիտոյ է ի քէն մկրտել և դու առ ի՞ս գաս։ Պատասխանի եւ Յիսուս և ասէ ցնա։ Թոյլ տուր այժմ, զի այսպէս վայել է մեզ լնուլ զամենայն արդարութիւն. և ապա թոյլ ետ նմա։ Եւ իբրև մկրտեցաւ Յիսուս, ել վաղվաղակի ի ջրոյ անտի. և ահա բացան նմա երկինք. և եահս զՀոգին Աստուծոյ՝ զի իջանէր իբրև զաղաւնի և գայր ի վերայ նորա։ Եւ ահա ձայն յերկնից՝ որ ասէր. Դա է որդի իմ սիրելի, ընդ որ հաճեցայ։

Բառագիտութիւն

Յայնժամ – Այն ատեն
Ինձ պիտոյ է ի քէն մկրաել – Ինծի պէտք է քեզմէ մկրտուիլ
Աւ ի՛ս գաս – Ինծի՛ կու գաս
Թոյլ տուր այժմ – Թող տուր հիմա
Լնուլ զամենայն արդարութիւն – Ամէն արդարութիւն կատարել
Եւ վազվազակի – Եւ արագ շուտով
Բացան – Բացուեցան
Իբրև զաղաւնի – Աղաւնիի նման
Ընդ որ հաճեցայ – Որուն հաւնեցայ

ԵՐՐՈՐԴ ԴԱՍ

Եզակի եւ յոգնակի

16. *Գրաբարի մէջ եզակի բառ մը յոգնակի ընելու համար՝ ծայրը ք մը պէտք է դնել։ Օրինակ. մարդ՝ մարդ-ք. ընկեր՝ ընկերք. աշակերտ՝ աշակերտ-ք. մեղս՝ մեղս-ք. այգի՝ այգի-ք։*

Ծանոթ. — Յոգնակիի նշան են նաև ս և ց գրերը։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Հետեւեալ հրահանգի հեղագիր եզակիներն յոգնակի դարձնել և յոգնակիներն եզակի։

Որդի եմք առն հզօրի (ուժով մարդու)։ Ծառք պարտիզին մերոյ է անպտուղք (պտուղ չի բերեր)։ Գնեցի պատուա-

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 16. Եզակի բառ մը ի՞նչպէս յոգնակի կ'ըլլայ սովորաբար։

կան մարգարիտս։ Ընթերցայ (կարդացի) գլուխ մի ի գրոց (գիրքէն)։ Գետք քաղաքիս մերոյ է փոքր։ Ծովք ալեկոծ է միշտ։ Նետ թշնամւոյն անզօր են (զօրութիւն չունին)։ Հիւանդութիւնք ոչ վաճառի (չի ծախուիր)։ Ծուլութիւնք է մայր չարեաց։ Դատաւորք երկրի, սիրեցէք զարդարութիւն։ Աստուած երկրի սուտ են։ Հիւանդութիւնք կարճեն զկեանս մարդոյ (մարդոց կեանքը կը կարճեցընեն)։ Օդ, հող, հուր, ջուր, սոքա (ասոնք) են տարերք (տարրեր) աշխարհիս։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Գեղեցիկ պարտէզ։ Թանկագին մարգարիտներ։ Անտառի թռչուն։ Տանձի ծառեր։ Ազուեսի բոյն։ Պաշտօնէի որդիներ։ Աշակերտաց գրքեր։ Դաշտերը կանաչազարդ են։ Վարդն անուշահոտ է։ Օձերը թունաւոր են։ Աշխատութիւնն օգտակար է։ Երկիւղած և զուարթ աշակերտներ։ Առիւծները կը մռնչեն (մռնչեն)։ Գառնուկները կը մայեն։ Աղբէտները խորամանկ են։ Ծովու ջուրն աղի է։

Թանկագին – Պատուական	Մարգարիտներ – Ակունք
Անուշահոտ – Անուշաբոյր	Խորամանկ – Նենգամիտ
Տանձի ծառ – Տանձենի	Բոյն – Որջ

Գ.

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Վասն առեալ Եսաւ զաւետիսութիւն իւր

Էր Եսաւ հմուտ որսոյ վայրագ. և Յակովբ այր առանց պաճուճանաց ընդատաւն։ Եւ էր եփեալ Յակովբայ թան։ Եկն Եսաւ ի գաշտէ նքթեալ, և ասէ ցՅակոբ. Տուր ինձ ճաշակել ի չիկաթանէդ յայդմանէ։ Ասէ Յակովբ ցԵսաւ. Վաճառեա ինձ այսօր զանդրանկութիւն քո։ Եւ ասէ Եսաւ. Ահաւասիկ ես երթամ ի վախճանել, և առ ինձ են ինձ այն անդրանկութիւնք։ Եւ ասէ ցնա Յակովբ. Երդուիր ինձ։ Եւ երդուաւ նմա։ Եւ վաճառեաց Եսաւ զանդրան-

ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос. Библиотека
ՀԱՍՏ – ԱՄ.ՍՍՌ
им. А. Мясникяна
Ս. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ
24554-61

կութիւնս իւր Յակովբայ, և Յակովբ ետ եսաւայ հաց և թան ոսպնեայ։ Կերաւ և արբ և յարեաւ գնաց. և անարգեաց Եսաւ զանդրանկութիւնն։

Բառագիտութիւն

Վաճառէ – Կը ծախէ
Անդրանկութիւն – Առջինեկ ըլլալը
Վայրագ – Վայրենի, դուրս տեղ կեցող
Առանց պաճուճանաց – Առանց զարդարանքի, պարզ
Ընդասուն – Ընտանի, տունը կեցող
Էր եփեալ Յակովբայ թան – Յակովբ ապուր եփած էր
Նըթխալ – Աստիկ անօթեցած
Շիկաթան – Ոսպէ ապուր
Առ ի՞նչ – Ինչ բանի համար
Երդուիր ինձ – Երդում ըրէ ինծի
Արբ – Խմից
Յարեաւ գնաց – Ելաւ գնաց։

ԶՈՐՐՈՐԴ ԴԱՍ

Անուններու հոլովները

17. *Գոյական և ածական անուններուն խօսքի մէջ առած կերպ կերպ ձևերն հոլով կ'ըսուի։ Բառ մը հոլովել ըսել է անոր այլևայլ ձևերը գրուցել, առջևը կամ վերջը գիր դնելով։*

18. *Գրաբարի մէջ բուն հինգ հոլով կայ. Սեռական, Տրական, Գործիական, Բացառական, Հայցական։ Բայց չփոխուած անունն ալ հոլովի տեղ կը գրուի և կ'ըսուի Ուղղական. ասով հոլովներու թիւը վեց կ'ըլլայ։*

19. *Այն հոլովներն որ ուղղականին սկիզբը գիր մը դրուելով կը ձևանան՝ կ'ըսուին նախդրիւ*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 17. *Հոլովն ինչ է.* — 18. *Գրաբարի մէջ քանի՞ հոլով կայ և որո՞նք են.* — 19. *Հոլովներու մէջ որո՞նք նախդրիւ կ'ըսուին և որո՞նք վերջահոլով։*

հոլով. իսկ անունք որ ուղղականին ծայրը մէկ կամ աւելի գրեր դրուելով կը ձևանան՝ վերջահոլով կ'ըսուին։ Օրինակ. Մարդ բառը վերջահոլով ընելու համար կ'ըսենք. մարդոյ, մարդով. Նախդրիւ ընելու համար կ'ըսենք. զմարդ, ի մարդ։ Ի և զ գրերը նախդիր կ'ըսուին։

20. *Հասարակ անուններըը թէ եզակի հոլով ունին և թէ յոգնակի. իսկ յատուկ անուններն ընդհանրապէս միայն եզակի կը հոլովին։*

21. *Կան հասարակ անուններ որ միայն եզակի կը գործածուին ինչպէս՝ սէր, ոյս, խաւար, հաւատ։ Կան ալ որ միայն յոգնակի են, եզակի չունին. ինչպէս՝ աչք, վիտք, կամք, կառք, փառք, դժոխք, և այլն։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Հետևեալ շեղագիրներուն նախդիրն ու վերջահոլովն որոշել։

Որդեակ, զօրէնս իմ մի մոռանար։ Պատուեա զհայր քո և զմայր։ Երթ ի ճանապարհս բարիս (լաւ ճամբաներուն մէջ քալէ)։ Ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։ Հաց տուր քաղցելոց (անօթիներուն)։ Ամպարիշտք գնան ի դժոխս։ Են ծաղկունք ի պարտիզի։ Եկ երթիցուք ի դաշտ։ Լուաք ի մարգարէէն եթէ Քրիստոս գալոց է (պիտի գայ)։ Լուսոյ յաջորդէ խաւար։ Մի խնդրեր զփառս։ Աստուած արար

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 20. *Հոլովները միայն եզակի՞ են թէ նաև յոգնակի.* — 21. *Հասարակ բառեր չկան որ միայն եզակի կամ միայն յոգնակի գործածուին։*

զաշխարհս յոչընչէ։ Նոյ չինեաց զտապանն հրամանաւ Աստուծոյ։ Եղիսէէ անէծ զմանկտին անզգամ։ Արկին զցուվսէփ ի գուբ (հորի մէջ)։ Մանկունք գուն ուրեք (քիչ անգամ) ձանձրանան ի խաղալոյ (խաղալէն)։ Աւետեան մարդիկ հացիւ և ջրով կեան (կ'ապրին)։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Առիւծը վեհանձն է։ Թռչունները գեղեցիկ են։ Աղջերը վայրենի են։ Ժամերը կարճ և արագ են։ Սողոմոն չատ իմաստուն էր։ Տէրը ողորմած և գթած է։ Աստուծոյ որդիներ ենք (եմք)։ Յիսուս Քրիստոս փրկեց (փրկեաց) մեզ։ Երկայն սրունքով կենդանիներ։ Մաքուր ազաւնիներ։ Բարձր լեռ (լեառն)։ Յակոբ նահապետն հեզ էր։ Ադամ և Եւա Աստուծոյ չը (ոչ) հնազանդեցան։ Հրեայք Յիսուսը խաչեցին (ի խաչ հանին)։ Հերովդեսի անգթութիւնները բազմաթիւ եղան (եղեն)։

Վայրենի – Վայրագ	Արագ – Արագընթաց
Կարճ – Սուղ	Շատ – Յոյժ
Երկայն սրունքով – Երկայնասրուն	

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Երկուշ յուռնայք կևոչլև այրուոյ

Կայր Յիսուս ընդդէմ գանձանակին, տեսանէր թէ զիարդ ժողովուրդն արկանէր պղինձ ի գանձանակն. և բազում մեծատունք արկին բազում ինչ։ Եկն այրի մի և արկ երկուս լումայս, որ է նաբարակիտ մի։

Եւ կոչեցեալ առ ինքն զաշակերտան իւր, ասէ ցնոսա. Ամէն ասեմ ձեզ, զի այրին այն տառապեալ չատ արկ քան զամենեսեան որ արկին ի գանձանակն։ Քանզի ամենքին յաւելորդաց իւրեանց արկին. այլ նա ի չքաւորութենէ իւրմէ, զամենայն ինչ զոր ունէր՝ արկ գոյիւ չափ զկեանս իւր։

Բառագիտութիւն

Այրի – Որբևարի կին
Գանձանակ – Ստակի տնտուկ
Զիարդ – Ի՛նչպէս
Արկին բազում ինչ – Շատ բան ձգեցին
Ամէն ասեմ ձեզ – Ճշմարիտ կ'ըսեմ ձեզի
Տառապեալ – Խեղճ
Չքաւորութիւն – Աղքատութիւն
Մեծատուն – Հարուստ
Լումայ – Մանր տակ
Նաբարակիտ – Երկու լումայ
Կոչեցեալ առ ինքն – Իրեն կանչելով
Գոյիւ չափ – Բոլոր ունեցածը
Կեանք – Ինչք, տաացուածք։

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Սեռականի կազմութիւն

22. *Եզակի և յոգնակի ամէն հոլովները կը ձևանան եզակի ուղղականէն և սեռականէն։ Ուղղականէն կը կազմուին ևսախդրիւ հոլովները, և սեռականէն վերջահոդով բառաձևները։*

23. *Թէպէտ ամէն բառերու սեռականը մէկէն դիւրին չէ գիտնալ, բայց չատերու վերջաւորութենէն կրնանք իրենց սեռականը գտնել։*

24. *Յատուկ անուանց մեծագոյն մասին սեռականը կը չինուի ծայրերնին ադ աւելցընելով։ Օրինակ. Յակոբ կ'ըլլայ Յակոբայ, Եդեմ՝ Եդեմայ, Աննախոք՝ Աննախոքայ, Եփրատ՝ Եփրատայ։*

Ծանօթ. — Կան ուրիշ յատուկ անուններ ալ՝ որոնց սեռականները տարբեր ըլլալով, պէտք է վարժութեամբ սորվիլ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 22. Որոնցմէ կը ձևանան ամէն հոլովները. — 23. Բառի մը սեռականն արդեօք կարելի՞ է գիտնալ. — 24. Յատուկ անուններու սեռականն ինչպէս կ'ըլլայ։

25. *Ըև, իւև, ոչատ և իկ վերջացող բառերը՝ սեռական ան կամ եան կ՚ըլլան։ Օրինակ. Շուրթն՝ շրթան. գուռն՝ գրան. անկիւն՝ անկեան. զօրու-թիւն՝ զօրութեան. կորուստ՝ կորստեան. վախուտ՝ վախտեան. ծալիկ՝ ծալկան. աղյիկ՝ աղյկան, և այլն։*

Խոտորում. — Ըն վերջացող բառերէն ոմանք սեռական ին կ՚ըլլան, զոր յետոյ պիտի տեսնենք։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Սա իսկզկորուն մէջ բառերու ուղղականներն ու սեռականները որոշել. նշանակել ուղղականներուն սեռականները և միւս հոլովներուն ուղղականները։

Յակոբայ եղեն երկոտասան որդիք (12 որդի ունեցաւ)։ Յովսեփեան էր որդի Սաուղեայ։ Լոյս արեգական լուսաւորէ զաշխարհս։ Մարտիրոսք ոչ երկնչէին (չէին վախնար) ի մահուանէ։ Գեղեցն անուամբ Տեառն յաղթէր թշնամեաց։ Տան կուսանքն սպասէին գալստեան երկնաւոր փեսային։ Մեղուք ի հիւթոց ծաղկանց յօրինեն (կը շինեն) մեղր անոյշ։ Յուզա մին յԱդաքելոց անուանեցաւ որդի կորըստեան։ Զիք հնար (կարելի չէ) փախստեամբ զերծանել ի տեառն։ Զիք հնար (կարելի չէ) փախստեամբ զերծանել ի ցասմանէն Աստուծոյ։ Յանկեան ուրիք տանն (տանը մէկ անկիւնը) անկեալ լայր գառնապէս։ Աստուած բազում անգամ երևեր Աբրահամու ի տեսլեան։ Քրիստոս ասէր վասն Հրէից եթէ ժողովուրդս այս չրթամբք մեծարէ զիս։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 25. Ինչ վերջաւորութեամբ բառեր սեռական մէջ ան կամ եան կ՚ըլլան։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ադամայ որդիները։ Անահիտին տաճարը։ Դաւթի թագաւորութիւնը։ Զաքարիա մարգարէին որդին։ Քրիստոսի գալուս (գալուստ) օրը։ Յիսուսի անունին ամէն ծունր պիտի կրկնուի (կրկնեացի)։ Զինուորները տան առջև էին։ Աբիւնին գոյնը կարմիր է։ Այսօր Հոգեգալուստի օն է։ Շան հաւատարմութիւնը մեծ է։ Զիւնին գոյնը ճերմակ է։ Աստուծոյ պաշտօնին զօրութիւնը զարմանալի է։ Ամառուան ժամերն աւելի զուարթ են։ Նուռին հատիկները մարգարտի պէս շարուած են։ Աչք՝ աչքի տեղ, և ակռայ՝ ակռայի տեղ։

Առջև – Առաջի	Պաշտօն – Պաշտաւնի
Ճերմակ – Սպիտակ	Աչք – Ակն
Աւելի – Առաւել	Ակռայ – Ատամն
Մարգարտի պէս շարուած – Մարգարտաշար	Տեղ – Ընդ

Գ.

ԾԱՂԿԱԲԱՆ

Նահապետ տան Տեառն

Եւ էր մերձ զատիկն Հրէից, և էլ Յիսուս յԵրուսաղէմ։ Եւ եգիտ ի տաճարին, զի վաճառէին զարջառս և զոչխարս և զաղաւնիս. և զլումայափոխան որ նստէին։ Եւ արար խարազան չուանեայ, և եհան զամենեսեան ի տաճարէն՝ զոչխարան և զարջառս. և զպղինձս հատավաճառացն ցրուեաց և զսեղանան կործանեաց. և որ զաղաւնիսն վաճառէին՝ ասէ ցնոսա. Առէք զայդ ատսի, և մի առնէք զտուն հօր իմոյ տուն վաճառի։ Ապա յիշեցին աշակերտքն նորա՝ թէ գրեալ է. Նախանձ տան քո կերիցէ զիս։

Բառագիտութիւն

Մերձ – Մօտ	Հատավաճառ – Մանր փոխող
Եգիտ – Գտաւ	Վաճառ – Առուտուր
Արջառ – Եզն ու կով	Տուն վաճառի – Վաճառատուն

Լումայափոխ – Սահակ փոխող
Անբար խարազան չուանեայ – Զուանէ խարազան շինող
Եհան – Հանեց
Առէք զայդ – Մէկդի տարէք սպիկա
Ասաէ – Ասկէ
Կերիցէ – Պիտի ուտէ։

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախընթաց դասին

26. *Սեռականը անձի կամ իրի մը յատկացուիլը կը ցուցընէ և կ'ըսուի յատկացուցիչ, իսկ իրեն վերաբերող բառը՝ յատկացեալ։ Ինչպէս. Կաւիք Աստուծոյ, խիղճ անմեղի, պատուոյթիւն ազգաց։ Այս զուգադրութեանց մէջ Աստուծոյ, անմեղի և ազգաց յատկացուցիչ են և կաւիք, խիղճ ու պատուոյթիւն՝ յատկացեալ։*

27. *Ըր և Ըղ վերջացող բառերն (որոնց ը գիրն առանց գրուելու՝ միայն կը հնչուի) սեռական եր, եղ կ'ըլլան։ Ինչպէս. Հաւր՝ հաւեր, տարր՝ տարեր, աստղ՝ աստեղ, արկղ՝ արկեղ։*

Նոտորում. — Ըր վերջացող բառերէն մաս մը սեռական ու ալ կ'ըլլայ ինչպէս. *մեղր՝ մեղու, քաղցր՝ քաղցու։*

28. *Ակ, ան, իձ, իչ, ող, որդ, ոց, ոռ վերջացող բառերու ծայրն ի դերն աւելցընելով սեռական կ'ըլլան։ Ինչպէս. Ագարակ՝ ագարակի,*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 26. Սեռականն ինչ կը նշանակէ և որ բառերը կը կոչուին յարկացուցիչ ու յարկացեալ. — 27. Ըր և ըղ վերջացող բառերուն սեռականն ինչպէս կ'ըլլայ. — 28. Ինչ վերջաւորութեամբ բառեր ծայրերնին ի մը դնելով սեռական կ'ըլլան։

ժամանակ՝ ժամանակի, դահիճ՝ դահճի, մկրտիչ՝ մկրտչի, չինող՝ չինողի, խարտոց՝ խարտոցի, խարոյց՝ խարոյցի, մեղուձ՝ մեղուձի, արուձ՝ արուձի։

29. *Ամէն ի վերջացող բառերու սեռականը ոյ կ'ըլլայ։ Օրինակ. Բարի՝ բարւոյ, բանալի՝ բանալւոյ, սիրելի՝ սիրելւոյ, մատանի՝ մատանւոյ, պատանի՝ պատանւոյ, վայրենի՝ վայրենւոյ։*

30. *Ա, ա, իւ, ուն վերջացողներն ընդհանրապէս սեռական ոյ կ'առնեն։ Օրինակ. Բառնալ՝ բառնալոյ, սրբեալ՝ սրբելոյ, արարած՝ արարածոյ, առաջին՝ առաջնոյ, մարդկային՝ մարդկայնոյ, անասուն՝ անասնոյ, քուն՝ քնոյ, և այլն։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել շեղագիր հոլովածներուն ոդղականներն և ոդղականներուն սեռականները։

Համերք (համրերը) բժշկէին ի Քրիստոսէ։ Ո՞ւես բարեկամ կայսեր։ Մեծատունք (հարուստները) զարծաթ իւրեանց և զգանձ թագուցանեն յարկիզ (անտառի մէջ կը պահեն)։ Աստղ քան զաստղ առաւել է փառօք։ Աբծուիք և աճգեղք են թռչունք գիշակեր (գիշակեր)։ Խռնեալ (դիզուած) էր ամբոխ (բազմութիւն) ի հրապարակին։ Դաւիթ եհար (զարկաւ) զբանակ թշնամեաց։ Որ ոչ լսէ (ով որ չի լսեր) բանիւ՝ լուիցէ (պիտի լսէ) գանիւ (ձեռ)։ Թագաւորն հրամայեաւ (տուաւ) դահճին հատանել (կտրել) զգլուխ երանելւոյն։ Ընթեռնոյր զվարս Աբրահամու խոստովանողի որ սպանաւն

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 29. Ինչպէս կ'ըլլայ ի վերջացող բառերուն սեռականը. — 30. Ինչպէս սեռական կ'ըլլան ա, ած, իւ, ուն վերջացող բառերը։

(սպանուեցաւ) ի Պարսից։ Յիսուս Քրիստոս պատուիրէ հետեւողաց իւրոց՝ սիրել զթշնամիս և օրհնել զիալածիչս (հալածողները)։ Կենդանի բանական՝ որ է մարդ, յօդանայ (կը ձեւանայ) ի մարմնոյ և ի հոգւոյ։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Աստղին լոյսը նուազ է։ Կայսրին պալատը շքեղ է։ Կարիճին թոյնը մահացու է։ Հաւերի որդի է։ Քաղաքը չինողին չատ տակ տուին (եռուն)։ Յիսուս Յովհաննու Մկրտչին պատասխան տուաւ (պատասխանի եռ)։ Աբրին գինը բարձրացաւ։ Դահճի պաշտօն կատարեց (կատարեաց)։ Ժամանակի յարգը գին չունի (անգին է)։ Տղայ, աղեկին հեռուէ (հեռուեայ) և ոչ առելիին։ Մեղուին աշխատութիւնն օգտակար է մարդկան։ Ձամբորդի զգեստ հագած (զգեցեալ) էր։ Այս է դպրոցական ուսումին ընթացքը։

Նուազ – Աղօտ	Աբր – Ագարակ
Աղէկ – Բարի	Տղայ – Մանուկ դու
Շատ – Բազում	Օգտակար – Պիտանացու
Տակ – Ստոթ	Զգեստ – Հանդերձ

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Ստեղծումն և աւերումն Ադամայ

Ասաց Աստուած. Աբրացուք մարդ ըստ պատկերի մեր՝ բոլում և ըստ նմանութեան, և իշխեսցեն ձկանց ծովու և թռչնոց, և անասնոց և ամենայն երկրի։

Ստեղծ Տէր Աստուած զմարդն հող յերկրէ, և փչեաց յերեսս նորա շունչ կենդանի, և եղև մարդն յոգի կենդանի։ Եւ տնկեաց դրախտն և եդ անդ զմարդն՝ գործել զնա և պահել։ Եւ պատուիրեաց Տէր Աստուած Ադամայ և ասէ. Յամենայն ծառոց՝ որ է ի դրախտիդ, կերիցես. բայց ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի մի՛ ուտիցէք. զի յորում աւուր ուտիցէք ի նմանէ՝ մեռանիցիք։

Բառագիտութիւն

Անկումն – Իյնալը, մեղանչելը	Ստեղծ – Ստեղծեց
Աբրացուք – Ընենք, ստեղծենք	Շունչ – Կեանք, հոգի
Ըստ պատկերի մերում – Մեր պատկերին պէս	Շունչ կենդանի – Կեանք, ողջութիւն
Գործել (զերկիր) – Վարել, հերկել	Եղև մարդն յոգի կենդանի – Մարդն ողջութիւն կամ կեանք ունեցաւ
Յորում աւուր ուտիցէք ի նմանէ – Որ օրն որ անկէ ուտէք։	

ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Տրականի կազմութիւն

31. *Տրական հոլովը գրաբարի մէջ երկու ձև ունի վերջահոդով և նախդրիւ։ Վերջահոդով տրականն իր արտաքին ձեւովը սեռականէն տարբերութիւն մը չունի. միայն իմաստով կը տարբերի։*

32. *Վերջահոդով տրականը դէպ ի մէկը կամ դէպ ի բան մը անցում կը նշանակէ. և պատասխան է ո՞ւմ կամ ինչ բանի հարցման։ Օրինակ. Զգիրս իմ ետուր Պաւղոսի, իմ գիրքս տուր. որո՞ւն – Պաւղոսի. ուրեմն այս նուէրը՝ հոս տրական է, վասն զի կը ցուցընէ թէ գիրքը ինձմէ ելաւ և իրեն տրուեցաւ։*

Ծանօթ. — Այ վերջացող տրականները երբեմն ուր ալ կ'ըլլան։ Ինչպէս, մարդ, մարդում. առաջին, առաջնում. սուրբ, սրբում։ Իսկ ոյ վերջացողները կ'ըլլան ողջ։ Օրինակ. Տեղի, տեղւոջ. այգի այգւոջ. եկեղեցի, եկեղեցւոջ, և այլն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 31. Տրական հոլովը քանի՞ տեսակ է և վերջահոլով տրականը սեռականէն տարբերութիւն մ'ունի՞. — 32. Վերջահոլով տրականն ի՞նչ կը նշանակէ։

33. *Բառի մը նախդրիւ տրականը կը կազմուի ուղղական հոլովի սկիզբն ի դնելով եթէ բառը բաղաձայն գրով սկսի, և յ՝ եթէ ձայնաւոր գրով սկսի։ Օրինակ.*

Ուղղական		*Նախդրիւ տրական*
Մարդ	*կ'ըլլայ*	*ի մարդ*
Պարգև	»	*ի պարգև*
Աւուձ	»	*յ աւուձ*
Որդի	»	*յ որդի*

34. *Նախդրիւ տրականը դէպ ի կամ վրայ կը նշանակէ։ Ջոր օրինակ. ի ևուշ, դէպ ի նաւ, ի քաղաք, դէպ ի քաղաք, ի լեառն, լերան վրայ, և այլն։*

Ծանօթ. — Շատ անգամ նախդրիւ տրականի տեղ վերջաւորով տրականը կը գործածուի ի կամ յ նախդիրով, և կ'ըսուի **Նախդրիւ վերջահոլով տրական**, որ հոլովներու կարգէն դուրս է։ Այսպէս.

Ի նաւի	*ըսել է*	*նաւի մէջ*
Ի քաղաքի	» »	*քաղաքի մէջ*
Ի տան	» »	*տան մէջ*
Յազարակի	» »	*արտի կամ դաշտի մէջ, և այլն։*

Ասոր վրայ առանձին պիտի խօսինք յետոյ։

35. *Երբեմն ի կամ յ գրերուն տեղ նախդրիւ տրականի համար ց կը գործածուի ասել (ըսել), ու հարցանել (հարցընել) բայերուն առջև։ Ուստի այս խօսքերս. Յիսուս անոր ըսաւ. Պետրոսին հարցուց. — Գրաբար փոխանակ ըսելու. Յիսուս ասէ ևնա, եհարց Պետրոսի, այսպէս կ'ըսենք. Յիսուս ասէ ցնա, եհարց ցՊետրոս։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 33. Ինչպէս կը կազմուի բառի մը նախդրիւ տրականը. — 34. Նախդրիւ տրականն ի՞նչ կը նշանակէ. — 35. Նախդրիւ տրականը միշտ ի կամ յ գրերով կ'ըլլայ։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Շեղագիր բառերուն նախդր. և վերջ. տրականները նշանակել։

Եաու (տուէ) զգրիչ իմ Պաւղոսի։ **Զոգաք** (գացինք) ի պարտէզ մեր։ **Հրաման եա Աստուած Աբրահամու գնալ յերկիրն Քանանացւոց։ Մարին Յիսուս և աշակերտք նորա ի նաւ։ Աչ Աստուած ցնոյ. Մուտ** (մտիր) **դու և որդիք քո ի տապանդ։ Որ ոգւովի աղբատին փոխ տայ Աստուծոյ։ Հայեաց** (նայէ) **յարեգակն և ի լուսին և յաստեղս, և ուսանիցես եթէ գոյ** (կայ) **Աստուած յերկինս։ Աչ Յիսուս ցհարիւրապետն. Երթ** (գնա), **և որպէս հաւատացերդ՝ եղիցի քեզ** (քու ըլլայ)։ **Ել** (ելլէ) **Յիսուս ի լեառն մի բարձր։ Հինգ զգայարանք են ի մարդոմ։ Խնայեա յորդիդ քո** (որդւոյդ)։ **Բարկացայ առն առաջնումք։ Մարին** (մտան) **ի քաղաքն սուրբ և երևեցան բազմաց։ Երչեր Յիսուս ի սրահին Սողոմոնի։ Ամբոխ մեծ խռնեալ էր յեկեղեցւոջ։**

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Թչնամիները քաղաք եկան (եկին)։ **Յիսուս հազարապետին ըսաւ** (ասէ)։ **Հայրը տուն եկաւ** (եկն)։ **Եկեղեցի գնացինք** (չոգաք)։ **Աւազակները բանտ տարուեցան** (տարան)։ **Բռնաւորին ըսաւ։ Պատերազմի մէջ մտաւ** (եմուտ)։ **Չօրքը դէպ ի** (առ) **թագաւորը գարձաւ։ Լուսինը գիշերուան մէջ կը տեսնուի** (տեսանի)։ **Քաղաքին մէջ խռովութիւն եկաւ** (ել)։ **Եղիա Եղիսէին ըսաւ։ Քու հայրդ տան մէջ կ'աշխատի** (գործէ)։ **Բազմութիւնը եկեղեցին վազեց** (ընթացաւ)։ **Անոր մեծ որդին ազարակն էր։ Յովսէփ Եգիպտացւոց երկրին տէր եղաւ** (եղև)։ **Պետրոս բանտին**

մէջ էր։ Աբրահամ Քանանացւոց երկիրը գնաց։ Աստուծոյ հրեշտակը տեսիլքի մէջ Յակոբին երեւցաւ (երեւեցաւ)։

Թագաւոր – Արքայ | Մեծ – Երէց | Տեսիլք – Տեսիլ

Գ.

ԾԱՂԿԱՔԱՂ.

Ստեղծումն և աւկռումն Ադամայ

(Շարայարութիւն)

Եւ ասէ օձն ցկինն. Գիտէր Աստուած թէ յորում աւուր ուտիցէք ի նմանէ, բանայցին աչք ձեր ճանաչել զբարի և զչար։ Եւտես կինն զի բարի էր ծառն ի կերակուր, առ ի պաղոյ նորա, եկեր և ետ առն իւրում, և կերան։ Եւ լուան ձայն զգնալոյ Տեառն Աստուծոյ ի դրախտի անդ, և թաքեան ի մէջ ծառոց դրախտին . . . ։ Եւ ասէ Տէր Աստուած ցկինն. Տրամութեամբ ծնցես որդիս, և այր քո տիրեսցէ քեզ։ Եւ ցԱդամ ասէ. Քրտամբ երեսաց քոց կերիցես զհաց քո, մինչև դարձցիս յերկիր՝ ուստի առար, զի հող էիր և ի հող դարձցիս։ Եւ եհան արձակեաց զնա ի դրախտէ անտի, գործել զերկիր ուստի առաւ։

Բառագիտութիւն

Յորում աւուր – Այն օրն որ
Եւտես – Տեսաւ
Զի բարի էր ծառն ի կերակուր – Որ ծառը ուտելիքի համար աղէկ էր
Եկեր – Կերաւ
Ետ առն իւրում – Տուաւ իր այրին
Լուան – Լսեցին
Զայն զգնալոյ Տեառն Աստուծոյ – Աստուծոյ քալելուն ձայնը
Թաքեան – Պահուըտեցան
Այր քո տիրեսցէ քեզ – Այրդ քու վրադ պիտի իշխէ
Ուստի առար – Ուսկից առնուեցար։

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Գործիականի կազմութիւն

36. *Գործիական հոլովը կը նշանակէ մէկու մը կամ բանի մը հետ, մէկու մը կամ բանի մը ձեռքով, ու կը կազմուի՝ սեռականին ծայրն աւելցընելով այս երեք գրերէն մէկը, ը, վ, ո։*

37. *Երբ սեռական բառ մը բաղաձայն գրով վերջանայ, ը մը աւելցնելով գործիական կ'ըլլայ։ Ինչպէս.*

Սեռական		Գործիական
Համեր	կ'ըլլայ	համերը
Ոսկեր	»	ոսկերը
Աստեղ	»	աստեղը
Ծաղկան	»	ծաղկամբ, և այլն։

Յանձօր. — *Մեր մէջ ն գիրը ը գրին առջև գալու աւտեն՝ մ կը փոխուի. ասոր համար ն վերջացող սեռականներուն գործիականը մը կ'ըլլայ։*

38. *Սեռականին ծայրը վ կը դրուի գործիական ընելու համար, երբ ոյ վերջանայ։*

Սեռական		Գործիական
Մարդոյ	կ'ըլլայ	մարդով
Ամպոյ	»	ամպով
Երազոյ	»	երազով
Բոցոյ	»	բոցով, և այլն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 36. Գործիական հոլովը ի՞նչ կը նշանակէ և ո՞ր հոլովէն կը ձևանայ. — 37. Ե՞րբ սեռականին ծայրը ը կը դրուի գործիական ընելու համար. — 38. Ե՞րբ սեռականի մը ծայրը վ կը դրուի գործիական ընելու համար։

39. *Սեռականին ծայրն ւ կը դրուի գործիականն ընելու համար, երբ ձայնաւոր դրով կամ անձայն յ դրով վերջանայ։*

Սեռական		*Գործիական*
Բանաի	*կ'ըլլայ*	*Բանաիւ*
Ախաի	»	*Ախաիւ*
Ադամայ	»	*Ադամաւ*
Յակոբայ	»	*Յակոբաւ*
Սահակայ	»	*Սահակաւ, և այլն։*

40. *Ոչ վերջացող սեռականներու գործիականը անփոփոխ կը մնայ։ Այսպէս.*

Սեռական		*Գործիական*
Զարդու	*կ'ըլլայ*	*զարդու*
Խրատու	»	*խրատու*
Մահու	»	*մահու, և այլն։*

Ծանօթ. — *Ի և ո ձայնաւորներով վերջացող սեռականներէն ոմանք՝ գործիականի և յոգնակի վերջաւորվներու մէջ ա կը փոխուին, զոր յետոյ պիտի տեսնենք։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել շեղագիր սեռականները գործիականները և գործիականները սեռականները։

Ընդ տարերք (տարբերուն ներքև) աշխարհիս ի ծառայութեան կայաք։ Փոխնէ այս կազմեալ է (չինուած է)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 39. Ե՞րբ սեռականի մը ծայրն ւ կը դնենք գործիական ընելու համար. — 40. Ինչպէս գործիական կ'ըլլան ոչ վերջացող սեռականները։

ծաղկամբ։ Աստուծով յաղթեցից քեզ։ Քաղցրաձայն երգով երգէին։ Բանիւ բերանոյ իմոյ։ Հացիւ և ջրով սնանի մարդ։ Մարգարէիւ և առաքելով խօսեցաւ Աստուած։ Կորուսի զբանալիս արկեղ (անտուկ)։ Յիսուս Քրիստոս էր որդի Աստուծոյ՝ Աստուած ճշմարիտ։ Երագ են ոտք ձեր յընթանալ (վազելու)։ Սողոմոնի էր որդի Դաւթայ արքայի։ Յովսէփ՝ որդի Յակովբայ անմեղութեամբ իւրով արկաւ (ձգուեցաւ) ի գուբ։ Որդեակ, ոչ բանիւ է սացուցին (ստանալն) առաքինութեան, այլ գործով և արդեամբ։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Գերեզմանը լեցուն է ոսկրով։ Սուրով սպաննեցին (սպանին)։ Գաւազանով ծեծեց (եհար)։ Տէգով ծակեցին։ Հրեշտակին խօսքովն ուրախացաւ։ Հանդէսով թաղեցին։ Զուանով խղդուեցաւ (խեղդեցաւ)։ Պատերազմով յաղթեցին։ Քաղաքը պատով ամրացաւ։ Ուրիշ լեզուով կը խօսէր (բարբառէր)։ Նաւով ճամբորդութիւն ըրի (ճանապարհորդեցի)։ Լաթով ծածկեցին։ Ստակով գնեցին։ Գաւազանով թագաւորը մեռաւ։ Գաւաթով ջուր խմեց (էարբ)։ Մարտիրոսաց ոսկրները (ոսկերք) կրակով այրեցան։ Դաշտը խոտով լեցուն է։

Լեցուն – *Լի*	*Ուրիշ* – *Այլ*
Տէգ – *Գեղարդն*	*Ստակ* – *Արծաթ*
Զուան – *Պարան*	*Գաւաթ* – *Բաժակ*
Պատ – *Պարիսպ*	*Կրակ* – *Հուր*
Դաստառան – *Հարցափորձ*	*Լաթ* – *Զորձ։*

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Երեքին թարեկամք Յորայ

Լուեալ երից բարեկամացն Յորայ զչարիսն ամենայն՝ որ հասին ի վերայ նորա, եկին յիւրաքանչիւր աշխարհէ առ նա միաբան, մխիթարել և սփոփել զնա։ Եւ տեսեալ

զնա ի բացուստ՝ ոչ ծանեան, և բարբառեալ մեծաձայն լացին, և պատառեցին իւրաքանչիւր զպատմուճան իւր, և ցանեցին հող ի վերայ գլխոց իւրեանց ընդ երկինս հայելով։ Եւ նստան չուրջ զնովաւ յերկրի զեօթն օր և զեօթն գիշեր. և ոչ ոք ի նոցանէ խօսեցաւ ընդ նմա բան, քանզի տեսանէին զանհնարին հարուածան և զմեծամեծս յոյժ։

Բառագիտութիւն

Լուեալ երից բարեկամացն Յոբայ – Յոբայ երեք բարեկամները լսելով
Սփոփել – Յաւը թեթևցընել, մխիթարել
Ի բացուստ – Հեռուէն
Ոչ ծանեան – Չճանչցան
Անհնարին հարուած – Ամենասաստիկ տանջանք, ճախորդութիւն
Բարբառեալ – Խօսելով, ձայն տալով
Մեծաձայն լացին – Բարձր ձայնով լացին
Ընդ երկինս հայելով – Դէպի երկինք նայելով
Շուրջ զնովաւ յերկրի – Անոր չորս կողմը գետնի վրայ։

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Բացառականի կազմուելիւն

41. ***Բացառական հոլովն անձէ կամ բանէ առաջ գալ կամ հեռանալ կը նշանակէ. և պատասխան է որմէ՞ կամ ինչէ բանէ հարցման։ Որմէ՞ – ի Յակովբայ, ի Մովսիսէ, յԱդամայ. ինչէ բանէ – ի խնձորոյ, ի գրչէ, և այլն։ Այս հոլովը թէ նախդիր ունի և թէ վերջահոլով է. իր նախդիրն է ի կամ յ և սեռականէն կը ձևանայ։***

42. ***Երբ բառի մը սեռականը բաղաձայն գրով վերջանայ, բացառական ընելու համար՝ ծայրը է մը կ'աւելցընենք։ Ձոր օրինակ.***

Սեռական		Բացառական
Մանկան	կ'ըլլայ	ի մանկանէ
Համեր	»	ի համերէ
Յունուան	»	յունուանէ
Յոկեր	»	յոկերէ
Յատեղ	»	յատեղէ, և այլն։

43. ***Երբ բառի մը սեռականը ձայնաւոր գրով վերջանայ, բացառական ընելու համար այս ձայնաւորը կը վերցընենք և տեղն է դերը կը դնենք։ Ձոր օրինակ.***

Սեռական		Բացառական
Բանի	կ'ըլլայ	ի բանէ
Կարգի	»	ի կարգէ
Բանտի	»	ի բանտէ
Ժամու	»	ի ժամէ
Արուեստի	»	յարուեստէ
Արեւու	»	յարեւէ, և այլն։

Թողորուած. — Սեռականի մէջ ու վերջացող բառերէ մէկ քանին բացառականի մէջ նոյն գրերը կը պահեն։ Ձոր օրինակ.

Սեռական		Բացառական
Զարդու	կ'ըլլայ	ի զարդուէ
Խրատու	»	ի խրատուէ
Փոքրու	»	ի փոքրուէ
Ասու	»	յասուէ

44. ***Այն բառերը որ սեռականի մէջ յ գրով***

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 41. Բացառական հոլովն ինչ կը նշանակէ. նախդրիւ հոլով է թէ վերջահոլով. — 42. Երբ բառի մը սեռականը բաղաձայն գրով վերջանայ՝ բացառական ընելու համար ինչ կ'ընենք։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 43. Երբ բառի մը սեռականը ձայնաւոր գրով վերջանայ՝ բացառական ընելու համար ինչ կ'ընենք. — 44. Ինչ վերջաւորութեամբ սեռականներ բացառականի մէջ նոյն կը մնան։

կը վերջանան, բացառականի մէջ անփոփոխ կը ձնան, կը բաւէ միայն բառին սկիզբն ի կամ յ նախդիրը դնել։ Օրինակ.

Սեռական		Բացառական
Յակովբայ	կ'ըլլայ	ի Յակովբայ
Մեսրոպայ	»	ի Մեսրոպայ
Բերանոյ	»	ի բերանոյ
Երկաթոյ	»	յերկաթոյ, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել շեղագիր ուղղականներուն բացառականները, և բացառականներուն ուղղականները։

Բարձրութիւն սեանն էր հինգ կանգուն։ Երկիրս ընդունի չերմութիւն յարեգակնէ։ Անցարար եմ յպրենէ դորա (առար արիւնը թափուելէն)։ Եւ ի համերէն այն չար (չար գէը)։ Խռովեցան ի բանէ նորա։ Եկին երկու դինուորք ի քաղաքէ անտի (այն)։ Ի ժամէ (ժամը մէկէն սկսեալ) աւուրն խաւարեցաւ արեգակն։ Քուրմք Բահաղու կարդային (կը կանչէին) յառաւօտէ մինչև ցօր հասարակ (կէս օր)։ Քլորտն կաթեսցէ (պիտի կաթէ) ի ճակատուէ մարդոյ։ Հրամանն առեալ (առնելով) ի կայսերէ կախեցին զաւազական։ Խմասառեալ տունն ասէ. Ունկն դիր (մտիկ ըրէ) խրատու հօր քոյ։ Նստաւ տապանն ի լերինս (լերանց վրայ) Ararատայ։ Աստուած ստեղծ զԱդամ ի հողոյ երկրի։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Յովսէփ բանտէն ազատեցաւ (ղերծաւ)։ Ինչո՞ւ քաջութենէ կը փախչիս։ Դաւիթ Սաւուղէն հալածուեցաւ (հալածեցաւ)։ Փարաւոն քունէն արթնցաւ (զարթեաւ)։ Յիսուս Պիղատոսէն դատապարտուեցաւ (դատապարտեցաւ)։ Թշնամիները քաղաքէն ելան (ելին)։ Լալէն դադրեցաւ (դադարեաց)։ Արեւուն տաքութենէն այրեցաւ (կիզաւ)։ Քարէն ջուր բխեցաւ (բխեաց)։ Աստուծոյ օրհնութենէն զրկուեցաւ (զրկեցաւ)։ Յիսուս ծառայէն ապտակեցաւ։ Աբիւձէն փարատեցաւ։ Կայէն Աստուծմէ անիծուեցաւ (անիծաւ)։ Իսրայելացիք Մովսիսէն չուր խնդրեցին։ Աստուծմէ կը վախնանք (երկնչիմք)։ Սամիսոն Դալիլայէն խաբուեցաւ (պատրեցաւ)։ Այս (աստի) գրքէս օգտուեցայ (օգտեցայ)։

Ինչո՞ւ – Ընդէ՞ր	Տաքութիւն – Ջերմութիւն
Գիրք – Մատեան	Քար – Վէմ

Գ.

ԾԱՂԿԱՔԱՂ.

Աշխարհաբարէ և խառնակոտիւն լեզուաց

Եւ էր ամենայն երկիր՝ լեզու մի, և բարբառ մի ամենեցուն։ Եւ եղև ի խաղալն նոցա յարևելից, գտին դաշտ մի յերկրին Սենաար, և բնակեցան անդ։ Եւ ասեն այր ընկեր իւր. Եկայք արկցուք աղիւս և թրծեսցուք զայն ցընկեր իւր. Եկայք արկցուք աղիւս և թրծեսցուք զայն հրով։ Եւ եղև նոցա աղիւսն ի տեղի քարի, և կուպր ի հրով։ Եւ եղև նոցա աղիւսն ի տեղի քարի, և կուպր ի տեղի շաղախոյ։ Եւ ասեն. Եկայք շինեսցուք մեզ քաղաք և աշտարակ, որոյ վերին գլուխն մինչև յերկինս. և արասցուք մեզ անուն յառաջ քան զսփռել ի վերայ երեսաց ամենայն երկրի։

Բառագիտութիւն

Եւ եղև – Եղաւ որ	Թրծել – Կաւէ ամաններըը կրակով պնդացընել
Ի խաղալն նոցա – Երթալու ատեն, երբոր գնացին	Կուպր – Սև ձիւթ
Յարևելից – Արևելքէն	Շաղախ – Շաղուած հողակիր
Արկցուք աղիւս – Աղիւս շինենք	Սփռիլ – Ցրուիլ, տարածուիլ։

ՏԱՍՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Հայցականի կազմութիւն

45. *Հայցական հոլովը գործողութեան մը առարկան կը ցուցընէ, այսինքն այն անձը կամ իրը՝ որուն վրայ գործողութիւնը կը կատարուի. և պատասխան է զո՞վ կամ զի՞նչ հարցմանն։ Օրինակ. Զո՞վ տեսար. — ԶԳրիգոր, զՅակոբ, զեղբայր իմ։ Ես ուսանիմ զի՞նչ — Ուսանիմ զքերականութիւն։ Հայցականը նախդրիւ հոլով է, և իր նախդիրն է զ։*

46. *Հայցական հոլովը կը չինուի՝ ուղղականին սկիզբը զ դիրը դնելով։ Զոր օրինակ.*

Ուղղական		Հայցական
Յակոբ	կ'ըսայ	զՅակոբ
Պարէտզ	»	զպարէտզ
Երկաթ	»	զերկաթ
Արև	»	զարև, և այլն։

47. *Զ նախդիրը երբեմն հայցականին սկիզբը չի դրուիր։ Հետևաբար հայցական հոլովը երկու ձև ունի, նախդրիւ և անոր, առաջինը կ'ըսուի որոշեալ հայցական, և երկրորդն՝ անորիշ հայցական։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 45. Հայցական հոլովն ինչ կը նշանակէ. և ինչ տեսակ հոլով է. — 46. Հայցական հոլովն ինչպես կը չինուի ուղղականէն. — 47. Ամէն անգամ զ նախդիրը կը դրուի հայցականի սկիզբը. և ինչ կը հասկըցուի որոշեալ և անորիշ հայցական ըսելով։

48. *Եզակի անորոշ հայցականն արտաքսապէս նոյն է ուղղականին հետ, միայն իմաստով կը տարբերի անկէ։ Յատուկ անուններն անորոշ հայցական ձև չունին, միշտ որոշեալ հայցականով կը գործածուին։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակիչ շեղագիր հայցականներու և միւս հոլովներու ձևերը։

Չինուորքն կալան (բռնեցին) և կապեցին զՅիսուս։ Զանօրէնութիւնս իմ քաւեա չինէն (մաքրէ՛ ջնջէ՛ ինծմէ)։ Յիշեա Տէր զԴաւիթ և զամենայն հեզութիւն նորա։ Աստեղք լուսաւորեն զերկինս։ Մանուկ զգօն սիրէ զուսումն։ Եռուն (տուին) զօրականացն արծաթ բազում։ Գրեաց թուղթ և արդարացոյց զանծն։ Որ փորէ խորխորատ, ի նոյն անկցի (պիտի իյնայ)։ Տուր ինձ բաժին որ անկանի յընչիցդ (ինչքերէդ)։ Աստիճանութեան նշանակ ոչ կարացաք (չկրցանք) ցուցանել։ Ժողովեցին զցորեանսն ի շտեմարանս։ Առեալ հաց եբեկ (կոտրեց) և եա աշակերտացն։ Յովսէփ առեալ զմանուկն Յիսուս և զմայր նորա գնաց յեգիպտոս։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Մարգը սպաննեցին (սպանին)։ Թշնամին քաղաքն առաւ (էառ)։ Սիրտը պնդացուց։ Երկիր կը գործէր (գործէր)։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 48. Եզակի անորոշ հայցականն ուղղականէն ինչո՞վ կը տարբերի. և յատուկ անուններն անորիշ հայցական ունի՞ն։

Աստուած օգնութեան կանչեց (կոչեաց յօգնութիւն)։ Զգեստը հագաւ (զգեցաւ)։ Որդին լեռը ձգեց (եթող)։ Աշակերտը խրատեց (խրատեաց)։ Քերականութիւնը կը սորվիմ (ուսանիմ)։ Ծոյլ տղան կ'առեմ (առեամ)։ Գիրք չինեց (յօրինեաց)։ Աչքերնարանը սորվեցայ (ուսայ)։ Գեղեցիկ պարտէզ ունիմ։ Հռովմայեցիք կարքեդոնացւոց բանակն առին։ Յովաբ Աբիսողոմը սպաննեց (սպան)։ Յիսուս տղան գիրկն առաւ (էառ)։

Մարդ – Այր	Զգեստ – Հանդերձ
Յորեն – Յորեան	Տղայ – Մանուկ

Ընծայ – Պարգև։

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Աշտարակաշինութիւն և խառնակութիւն լեզուաց

(Շարայարութիւն)

Եւ էլ Տէր տեսանել զքաղաքն և զաշտարակն՝ զոր չինէին որդիք մարդկան, և ասէ Տէր. Ահա ազգ մի և լեզու մի ամենեցուն, և զայդ սկսան գործել. ոչինչ պակասի ի նոցանէ, զամենայն զոր ինչ յօժարեսցին գործել. եկայք իջցուք և խառնակեսցուք անդ զլեզուս նոցա, զի մի լսիցեն իւրաքանչիւր բարբառոյ ընկերի իւրոյ։ Եւ սփռեաց զնոսա Տէր Աստուած անտի ընդ երեսս ամենայն երկրի, և դադարեցին ի շինելոյ զքաղաքն և զաշտարակն։

Բառագիտութիւն

Էջ – Իջաւ	*բարբառոյ ընկերի իւրոյ* – Որպէս զի ամէն մէկն իր ընկերոջ
Խառնակեսցուք – Շփոթենք	*ըսածը չի հասկընայ*
Անտ – Անկէ	Դադարեցին – Եա կեցան։
Զի մի՝ լսիցեն իւրաքանչիւր	

ՄԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Յոգնակի ուղղականի կազմութիւն

49. *Յոգնակի ուղղականն ընդհանրապէս կը ձևանայ եզակի ուղղականին ծայրը ք մը դնելով, ինչպէս վերը տեսանք եզակի բառ մը յոգնակի ընելու համար։ Այս ընդհանուր կանոնիս համեմատ չըլլար միայն յոգնակի ուղղականն այն բառերուն՝ որոնց վերջի վանկին ձայնաւոր գիրն ը է, (թէ պէտեւ ներգործութեամբ չի դրուիր) ինչպէս են Հաւր, սերմն, սանձն, տարր, արկղ, աստղ բառերը։*

50. *Այս տեսակ բառեր յոգնակի ուղղական ընելու համար՝ ք գիրն եզակի սեռականին ծայրը պէտք է դնել։ Ձոր օրինակ.*

Եզակի ուղղական	*Սեռական*		*Յոգնակի ուղղական*
Սերմն	սերմանն	կ'ըլլայ	սերմանք
Կոզմն	կոզմանն	»	կոզմանք
Անձն	անձին	»	անձինք
Գառն	գառին	»	գառինք
Համր	համերը	»	համերք
Տարր	տարեր	»	տարերք
Արկղ	արկեղ	»	արկեղք
Աստղ	աստեղ	»	աստեղք

Նոտորուշ. — Այս ըն և ըր վերջացող բառերէն ոմանք յոգնակի ուղղական ունք կ'ըլլան, զոր վերջը պիտի տեսնենք։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 49. Ինչ տեսակ բառերու յոգնակի ուղղականն ընդհանուր կանոնին համեմատ չէ. — 50. Այս տեսակ բառերն յոգնակի ուղղական ընելու համար ինչ պէտք է ընել։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Շեղագիր նզակի ուղղականներուն յոգնակիին և յոգնակիներուն նզակիին նշանակել։

Որդի խմաստուն ուրախութիւն է ծնողաց։ Սերմն բարի՝ պտուղ բարի առնէ։ Անծն որ գնայ արդարութեամբ՝ ընկալցի (պիտի ընդունի) վարձս յԱստուծոյ։ Աստղ քան զաստղ առաւել փառաւոր է ի հաստատութեան երկնից։ Մանուկ մտավարժ պիտի է վարժապետին։ Համերք երկու երթային ընդ միմեանս (մէկտեղ)։ Արկեղք մեծատանց (հարուստներուն) լի են արծաթովք։ Ուղղութիւն (առաքինութիւն) արդարոյ ոչ անցանէ անվարձ։ Գառինք հեզք և խոնարհք են։ Ծառ չար՝ պտուղ բարի ոչ առնէ։ Դրունք տանց աղխեալ են (կղպուած են) ի գիշերի։ Աւետեան հետ թանոսք տեսցեն (պիտի տեսնեն) զարգարութիւնն Աստուծոյ։ Սիրտ մարդոյ լի է ըղձիւք (փափաքներով)։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Մեռեալները յարութիւն պիտի առնեն (յարիցեն)։ Ծաղիկները գարնան զարդ են։ Նոճիները բարձր են։ Փութան տղաք կը գովուին (գովին)։ Հռոմուլոսի բարեկամներն աւազակներ էին։ Աստղերը պայծառ են։ Շատ խմաստալից գրքեր կան (են)։ Դրախտին մէջ ծառեր կային (էին)։ Աբրահամ էշեր և ուղտեր ունեցաւ (եղեն Աբրահամու)։ Հրեաները գՅիսուս բռնելով (կալեալ) Պիղատոսին տարին (ածին առ Պիղատոս)։ Զարագործներն Աստուծմէ պիտի պատժուին (պատժեացին)։ Յովհաննու աշակերտներն Յիսուսի հարցուցին (հարցին)։ Արտով խոնարհներն արքայութիւնը պիտի ժառանգեն (ժառանգեացեն)։ Քաղաքին դռները գոցուեցան (փակեցան)։ Երկրիս վրայ մեծամեծ լեռներ կան։ Շատ ձմեռներ վրայէս անցան (անցին ինձ)։

Գ.

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Մանուկն Սամուէլ

Մանուկն Սամուէլ կայր ի սպասու Տեառն առաջի Հեղեայ քահանայի և ննջէր ի տաճարին Տեառն, ուր էր տապանակն Աստուծոյ։ Եւ կոչեաց Տէր և ասէ. Սամուէլ, Սամուէլ։ Եւ ասէ. Լսեայ եմ։ Եւ ընթացաւ առ Հեղի և ասէ. Լսեայ եմ ես. զի՞ կոչեցեր զիս։ Եւ ասէ. Ոչ կոչեցի զքեզ. դարձիր անդրէն՝ և ննջեա։ Յաւել Տէր միւսանգամ կոչել, և յարեաւ Սամուէլ չոգաւ առ Հեղի երկրորդ անգամ։ Եւ ասէ. Ոչ կոչեցի զքեզ, որդեակ. դարձիր անդրէն և ննջեա։ Եւ յաւել Տէր կոչել զՍամուէլ յերրորդում նուագին, և յարեաւ չոգաւ առ Հեղի, և ասէ. Լսեայ եմ ես, զի՞ կոչեցեր զիս։

Բառագիտութիւն

Կայր ի սպասու Տեառն – Աստուծոյ կը ծառայէր	Միւսանգամ – Ուրիշ անգամ, նորէն
Ննջել – Քուն ըլլալ, քնանալ	Չոգաւ – Գնաց
Լսեայ եմ – Պատրաստ եմ, հրամմէ	Յերրորդում նուագին – Երրորդ անգամին։

ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Յոգնակի սեռականի, տրականի եւ գործիականի կազմուելիքը

51. *Յոգնակի սեռականը կը կազմուի ց մ'ա-ւելցընելով եզակի սեռականին ծայրը, որ եթէ*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 51. Ի՞նչպէս կը չինուի յոգնակի սեռականը։

անձայն յ վերջանայ՝ ց դիրն առը տեղը պէտք է դնել։ Զոր օրինակ.

Եզ. սեռական		*Յոգն. սեռական*
Բանի	կ'ըլայ	բանից
Աբքայի	»	աբքայից
Կողման	»	կողմանց
Դրան	»	դրանց
Համեր	»	համերց
Տարեր	»	տարերց
Աստեղ	»	աստեղց
Մարդոյ	»	մարդոց
Երկաթոյ	»	երկաթոց

52. *Յոգնակի տրականն եզակի տրականին պէս երկու կերպ է. վերջահոդով և նախդրիւ։ Յոգնակի վերջահոդով տրականն իր արտաքին ձեւը վը յոգնակի սեռականին յար և նման է։ Իսկ յոգն. նախդրիւ տրականը կը ձևանայ յոգնակի ուղղականի սկիզբն ի կամ յ նախդիրը դնելով և վերջի ք գիրը ս փոխելով։ Զոր օրինակ.*

Յոգնակի ուղղական		*Յոգնակի նախդրիւ տրական*
Զօրութիւնք	կ'ըլայ	ի զօրութիւնս
Մարգարէք	»	ի մարգարէս
Սերմանք	»	ի սերմանս
Գառինք	»	ի գառինս
Համերք	»	ի համերս
Աբքայք	»	յաբքայս
Աստեղք	»	յաստեղս, և այլն։

53. *Յոգնակի գործիականը կը չինուի միշտ՝*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 52. *Յոգնակի տրականը քանի՞ կերպ է. և ինչպէս կը չինուի յոգնակի նախդրիւ տրականը.* — 53. *Յոգնակի գործիականն ինչպէս կը չինուի։*

եզակի գործիականին ծայրը ք մը դնելով։ Զոր օրինակ.

Եզ. գործիական		*Յոգն. գործիական*
Բանիւ	կ'ըլայ	բանիւք
Սրտիւ	»	սրտիւք,
Զօրութեամբ	»	զօրութեամբք
Սերմամբ	»	սերմամբք
Մարդով	»	մարդովք
Աստեղբ	»	աստեղբք
Առիւծու	»	առիւծուք
Սակաւու	»	սակաւուք և այլն։

Ծանօթ. — *Միայն եզակի աւ վերջացող գործիականները յոգնակի գործիականի մէջ աւք ըսելու տեղ՝ արդի սովորութեամբ օք կամ եօք կ'ըսուի, որ նոյն բանն է։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել հետևեալ շեղագիրներուն

1. *Յոգնակի սեռականը։*

Ջուրք ծովու աղի են։ Պտուղք ծառոյ հասանեն (կը հասունանան) արեգակամբ։ Նման է սա մանկան տղայոյ անմեղի։ Շող (նչոյլ) աստեղ ոչ է պայծառ քան զլոյս լուսնի։

2. *Յոգն. վերջահոդով տրականը։*

Աբդար եղիցի (պիտի ըլլաս) ի բանս քո։ Պետրոս եղաւ (դրուեցաւ) գլխաւոր ի դասս Առաքելոց։ Զոգաւ (գնաց) ի տուն իւր։ Ջուրք գնան ի ծով, և ծով ոչ լինու (չի լեցուիր)։

3. *Յոգնակի նախդրիւ տրականը։*

Ամենայն իշխանաց աւագ (մեծ) դու էիր։ Աստուած հրամայեաց Ադամայ և որդւոց նորա իշխել ամենայն կեն-

զանեաց, ձկանց ծովու և թռչնոց երկնից։ Յովհաննէս Մկրտիչ էր մարգարէից գերագոյն։

4. Յոգնակի գործիականը։

Հաստատեցից (պիտի պնդեմ) բանիւ քերանոյ իմոյ։ Եհան (հանեց) Տէր զձեզ զօրութեամբ և բարձր բազկաւ։ Խօսեցաւ Աստուած մարգարէիւ։ Հրով և սրով աւերեցից զԲաբելոն։ Երկաթով պատառեն զփայտ։ Քաղաքաւ և ազգաւ ժողովեցան առ նոսա (անոնց քով)։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Աղաքաչէն աստղերուն ընթացքը (զընթացս) կը դիտէ։ Առաքեալներն ապչած (պչուցեալ) երկինք կը նայէին (հայէին)։ Խրատն անխելքներու օգուտ չըներ (ոչ օգտէ)։ Ցխուս հրեշտակներով պիտի գայ (եկեսցէ)։ Սրտերով ինծմէ (յինէն) հեռու են։ Ցխուս թագաւորներու թագաւորն է։ Քաղաքին աշտարակներուն վրայ կեցեր էին (կային ի վերայ)։ Լանկթիմուր քաղաքացիներուն վրայ ողորմեցաւ և ուրացողները (զուրացեալսն) սպաննեց (սպան)։ Մարդիկ Աստուծոյ ձեռքին գործն են։ Մովսէս Աստուծմէ փրկիչ ղրկուեցաւ (առաքեցաւ) Իսրայելացիներուն։ Քահանայապետներն Ցխուսի գերեզմանը կնիքներով գոցեցին (փակեցին)։ Անապատականներն ընդեղէններով գոհ կ'ըլլային (շատանային)։

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Մանուշակ Մանուշէ

(Շարայարութիւն)

Իմացաւ Հեղի թէ Տէր կոչէ զմանուկն, և ասէ ցԱմմուէլ. Դարձիր անդրէն և ննջեա, որպեսզի. և եթէ կոչեսցէ զքեզ, ասասցես. Խօսեաց, Տէր, զի լուիցէ ծառայ քո։ Գնաց Սամուէլ և ննջեաց ի տեղւոջ իւրում. և Տէր կոչեաց

զնա որպէս միանգամն և միւսանգամ. Սամուէլ։ Եւ ասէ Սամուէլ. Խօսեաց, Տէր, զի լուիցէ ծառայ քո։ Աւ Տէր ցՍամուէլ. Ահա ես առնեմ զբանս իմ ի մէջ Իսրայելի, որպէս զի ամենայնի՝ որ լուիցէ զնոսա, հնչեսցեն երկոքին ականջք նորա։ Յարուցից ի վերայ Հեղեայ զամենայն ինչ՝ զոր խօսեցայ ի վերայ տան նորա, վասն անօրէնութեան որդւոց նորա, զի հայհոյէին զԱստուած որդիք նորա, և նա ոչ խրատէր զնոսա։

Բառագիտութիւն

Աղաքաչէն – Ըսէ	*Հնչեսցեն – Ձայն տան*
Խօսեաց, Տէր – Խօսէ, Տէր	*Յարուցից – Պիտի հանեմ, պիտի բերեմ (գլխուն)։*
Ամենայնի – Ամէն մարդու	

ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Յոգնակի բացառականի եւ հայցականի կազմութիւն

54. *Յոգնակի բացառականը կը ձևանայ յոգնակի սեռականի սկիզբն ի կամ յ նախդիրը դնելով։ Չոր օրինակ.*

Յոգն. սեռական		*Յոգն. բացառական*
Չօրութեանց կ'ըլլայ		*ի զօրութեանց*
Մարդոց	»	*ի մարդոց*
Սրտից	»	*ի սրտից*
Անօթոց	»	*յանօթոց*
Աստեղց	»	*յաստեղց, և այլն։*

55. *Յոգնակի հայցականը կը ձևանայ յոգնակի ուղղականին սկիզբը զ նախդիրը դնելով և ծայրի ք գիրը ս վոխելով։ Չոր օրինակ.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 54. Ի՞նչպէս կը ձևանայ յոգնակի բացառականը. — 55. Ի՞նչպէս կը ձևանայ յոգնակի հայցականը։

Յոգնակի ուղղական		Յոգնակի հայցական
Բանք	կ'ըլլայ	զբանս
Զօրութիւնք	»	զզօրութիւնս
Բերանք	»	զբերանս
Աղօթք	»	զաղօթս
Աստեղք	»	զաստեղս, և այլն։

56. *Եթէ յոգնակի ուղղականին սկիզբը զ չդնենք, այլ միայն ծայրի ք գիրը ս փոխենք, կ'ունենանք Յոգնակի անորոշ հայցական։ Օրինակ. Բանք՝ բանս, գիրք՝ գիրս, աղօթք՝ աղօթս, սիրելիք՝ սիրելիս և այլն։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

1. *Նշանակել շեղագիրներուն յոգնակի բացառականը։*

Գնալ զօրութենէ ի զօրութիւն։ Ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։ Պարտ է (պէտք է) փախչել յընկերութենէ չարաց։ Կենդանիք երկնչին յառիւծոյ և ի վագրէ։ Ջակեցին զառնն ի ճիմանէ։ Ի պտղոյ ցորենոյ, գինւոյ և ձիթոյ լցուցեր (լեցուցիր) զնոսա։

2. *Յոգնակի հայցականի վերածել։*

Երկինք և երկիր ստեղծ Աստուած։ Մի խնդրեր փառք և պատիւ։ Գր. Լուսաւորիչ զարձոյց Հայք ի հաւատ քրիստոնէութեան։ Կիւրոս փրկեաց Հրեայք ի գերութենէ։ Օրհնեմք զանուն Աստուծոյ և մեծարեմք նշխարք սրբոց նորա։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 56. *Եթէ յոգնակի ուղղականի սկիզբն առանց զ դնելու՝ ծայրի ք գիրը ս փոխենք, ինչ կերպ հայցական կ'ունենանք։*

3. *Յոգնակի անորոշ հայցական բնել։*

Եթէ պղնձի մարմինք ունէին։ Անի մարդիկ բազում օգնականք իւրեանց։ Հեղին (թափեցին) բազում արտասուս։ Եաուն նմա իրաւունք։ Աբրահամ ունէր ծառայք և աղախնայք։ Ողորք ինձ կարդացէք։

4. *Յոգնակի ուղղականի վերածել։*

Աստուածս բազումս եղեն Իսրայելացւոց։ Ջմեղս և զհայհոյութիւնս բարկացուցանեն զԱստուած։ Օրէնս արդարութեան բռնութիւն մեր եղեցի։ Փառս տան Աստուծոյ զերկինս, զաստեղս և զամենայն արարածս։ Չհոովմայեցիս յաղթեցին Կարքեդոնացւոց։ Աչս և ականջս են կարևոր զգայարանս։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Աշխարհ չորս տարրերէ չինուած է (հաստատեալ է)։ Աստուած ոգորմածները ամէն վիշտերէ կ'ազատէ (փրկէ)։ Բարկացող մարդը կենդանիներէ տարբերութիւն չունի (ոչ ինչ ընդհատ է)։ Աբելքէն երեք մոգեր եկան (եկին)։ Սուրբն Ամբրոսիոս զԹէոդոս եկեղեցիէն դուրս ըրաւ (արտաքսեաց)։ Աթեքսիանոսի զգեստներէն անուշահոտութիւն կը բուրէր։ Ցիսուս հինգ հացերով հինգ հազար հոգի կերակրեց (կերակրեաց)։ Վոլտ հրեշտակներուն ոտքը լուաց։ Աշխարհիս ծայրերէն պիտի գան (եկեսցեն)։ Ջեր պարտիզէն քաղեցի այս խնձորը։ Ջինուորները քաղաքին դռներուն պահպանութիւն կ'ընէին (պահէին զ...)։

Անձն – Անձինս	Հոգի – Անձն
Անուշահոտութիւն – Հոտ անոյշ	Մայր – Մաղ։

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Ջրհեղեղ

Իբրև եաես Տէր Աստուած եթէ բազմացան չարիք մարդկան ի վերայ երկրի, ատրճաւաւ զի արար զմարդն

և ասէ. Զնչեցիլ զամենայն մարմին՝ զոր արարի. մի միասցէ ոգի իմ ի մարդկանդ յայդմիկ, վասն լինելոյ զոցա մարմին։ Բայց Նոյ՝ այր արդար կատարեալ հաճոյ եղև Աստուծոյ։ Ասէ Տէր Աստուած ցՆոյ. Ժամանակ ամենայն մարդոյ հասեալ է, զի լցաւ երկիր ապականութեամբք ի նոցանէ. և ահա ես ապականեցից զնոսա և զերկիր։ Արդ, արա դու քեզ տապան ի չորեքկուսի փայտից։ Եւ մտցես ի տապանն, դու և որդիք քո և կին քո և կանայք որդւոց քոց ընդ քեզ։

Բառագիտութիւն

Սարջացաւ – Զզջաց
Լցաւ երկիր ապականութեամբք – Աշխարհս ապականութեամբ լեցուեցաւ
Ապականեցից զնոսա – Զանոնք պիտի փճացընեմ, կորնցընեմ
Արա – Ըրէ, շինէ
Ի չորեքկուսի փայտից – Զորս անկիւնով փայտերէ
Մտցես ի տապանն – Մտիր տապանին մէջ։

ԶՈՐԵՔՏԱՍԱՍՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Հոլովելու միջոց մէկ երկու ձայնաւորներու փոփոխութիւնները

57. *Թէ եզակի և թէ յոգնակի վերջահոլովներուն մէջ ծայրայանդի ձայնաւորներէ, ոմանք կը զեղչուին և ոմանք ուրիշ ձայնաւորի կը փոխուին։ Վերջահոլովներուն մէջ կը զեղչուին ի և ու։ Զոր օրինակ. Գիր՝ գ–րոյ, գ–րով. մա՝ մ–այ, մ–ամբ. սիրտ՝ ս–րտի, ս–րտիւ. մարմին՝ մարմ–նոյ, նով. գլուխ՝ գլ–խոյ, խով. բազուկ՝ բազ–կի, կաւ. խոհնակ՝ խ–նկոյ կով. ծուխ՝ ծխոյ, ծխով։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 57. *Թէ եզակի և թէ յոգնակի վերջահոլովներուն վրայ ուրիշ ինչ գիտելիք կայ, և ո՞ր ձայնաւորները վերջահոլովներու մէջ կը զեղչուին։*

Ի ևս ու քանի մը միավանկ բառերու սկիզբն անոնց ըլլալու տեղ՝ ը կը փոխուին, և երբեմն անփոփոխ կը մնան։ Զոր օրինակ.

Ը. փոխուած			Անփոփոխ		
Ինձ	սեռ. կ'ըլլայ	ընձու	Իժ	սեռ. կ'ըլլայ	իժի
Ինչք	»	» ընչից	Իր	»	» իրի
Ունչք	»	» ընչաց	Ուխտ	»	» ուխտի

58. *Վերջահոլովներու մէջ ուրիշ ձայնաւորի կը փոխուին է, եա, ոյ և իւ։ Է դիրն հոլովելու առեն ի կը փոխուի։ Օրինակ. — Սէր՝ սիրոյ. մէգ՝ միգի. պարտէզ՝ պարտիզի. հողեղէն՝ հողեղինի. հանդէս՝ հանդիսի. և այլն։*

Եա՝ կ'ըլլայ ե կամ է։ — Առեան՝ առենի, որդեակ՝ որդեկի, առաքեալ՝ առաքելոյ, լեառն՝ լերին, կեանք՝ կենաց, միջօրեայ՝ միջօրէի. քրիստոնեայ՝ քրիստոնէի, հրեայ՝ հրէի։

Ոյ՝ կ'ըլլայ ո։ — Բոյս՝ Բուսոյ, լոյս՝ լուսոյ, ծոյլ՝ ծուլի, ողջոյն՝ ողջունի, կոյր՝ կուրի, գոյն՝ գունոյ, և այլն։

Իւ՝ կ'ըլլայ ո։ — Հովիւ՝ հովուի, պատիւ՝ պատուոյ, տիւ՝ տուընջեան, և այլն։

Ա. Ծանօթ. — *Է, ոյ և ու եթէ բառի մը վերջին գրերը ըլլան, չեն փոխուիր։ Աշտէ՝ աշտէի, բազէ՝ բազէի, ղշխոյ՝ ղշխոյի, խոյ՝ խոյոյ, մեղու՝ մեղուի, կատու՝ կատուի, եւն.։*

Բ. Ծանօթ. — *Այս յիշեալ վերածումները ամէն աւելի սովորական են ածանցումներու և բարդութեանց մէջ՝ աշխարհաբար թէ գրաբար։ Օրինակ. Գրիչ՝ գրչական, գրչագիր.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 58. *Ո՞ր գրերը վերջահոլովներու մէջ ուրիշ ձայնաւորի կը փոխուին։*

մարմին՝ մարմնաւոր, մարմնասէր. գլուխ՝ գլխանոց, գլխագիր: — Սէր՝ սիրային, սիրասուն. ատեան՝ ատենական, ատենակալ. քրիստոնեայ՝ քրիստոնէական, քրիստոնէավայել. գոյն՝ գունաւոր, գունագեղ. պատիւ՝ պատուական, պատուաբեր, և այլն:

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա

Գրաբարէ աշխարհաբար

Որոշել շեղագիրներուն հոլովները և իրաբանչիւրին հզակի ուղղականը:

Յարիցեն (յարութիւն պիտի առնեն) մեռեալք ի գալստեան Քրիստոսի: Հռեգուզոս եկաց (կեցաւ) յատենի ծերակուտին (ծերոց ժողով): Մարտիրոսք սիրով նմանողք եղեն Յիսուսի: Յիմար կուսանքն մնացին արտաքոյ դրան: Աստուած ի սկզբանէ արար զաշխարհ: Պարտիմք քրտամբք երեսաց անցուցանել զժամանակ կենաց մերոց: Աչեր Յիսուս առաքելոց. Թոյլ տուք մանկանցդ գալ առ իս (ինձի): Ի մատենից պատմագրաց (պատմութիւն գրող) ուսանիմք զպատմութիւնս ազգաց և ժողովրդոց: Ցորեամով լի են ամբարք մեր: Աշխատ էր հովիւ անդէնց և խաչանց (կովերու և ոչխարներու): Հոգիք երանելեաց հրճուին (կը ցնծան) յերկինս լուսով փառացն Աստուծոյ: Գաբրիէլ և Միքայէլ են պետք (գլխաւոր) հոգեղինացն դասուց:

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Թագաւորին ծննդեան օրն էր: Մարդոց չարիքը սրտերին առալ կու գան (յառաջ գան): Քաղաքին աշտարակներուն դռները բացուեցան (բացան): Յոյսին ճրագը կեանքի մթութիւնը կը լուսաւորէ: Փախուստով ազատեցաւ (ղերծաւ) դահիճներուն ձեռքէն: Յուզա պագնելով (համբուրելով) զՅիսուս մատնեաց (մատնեաց): Առաքեալներուն և ուրիշ սուրբերուն վարքը զարմանալի են: Աշխարհս անէծքի ու վշտերու տեղ է: Ծոյլերուն ու կոյրերուն շատ դէպ կը ցուցընէր (ցուցանէր): Գրքերէն կը սորվինք մեծ մարդոց (վեհից արանց) վարքն ու քաջութիւնը: Տղոց հարկաւոր է ծնողական կրթութիւնը: Ձերու և կարիներու թոյնը մահաբեր է: Պէտք է (պարտ է) զգուշանալ անզգամ մարդերէ: Հրեաներէն շատերն այն օրը Յիսուսի (նախգր. տրական) հաւատացին:

Ծնունդ – Ծնունդք	Տեղ – Տեղի
Ուրիշ – Այլ	Գութ – Մարդասիրութիւն
Անզգամ մարդ – Ամբարիշտ	Այն օրը – Յայնմ աւուր,

Գ

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Քրիստեղեղ

(Շարայարութիւն)

Աբար Նոյ զաւենայն՝ զոր միանգամ պատուիրեաց նմա Տէր Աստուած. և եմուտ ի տապան վասն ջուրցն հեղեղի: Եւ յետ եօթն աւուրց սահանք երկնից բացան, և եղև անձրև ի վերայ երկրի զքառասուն տիւ և զքառասուն գիշեր. և բազմացաւ ջուրն և վերացոյց զտապանն. և չրջէր տապանն ի վերայ ջրոց, և սառականայր ջուրն յոյժ յոյժ ի վերայ երկրի և ծածկէր զաւենայն լերինս բարձունս: Եւ մեռաւ ամենայն մարդ և ամենայն՝ որ ունէր չունչ կենդանի յռնգունս իւր: Եւ մնաց միայն Նոյ և որ ընդ նմա էին ի տապանի անդ:

Բառագիտութիւն

Վասն ջուրցն հեղեղի – Ջրեղբոյն կոխելուն կամ շառնալուն համար	Սահանք երկնից բացան – Երկընքի չրոց ճամբաները կամ չրամբարները բացուեցան
Մարմին շարժուն – Շարժող մարմին	Որ ընդ նմա էին – Որոնք որ իրեն հետ էին
Ռունգն – քիթ	Յռնգունս իւր – Իր ռնգոց մէջ:

ՀՆԳԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Պարզ կամ կանոնաւոր հոլովմունք

59. *Ամէն բառ մէկ կերպով չի հոլովիր, և հոլովման երեք ձեւ կայ գրաբարի մէջ, Պարզ, Թառն և Անկանոն կամ Զարտուղի։*

60. *Պարզ հոլովման կը վերաբերին այն բառերը՝ որոնց սեռականին վերջին վանկն ա, ե, ի, ո, ու ձայնաւորներէն մէկով կը վերջանայ, և նշանագիր կ'ըսուին։ Հինգ են այս հոլովման ձեւերը և իւրաքանչիւր կը տարբերին այսպէս.*

ա	նշանագիր է	Ա.	ձեւին.	օր.	Տիտան՝ Տիտանայ.
ե	»	Բ.	»	»	Համբ՝ Համբե.
ի	»	Գ.	»	»	Բան՝ Բանի.
ո	»	Դ.	»	»	Մարդ՝ Մարդոյ.
ու	»	Ե.	»	»	Զարդ՝ Զարդու։

61. *Առաջին ձեւին կը վերաբերին յատուկ անուններուն մեծ մասը, և ըն կամ իւն վերջացող բառերը։ Առաջին օրինակ՝ Տիտան.*

	Եզակի	
Ո.	Տիտան	տիտան (հսկայ մարդ)
Ս.	Տիտան–այ	տիտանին
Տ.	Տիտան–այ, ի Տիտան	տիտանին, – վրայ
Գ.	Տիտանա–ւ	տիտանով
Բ.	ի Տիտան–այ	տիտանէն
Հ.	զՏիտան	տիտանը։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 59. Ամէն բառ միևնոյն կերպով կը հոլովի արդեօք, և հոլովման քանի՞ ձև կայ գրաբարի մէջ. — 60. Ո՞ր բառերը պարզ հոլովման կը վերաբերին և քանի՞ են ասոր ձևերը. — 61. Ըսէ թէ ի՞նչ տեսակ բառեր առաջին ձևին կը վերաբերին, ու մէկ մէկ օրինակ տուր։

	Յոգնակի	
Ո.	Տիտան–ք	տիտաններ
Ս.	Տիտանա–ց	տիտաններուն
Տ.	Տիտանա–ց, ի Տիտանս	տիտաններուն, – վրայ
Գ.	Տիտանս–ք (աւ–ք)	տիտաններով
Բ.	ի Տիտանա–ց	տիտաններէն
Հ.	զՏիտան–ս	տիտանները

Երկրորդ օրինակ՝ Սերմն.

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Սերմն	հունտ	Սերման–ք	հունտեր
Ս.	Սերմ–ան	հունտի	Սերման–ց	հունտերու
Տ.	Սերմ–ան ի Սերմն	հունտի – մէջ	Սերման–ց ի Սերմանս	հունտերու – մէջ
Գ.	Սերմամ–ք	հունտով	Սերմամբ–ք	հունտերով
Բ.	ի Սերման–է	հունտէ	ի Սերման–ց	հունտերէ
Հ.	զՍերմն	հունտը	զՍերման–ս	հունտերը

Ծանօթ. — Կան մէկ քանի բառեր ալ՝ որ թէպէտ ըն կամ իւն չեն վերջանար, բայց այս առաջին ձեւին կը հետևին։ Անուն՝ անուան, մանուկ՝ մանկան, տուն՝ տան, տեսիլ՝ տեսլեան, գալուստ՝ գալստեան, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել շեղագիրներու հոլովն ու հոլովման ձևը։

Աղբիւր ելանէր յեղեմայ։ Անուան Աստուծոյ վայելեն փառք։ Ասաց Յիսուս ցփարիսեցիս. Երթայք տուք (տուէք) գկայսերն կայսեր։ Հեթանոսք զուտերս և զդստերս (մանչ ու աղջիկ զաւակները) իւրեանց զոհէին կռոց (կուռքերու)։ Ոչ միայն հացիւ կեցցէ (պիտի ապրի) մարդ, այլ և բանիւ Աստուծոյ։ Թոյնք իժից էին ի ներքոյ (տակ) շրթանց նոցա։ Սեամբ ամպոյ առաջնորդէր Աստուած Հրէից։ Քաղցը են բանք քո ի բիմս իմ իբրև զվորիսխս մեղու (մեղրի բջիջ)։

ի ժամու մահուան վիշտք արդարոց վոխակերպին (կը փոխուին) ի խնդութիւն (ուրախութիւն)։ Աբիւն զուարակացն երընջոց (եզ, հորթ) և ցլուց սրբէր զորդիսն Իսրայէլի։ Կենդանիք յաղթանդամք (խոշոր) և մանուանք (մանր) են ի վերայ երկրի՝ անթիւք ի բազմութենէ։ Ոսկերք ցամաքեալք, լաւարուք (լսեցէք) զպատգամս Տեառն։ Ջխոնարհութիւն սրտի սիրէ Աստուած առաւել քան զմատուցումն զոհից և պատարագաց։

Բ

Աշխարհաբար գրաբար

Օգոստոս կայսեր առեն Յիսուս ծնաւ։ Աթէնքի մեհեանները չատ զարդարուն էին։ Ահնա յերան վրայ Աստուած Մովսիսի երևեցաւ (երեւեցաւ)։ Աստուծոյ հրեշտակը Կուռնելիոսի երևեցաւ։ Աբիւնին կաթիլները կը վազէին (հեղուին)։ Գարնան ծաղիկները գեղեցիկ են։ Ժողովուրդին մէջ խռովութիւն կար (էր)։ Թոյին եղջերին վրայ (ի վերայ) երկու մարդիկ նստած էին (արք երկու նստեալ էին)։ Տղուն անունը Յովսէփ էր։ Մեսրովբ վարդապետը տեսիլքով մեր գրերը գտաւ (եգիտ)։ Աղբիւրին ջուրը չատ զով էր։ Հայրն իր որդին ծեծեց (եհար)։ Աղօթքին զօրութիւնը մեծ է։ Թագաւորին պալատէն ելաւ (ել)։ Յիսուս բարձր լերան վրայ ելաւ։ Ուսերուն վրայ բեռ գրին (եդին)։ Ծովին մէջ ձուկեր կան (են)։

Աստն – Ի ժամանակի	Աղբև – Աղբէ
Շատ – Յոյժ, Դարբ	Ջով – Յուրտ
Զարդարուն – Յարդարեալ	Պալատ – Պալատանք
Կաթիլ – Շեթ	Ուս – Թիկունք

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Որդին անառակ

Աստն միոջ էին երկու որդիք։ Աբ կրտսերն ի նոցանէ ցհայրն. Հայր, տուր ինձ բաժին որ անկանի յընչիցդ. և նա բաժանեաց նոցա զկեանսն։ Յետ ոչ բազում աւուրց՝ ժողովեալ զամենայն կրտսերոյն, գնաց յաշխարհ հեռի, և անդ վատնեաց զինչս իւր, զի կեայր անառակութեամբ։

Իբրև սպառեաց զամենայն, եղև սով սաստիկ յաշխարհին յայնմիկ. և սկսաւ ինքն չքաւորել, և յարեցաւ ի միոմն ի քաղաքացւոց աշխարհին այնորիկ. և յղեաց զնա յագարակ իւր արածել խոզս։ Եւ եկեալ ի միտս իւր՝ ասէ. Քանի՞ վարձկանք իցեն ի տան հօր իմոյ հացալիցք, և ես աստ սովամահ կորնչիմ։

Բառագիտութիւն

Աստն միոջ էին երկու որդիք – Մարդ մը երկու որդի ունէր	Ոչ բազում – Ոչ շատ, քիչ
Կրտսեր – Պզտիկ (տարիքով)	Վատնել – Ուտելով խմելով փճացընել, մսխել
Յընչիցդ – Ինչքերէդ, ստացուածքէդ	Կեայր անառակութեամբ – Անկարգութեամբ կ'ապրէր
Յարիմ – Յարուիլ, դիմել (մէկու մը)	Սպառել – Լմընալ, հատցընել
Ոչ բազում – Ոչ շատ, քիչ	Վարձկան – Ստակով բռնած ծառայ
Վատնել – Ուտելով խմելով փճացընել, մսխել	Եկեալ ի միտս իւր – Ինքն իրեն գալով, զգաստանալով,
Կեայր անառակութեամբ – Անկարգութեամբ կ'ապրէր	
Սպառել – Լմընալ, հատցընել	
Վարձկան – Ստակով բռնած ծառայ	

ՎԵՑՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Պարզ հոլովման երկրորդ եւ երրորդ ձեւերը

62. *Պարզ հոլովման երկրորդ ձեւին կը վերաբերին ըր և ղ վերջացող բառերը։ Առոյգին օրինակ՝ Համր.*

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Համր	մունջ	Համեր–ք	մունջեր
Ս.	Համ–ը	մունջի	Համեր–ց	մունջերու
Տ.	Համ–ը ի Համր	մունջի – վրայ	Համեր–ց ի Համեր–ս	մունջերու – վրայ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 62. Ի՞նչ տեսակ բառեր Պարզ հոլովման երկրորդ ձեւին կը վերաբերին. մէկ մէկ օրինակ տուր և հոլովէ։

	Եզակի		Յոգնակի	
Գ.	Համեր–ը	մուննջով	Համերը–ք	մուննջերով
Բ.	ի Համեր–է	մուննջէ	ի Համեր–ց	մուննջերէ
Հ.	զ Համր	մուննջը	զ Համեր–ս	մուննջերը

Ծանօթ. — Այս օրինակին պէս կը հոլովին նաև բանի մը իւր վերջացող բառեր։ Օրինակ. Ալիւր՝ ալեր, աղբիւր՝ աղբեր, եղջիւր՝ եղջեր, և այլն։

Երկրորդ օրինակ՝ Ատաղ։

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Ատաղ	ատաղ	Ատեղ–ք	ատաղեր
Ս.	Ատա–եղ	ատաղի	Ատեղ–ց	ատաղերու
Տ.	Ատա–եղ	ատաղի	Ատեղ–աց	ատաղերու
	յԱտաղ	– մէջ	յԱտեղ–ս	– մէջ
Գ.	Ատեղ–ը	ատաղով	Ատեղը–ք	ատաղերով
Բ.	յԱտեղ–է	ատաղէ	յԱտեղ–ց	ատաղերէ
			յԱտեղ–աց	
Հ.	զ Ատաղ	ատաղը	զ Ատեղ–ս	ատաղերը

63. ***Երրորդ ձևին նշանագիրն է ի։ Ան ամէն բառեր որ սեռական ի կը վերջանան, այս հոլովման կը վերաբերին։ Օրինակ՝ Բան.***

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Բան	խօսք	Բան–ք	խօսքեր
Ս.	Բան–ի	խօսքի	Բանի–ց	խօսքերու
Տ.	Բան–ի	խօսքի	Բանի–ց	խօսքերու
	ի Բան	– մէջ	ի Բան–ս	– մէջ
Գ.	Բանի–ւ	խօսքով	Բանիւ–ք	խօսքերով
Բ.	ի Բան–է	խօսքէ	ի Բանի–ց	խօսքերէ
Հ.	զ Բան	խօսքը	զ Բան–ս	խօսքերը

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 63. Երրորդ ձևին նշանագիրն ի՞նչ է, օրինակ մը տուր և հոլովէ։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Ճեղագիր ազակիներուն յոգնակին և յոգնակիներուն ազակին դնել, ոչ նշանակել թէ ո՛ր ձևին կը վերաբերի իւրաքանչիւրը։

Սուրբն Մեսրովբ արար (ըրաւ) զգիւտ հայերէն գրոց։ Նստաւ տապանն ի լերինս Արարատայ։ Խմաստութիւն է խուսել (փախուստ տալ) ի վտանգաց մահու։ Ժողովուրդ որ նաւէր ի խաւարի, եաես լոյս մեծ։ Հրաման եա դնել զսուրբն ի բանտի և զոտս նորա պնդել ի կոճեղս (կոճղի հետ պինդ կապկըպել)։ Յարկեղ մեծատան գոանին գումարք արծաթոյ և ոսկւոյ։ Խածուած լժի, բարբի (մեծ օձ) և կարճի մահաբեր են իբրև զիարուածս նետից աղեղան։ Ոչ լուաւ Ագաթ ծայնի Եղիա մարգարէի, և մեռաւ չարաչար մահուամբ։ Պահանջէ Աստուած հաւատս ի քրիստոնէից ոչ սրտիւ ևեթ (միայն) և մտօք, այլ արդեամբ և ի բանից շրթանց։ Նաև կայր առ եզերք (եզերքին քով) ծովուն Գեննեսարեթայ։ Բազումք ի թռչնոց երկնչին (կը վախնան) յանգղէ։ Կատարեաց (չարդեց) Յէու զամենայն որդիս արքայի։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Սոյդ բարեկամը փորձով կը ճանչցուի (ճանաչի)։ Հաստատ եղէք (լերուք) ոչ ոսկիով և արծաթով, այլ խմաստութեամբ։ Աստբինութիւնը կը տանի զմեզ առ ճշմարիտ երանութիւն։ Մեսիայի գալուստը (գալուստ) ազգերն ազատեցան (փրկեցան)։ Ուսումն ապաւէն և սփոփանք է թշուառացեալ (տկարացած) ծերուն։ Արեգակը լոյսի և ջերմութեան աղբիւր է։ Այն բան անկարելի է առանց աստուածային նախախնամութեան։ Ձմրան մէջ աղբատներու և ծերերու զրկանքն ու տանջանքը կ'աւելնան (առաւելուն)։

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Որդին անառակ

(Շարայարութիւն)

Եւ յարուցեալ եկն առ հայր իւր: Մինչդեռ հեռագոյն էր, եահս զնա հայրն և գթացաւ. յարեաւ և ընթացաւ ընդ առաջ. անկաւ զպարանոցսն նորա և համբուրեաց զնա: Ասէ ցնա որդին. Հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քո, և ոչ եւս եմ արժանի կոչիլ որդի քո: Ասէ հայրն ցծառայսն իւր. Վաղվաղակի հանէք զպատմուճանն առաջին և ագուցէք նմա, և տուք զմատանին ի ձեռն նորա և կօշիկս յոտս նորա. և ածէք զեզն պարարակ, զնէք, կերիցուք և ուրախ լիցուք. զի այս որդի իմ մեռեալ էր և եկեաց, կորուսեալ էր և գտաւ:

Բառագիտութիւն

Ընթացաւ ընդ առաջ – Ա.ղ.ևը վազեց, դիմաւորեց
Անկաւ զպարանոցսն նորա – Նոր վզին պլլուեցաւ
Ագուցէք – Հագուեցուցէք
Տուք – Տուէ՛ք
Պարարակ – Գիրուկ, պարարա
Զնէք – Մորթեցէք
Մեղայ յերկինս – Մեղանչեցի երկնքի դէմ,

ԵՕԹՆԵԻՏԱՍՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Պարզ հոլովման չորրորդ եւ հինգերորդ ձեւերը

64. *Պարզ հոլովման չորրորդ ձևին նշանագիրն է ո: Այն ամէն բառեր որոնց սեռականն ոյ կը վերջանայ՝ այս ձևին կը վերաբերին: Օրինակ.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 64. Ո՞րն է պարզ հոլովման չորրորդ ձևին նշանագիրը, և ի՞նչպէս կը հոլովի մարդ բառը:

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո·	Մարդ	մարդ	Մարդ–ք	մարդիկ
Ս·	Մարդ–ոյ	մարդու	Մարդո–ց	մարդերու
Տ·	Մարդ–ոյ	մարդու	Մարդո–ց	մարդերու
	ի Մարդ	– վրայ	ի Մարդ–ս	– վրայ
Գ·	Մարդո–վ	մարդով	Մարդով–ք	մարդերով
Բ·	ի Մարդ–ոյ	մարդէ	ի Մարդո–ց	մարդերէ
Հ·	զ Մարդ	մարդը	զ Մարդ–ս	մարդերը

65. *Հինգերորդ ձևին նշանագիրն է ո: Այն ամէն բառեր որ սեռականն ոջ կը վերջանան՝ այս ձևին կը վերաբերին: Օրինակ.*

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո·	Զարդ	զարդ	Զարդ–ք	զարդեր
Ս·	Զարդ–ու	զարդի	Զարդու–ց	զարդերու
Տ·	Զարդ–ու	զարդի	Զարդու–ց	զարդերու
	ի Զարդ	– մէջ	ի Զարդ–ս	– մէջ
Գ·	Զարդ–ու	զարդով	Զարդու–ք	զարդերով
Բ·	ի Զարդու–է	զարդէ	ի Զարդու–ց	զարդերէ
Հ·	զ Զարդ	զարդը	զ Զարդ–ս	զարդերը

66. *Զարդ բառին պէս կը հոլովին՝ քիչ մը տարբերութեամբ՝ որ վերջացող բառերէն մէկ քանին: Օրինակ.*

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո·	Փոքր	պզտիկ	Փոքու–ք	պզտիկներ
Ս·	Փոք–ու	պզտիկի	Փոքու–ց	պզտիկներու
Տ·	Փոք–ու	պզտիկի	Փոքու–ց	պզտիկներու
	ի Փոքր	– մէջ	ի Փոքու–ս	– մէջ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 65. Հինգերորդ ձևին նշանագիրն ըսէ, և օրինակ մը տուր. — 66. Ուրիշ ի՞նչ վերջաւորութեամբ բառեր զարդ բառին պէս կը հոլովին:

	Եզակի		Յոգնակի	
Գ.	Փոք–ու Փոք–ումբ	պզտիկով	Փոքու–ք Փոքու–մբք	պզտիկներով
Բ.	ի Փոքու–է	պզտիկէ	ի Փոքու–ց	պզտիկներէ
Հ.	զ Փոքը	պզտիկը	զ Փոքու–ս	պզտիկները

Ծանօթ. — Այս օրինակին պէս կը հոլովին հետևեալ բառերը. Քաղցր, քաղցու, ի քաղցուէ, քաղցունք, – թանձր, թանձու, ի թանձուէ, թանձունք, – ծանր, ծանու, ի ծանուէ, ծանունք – բարձր, բարձու, ի բարձուէ, բարձունք – մանր, մանու, ի մանուէ, մանունք, – կարճ, կարճու, ի կարճուէ, կարճունք։ Իսկ

ասր (բուրդ) – ասու – յասուէ
ծաղր – ծաղու – ի ծաղուէ
մեղր – մեղու – ի մեղուէ

} յոգնակի չունին, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Շեղագիր եզակիներուն յոգնակին և յոգնակիներուն եզակին դնել, ու նշանակել թէ ո՛ր ձևին կը վերաբերին։

Ի բերանոյ երկուց վկայից հաստատի (կ'որոշուի) ամեն բան։ Հատն մանանխոյ (մանանուխի) փոքր է քան զամենայն սերմանիս։ Դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահա- րեցին (յաղթել)։ Հողմովք սրսմատութեան (բարկութիւն) Բարձրելոյն խորտակեցին (պիտի մանրուին) ժողովք մա- բարշատ։ Լուր (մխա դիր), որդեակ իմ, խրատու, և մի արհամարհեր զառակս ծերոյ։ Նախանձու բանաարկուին (սատանայ) եմուտ (մտաւ) մահ յաշխարհ։ Ի խորհրդոց և ի գործոց չարաց ծնանին մեզք։ Բարուց աղուեսու պատկեր է այր (մարդ) խորամանկ։ Պատուիրանք Տեառն ոչ են ծա- նունք։ Գան եհար (ծեծեց) զծառայս ի փորուէ մինչև ցմեծն։

Ջօրու ծանու (չատ զօրք) խաղաց (վազեց) ի վերայ թշնա- մեաց։ Աղբեցան (ազատեցան) մարդիկ յալէկոծութենէ ծովու։ Աւաքինութիւն նման է քաղցր մեղու։ Երկիր առնու զջեր- մութիւն յարեւէ։ Մարդ սուրբ վարուք ուրախ լինի ի մահու։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ամէնքնիս Աստուծոյ ձեռքին ստեղծուածներն ենք (եմք)։ Դժոխքի մէջ աչքը վերցուց (ամբարձ զ...) ու տեսաւ (եահս) զԱբրահամ և զՂազարոս։ Դրան առջև նստած (բազմեալ) դրացիներուն պատմութիւն կը պատմէր։ Ջին- բրան բերանը սանձ կը դնենք (դնեմք), որպէս զի մեզի հնազանդին (առ անասուոյ մեզ)։ Կէս օրուան միջոց արևուն զօրութիւնն աւելի է։ Աբրաչեսի զօրքերուն մէջ խռովու- թիւն եղաւ (եղ)։ Ծովուն մէջ ալեկոծութիւն կար (էր)։ Առաջին սպանութիւնը նախանձով եղաւ (եղև)։ Փոքրիկ և անմեղ տղաք սիրելի են ծնողներու և ընտանիքի։ Գրիգոր Լուսաւորիչ չատ տեղերէ կուռքերուն պաշտօնին բագին- ները կործանեց (կործանեաց զ...)։

Ամէնքնիս – Ամենեքեան	Պատմութիւն – Վէպ
Ջնոք – Ջեան	Կէս օրուան միջոց – Ի միջօրէի։

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Աբրահամ և Ղովտ

Աբրահամ էր մեծատուն յոյժ անասնով և արծաթով և ոսկով։ Եւ Ղովտայ՝ որ երթեալն էր ընդ Աբրահամու, էր արջառ և ոչխար։ Եւ ոչ բաւէր նոցա երկիրն բնակելոյ ի միասին. և եղև մարտ ի մէջ հովուաց խաշանցն։ Ասէ Աբրահամ ցՂովտ. Մի լիցի կռիւ ընդ իս և ընդ քեզ, և ընդ հովիւս իմ և ընդ հովիւս քո, զի արք եղբարք եմք մեք։ Ահա աչխարհն. եթէ դու յահեակ՝ ես յայլ, եթէ

դու յայ՝ ես յահեակ։ Եւ մեկնեցան իւրաքանչիւր յերդօրէ իւրմէ։

Բառագիտութիւն

Ի միասին – Միաբան, մէկտեղ	*Ընդ ես և ընդ քեզ – Իմ ու քու մէջը մէջերնիս։*
Խաշն – Ոչխար	

ՈՒԹԵՒՏԱՍՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Խառն հոլովմունք

67. *Խառն կ'ըսուի հոլովումը այն բառերուն՝ որոնց եզակի սեռականն ու գործիականը պարզ հոլովման այս կամ այն ձևին, նման կ'ըլլան։ Այս կերպ հոլովման երկու ձև կայ։*

68. *Առաջինին կը վերաբերին այն բառերը՝ որոնց եզակի սեռականը պարզ հոլովման երրորդ ձևին, և գործիականն՝ առաջինին պէս է։ Օրինակ.*

Եզ. ուղղ.	սեռական		գործիական
Քաղաք	*քաղաքի*	*կ'ըլլայ*	*քաղաքաւ*
Ընկեր	*ընկերի*	»	*ընկերաւ*
Մատն	*մատին*	»	*մատամբ*
Անձն	*անձին*	»	*անձամբ, և այլն։*

69. *Երկրորդ ձևին կը վերաբերին այն բառերն՝ որոնց եզակի սեռականը պարզ հոլովման չորրորդ ձևին պէս է և գործիականն առաջին ձևին պէս։ Օրինակ.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 67. Ո՞ր հոլովումը խառն կ'ըսուի. և քանի՞ ձև կայ այս կերպ հոլովման. — 68. Ո՞ր բառերն առաջին ձևին կը վերաբերին. — 69. Ո՞ր բառերը երկրորդ ձևին կը վերաբերին։

Եզ. ուղղ.	սեռական		գործիական
Բարի	*բարւոյ*	*կ'ըլլայ*	*բարեաւ*
Գինի	*գինւոյ*	»	*գինեաւ*
Գօտի	*գօտւոյ*	»	*գօտեաւ*
Թզենի	*թզենւոյ*	»	*թզենեաւ*
Եկեղեցի	*եկեղեցւոյ*	»	*եկեղեցեաւ, և այլն։*

Ծանօթ. — Այս ձևին կը վերաբերին ամէն ի վերջացող բառերը. մէկ քանին միայն պարզ հոլովման չորրորդ ձևին պէս կ'ըլլան։ Ինչպէս. հոգի, հոգւով, հոգւոց. որդի, որդւով, որդւոց. հոովմայեցի, հոովմայեցւով, հոովմայեցւոց, և այլն։

70. *Այս երկու ձևերուն ալ յոգնակի վերջաւորութիւնները պարզ հոլովման առաջին ձևին պէս կ'ըլլան։ Ջոր օրինակ.*

Քաղաք, քաղաքի, քաղաքաւ, քաղաքաց, քաղաքօք. – անձն, անձին, անձամբ, անձանց, անձամբք. – դառն, դառին, դառամբ, դառանց, դառամբք. – տապի, տապւոյ, տապեաւ, տապեաց, տապեօք. – թզենի, թզենւոյ, թզենեաւ, թզենեաց, թզենեօք և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաքարէ աշխարհաբար

Շեղագիր եզակիներուն յոգնակին և յոգնակիներուն եզակին նշանակել։

Գայլք թշնամի են գառանց։ Մատն մասն է մարդոյ։ Ծանր է բեռն սատանայի, և լուծն Աստուծոյ քաղցր։ Պատերազմօք կորնչին ազգք բազումք։ Մեծ ազն (ազդ)

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 70. Ի՞նչպէս կ'ըլլան այս երկու ձևերուն ալ յոգն. վերջահոլովները։

էին Հռովմայեցիք։ Ծառայք եմք երկնաւոր թագաւորին։ Պարտք են զինուորի պատերազմել վասն փրկութեան հայրենեաց։ Ոչխարք հովուէ-գիժն ի լեառն։ Լեզուաւ նենգաւորաւ խօսէին Փարիսեցիք։ Կեանք աշխարհիս լի են վշտօք և դառնութեամբք։ Երէցն (ժեծ) կրտսերոյն (պզտիկ) ծառայեցէ (պիտի ծառայէ)։ Գինեաւ խմաստութեան արբեցայ (գինովցայ)։ Որչխմք տեղեաւ՝ այլ ոչ սրտիւ։ Դառն է բաժանիլ ի սիրելեաց։ Գործովք բարեաց հանդիպիմք ողորմութեան։ Ի լերին բարձու երեւեցան Յիսուսի Մովսէս և Եղիա։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Բարի մարդն ոսկիի և հագուստներու չի փափաքիր (ոչ ցանկայ), այլ իմաստութեան։ Եղներն ու ոչխարները խոտ կ'ուտեն (ճարակեն) դաշտի մէջ։ Աշխարհս կենդանիներով լեցուն է, բարիներով և չարերով։ Քրիստոս պիտի գայ (եկեսցէ) հրեշտակներով զաւառաւոն ընելու (առնել) արդարներուն և մեղաւորներուն։ Հնդիկները միայն կաթով, պանիրով և բոյսերով կը սնանին։ Թեմիստոկլէս քաղաքացիներուն նախանձէն չվախցաւ (ոչ երկեաւ)։ Մեծ մրրիկ եղաւ ու նաւն ալիքներով կը լեցուէր (լնոյր)։ Զինուորը նիզակով խոցեց (խոցեաց) Յիսուսի Քրիստոսի կողը (հայցական)։ Յիսուս խմաստութեամբ և հասակով կը մեծնար (զարգանայր)։ Մարտիրոսները բռնաւորներուն սպառնալիքներէն չէին վախեր (ոչ ինչ երկնչէին)։

Ոչխար – Խաշն | Նիզակ – Տէգ

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Կոչական իմաստուհք և յիմարք

Նմանեցաւ արքայութիւն երկնից տասն կուսանաց, որոց առեալ ջահսպտերս իւրեանց ելին ընդ առաջ փեսային և հարսին։ Հինգն ի նոցանէ յիմարք էին, և հինգն իմաս-

տունք։ Յիմարքն առին ջահսպտերսն, և ձէթ ընդ իւրեանս ոչ բարձին։ Իսկ իմաստունքն առին և ձէթ ամանօք ընդ լապտերս իւրեանց։ Եւ ի յամել փեսային՝ նիրհեցին ամենեքեան և ի քուն մտին։ Եւ ի մէջ գիշերի եղև բարբառ. Ահա փեսայ գայ, արիք ընդ առաջ նորա։

Բառագիտութիւն

Որոց առեալ ջահսպտերս իւրեանց – Որոնք իրենց կանթեղներն առած
Ձէթ ընդ իւրեանս ոչ բարձին – Հետերնին ձէթ չառին
Ի յամել փեսային – Փեսան ուշանալով, երբ փեսան ուշացաւ
Նիրհել – Քունը առնել, մրափել
Ի քուն մտին – քնացան
Եղեւ բարբառ – Ձայն լսուեցաւ
Արիք ընդ առաջ նորա – Եւէք գինքը դիմաւորելու։

ԻՆՆԵԻՏԱՍՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Անկանոն կամ զարտուղի հոլովմունք

71. *Անկանոն կամ զարտուղի կ'ըսուի հոլովումը մի քանի բառերու, որ մերը աւանդուած կանոններէն քիչ մը կը խոտորին։ Այս բառերն ուէ հաս են միայն, այսինքն. Այր, Տէր, Հայր, Կին, Բոյր, Գիւղ, Օր, Տիւ։*

72. *Այր բառն՝ այսպէս կը հոլովի.*

Եզակի			Յոգնակի		
Ո.	Այր	այր մարդ	Այք	այր	մարդիկ
Ս.	Այն	» մարդու	Այանց	»	մարդոց
Տ.	Այն, յԱյր	» մարդու	Այանց, յԱյս	»	մարդոց, -մէջ
Գ.	Այրմբ	» մարդով	Այրամբք	»	մարդերով
Բ.	յԱյնէ	» մարդէ	յԱյրանց	»	մարդերէ
Հ.	զԱյր	» մարդը	զԱյս	»	մարդերը։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 71. Ի՞նչ տեսակ բառերու հոլովումը անկանոն կամ զարտուղի կ'ըսուի. և քանի՞ ու որո՞նք են այս բառերը։ — 72. Այր բառն ի՞նչպէս կը հոլովի։

73. Տէր բառն այսպէս կը հոլովի.

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Տէր	տէր	Տեարք	տէրեր
Ս.	Տեառն	տիրոջ	Տերանց	տէրերու
Տ.	Տեառն	տիրոջ	Տերանց, տեարց	տէրերու
	ի Տէր	– վրայ	ի Տեարս	– վրայ
Գ.	Տերամբ	տիրոջմով	Տերամբք	տէրերով
Բ.	ի Տեառնէ	տիրոջմէ	ի Տերանց, ի տեարց	տէրերէ
Հ.	զՏէր	տէրը	զՏեարս	տէրերը։

74. Հայր բառն այսպէս կը հոլովի.

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Հայր	հայր	Հարք	հայրեր
Ս.	Հօր	հօր	Հարց, հարանց	հայրերու
Տ.	Հօր	հօր	Հարց, հարանց	հայրերու
	ի Հայր	– վրայ	ի Հարս	– վրայ
Գ.	Հարբ, հարամբ	հօրմով	Հարբք, հարամբք	հայրերով
Բ.	ի Հօրէ	հօրմէ	ի Հարց, ի հարանց	հայրերէ
Հ.	զՀայր	հայրը	զՀարս	հայրերը։

Այսպէս կը հոլովին նաեւ Մայր և Եղբայր, Հօրեղբայր և Մօրեղբայր։

75. Կին բառն այսպէս կը հոլովի.

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Կին	կին	Կանայք	կիներ
Ս.	Կնոջ	կնոջ	Կանանց	կիներու
Տ.	Կնոջ	կնոջ	Կանանց	կիներու
	ի Կին	– վրայ	ի Կանայս	– վրայ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 73. Տէր բառն ինչպէս կը հոլովի. — 74. Հայր բառն ինչպէս կը հոլովի. — 75. Կին բառն ինչպէս կը հոլովի։

	Եզակի		Յոգնակի	
Գ.	Կանամբ, կնաւ	կնոջմով	Կանամբք	կիներով
Բ.	ի Կնոջէ	կնոջմէ	ի Կանանց	կիներէ
Հ.	զԿին	կինը	զԿանայս	կիները։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ս.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Շեղագիր բառերուն համապատասխան հոլովները նշանակէ։

Կին յառնէ իւրմէ առաւ (առնուեցաւ)։ Ծառայ Տեառն եմ ես։ Կատարեցին զամս քաղաքին։ Տուրք բարիք ի Տեառնէ գան։ Որդեակ, լուր ձայնի հօր քոյ։ Ընթերցայ զվարս հարանց։ Առաքեցից (պիտի ղրկեմ) զՀոգին ճշմարտութեան՝ որ ի հօրէ ելանէ։ Ա՛ւ ի պաղոյ նորա, եկեր (կերաւ) և եւս առն իւրում։ Եղիսաբեթ ասէր ցՏիրամայրն. Օրհնեալ ես դու ի կանայս։ Գողացան ի գիշերի զամենայն ինչս տանուտեառն։ Կանայք, հնազանդ լերուք (եղէք) առանց ձերոց։ Արք, մի դառնացուցանէք (մի նեղացնէք) զկանայս ձեր։ Եսթեր՝ տիկին էր արքայի Ասուէրոսի, և հրամայէր այլոց կանանց։ Աթենացիք թողին (թողուցին) զքաղաքն և ածին զկանայս և զորդիս իւրեանց ի Սալամինա։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Կինն այրէն պիտի բաժնուի (բաժանեսցի) և այրը կնոջմէն։ Յիսուս գիւտահար մարդիկը (հայցկոտ) կը բժշկէր (բժշկեր)։ Ողորմելի մարդիկներէն բան մը չի յուսացուիը (ոչ ինչ է յուսալի)։ Հայրեր և մայրեր որդւոց կրթութեան միտ դնեն (խնամ ունիցին)։ Ծառաները տէրերուն թող հնազանդին (հնազանդ լիցին)։ Ս. Եպիփան Եկեղեցւոյ

հայրերէն մէկն է։ Երուսաղեմի կիներէն չատերը Յիսուսի ետևէն կ'երթային (երթային զհետ)։ Հազարապետն եկաւ (եկն) շատ երևելի մարդիկներով, կնոջմով, մանչերով և աղջիկներով։ Առաքեալը ափերուն կը պատուիրէ անիրաւ տեղ ծառաները (հայցական) չիշարչրկել (մի խոշտանգել)։ Տանտիրոջ որդին աւազակներէ ապանուեցաւ (ապանաւ)։ Սուրբ կիներն Յիսուսի մարմինը (հայցական) խնկելու գնացին (չոգան ի խնկել)։ Յիսուս Երուսաղեմի կիները (յոգմ. հայցական) մխիթարեց (մխիթարեաց)։

Ողորմելի – Վայ | Անիրաւ տեղ – Յանիրաւի
Մէկն – Մի։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Կուռաւոնքն իմաստուհիք և յիմարք

(Շարայարութիւն)

Յայնժամ յարեան ամենայն կուսանքն և կազմեցին զլապտերս իւրեանց։ Աւեն յիմարքն ցիմաստունան. Տուք մեզ յիւղոյդ ձերմէ, զի ահա չնչանին լապտերքս մեր։ Պատասխանի ետուն իմաստունքն և ասեն. Գուցէ ոչ իցէ մեզ և ձեզ բաւական. այլ երթայք ի վաճառականս և գնեայիք ձեզ։ Իբրեւ նոքա գնացին գնել, եկն փեսայն, և պատրաստքն մտին ընդ նմա ի հարսանիսն. և փակեցաւ դուռնն։ Յետոյ գան և այլ կուսանքն և ասեն. Տէր Տէր, բաց մեզ։ Նա պատասխանի ետ և ասէ. Ամէն ասեմ ձեզ՝ թէ ոչ գիտեմ զձեզ։

Բառագիտութիւն

Կազմեցին – Պատրաստեցին
Տուք մեզ յիւղոյդ ձերմէ – Ձեր իւղէն մեզի տուէք
Շիջանին – Կը մարին
Գուցէ ոչ իցէ – Թերևս չըլլայ
Ոչ գիտեմ զձեզ – Ձեզ չեմ ճանչնար։

ՔԱՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասին

76. *Քոյր բառն այսպէս կը հոլովի.*

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Քոյր	քոյր	Քոյրք	քոյրեր
Ս.	Քեռ	քրոջ	Քերց	քոյրերու
Տ.	Քեռ	քրոջ	Քերց	քոյրերու
	ի Քոյր	– վրայ	ի Քոյս	– վրայ
Գ.	Քերբ	քրոջմով	Քերբք	քոյրերով
Բ.	ի Քեռէ	քոյրէ	ի Քերց	քոյրերէ
Հ.	զՔոյր	քոյրը	զՔոյս	քոյրերը։

77. *Գիւղ կը հոլովի այսպէս.*

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Գիւղ	գիւղ	Գիւղք	գիւղեր
Ս.	Գեղջ	գիւղի	Գիւղից	գիւղերու
Տ.	Գեղջ	գիւղի	Գիւղից	գիւղերու
	ի Գիւղ	– մէջ	ի Գիւղս	– մէջ
Գ.	Գիւղիւ	գիւղով	Գիւղիւք	գիւղերով
Բ.	ի Գեղջէ	գիւղէ	ի Գիւղից	գիւղերէ
Հ.	զԳիւղ	գիւղը	զԳիւղս	գիւղերը։

78. *Օր կը հոլովի այսպէս.*

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Օր	օր	Աւուրք	օրեր
Ս.	Աւուր	օրուան	Աւուրց	օրերու
Տ.	Աւուր	օրուան	Աւուրց	օրերու
	Յօր	– մէջ	Յաւուրս	– մէջ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 76. Հոլովէ քոյր բառը. — 77. Գիւղ բառն ի՞նչպէս կը հոլովի. — 78. Ի՞նչպէս կը հոլովի օր բառը։

	Եզակի		Յոգնակի	
Գ.	Աւուրբ	օրով	Աւուրբք	օրերով
Բ.	յՕրէ	օրէ	յԱւուրց	օրերէ
Հ.	զՕր	օրը	զԱւուրս	օրերը։

79. *Տիւ բառին եզակին միայն զարտուղի է. իսկ յոգնակին կանոնաւոր կերպով կը հոլովի այսպէս.*

Եզակի

Ո.	Տիւ	ցորեկ
Ս.	Տուընջեան	ցորեկի
Տ.	Տուընջեան, ի Տիւ	ցորեկի, – մէջ
Գ.	Տուընջեամբ	ցորեկով
Բ.	ի Տուընջենէ, ի Տուէ	ցորեկէ
Հ.	զՏիւ	ցորեկը

Յոգնակի

Ո.	Տիւք	ցորեկներ
Ս.	Տուոց	ցորեկներու
Տ.	Տուոց, ի Տիւս	ցորեկներու
Գ.	Տուովք	ցորեկներով
Բ.	ի Տուոց	ցորեկներէ
Հ.	զՏիւս	ցորեկները։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Շեղագիրներուն եզակի և յոգնակի հատապատասխան հոդվածները նշանակէ։

Քորք քո և եղբարը կան արտաքոյ (դուրսը)։ Դուստր հօրաքեռն իմոյ գարնանի (գարնան առեն) բնակէ ի գեղջ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 79. *Տիւ բառն ինչպէս կը հոլովի։*

Առաքեալք քորս կանուխ զգաստս (զգուշաւոր) ընդ ինքեանս չընդեցուցանէին (հետերնին կը քալցընէին)։ Աւուրք ձմերան առաւել անբերելիք են (անտանելի են) տկարաց և ծերոց։ Յաւուրս յայսոսիկ եկն առ իս (ինծի) բարեկամ իմ։ Եղբայրը իմ դարձաւ ի գեղջէ։ Ամբ տուընջեան երկարաւև թուին (կ'երևին) քան զժամս գիշերոյ։ Ամբ չափեն զաւուրս, աւուրք՝ զեօթնեակս (չաբաթ), եօթնեակք՝ զամիսս, և ա֊միսք՝ զամս (տարիները)։ Որդիք յայորդեն հարց, որպէս օր յայորդէ աւուր, և տուընջեան գիշեր փոխանակէ (տեղը կ'անցնի)։ Պերիկլէս կորոյս զորդիս իւր յաւուրս ժանտա֊մահի։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Մանկութեան օրերը մարդուս կեանքին գարունն են։ Ջաղաքապահին տղան եղբայրներով և քոյրերով գիւղին դարձաւ։ Դպութեան Ջոյրերը մեր օրերուն մէջ հիւանդ֊ներուն սիրտ տուող հրեշտակներ են։ Ամառ առեն ցորե֊կուան ժամերն երկայն կ'երևին։ Ինչ մը առաջ Պօղոսին հօրաքրոջ պարտէզը (ինկը։ տը։) գնացինք ընտանեքով։ Մարդուս օրերը չուբի պէս չուտով կ'անցնին (անցանեն)։ Ինչ որ մանկութեան օրերու մէջ չսորվեցար (ոչ ուսար), ծերութեան առեն պիտի չսորվիս (ոչ ուսանիցիս)։ Հայոց աշխարհին փափուկ մեծցած տիկիններն այն առեն բոպիկ ոտքով և ամայի տեղուանք կը վազէին՝ խոտ ուտելով (ընթանային խոտաբուտ կենօք)։ Նինուէացի մարդիկն Յովնանու քարոզութեամբ գարձան և ապաշխարեցին։

Աիրա առուղ – Ափոփիչ	Ինչ որ – Որ ինչ
Ամառ առեն – Ձամբանի	փափուկ մեծցած – փափկասուն
Ջիչ մ'առաջ – Սակաւ մի յառաջ	Բոպիկ – Բոկ
Շուքի պէս – Իբրև զստուեր	Ոտքով – Հետ
Շուտով – Վազ	Ամայի տեղ – Ամայատան։

Գ

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Դատաւորն և Աղրին

Դատաւոր մի էր ի քաղաքի ուրեմն, յԱստուծոյ ոչ երկնչէր և ի մարդկանէ ոչ ամաչէր։ Եւ այրի մի էր ի նմին քաղաքի, գայր առ նա և ասէր։ Դատ արա՛ ինձ յոսոխէ իմմէ։ Եւ ոչ կամէր ի բազում ժամանակս։ Յետ այնորիկ ասէ ի մտի իւրում։ Թէ և յԱստուծոյ ոչ երկնչիմ և ի մարդկանէ ոչ ամաչեմ, գոնէ վասն աշխատ առնելոյ զիս այրւոյն՝ արարից նմա դատ, զի մի իսպառ եկեալ թախանձիցէ զիս։ Եւ ասէ Տէր։ Լուարուք զինչ դատաւորն անիրաւութեան ասէր։ Իսկ Աստուած ոչ առնիցէ վրէժխընդրութիւն ծառայից իւրոց, որ աղաղակեն առ նա ի տուէ և ի գիշերի, և երկայնամիտ միայն լինիցի առ նոսա։ Այո, ասեմ ձեզ, զի արասցէ վրէժխընդրութիւն նոցա վաղվաղակի։

Բառագիտութիւն

Ի քաղաքի ուրեմն – Քաղաքի մը մէջ	*Աշխատ առնել* – Աշխատցընել, նեղել
Ոչ երկնչէր – Չէր վախեր	*Ոսոխ* – Հակառակորդ, թշնամի
Ի նմին քաղաքի – Նոյն քաղաքին մէջ	*Իսպառ* – Միշտ, անդադար, ցվերջ
Դատ՝ արա ինձ յոսոխէ իմմէ – Իմ հակառակորդիս հետ ունեցած դատս տես	*Թախանձել* – Շատ աղաչել, ձանձրացընել
Երկայնամիտ լինել – Համբերել	*Լուարուք* – Լսեցէք
	Ի տուէ և ի գիշերի – Ցորեկ ու գիշեր։

ԲՍԱՆԵՐՈՐԴ ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Աճական գոյականի հետ

80. ***Աճական անունը գոյականին թէ նախադաս կ'ըլլայ և թէ յետադաս։ Ոսոի հաւասա-***

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 80. Աճական անունը գրաբարի մէջ գոյականէն առաջ կը դրուի թէ եղքը։

րապէս կ'ըսուի. Ցօն մեծ, մեծ ոճն – անուան յոյս, յոյս անուան, – հաւատարիմ բարեկամ, բարեկամ հաւատարիմ և այլն։

Բայց աւելի սովորական և ընտիր համարուած է յետադաս ընել զայն աշխարհաբարի հակառակ։

81. ***Նախադաս ածականները նախդրիւ հոլովներու մէջ իրենք կ'առնեն գոյականին վրայ դրուելիք նախդիրը։ Զոր օրինակ՝ Ոչխիմ մանուկ կ'ըլլայ։***

Նախդր. Տրական՝ յուչիմ մանուկ, մանկունս.
Բացառական՝ յուչիմ մանկանէ, մանկանց.
Հայցական՝ զուչիմ մանուկ, մանկունս։

Ծանօթ. — *Նախադաս ածականները երբ միանգամայն ըլլան՝ նաև կը հոլովին։ Զոր օրինակ. Մեծի քարկութեան, մեծաւ քարկութեամբ, ի մեծէ քարկութենէ, սրբոյ վկայի, սրբով վկայիւ, ի սրբոյ վկայէ, սրբոց վկայից, սրբովք վկայիւք, ի սրբոց վկայից և այլն։*

82. ***Յետադաս ածականները իրենց գոյականներուն հետ թուով և հոլովով կը համաձայնին։ Օրինակի համար.***

Եզակի	*Յոգնակի*
Ո. Ծառ մեծ	Ծառք մեծք
Ս. Ծառոյ մեծի	Ծառոց մեծաց
Տ. Ծառոյ մեծի *ի* Ծառ մեծ	Ծառոց մեծաց *ի* Ծառս մեծս
Գ. Ծառով մեծաւ	Ծառովք մեծօք
Բ. *ի* Ծառոյ մեծէ	*ի* Ծառոց մեծաց
Հ. զԾառ մեծ	զԾառս մեծս

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 81. Նախադաս ածականներն իրենց գոյականին հետ ինչպէս կը համաձայնին. — 82. Յետադաս ածականներն իրենց գոյականաց հետ ինչպէս կը համաձայնին։

Յաւիօր. — *Յեսայեայ ածականներէն՝ ինչպէս այս օրինակիս մէջ կը տեսնուի՝ սովորաբար նախդրիւ չեն համաձայնիր իրենց գոյականաց հետ. Չ'ըսուիր՝ ի ծառ ի մեծ, ի ծառոյ ի մեծէ, զծառ զմեծ։ — Սակայն եթէ միջանկեալ բառով զատուած ըլլան՝ կ'ըսուի վայելչապէս զծառ մի զմեծ, զհովիւն հօտից զմեծն, ի մեզաց ծերոց ի բազմաց, յերկիր բարի և յընդարձակ, և այլն։*

83. *Հաղորդութիւն կ'ըսուի երկու անձերու կամ իրերու մէջ եղած հաւասարութիւնն ու տարբերութիւնը, զոր ածականներու միջոցով կ'իմանանք։*

Հաւասարութեան բաղդատութիւնը կը ցուցնէ՝ ածականի մը յայտնող բառին սկիզբը դնելով իբրև զ... իսկ տարբերութեան համար կը գործածուին քան զ... առաւել քան զ... և յաճախ ածականին վրայ ազդոյն մանրիկը բարդելով։ Օր.

Հաւասարութեան բաղդատութիւն

Հաւասարիմ բարեկամն ոսկիի պէս թանկագին է. — *Պատուական է իբրև զոսկի բարեկամ հաւատարիմ։*

Մողմովնի չափ իմաստուն մէկը չկայ. — *Ոչ ոք է իմաստուն իբրև զՄողմովնի, և այլն։*

Տարբերութեան բաղդատութիւն

Հաւատարիմ բարեկամն ոսկիէն աւելի թանկագին է. — *Բարեկամ հաւատարիմ պատուական կամ առաւել պատուական կամ պատուականագոյն է քան զոսկի։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 83. Ի՞նչ կը հասկցուի՝ ածականաց բաղդատութիւն ըսելով. և հաւասարութիւնն ու տարբերութիւնն ինչպէս կը ցուցուի գրաբարի մէջ։

Մողմովնի աւելի իմաստուն մէկը չկայ. — *Ոչ ոք է իմաստուն կամ առաւել իմաստուն կամ իմաստնագոյն քան զՄողմովնի, և այլն։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Որոշել հնդագիր ածականներուն հոլովն ու բիւրը, և գուգադիր գոյականներուն հետ հոլովել։

Ա. — Մողմովնն էր այր իմաստուն։ Ծոյլ մանուկ ոչ սիրէ զուսումն։ Ծառ բարի՝ պտուղ բարի առնէ, և ծառ չար՝ պտուղ չար առնէ։ Սիրտ սուրբ և խիղճ անարատ հանգուցանեն զմարդ։ Որդի հնազանդ խնդութիւն է ծնողաց։ Զհնչմարիտ խոնարհութիւն ուսանիմք ի Քրիստէ Յիսուսէ։ Փախիր ի մարդոց չարաց։ Գիրք գրեցան (գրուեցան) ի խրատ (խրատի համար) և ի զգուշութիւն։ Հայր որդւոյն անառակի ընթացաւ ընդառաջ և անկաւ զպարանոցաւ նորա (վիզը փաթթուեցաւ)։ Ի վերայ արանց չարաց տառնէ ծանր գիշեր։ Աշխատութիւնք մեծամեծք՝ են աղբերք երջանկութեան և համբաւոյ։

Բ. — Հոգիք արդարոց վայելեսցեն ի փառս կենացն յաւիտենականաց։ Աւետաբեր հոգւոյն Սրբոյ լի եղև ամենայն երկիր։ Սաւուղ եղ զԴաւիթ ի վերայ արանց քաջաց պատերազմողաց։ Ոչ ոք ի թագաւորաց սիրելի եղև Աստուծոյ՝ իբրև զԴաւիթ։ Աստղաբնութիւն պատուականագոյն է քան զոսկի և քան զարկանս պատուականս։ Հանդերձք Յիսուսի ի ժամու պայծառակերպութեան փայլէին սպիտակ իբրև զձիւն։ Ղևտացի (գազան) ծովու առաւել յոլթանդամ (մեծդի) են քան զամենայն ցամաքային կենդանիս։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Իմաստուն և առաքինի մարդուն հաւասար բան չկայ (չիք ինչ)։ Փիլիպպոս Մակեդոնացւոց թագաւորը Մեծն Ալեքսանդրի հայրն էր։ Անգամ մարդիկներու չար խորհուրդներէն ծանր դժբաղդութիւններ առաջ կու գան (յառաջ գան)։ Յովհաննէս Կրաչին աշակերտներն Յիսուսի եկան և ըսին (եկին առ Յիսուս և ասեն)։ Հրեշտակներն իւղարեր կիներուն երեւցան ու Քրիստոսի յարութիւնն (հայցական) աւետեցին (աւետարանեցին)։ Սուրբ Յովհան Ոսկերբերանի համար կ'ըսեն (ասեն) թէ չատ աւելի գթած էր քան ճարտասան։ Մանր և անմեղ տղայոց աղօթքն Աստուծոյ ընդունելի են։ Գետերուն ջրերը բարձր լեռներէն կ'իջնեն (իջանեն)։

Բ. — Քրիստոնէին վարքին կանոններն հին և նոր Կտակարաններէն կ'առնուին (առեալ լինին)։ Խաղաղութիւն սիրող անձերու յաւուկ է վիճաբանութիւններէ փախչել։ Մարմնոյ ագեղութիւնք՝ հոգւոյ ախտերուն չափ պժգալի չեն։ Յաճախ մեր թշնամիները մեր բարեկամներէն աւելի օգտակար կ'ըլլան մեզի։ Մահը մահուան երկիւղին պէս զարհուրելի չէ։ Յիսուսի գալուստն արեւմուտքի մէջ երեւցող (որ երեւի) փայլակի պէս պիտի ըլլայ։ Տղաք ընդհանրապէս թեթեւամիտ կ'ըլլան, և ոչ ծանր և աշխատասէր՝ չափահասներու պէս։ Ուսումնասիրին համար դասատուներն ժամերն աւելի արագ կը սահին քան հանգստեան ժամերը։

Հաւասար – Զուգակշիռ
Դժբաղդութիւն – Աղէտ
Ճարտասան – Ճարտարախօս
Կանոն – Օրէնք
Խաղաղութիւն սիրող – Խաղաղասէր
Յատուկ – Սեփական
Չափահաս – Հասեալ ի չափ
Վիճաբանութիւն – Բանակռիւ։

Գ

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Փարիսեցին և Մաքսաւոր

Աբք երկու ելին ի տաճարն կալ յաղօթս, մին փարիսեցի և միւսն մաքսաւոր։ Փարիսեցին կայր մեկուսի, և զայս առանձինն աղօթս մատուցանէր։ Աստուած իմ, գոհանամ զքէն՝ զի ոչ եմ իբրև զայլս ի մարդկանէ, զյափշտակողս և զանիրաւս և զշունս, կամ իբրև զայս մաքսաւոր։ Այլ պահեմ երկիցս ի շաբաթու, և տամ տասանորդս յամենայն ստացուածոց իմոց։ Եւ մաքսաւորն կայր մեկուսի, և ոչ կամէր և ոչ զաչսն ընդ երկինս ամբառնալ, այլ կոծէր զկուրծս իւր և ասէր։ Աստուած, քաւեա զիս զմեղաւորս։ Ասեմ ձեզ, էջ սա արդարացեալ ի տուն իւր քան զնա. զի ամենայն՝ որ բարձրացուցանէ զանձն իւր՝ խոնարհեսցի, և որ խոնարհեցուցանէ զանձն՝ բարձրասցի։

Բառագիտութիւն

Մաքսաւոր – Մաքս առնող
Կալ յաղօթս – Աղօթքի կենալ
Մեկուսի – Մէկդի, առանձին
Գոհանամ զքէն – Շնորհակալ եմ քեզի
Պահել – Պահք պահել
Պահեմ երկիցս ի շաբաթու – Շաբաթին երկու անգամ պահք կը պահեմ
Տասանորդ – Տասներորդ մասը
Ամբառնալ – Վերցընել, վեր առնել
Կոծէր զկուրծս իւր – Կուրծքը կը ծեծէր
Քաւել – Արբել, մաքրել։

ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ԵՐԿՐՈՐԴ ԴԱՍ

Թուական ածականներ

84. *Թուական կ'ըսուին թիւ և կարգ ցուցնող ածականները և երեք տեսակ են. Բացարձակ, Դասական և Յաճախական։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 84. Ո՞ր ածականները թուական կ'ըսուին, քանի՞ տեսակ են և որո՞նք են բացարձակները։

Բացարձակ թուական կ'ըսուին թիւերու անուններըը, և են սոնք. Մի, Երկու, Երեք, Չորս կամ Չորք, Հինգ, Վեց, Եօթն, Ութ, Ինն, Տասն, Մեռասան, Երկոտասան, Երեքտասան, Չորեքտասան, Հինգետասան, Վեցտասան, Եօթնետասան, Ութեւտասան, Ինսնետասան, Քսան, Քսան և մի, Երեսուն, Երեսուն և մի, Քառասուն, Քառասուն և մի, Յիսուն, Վաթսուն, Եօթանասուն, Ութսուն, Իննսուն, Հարիւր, Երկերիւր կամ Երկու հարիւր, Հազար, Երկու հազար, Երեք հազար, Բիւր (տասը հազար), Հազար հազարք կամ Հազարք հազարաց (մէկ միլիոն), Հազար բիւր (տասը միլիոն), Բիւր բիւրք կամ Բիւրք բիւրոց (հարիւր միլիոն)։

Ծանօթ. — Թիւերն առանձին հոլովում չունին, և ամենքը միակերպ չեն հոլովիր, այլ աւուանց այս կամ այն ձևին համեմատ՝ շատ քիչ տարբերութեամբ։ — Դիւրութեան համար՝ կարևոր գիտելիքներն հոս կ'ամփոփենք։

85. *Մի եզակի միայն, կը հոլովի այսպէս.*

Ո. Մի	Գ. Միով
Ս. Միոյ	Բ. Ի Միոյ կամ ի Միոջէ
Տ. Միում, ի Մի	Հ. զՄի

Իսկ Երկու, Երեք, Չորք միայն յոգնակի կը հոլովին այսպէս.

Ո. Երկու կամ Երկուք	Երեք	Չորք
Ս. Երկուց	Երից	Չորից
Տ. Երկուց, յԵրկուս	Երից, յԵրիս	Չորից, ի Չորս
Գ. Երկուք	Երիւք	Չորիւք
Բ. յԵրկուց	յԵրից	ի Չորից
Հ. զԵրկուս կամ զԵրկու	զԵրիս	զՉորս

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 85. *Մի ինչպէս կը հոլովի և ինչպէս կը հոլովին երկու, երեք, չորք։*

85. *Հինգէն սկսեալ մնացած ամէն թիւերը թէ եզակի և թէ յոգնակի կը հոլովին այսպէս. Հինգ, Հնգի, Հնգիւ, Հինգք, Հնգից, Հնգիւք. — Վեց, Վեցի, Վեցիւ, Վեցք, Վեցից, Վեցիւք. — Եօթն, Եօթան, Եօթամբ, Եօթանք, Եօթանց, Եօթամբք. — Ութ, Ութի, Ութիւ, Ութք, Ութից, Ութիւք. — Տասն, Տասին, Տասամբ, Տասունք, Տասանց, Տասամբք. — Մեռասան, Երկոտասան, Սանի, Սանիւ, Սանից, Սանիւք. — Եօթնետասան, Ութեւտասան, Իննսուտասան, Տասին, Տասամբ, Տասունք, Տասանց, Տասամբք. — Քսան, Քսանի, Քսանիւ, Քսանք, Քսանից, Քսանիւք. — Հարիւր, Հարիւրոյ, Հարիւրով, Հարիւրք, Հարիւրոց, Հարիւրովք. — Հազար, Հազարի, Հազարաւ, Հազարք, Հազարաց, Հազարօք. — Բիւր, բիւրու կամ բիւրոյ, բիւրուց կամ բիւրոյց, բիւրուք կամ բիւրովք և այլն։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Որոշել հետևեալ բացարձակ թուականներուն հոլովն ու թիւը, և զուգադիր գոյականներուն հետ հոլովել։

Ա. — Ա.բար (ըրաւ) ի միոջէ արեամբ զամենայն ազգս։ Գնեաց մի պատուական մարգարիտ։ Երեք ամբ են յորմէ հետէ ծառայեմ քեզ։ Են ի պարտիզի մերում հինգ ծառք խնձորի։ Ա.յս են անուանք առաքելոցն երկոտասանից։ Վեշտասան գարունք անցին զինեւ (վրայէս անցան. 16

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 85. *Հինգէն սկսեալ մնացած ամէն թիւերն ի՞նչպէս կը հոլովին։*

տարուան եմ)։ Զոհեցին անդ ութևտասն գառինս և քառասուն և մի ոչխար։ Եհար (Ջարդեց) Սաուղ զհազարս և Դաւիթ՝ զբիւրս։ Հազարք հազարաց հրեշտակք պաշտէին զնա։

Բ. — Կեանք մարդոյ եթէ չատ՝ ամբ եօթանասուն։ Եօթն եղբարք Մակաբայեցիք չարաչար մահուամբ վճարեցան (մեռան) վասն կրօնից։ Մին ի քառասուն մանկանց կորեաւ (կորուեցաւ) ի կրթատան բաղանիան։ Նստաւ անդ տարի մի և ամիսս վեց։ Սողն, Թաղէս և Պիւթագորաս էին երեք յեօթանց խմաստնոց Յունաց։ Նոյ զամս հարիւր աշխատ եղեւ ի շինութիւն տապանին (տապանը շինելու)։ Հրամանաւն Յիսուսի Ղազարոս յարեաւ (ողջացաւ) յետ չորից աւուրց մահուան իւրոյ։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Դամեհիանոս կայսրն օրուան մէկ ժամը (հայցական) ձանձեր բռնելով կ'անցընէր (անցուցանէր յըմբռնեզձանճս)։ Աբրահամ երեք հարիւր ծառաներով զարկաւ (եհար) հինգ թագաւորներուն բանակները (հայցական)։ Տասը կոյսերէն հինգն յիմար էին։ Յիսուս երկու աւազակներու մէջ խաչուեցաւ (խաչեցաւ)։ Հրեչտակի մը տեսիլը Սամիսոնի հօրն ու մօրը խռովութեան պատճառ եղաւ (եղև առիթ)։ Յովաբ և Ամեսա Դաւթի երկու քոյրերուն որդիներն էին։ Սրբուհի Մ. Մագդաղենացի՝ որուն մէջ (յորում) առաջ եօթը դեւեր կային (էին), արցունքով ու զղջումով անցուց կեանքը (անցոյց զկեանս իւր)։ Պաղ ջուրի գաւաթով մը կրնանք (կարեմք) արքայութիւնը գնել։

Բ. — Յովաբ երեք նետերով զԱբիսողոմ սպաննեց (սպան)։ Վեսպասիանոս տասը տարի (հայցական) թագաւորեց (թագաւորեաց) և վաթսուն և ինը տարի ապրեցաւ (եկեաց)։ Հինգ տարիներէն եաքը սաստիկ սով եղաւ։ Ս. Փլաբիանոս մարտիրոսութեամբ մեռաւ երկու հարիւր յիսուն տարին (յամին)։ Մարիամ և Յովսէփ երեք օրէն եաքը գտան (գտին) զՅիսուս։ Յոր ունէր (էին Յոբայ) տասնուչորս հազար ոչխար, վեց հազար ուղտ և հազար զոյգ (ամոլք) եղներու։ Յուդա տասներկու առաքեալներէն մէկը՝ երեսուն դահեկանի մատնեց զՔրիստոս։ Գառասուն տարիներուն լմնալուն պէս (ի կատարել) Աստուած Մովսիսին երևեցաւ։ Հռովմ քաղաքը եօթը բլուրներու վրայ շինուած է (շինեալ է)։

Մէջ – Ի մէջ	Գաւաթ – Բաժակ
Առաջ – Յառաջագոյն	Եաքը – Յետ (սեռականի հետ)
Արցունք – Արտասուք	Մարտիրոսութիւն – Վկայական մահ։
Պաղ – Յուրտ	

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ.

Ագար և Իսմայէլ

Տեսեալ Սառայի զորդին Ագարայ Եգիպտացւոյ, որ եղեւ Աբրահամու, զի խաղայր ընդ Իսահակայ որդւոյ իւրում, և ասէ ցԱբրահամ՝ Ի բաց հան զաղախինդ և զորդի դորա, զի մի ժառանգեսցէ որդի աղախնոյդ ընդ որդւոյ իմում Իսահակայ։ Եւ խիստ թուեցաւ բանն առաջի Աբրահամու վասն որդւոյ նորա։ Եւ ասէ Աստուած ցԱբրահամ՝ Մի՛ ինչ խիստ թուեսցի առաջի քո վասն մանկանն և վասն աղախնոյն. զամենայն՝ զոր ինչ ասիցէ քեզ Սառա, լուր ձայնի նորա։ Յարեաւ Աբրահամ ընդ առաւօտն և առ հաց և տիկ ջրոյ և ետ ցԱգար, և ետ յուս նորա զմանուկն, և արձակեաց զնա. և երթեալ մոլորեալ չրջէր յանապատի անդ առ ջրհորովն երզման։

Բառագիտութիւն

Ի բաց հան – Հեռացուր	Եւ յուս նորա զմանուկն – Տղան անոր ուսը տուաւ
Մի՛ ինչ խիստ թուեսցի առաջի քո – Թող ծանր չզայ քեզի	Առ ջրհորովն երզման – Երզման ջրհորին քով։
Լուր ձայնի նորա – Խօսքին մըտիկ ըրէ	

ՔԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ԵՐՐՈՐԴ ԴԱՍ

Նախորդ դասին շարունակութիւնը

86. *Դասական կ'ըսուին այն թուական ածականները՝ որ բանի մը կարգը կամ քանիերորդ ըլլալը կ'իմացընեն, և են սոսկք.*

Առաջներորդ կամ Առաջին, Երկրորդ, Երրորդ, Չորրորդ, Հինգերորդ, Վեցերորդ, Եօթներորդ, Ութերորդ, Իններորդ, Տասներորդ, Մեհատասներորդ, Երկոտասաներորդ, Երեքտասաներորդ, Չորեքտասաներորդ, Հինգետասաներորդ, Վեչտասաներորդ, Եօթնեւտասաներորդ, Ութեւտասաներորդ, Իննեւտասներորդ, Քսաներորդ, Քսաներորդ առաջներորդ, ևն., Երեսներորդ, Քառասներորդ, Յիսներորդ, Վաթսներորդ, Եօթանասներորդ, Ութսներորդ, Իննեւտասներորդ, Հարիւրերորդ, Երկերիւրորդ, Հազարերորդ, Բիւրերորդ:

87. *Այս Դասական թուականները կաուն հոլովման առաջին ձեւին պէս կը հոլովին այսպէս. Առաջներորդ, առաջներորդի, առաջներորդաւ. – Երկրորդ, երկրորդի, երկրորդաւ. – Տասներորդ, տասներորդի, տասներորդաւ, և այլն:*

88. *Անհանգեալ կ'ըսուին այն թիւերը որ կը կազմուին բազադրանկերաւն վրայ ակ կամ եակ, քեան կամ քին, պատիկ և իցս մասնիկներն աւելցընելով: Օրինակ.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 86. Դասական թուականները որո՞նք են. — 87. Ինչպէս կը հոլովին այս դասականները. — 88. Ինչ տեսակ թիւեր անհանգեալ կ'ըսուին և ինչ է իւրաքանչիւրին նշանակութիւնը:

Ամբողջական առումը ցուցնող

Ակ կամ Եակ	*Քեան կամ Քին*
Միակ	— —
Երկեակ	Երկոքեան, քին
Երրեակ	Երեքեան, քին
Քառեակ	Չորեքեան, քին
Տասնեակ	Տասնեքեան, քին
Յիսնեակ	Յիսնեքեան, քին
Հարիւրեակ	Ամենեքեան, քին

Բազմապատկութիւնը ցուցնող

Պատիկ	*Իցս*
Երկապատիկ	Երկիցս
Եռապատիկ	Երիցս
Քառապատիկ	Չորիցս
Հնգապատիկ	Հնգիցս
Իննապատիկ	Իննիցս
Տասնապատիկ	Տասնիցս
Յիսնապատիկ	Յիսնիցս
Հարիւրապատիկ	Հարիւրիցս, և այլն:

89. *Քեան կամ քին վերջացողները միայն յոգնակի կը հոլովին այսպէս.*

Ո.	Երկոքեան կամ	Երկոքին	երկուքը
Ս.	Երկոցուն »	Երկոցունց	երկուքին
Տ.	Երկոցուն »	Երկոցունց	երկուքին
	Յերկոսեան »	Յերկոսին	– մէջ
Գ.	Երկոքումբ »	Երկոքումբք	երկուքովը
Բ.	Յերկոցուն »	Յերկոցունց	երկուքէն
Հ.	զերկոսեան »	զերկոսին	երկուքը:

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 89. Քեան կամ քին վերջացող ածանցեալ թիւերն ինչպէս կը հոլովին:

Այսր յար և նման կը հոլովին երեքեան՝ –քին, Զորեքեան՝ –քին, Հնգեքեան՝ –քին, Ամենեքեան՝ –քին, և այլն։

90. **Ակ կամ եակ և պատիկ վերջացող ածանցեալ թիւերը կը հետեւին խառն հոլովման առաջին ձեւին։ Զոր օրինակ. Միակ, միակի, միեկաւ. Տասնեակ, տասնեկի, տասնեկաւ։ — Երկպատիկ, երկպատկի, երկպատկաւ. Տասնապատիկ, տասնապատկի, տասնապատկաւ. Հարիւրապատիկ, հարիւրապատկի, հարիւրապատկաւ, և այլն։**

Ծանօթ. — Իմս վերջացող թուականք մակբայի նշանակութիւն ունենալով՝ չեն հոլովիր։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել շնորհիր բուսականներուն հոլովն ու բիւրը և հոլովել՝ բ՛ առանձին և բ՛ զուգադիր գոյականով։

Քաղաքին մանկանց եօթանեցունց զարմացոյց զթագաւորն։ Յամին վեցերորդի Դարեհի թագաւորի կատարեցաւ տաճարն սուրբ։ Իւրովքն ամենեքումբք (բոլոր իրենեներովը) ծունը եդեալ եկաց յաղօթս (աղօթքի կեցաւ)։ Կատարեցաւ (մեռաւ) այրն ի չորեքտասաներորդի աւուր ամսեանն առաջնոյ։ Դուք բոլորեքեան չէք ապրելոց (պիտի չապատիք) ի վերջնում առենին ի ձեռաց անաղորմ հրեշտակաց։ Թիւ անկելոց (մեռածք) թշնամեաց եօթնպատիկ առաւել էր քան զՅունացն։ Երիցս անգամ երևեցաւ տեսիլս այս առնն երանելւոյ։ Դուք ամենեքին գայթակղելոց էք (պիտի գայթակղեք) յամի դիշերի։ Հարիւրապատիկ առցէ (պիտի առնու) և զկեանս յաւիտենականս ժառանգեսցէ։ Եղև բանս այս յամին հազարերորդի հինգհարիւրերորդի չորրորդի։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Առաջին ազգկան անունը Մարգարիտա էր։ Յիսուս չարթուան (եօթնեակ) վեցերորդ օրուան մէջ մեռաւ։ Դամետիանոս տասնըհինգ տարի (հայցական) թագաւորեց և ապստամբներէն սպանուեցաւ (սպանաւ)։ Տիբերիոս մեռաւ Յիսուսի Քրիստոսի երեսուն և եօթներորդ տարին (յամին)։ Տասնևիններորդ գարն հանճարի հրաշքներու գար է։ Աստուած տէրերու տէրն է և ամենուն ստեղծողը։ Ժողովրդապետին աղջիկը տասներկու տարեկան (ամ՝ յոգմ. սեռկն.) էր։ Լիոն քաղաքը Մատրիտէն հարիւր յիսուն մղոն հեռու է։ Եօթներորդ օրն (յաւուրն) Աստուած իր ամէն գործերէն հանդչեցաւ (հանգեաւ)։ Մարդ ցաւով կը ծնանի ու ցաւով կը մեռնի. նոյն է ամենուն սկիզբն ու կատարածն այս աշխարհիս մէջ։

Բ. — Պօղոս առաքեալ Հրեաներէն հինգ անգամ ձեռ կերաւ (գան էարր), մէկ անգամ քարկոծուեցաւ (քարկոծ եղև) և երեք անգամ ալեկոծութիւն քաշեց (նաւակոծ եղև)։ Քրիստոսի հազար իննըսուներեքերորդ թուականին մէջ առաջին խաչակրութիւնը եղաւ՝ Պետրոս Ասնապատականին քարոզութեամբ։ Հոգւոյ հիւանդութիւնն հարիւր անգամ աւելի ծանր է քան մարմնոյ ամէն թշուառութիւնները։ Առաջին Ադամը կորուստի պատճառ եղաւ, իսկ երկրորդը մահով զամենքն ազատեցոյց (կենդանացոյց)։ Երկու բանակներուն զօրապետները խորհուրդ ըրին (ի խորհուրդ մտին) խաղաղութիւն հաստատել իրարու մէջ (ընդ միմեանս)։ Մեր երկու նախածնողներն երկրաւոր դրախտէն վտարուեցան (արտաքսեցան)։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 90. Ի՞նչպէս կը հոլովին ակ կամ եակ և պատիկ վերջացող ածանցեալ թիւերը։

Գ

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Ագար և Իսմայէլ

(Շարայարութիւն)

Եւ նուագեաց Ջուր ի տիէ անտի. և ընկէց զմանուկն ի ներքոյ միոյ եղևին ծառոյ. և երթեալ նստաւ յանդիման նորա ի բացեայ իբրև վտաւանաւ, զի ասէր Թէ Ոչ տեսից զմահ որդւոյն իմոյ: Եւ նստէր յանդիման նորա. ձայն բարձեալ մանկանն լայր: Եւ լուաւ Աստուած ձայնի մանկանն ի տեղւոջէ՝ ուր էր և կոչեաց Աստուած զԱգար յերկնից և ասէ ցնա: Զիա՞նչ է այդ, Ագար. մի՛ երկնչիր, զի լուաւ Աստուած ձայնի որդւոյ քոյ ի տեղւոջէ այսր ուր էր: Արի՛ առ զմանուկն քո և զօրացո՛ զնա ձեռամբ, զի յազգ մեծ արարից զնա: Եւ երաց Աստուած զաչս նորա, և տես ջրհոր ջրոյ կենդանւոյ. և չոգաւ եւից զտիկն ջրով և արբոյց մանկանն:

Բառագիտութիւն

Նուագեաց – Պահեցաւ
Ընկէց – Ձգեց
Ի ներքոյ միոյ եղևին ծառոյ – Եղևին ծառի մը տակ
Եղևին – Մայր ծառ
Յանդիման նորա – Անոր դիմացը
Ի բացեայ իբրև վտաւանաւ – Նետ մը ձգելու չափով հեռու
Մի՛ երկնչիր – Մի՛ վախեր
Յազգ մեծ արարից զնա – Զինքը մեծ ազգ պիտի ընեմ
Ջուր կենդանի – Վազուկ և մաքուր ջուր
Երաց Աստուած զաչս նորա – Աստուած անոր աչքը բացաւ
Եւից զտիկն – Տիկը լեցուց
Արբոյց մանկանն – Տղուն խմցուց:

ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ԴԵՐԱՆՈՒՆ

ՔԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ԶՈՐՐՈՐԴ ԴԱՍ

Դերանուն եւ Դիմորոշ յօդ

91. ***Դերանունը բառ մ'է որ անուան տեղ կը գործածուի, որպէս զի խօսքի մէջ մի և նոյն գոյականը սակաւ չիկրկնուի: Օրինակի համար.***

Փոխանակ ըսելու	*Պէտք է ըսել*
Խորհուրդ արարին քահանայապետքն վասն Յիսուսի՝ սպանանել զՅիսուս. կապեցին զՅիսուս և եւուն ի ձեռս Պիղատոսի:	Խորհուրդ արարին քահանայապետքն վասն Յիսուսի՝ սպանանել զնա. կապեցին զնա և եւուն ի ձեռս Պիղատոսի:

92. ***Դերանունն անուան պէս երկու թիւ ունի. եւ, դուշ, ինքն***

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 91. Դերանունն ի՞նչ է և որո՞ւն տեղ կը գործածուի. — 92. Քանի՞ թիւ և քանի՞ դէմք ունի դերանունը, ո՞ր գիրերն ասոր տեղ կը գործածուին ու ի՞նչ կ'ըսուին:

կամ ևս, որոնք կը ցուցընեն թէ խօսողը կամ խօսքին տէրն ո՞վ է. ես, դո՛ւ, թէ նա կամ հեռու գտնուող անձը։

Դերանուան տեղ կը գործածուին նաև Ս, Դ, Ն գրերը, որոնք դիմորոշ յօդ կ'ըսուին, և բառերու ծայրը գրուելով՝ անոնց դէմքն ու նշանակութիւնն են կ'որոշեն։ Ուսա՛.

Տէրս ըսել է ես տէր, իմ տէր, այս տէր
Տէրդ » դու տէր, քո տէր, այդ տէր
Տէրն » ինքն տէր, իւր տէր, այն տէր

Ծանօթ. — Բայց բուն որոշիչ յօդ՝ Ն գիրն է, ինչպէս աշխարհաբարի մէջ՝ Ն կամ Ը։ Այս յօդը շատ անգամ կը գեղչուի գրաբարի մէջ՝ հետևորդ հարցուպատասխանին համաձայն։

93. Աշխարհաբար յօդ ունեցող բառ մը գրաբարի մէջ առանց և յօդին կը գործածուի՝

1°. Եթէ բառին նշանակած իրը բնութեան մէջ մէկ հատ է։ Զոր օրինակ.

Լուսինը խաւարեցաւ — Խաւարեցաւ լուսին,
Երկինքն ամպով պատած էր — Ամպամած էր երկին,
Աշխարհս անօրէնութիւններով լեցուեցաւ — Լցաւ երկիր ապականութեամբ.

2°. Եթէ բառին նշանակած իրին բոլոր տեսակը կը հասկըցուի, և կամ ո՛ր և իցէ և աւելի բառերը զօրութեամբ կ'իմացուին։ Օրինակ.

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 93. Աշխարհաբար յօդ ունեցող բառ մը երբ գրաբարի մէջ առանց Ն յօդին կը գործածուի։

Մարդս հողէ ստեղծուած է — Մարդ ստեղծեալ է ի հողոյ
Աչուն հունձքի եղանակ է — Աշուն է եղանակ հնձոյ
Աթիւր կենդանիներուն թագաւորն է — Աթիւր թագաւոր է կենդանեաց
Թագաւորը ժողովուրդին հայրն է — Թագաւոր հայր է ժողովրդեան։

94. Հայերենի մէջ գլխաւոր հինգ տեսակ դերանուն կայ. Իւրական կամ Անձնական, Ցուցական, Ստացական, Յարաբերական և Անորիշ։

Ծանօթ. — Դերանուններուն մէջ անոնք որ առանձին կը գործածուին՝ գոյական դերանուն են, և անոնք որ գոյականի քով կը դրուին՝ ածական դերանուն են։ Ես, Դու, Ինքն. Սա, Դա, Նա. Սոյն Դոյն, Նոյն, գոյական դերանուն են։ Իսկ Այս, Այդ, Այն. Իմ, Քո, Մեր, Ձեր, ածական դերանուն են, վասն զի ածականաբար գոյականի քով կրնան դրուիլ. ինչպէս՝ Այս տուն, այն քաղաք, գրիչ իմ, մատեան քո, պարտէզ մեր, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ս.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել դերանուններն ու դիմորոշ յօդերը, և ատոնց պատկանող գոյականները։

Տեսեալ Յիսուս զՊետրոս՝ ասէ ցնա. Թշնամիք իմ կենդանի (ողջ) են, և զօրացան նոքա ի վերայ իմ։ Զժողովուրդ քո Տէր խոնարհ արարին և չարչարեցին զնա, և և զամենայն նեղութիւն հասուցին ի վերայ նորա։ Փրկէ Աստուած զմեզ ի չարէ, զի նա է յոյս յուսացելոց իւրոց

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 94. Քանի՞ տեսակ դերանուն կայ, և ատոնք երբ գոյական կ'ըսուին ու երբ ածական։

(իր վրայ յուսացողներուն)։ Լեզէք զերկիր և տիրեցէք դմա։ Աշխարհս վայր է անիծից և վշտաց։ Յորժամ քաղցեաւն Դաւիթ և որ ընդ նմայն (իրեն հետ) էին։ Վաղեաց այրն յորում (որուն մէջ) էր այն (դև) չար։ Անուանս մեր մոռասցի (պիտի մոռնայ) ժամանակաւ։ Այրդ ինքնին իսկ չար է։ Ցիտուս եկաց (կեցաւ) առաջի դատաւորին. եհարց զնա դատաւորն։ Փրկեաց Աստուած զնոյ և զորդիս նորա ի ջուրցն հեղեղաց (ջրհեղեղէն)։

Բ

Աշխարհաբար գրաբար

Գայլը գառնուկներուն թշնամի է։ Առիւծը կենդանիներուն թագաւորն է։ Ջուրը մարդուս ծարաւը կ'անցընէ (անցուցանէ)։ Իմաստունը կ'ըսէ. Թագաւորը ժողովուրդին հայրն է։ Զօրապետը զօրքերովը մէկտեղ գերի բռնուեցաւ (վարեցաւ ի գերութիւն)։ Եղներն, ուխտարներն ու ձիերն օգտակար են մարդուս։ Ձամբորդները չկրցան ժամանակին հասնիլ (հասանել), վասն զի ձիերն յոգնած էին։ Պատմութիւնը չարութեան և առաքինութեան թանգարան է։ Ինչո՞ւ համար չհաւատացիք դուք (ոչ հաւատացէք) առակին խօսքին. վասն զի պատմութիւնը չինծու էր։ Հրեշտակները հոգի են։ Հիւանդութիւնը շատ անգամ հոգւոյ առողջութիւն կը ծնանի։ Ինչո՞ւ համար վախցաւ (երկեաւ) Պիղատոս զՅիսուս դատապարտելու. վասն զի վկայութիւնները սուտ էին։ Իրիկուան դէմ հրեշտակները Սոդոմ Գոմոր եկան (եկին է...)։ Տունը փլաւ (անկաւ), վասն զի հիմերն աւազի վրայ հաստատուած էին (հաստատեալ էին)։

Մէկտեղ – Հանդերձ	Յոգնած – Խոնջ
Զի – Երիվար	Ուխտիկ – Խառնաղանճ ամբոխ
Օգտակար – Պիտանի	Շինծու – Սուտ, ոչ
Ձամբորդ – Ճանապարհորդ	Շատ անգամ – Յոլովակի
Ժամանակին – Ի ժամու	Իրիկուան դէմ – Ընդ երեկս,

Գ

ՅԱՂԿԱՓԱՂ.

Դաւիթ և Աբեսաղոմ

Ապար Աբեսաղոմ կառս և երիվարս, և առաքեաց պատուիրակս յամենայն ցեղս Իսրայելի և ասէ։ Ի լսել զձայն եղջերս փողոյ՝ ասասջիք եթէ թագաւորեաց Աբեսաղոմ։ Եւ եղև ժողովուրդ բազում երթեալ ընդ Աբեսաղոմայ։ Ասէ Դաւիթ ցամենայն ծառայս իւր։ Արիք և փախիցուք։ Եւ արքայ և ամենայն տունն նորա հետիոտս. ելանէր ընդ զառիվերն Ձիթենեաց, ելանէր և լայր, և ինքն երթայր բոկ։ Եւ Աբեսաղոմ և ամենայն Իսրայէլ մտին յԵրուսաղէմ։ Եւ Դաւիթ եհաս ի բանակն, և հանդէս արար զօրուն որ ընդ նմա, և կացոյց ի վերայ նոցա հազարապետս և հարիւրապետս։ Պատուէր ետ արքայ և ասէ. Խնայեսջիք ի պատանեակն իմ յԱբեսաղոմ։

Բառագիտութիւն

Պատուիրակ – Պատգամաւոր	Զառիվեր – Դարուվեր
Եղջիւր փողոյ – Եղջիւրէ փող	Բոկ – Բոպիկ ոտքով
Ի լսել ձեր զձայն եղջեր փողոյ – Փողի ձայնը լսածնուդ պէս	Հանդէս արար զօրուն որ ընդ նըմա – Բովի զօրքերուն թիւին տեղեկացաւ,
Հետիոտս – Հետի, ոտքով	

ՔԱՆԵՐՈՐԴ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Էական կամ անձնական դերանուններ

95. *Էական կամ Անձնական դերանուններն են. Ես, Դուն, Ինքն կամ Նա։*
Ես դերանունն այսպէս կը հոլովի.

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 95. Քանի՞ և որո՞նք են էական դերանունները. հոլովէ ևս դերանունը։

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Ես	ես	Մեք	մենք
Ս.	Իմ	իմ	Մեր	մեր
Տ.	Ինձ	ինձի	Մեզ	մեզի
	Իս	իմ մէջս	Ի Մեզ	մեր մէջ
Գ.	Ինձ	ինձմով	Մեօք	մեզմով
Բ.	Իմէն	ինձմէ	Ի Մենջ	մեզմէ
Հ.	Զիս	զիս	Զմեզ	զմեզ

96. Ա՞սպէս կը հոլովի Դու դերանունը.

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Դու	դու	Դուք	դուք
Ս.	Քո	քու	Ձեր	ձեր
Տ.	Քեզ	քեզի	Ձեզ	ձեզի
	Ի Քեզ	քու մէջդ	Ի Ձեզ	ձեր մէջ
Գ.	Քեզ	քեզմով	Ձեօք	ձեզմով
Բ.	Ի Քէն	քեզմէ	Ի Ձենջ	ձեզմէ
Հ.	ԶՔեզ	զքեզ	Զձեզ	զձեզ

97. Ինքն դերանունը կը հոլովի այսպէս.

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Ինքն	ինքը	Ինքեանք	իրենք
Ս.	Ինքեան	իրեն	Ինքեանց	իրենց
Տ.	Ինքեան	իրեն	Ինքեանց	իրենց
	Իրենքն	– մէջ	Իրենքեանս	– մէջ
Գ.	Ինքեամբ	իրմով	Ինքեամբք	իրենցմով
Բ.	Իրենքենէ	իրմէ	Իրենքեանց	իրենցմէ
Հ.	Զինքն	ինքը	Զինքեանս	զիրենք

Ծանօթ. — Ինքն դերանունը տեղ յաճախ Նա կը գործածուի, որուն հոլովումը յաջորդ դասին մէջ է։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 96. Ի՞նչպէս կը հոլովի դու դերանունը. — 97. Հոլովէ ինքն դերանունը։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Որոշել հետևեալ հրահանգի մէջ եղած դերանուններուն դէմքերն ու հոլովները։

Դու լիլիր նորա աշակերտ, մեք Մովսիսի աշակերտք եմք։ Նախ դու մեծարեալիր զայլս, զի և այլք զքեզ պատուեսցեն։ Ասացաւ (ըսուեցաւ) մեզ. Ի բռատմբք երեսաց քոց կերիցես զհաց քո։ Մի լինիր ատելաւս, զի յորժամ և գՀոգւոյ Սրբոյն ասիցես (ըսես) ոչ լսեն քեզ։ Գրեցի քեզ բազում անգամ, այլ դու ցայժմ (մինչեւ հիմա) անպատասխանի թողեր զիս։ Բաբերախտ համարիմ զիս՝ յորժամ հասանէ ինձ (կարող կ'ըլլամ) օգնել ընկերաց իմոց։ Կամիմ սիրել զԱստուած, զի այնպէս հրամայէ ինքն։ Որ ինքն չար է, զիա՞րդ կարէ այլում բարի լինել։ Ի քէ՞ն ասես զայդ, եթէ այլք (ուրիշներն) ասացին քեզ։ Նաքօք հանդերձ յաւիտեանական կեսցուք (անոնց հետ մէկտեղ պիտի յաւիտականանք) ընդ առաջ Տեառն յօդս։ Ցիսուս ոչ յայտնեաց զինքն ընդ ամս երեսուն։ Որդիք մարգարէիցն ասեն ցԵղիսէէ. Ահա էառ (առաւ) Տէր զտէրդ ի քէն։ Ի մէնջ էին արքն՝ որ բարի արարին ձեզ։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Ցիսուս ըսաւ (ասէ) իւր Առաքելոց. Զեզմէ մէկը զիս պիտի մատնէ (մատնեսցէ)։ Զեզի կ'ըսեմ (ասեմ) իշխաններէ, Աստուծոյ հրամաններուն հակառակ մի կենաք (մի կայք)։ Ո՞վ կայ (է) մեզմէ առանց մեղքի։ Ցիսուս փարիսեցիներուն բան մը հարցուց (եհարց), բայց անոնք չկրցան պատասխան տալ (ոչ կարացին տալ պատասխանի)։

Մեզի ամենուս ըսուեցաւ. Երեսիդ քրտինքով հացդ պիտի ուտես (կերիցես զհաց քո)։ Մենք ամէն օր այսպէս Աստուծմէ մեր ապրուստը կը խնդրենք (հայցեմք զօրապահիկն մեր). Մեր հացը (հայցական) տուր մեզի այսօր։

Բ. — Հեռի ըլլայ (լիցի) մեզմէ ստախօսութիւնը, վասն զի ստախօս մարդն ինք իր անձը կ'անարգէ (անձամբ զանձն իւր թշնամանէ), և կը տախտէ (բռնադատէ) զմեզ իր խօսքերուն չհաւատալ՝ նոյն իսկ երբ շիտակն ըսէ (զճշմարիտն ասիցէ)։ Զեզի շատ անգամ գրեցի, բայց դուք դեռ զիս պատասխանի արժանի չհամարեցաք (ոչ համարեցայք)։ Ախորժելի է քեզի բարեկարգութեան օրինակը. մօտեցիր դիտելու (մատիր ի զնին) մեզուներու փեթակին։ Ես կ'ուզեմ (կամիմ) սիրել զԱստուած, վասն զի ինքն ինծի զայն կը հրամայէ (պատուիրէ)։ Բաւ ցիտուս. Սորվեցէք (ուսարուք) ինծմէ՝ որ հեզ եմ և սրտով խոնարհ։ Թշնամիները քան զմեզ քիչուոր են. ձեզմով անշուշտ պիտի յաղթենք (յաղթանակեսցուք)։

Մէկը – Մի ոմն	Երբ – Ցորժամ
Ամէն օր – Զօրհնապազ	Ախորժելի է – Իցէ հաճոյական
Վասն զի – Քանզի	Որ – Զի
Նոյն իսկ – Նա թէ և	Քիչուոր – Սակաւաթիւ

Անշուշտ – Անկասկածելի։

Գ

ՅԱՂԿԱՒԱԳ

Դաւիթ և Աբեսաղոմ

(Շարայարութիւն)

Եղև կռիւ յանտառին Եփրեմայ. և պարտեցաւ անդ զօրն Իսրայելի առաջի ծառայիցն Դաւթի. և դիպեցաւ Աբեսաղոմ. և էր հեծեալ ի ջորւոջ իւրում. եմուտ ջորին ընդ թաւ կաղնեաւ մեծաւ. պատեցաւ գլուխ նորա ընդ կաղնեաւ, և կախեցաւ ընդ երկինս և ընդ երկիր. և ջորին անց ի ներքոյ նորա։ Եւ եառես այր մի և պատմեաց Յովաբ

քայ։ Ա՛ռ Յովաբ երիս նետս և եհար զնոսա ի սրտի Աբեսաղոմայ, և ընկէց զնա ի վիհ մեծ յանտառին։ Եւ եհաս Քուսի և ասէ ցարքայ. Աւետիք տեառն իմոյ արքայի, զի արար քեզ Տէր իրաւունս։ Խռովեցաւ արքայ և ելաց. և այսպէս ասէր ի լալ իւրում. Որդեակ իմ Աբեսաղոմ, Աբեսաղոմ որդեակ իմ. ո՛ տայր զմահ իմ փոխանակ քո. ես փոխանակ քո. Աբեսաղոմ որդեակ իմ, որդեակ իմ Աբեսաղոմ։

Բառագիտութիւն

Պարտեցաւ – Յաղթուեցաւ	Ընկէց զնա ի վիհ մեծ յանտառին – Զինքն անտառին մէջի մեծ փոս մը ձգեց
Եմուտ ջորին ընդ թաւ կաղնեաւ մեծաւ – Ջորին խիտ ու մեծ կաղնիի մը տակ մտաւ	Ելաց – Լացաւ
Կախեցաւ ընդ երկինս և ընդ երկիր – Երկնքի և երկրիս մէջտեղը կախուեցաւ	Ո՛տայր զմահ իմ փոխանակ քո – Ո՛ւր էր Թէ քու տեղդ ես մեռնէի։
Եհար – Զարկաւ	

ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Յուցական դերանուններ

98. *Յուցական դերանուններն ասոնք են. Սա, Դա, Նա. – Այս, Այդ, Այն. – Սոյն, Դոյն, Նոյն. որոնք անձ մը կամ բան մը կը ցուցնեն։*

Ծանօթ. — Սա, Դա, Նա գոյական են, և միայն անձի կամ մարդու տեղ կը գործածուին։ Այս, Այդ, Այն. Սոյն, Դոյն, Նոյն ածական են, բայց բայի առջև ղրուած ատեններնին՝ գոյականի իմաստ կ'առնեն, և թէ անձանց և թէ իրաց տեղ հաւասարապէս կը գործածուին։

99. *Նա դերանունը կը հոլովի այսպէս.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 98. Քանի՞ և որո՞նք են ցուցական դերանունք. — 99. Հոլովէ նա դերանունը։

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Նա	ան	Նոքա	անոնք
Ս.	Նորա	անոր	Նոցա	անոնց
Տ.	Նմա	անոր	Նոցա	անոնց
	ի Նա	– վրայ	ի Նոսա	– վրայ
Գ.	Նովաւ	անով	Նոքօք	անոնցմով
Բ.	ի Նմանէ	անկէ	ի Նոցանէ	անոնցմէ
Հ.	զՆա	ան	զՆոսա	զանոնք

Այսպէս կը հոլովին նաև Սա և Դա։

100. *Այս, Այդ, Այն դերանուններըը կը հոլովին այսպէս.*

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Ա.յս			այս
Ս.	Ա.յսր, Ա.յսրիկ			ասոր
Տ.	Ա.յմ, Ա.յմիկ, յԱ.յս			ասոր, – մէջ
Գ.	Ա.յսու, Ա.յսուիկ			ասով
Բ.	յԱ.յմանէ			ասկէ
Հ.	զԱ.յս			այս

	Յոգնակի	
Ո.	Ա.յսոքիկ	ասոնք
Ս.	Ա.յց, Ա.յսոցիկ	ասոնց
Տ.	Ա.յց, Ա.յսոցիկ, յԱ.յսոսիկ	ասոնց, – մէջ
Գ.	Ա.յսոքիւք	ասոնցմով
Բ.	յԱ.յց, յԱ.յցանէ	ասոնցմէ
Հ.	զԱ.յսոսիկ	ասոնք

Այսպէս կը հոլովին նաև Այդ և Այն։

Ծանօթ. — Ա.յս, Ա.յդ, Ա.յն գոյականէ թէ՛ առաջ և թէ՛ ետքը կրնան դրուիլ։ Գոյականէ առաջ կարճերը կը գոր-

---

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 100. Հոլովէ այս, այդ, այն դերանուններըը։

ծածուին. Ա.յսր բանի, Ա.յնու գրչաւ, Ա.յդց քաղաքաց, և այլն։ Գոյականէ ետքը սովորաբար երկայնները կը գործածուին և այս կերպս աւելի սովորական և ընտիր է։ Միայն նախադաս գոյականի ծայրը Ս, Դ, Ն յօդերէն մէկը կը դրուի դերանուան դէմքին համաձայն, այսինքն եթէ դերանունը Ա.յս է՝ նախընթաց գոյականին ծայրը Ս կը դրուի, եթէ Ա.յդ է՝ Դ, և եթէ Ա.յն է՝ Ն։ Երկու կերպն ալ հետեւեալ հարցուպատասխանին մէջ կը տեսնուի։

101. *Այս, Այդ, Այն դերանուններըը գոյականի հետ այսպէս կը հոլովին.*

	Եզակի	
Ո.	Ա.յս տուն	Տուն–ս այս
Ս.	Ա.յսր տան	Տան–ս այսորիկ
Տ.	Ա.յմ տան	Տան–ս այմիկ,
	յԱ.յս տուն	ի Տուն–ս յայս
Գ.	Ա.յսու տամբ	Տամբ–ս այսուիկ
Բ.	յԱ.յմ տանէ	ի Տանէ–ս յայմանէ
Հ.	յԱ.յս տուն	զՏուն–ս զայս

	Յոգնակի	
Ո.	Ա.յս կամ Ա.յսոքիկ տունք	Տունք–ս այսոքիկ
Ս.	Ա.յց կամ Ա.յսոցիկ տանց	Տանց–ս այսոցիկ
Տ.	Ա.յց կամ Ա.յսոցիկ տանց	Տանց–ս այսոցիկ
	յԱ.յսոսիկ տունս	ի Տուն–ս յայսոսիկ
Գ.	Ա.յսոքիւք տամբք	Տամբք–ս այսոքիւք
Բ.	յԱ.յց կամ յԱ.յսոցիկ տանց	ի Տանց–ս յայսցանէ
Հ.	զԱ.յս կամ զԱ.յսոսիկ տունս	զՏուն–ս զայսոսիկ

Այսպէս կը հոլովին նաեւ Այդ տուն, Տունդ այդ. – Այն տուն, Տունն այն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 101. Հոլովէ այս, այդ, այն գոյականի հետ։

102. *Սոյն, Դոյն, Նոյն դերանունները կը հոլովին այսպէս.*

Եզակի.

Ո. Սոյն	այս
Ս. Սորին, Սորուն	ասոր
Տ. Սմին, ի Սոյն	սոսր, – մէջ
Գ. Սովին, Սովիմբ	սոսվ
Բ. (չունի)	—
Հ. զՍոյն	այս

Յոգնակի

Ո. Սոքին, Սոյնք	սոսնք
Ս. Սոցին, Սոցուն, Սոցունց	սոսնց
Տ. Սոցին, Սոցուն, Սոցունց ի Սոյնս, ի Սոսին	սոսնց – մէջ
Գ. Սովիմբք, Սոքիմբք	սոսնցմով
Բ. ի Սոցունց	սոսնցմէ
Հ. զՍոյնս, զՍոսին	զսոսնք

Այսպէս կը հոլովին նաև Դոյն և Նոյն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել թէ ո՛ր անուան տեղ դրուած են գոյական դերանուանները, և ածական դերանուններն հոլովել իրենց գոյականներուն հետ։

Ա.մենեքին յարգեն զխոնարհն, վասն զի նա մեծարէ զամենեսեան։ Ծնողք և վարժապետք խիստ թուին սուա-

հակ մանկան, քանզի յանդիմանեն զնա։ Մանուկն զոր տեսի՝ էր որդի առնս այսորիկ։ Հրեայք կալեալ զՅիսուս՝ գան հարին զնա, և ապտակս հանեալ (ապտակելով) նմա, եդին զխաչն յուս նորա՝ որ էր գործի սպանման նորա։ Ծառ որ ոչ բերէ պտուղ՝ հատանեն զայն և ի հուր արկա-նեն։ Զայր ոմն՝ զոր խուժիկն անուանէին, զնոյն գեսպան առաքեցին։ Տես, տէր, զառաւսպանս իմ, հայեաց ի նոսա, և մի անցցէ ակն քո ի նոցունց։ Ընկալայ զԹուղթ քո, և ընթերցեալ զայն՝ բազում ինչ տեղեկացայ։ Տէր փրկէ զաղքատն, երանելի առնէ զնա ի վերայ երկրի, և ոչ մատնէ զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Գրիգոր փութաջան աշակերտ է, անոր համար ուսուցիչը զանկից չատ կը սիրէ։ Փախիր հպարտութենէն, վասն զի անիկա է ամէն չարիքներու աղբիւրը։ Ձեր խիղճը ձեզ չի մեղադրեր (ոչ ստգտանէ), եթէ անոր ձայնին դիւրաւ մտիկ ընէք (դիւրանսացք իցէք)։ Դժբաղդ է այն աշակերտն, որ ուսմանց փոյթ չըներ (ոչ ինչ միտ դնէ)։ Ա.յն մարդուն ընտանիքը գեղէն նոր գարձած են (դարձեալ են)։ Ա.յդ տղաքը հարուստ մարդու որդիներ են։ Ա.յն խօսքերէն չատ մարդիկ և կիներ հաւատքի մէջ ամրացան (հաստատեցան)։ Ա.յս առտուան գէշ լուրն առի՞ք (առի՞ք զդոյժ)։ չարագործ մը խեղդուելով սպաննուեցաւ (սպանաւ)։ ասիկա այն աւազակներուն խումբէն էր՝ որոնց սովորական գործն է մարդասպանութիւն։

Բ. — Պէտք է վախնալ (պարտ է երկնչել) աւելի այն թշնամիէն՝ որ հոգիներու կորուստին համար կ'աշխատի (ճգնի)։ Ուսո՞ւ են քեզի այդ ընծաները. այսօր գաստատէս առի՞ փոխարէն չանսախրութեան։ Ա.յն օրերուն մէջ այլազ-գիներն Իսրայելացւոց դէմ պատերազմի ելան (ձակատե-ցան ի պատերազմ)։ Ա.յն գինուորներուն զօրավարը քաջ է և պատերազմի տեղեակ. անոնցմէ ոչ ոք պիտի կորսուի

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 102. Հոլովէ սոյն, դոյն, նոյն դերանուն-ները։

(կորիցէ)։ Ստախօս են այն մարդիկը՝ որ կը խոստանան երդումով և չեն գործադրեր (ոչ ածեն ի կատարումն)։ Աստուած ստուգիւ կը մեծարուի (փառաւորի) այն խոնարհ անձերէն՝ որոնց գործերն ու խօսքերն իրարու համաձայն են (համաձայն են իրերաց)։ Որդեակ, զգուշացիր (զգոյշ լեր) չարերուն բաղմութենէն, ատոնց ճամբէն հեռացիր (խոտորեա), ինչու որ ատոնք քեզ ի կորուստ կ'առաջնորդեն։

Հպարտութիւն – Ամբարտաւանութիւն
Նոր – Այն ինչ
Հարուստ – Մեծատուն
Դէմ – Ընդդէմ
Քաջ – Քաջարի
Բազմութիւն – Ժողով
Ստուգիւ – Ճշմարտապէս
Խեղդուելով – Խեղդամահ
Սովորական – Առօրեայ
Ընծայ – Պարգև
Փոխարէն – Ի վարձ
Պատերազմի սեղեակ – Պատերազմափորձ։

Գ

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Մահ Հերովդի

Ընդ ժամանակն ընդ այնոսիկ արկ Հերովդէս արքայ ձեռն՝ չարչարել զոմանս յեկեղեցւոյն. և սպան զՅակոբոս եղբայր Յովհաննու սրով։ Եւ էր Հերովդէս ցասմամբ ընդ Տիւրացիս և ընդ Սիդոնացիս։ Նոքա առհասարակ եկին առ նա, և ի բանի արարեալ զԲղաստոս սենեկապետ արքային, խնդրէին զհաշտութիւն՝ վասն կերակրելոյ երկրին նոցա յարքունուստ։ Յաւուր միում յերևելով Հերովդէս զգեցեալ էր զհանդերձ թագաւորութեան, և նստէր յատենի, և խօսէր ընդ նոսա հրապարակաւ։ Եւ ամբոխն աղաղակէր թէ Աստուծոյ բարբառ է և ոչ մարդոյ։ Եւ անդէն եհար զնա հրեշտակ Տեառն, փոխանակ զի ոչ ետ փառս Աստուծոյ. և եղեալ որդնալից՝ սատակեցաւ։

Բառագիտութիւն

Ընդ ժամանակն ընդ այնոսիկ – Այն առեններըը
Արկ ձեռն – Ձեռք զարկաւ, սկսաւ
Էր Հերովդէս ցասմամբ ընդ Տիւրացիս և ընդ Սիդոնացիս – Հերովդէս Տիւրացւոց և Սիդոնացւոց վրայ բարկացած էր
Ի բանի արարեալ – Համոզելով
Արքունիք – Թագաւորական զանձ, պալատ
Անդէն – Նոյն առեն, մէկէն
Եհար – Զարկաւ
Փոխանակ զի – Որովհետև, քանի որ
Եղեալ որդնալից – Որդերով լեցուելով, որդնոտելով։

ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Ստացական եւ ցարաբերական դերանունները

103. *Ստացական դերանուն կ'ըսուին իմ, քո, իւր, Մեր, Ձեր. Սորա, Դորա, Նորա, Սոցա, Դոցա, Նոցա, որոնք՝ ինչպէս տեսանք, էական և ցուցական դերանուններուն սեռականներն են, և թէ առանձին իրբև գոյական, և թէ ածականաբար գոյականի հետ կը գործածուին և կանոնաւոր կերպով կը հոլովին պարզ հոլովման Դ. ձևին համեմատ։ Օրինակ.*

Իմ, իմոյ, իմով. Իմք, իմոց, իմովք։
Քո, քոյոյ, քոյով. Քոյք, քոյոց, քոյովք։
Իւր, իւրոյ, իւրով. Իւրք, իւրոց, իւրովք։
Մեր, մերոյ, մերով. Մերք, մերոց, մերովք։
Ձեր, ձերոյ, ձերով. Ձերք, ձերոց, ձերովք։
Սորա, սորայոյ. Դորա, դորայոյ. Նորա, նորայոյ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 103. Ո՞ր բառերն ստացական դերանուն կ'ըսուին և ի՞նչպէս կը հոլովին։

Ծանօթ. — Ստացական դերանունանք՝ գոյականի հետ եղած ատեն՝ յոգնակի ուղղականի ք և նախդրիւ տրականի ու հայցականի ս գիրը չեն առներ. ուստի չըսուիր գհրամանս մէրս կամ ձերս. գոյականն ալ յօդ չառներ, չըսուիր սովորաբար տունս իմ, տունն քո, տունն նորա, այլ պէտք է ըսել՝ տուն իմ կամ տունս, տուն քո կամ տունդ, տուն նորա կամ տունն։

104. *Քո հոլովման երկու ձև ունի, գոյականի նախադաս եղած ատեն՝ կանոնաւոր կերպով կը հոլովի. յետադաս եղած ատեն՝ ամիսոի ձև մ'ունի։ Պարզութեան համար հոս գոյականի հետ երկու կերպն ալ դնենք։*

Եզակի

Ո.	Քո հրաման	Հրաման քո
Ս.	Քոյոյ հրամանի	Հրամանի քոյ
Տ.	Քոյոյ հրամանի	Հրամանի քուս
Գ.	Քոյով հրամանաւ	Հրամանաւ քով
Բ.	ի Քոյոյ հրամանէ	ի Հրամանէ քուսմէ
Հ.	զՔո հրաման	զՀրաման քո

Յոգնակի

Ո.	Քո հրամանք	Հրամանք քո
Ս.	Քոյոց հրամանաց	Հրամանաց քոց
Տ.	Քոյոց հրամանաց ի Քո հրամանս	Հրամանաց քոց ի Հրամանս քո
Գ.	Քոյովք հրամանօք	Հրամանօք քովք
Բ.	ի Քոյոց հրամանաց	ի Հրամանաց քոց
Հ.	զՔո հրամանս	զՀրամանս քո

105. *Յարաբերական դերանուն կ'ըսուի՝ Որ*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 104. Ի՞նչ մասնաւոր գիտելիք կայ քո դերանուան վրայ. — 105. Ո՞րն է յարաբերական դերանունն և ինչո՞ւ այսպէս կը կոչուի։

կամ Ո, որ կը դրուի, առաջուց ըսուած մէկ կամ աւելի բառերու տեղ՝ որոնք յարաբերեալ կ'ըսուին։ Զոր օրինակ, այս խօսքին մէջ. աշակերտ որ ոչ ուսանի զդաս իւր՝ ոչ է արժանի մրցանակաց, որը աշակերտին տեղ դրուած է և կ'ըսուի յարաբերական, իսկ աշակերտ բառն՝ յարաբերեալ։

106. *Որ կամ Ո յարաբերականն այսպէս կը հոլովի։*

Եզակի

Ո.	Որ	Ո	որ
Ս.	Որոյ	Ոյր	որուն
Տ.	Որում, յՈր	Ում, յՈ	որուն, որուն մէջ
Գ.	Որով	(չունի)	որով
Բ.	յՈրմէ	յՈւմէ	որմէ
Հ.	զՈր	զՈ	որ

Յոգնակի

Ո.	Որք	Ոյք	որոնք
Ս.	Որոց	Ոյց	որոնց
Տ.	Որոց, յՈրս	Ոյց, յՈյս	որոնց մէջ կամ վրան
Գ.	Որովք	(չունի)	որոնցմով
Բ.	յՈրոց	յՈյց	որոնցմէ
Հ.	զՈրս	զՈյս	զորոնք

Ծանօթ. — Յարաբերական դերանունը բնաւ յօդ չառներ։ Որ թէ՛ անձերու և թէ՛ իրերու համար կը գործածուի. իսկ Ո, միայն անձի տեղ և սովորաբար հարցական իմաստով։ Զոր օրինակ. Ո՞ (ո՞վ), Ո՞ր (որո՞ւն), յՈւմէ՞ (որմէ՞), Ո՞ք (որո՞նք), և այլն։

107. *Որ յարաբերականը հարցական իմաստով*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 106. Հոլովէ որ կամ ո յարաբերականը. — 107. Որ յարաբերականը հարցական իմաստով ինչպէս կը գործածուի։

ածականաբար գոյականէն առաջ կը դրուի և անոր հետ թուով ու հոլովով կը համաձայնի, բայց ի յոգնակի ուղղականէն և նախադրիւ հոլովիներէն։ Ինչպէս.

Եզակի	*Յոգնակի*
Ա. Ո՛ր լեզու	Ո՛ր լեզուք ո՛ր լեզուներ
Ս. Որո՛յ լեզուի	Որո՛ց լեզուաց » լեզուներու
Տ. Որո՛մ լեզուի, յո՛ր լեզու	Որո՛ց լեզուաց » լեզուներու
Գ. Որո՛վ լեզուաւ	Որո՛վք լեզուաւք » լեզուներով
Բ. Յորո՛յ լեզուէ	Յորո՛ց լեզուաց » լեզուներէ
Հ. Ո՛վ լեզու	Ո՛վ լեզուս » լեզուներըը

108. *Խօսքի մէջ ընդհանրապէս յարաբերականը յարաբերեալէն վերջը կը դրուի, ինչպէս է աշխարհաբարի մէջ։ Բայց դրաբարին ունի յատուկ և ընտիր համարուած է զայն յարաբերեալէն առաջ դնել։ Ուստի.*

Ընտրելագոյն է ըսել	*Փոխանակ ըսելու*
Որ ուսանի զդաս իւր աշակերտ՝ արժանի է մրցանակաց	*Աշակերտ որ ուսանի զդաս իւր՝ արժանի է մրցանակաց*
Ո՞ր է որ ծնաւ զքայն հրէից	*Ո՞ր է քայն հրէից որ ծնաւ*
Դեմետրիոս և որ ընդ նմա էին ճարտարք	*Դեմետրիոս և ճարտարք որ ընդ նմա էին։*

109. *Երբ յարաբերեալը դերանուն ըլլայ՝ չատ անգամ կը զեղչուի և որ միայն դրուելով՝ ինք զօրութեամբ կը հասկցուի։ Օրինակ.*

Պէտք է ըսել	*Փոխանակ ըսելու*
Որ գայ զկնի իմ՝ ընդ խաւար մի՛ գնասցէ	*Նա որ գայ զկնի իմ՝ ընդ խաւար մի՛ գնասցէ*
Որ ձեզ լսէ՝ ինձ լսէ	*Նա որ ձեզ լսէ՝ ինձ լսէ*
Երանի՛ որոց ոչ իցէ տեսեալ և հաւատասցեն	*Երանի՛ այնոցիկ որք ոչ իցեն տեսեալ և հաւատասցեն։*

110. *Երբ դերանուն յարաբերեալն այսպէս զօրութեամբ իմացուի, չատ անգամ յարաբերականն անոր հոլովը կ՚առնէ, այսինքն՝ ինչ հոլով որ պիտի ունենար դերանուն յարաբերեալը, եթէ իրապէս դրուելու ըլլար խօսքին մէջ։ Օրինակի համար.*

Սովորաբար կ՚ըսուի	*Փոխանակ ըսելու*
Որում խնդրէ ի քէն՝ տուր	*Նմա որ խնդրէ ի քէն՝ տուր*
Ումանք յորոց անդ կային	*Ումանք ի նոցանէ որք անդ կային*
Խօսել չհամարձակէին զոր ինչ եղեւ	*Խօսել չհամարձակէին զայն որ ինչ եղեւ։*

Յաւելո. — *Բայց նաեւ՝ երբ յարաբերեալը դերանուն չըլլայ ու նիւթապէս դրուի յարաբերականէն ետքը, այս երկուքը կրնան երբեմն իրարու հոլովն առնել։ Օրինակ. Բազում մարդասիրութիւն ցուցանէր որոց ի քաղաքին էին ախտաժէտք. այսինքն ախտաժետից՝ որք ի քաղաքին էին։ — Եւ զորս աստ առ մեզ մնացին մատեանք՝ յղեցից քեզ. այսինքն, և զմատեանս՝ որք մնացին, և այլն։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 108. *Յարաբերականն առաջ կը դրուի թէ յարաբերեալը.* — 109. *Յարաբերականն առանց յարաբերեալին կրնայ գործածուիլ և երբ։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 110. *Յարաբերականն առանց դերանուն յարաբերեալին ինչ հոլով կը դրուի։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել առարկական դերանուններուն, և գոյականի հետ եղածներն ալ ցոյց տալ։

Ա. — Որդեակ, խօսեայց միշտ ի բարի (աղէկութեան համար) քոյոց ծնողաց։ Ա.ւետեցուն են իւր թերութիւնք։ Մատիան զոր գաի՝ ոչ քո է, ոչ իմ, ոչ զորա, ոչ մեր և ոչ ձեր, այլ այնմ՝ որ կորոյսն զայն։ Կամիմ զի պատուեցիք զբանս քո. պատուեա զիմս։ Եղբայր իմ եկն առ իս։ Տուն մեր գեղեցիկ է յոյժ։ Ծառք պարտիզին մերոյ լի են պըտղովք։ Մեռաւ այր իւր։

Նշանակել յարաբերական դերանուններն ու յարաբերեալները, և տեղափոխել ըստ պատշաճի։

Բ. — Մեծ է Ա.ստուած որ արար զերկինս և զերկիր։ Տեսի այր մի՝ որ բարձեալ ունէր փուղ ծաղկանց։ Զբանս զոր լուիցես՝ պատմեսջիր։ Բանն վասն որոյ (որուն համար) պատուիրեցեր՝ արարի։ Որ բարւոք վերակացու լինին երիցունք (քահանայ) կրկին պատուոյ արժանի եղիցին (պիտի ըլլան)։ Պիղատոս ասէր ցՀրեայս վասն Յիսուսի. Վնաս ինչ ոչ գտի յառնս յայսմիկ՝ զորոց դուք չարախօսէք զդմանէ (ատոր վրայօք)։ Դու ոչ մտանես, և զորս մտանեն՝ ընդդէմ կացեալ արգելուս։ Իբրև լուան որ յԵրուսաղէմ Ա.ռաքեալքն էին՝ թէ և ի Սամարիա ընկալաւ (ընդունուեցաւ) բանն Ա.ստուծոյ, առաքեցին զոմանս (մէկ քանին) յեղբարց։ Յորմէ կամի փոխ առնուլ ի քէն՝ մի դարձուցաներ զերեսս։ Երանի՛ որոց սուրբ են սրտիւք, զի նոքա զԱ.ստուած տեսցեն (պիտի տեսնեն)։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Անգութ Ներոնն իր մայրը սպաննեց (սպան)։ Տղաք, ձեր ծնողներուն հնազանդեցէք (հնազանդ լերուք)։ Տէրն իր ծառաներուն բարկացաւ։ Այս գիրքը ոչ իմս է, ոչ քուկդ, ոչ անորը, այլ ասոնն է։ Առաքեալներն ամէն բան Թողութին (Թողլին) և իրենց վարդապետին հետեւեցան (դնացին ղհետ)։ Յիսուս Քրիստոս մեր հոգիներուն բժիշկն է։ Քու փուճ խօսքերովդ չես կրնար (ոչ կարես) խաբել զիս։ Բարեկամներէդ մէկն այսօր բանտ դրուեցաւ (եդաւ)։ Տէր, ողորմէ ինծի քու ծառայիդ։ Քրիստոս իր անձը յայտնեց աշակերտներուն։ Ձեր այդ գրքերէն մէկը պղտիկ եղբօրս փոխ տուէք (տուք)։ Իմ հօրեղբօրս երկու ծառաներն իրենց ծառայակիցներէն շատ ծեծ կերան (արբին դան բազում)։

Բ. — Այս հրահանգները շատ դժուարին չեն, կ'ուզեմ սորվիլ (կամիմ ուսանել) և ուսուցչէս գովութիւն առնել (առնուլ)։ Գարունը մեր մանկութեան օրերուն օրինակ է։ Իմ հայրս ու մայրս հարուստ չեն, բայց բարեպաշտ են, ինչպէս նաև քուկիններդ։ Ջուրն ու գինին՝ որոնք շատ օգտակար են մարդուս, երբեմն մեծ վնաս կ'ընեն (գործեն)։ Աստուածութիւնն ու չարախօսութիւնն՝ որոցմէ կը զզուինք (գարշիմք), շատ սրտերու տիրած են (տիրացեալ են)։ Այն մարդն որմէ այս առաւօտ (յայսմ առաւօտու) ստակ ընդունեցայ (ընկալայ), յանկարծակի մեռաւ (յանկարծամահ եղև)։ Հրեաներն Յիսուսի ըսին. Ո՞ր իշխանութեամբ կ'ընես այդ բանը (առնես զ...)։ Ինչո՞ւ համար մեր հրամաններուն դէմ կեցաք (ընդդէմ կացէք)։ Չարցուց (եհարց) նաւապետն Յովհաննու. Ո՞ր աշխարհէ ես կամ ո՞ր ժողովուրդէ։ Որոնցմով կը մեզանչէ մարդ, նոյներով կը տանջուի (տանջի)։

Ամէն բան – Զամենայն ինչ	Ինչպէս նաև – Որպէս և
Փուճ – Սնոտի	Ինչո՞ւ համար – Վասն ի՞ր

Գ

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Յայտնի Աստուած Մովսէսի ի Քորէբ

Մովսէս արածէը զխաչինս Յոթորայ աներոյ իւրոյ. ած զխաչինն յանապատ և եկն ի լեառնն Աստուծոյ ի Քորէբ: Երևեցաւ նմա հրեշտակ Տեառն բոցով հրոյ ի միջոյ մոռենւոյն. և տեսանէր զի մորենին վառեալ էր և ոչ այրէր: Եւ ասէ Մովսէս. Անցեալ տեսից զտեսիլն զայն մեծ, զիա՞ է՝ զի ոչ այրիցի մորենին: Իրրև տեաս Տէր եթէ մերձենայ տեսանել, կոչեաց զնա ի միջոյ մորենւոյն, և ասէ. Մովսէս, Մովսէս, մի՛ մերձենար այսր. լո՛ծ զկօշիկս քո յոտից քոց, զի տեղիդ յորում կաս դու ի դմա՝ երկիր սուրբ է: Ես եմ Աստուած հօր քոյ, Աստուած Աբրահամու և Աստուած Սահակայ և Աստուած Յակովբայ: Եւ դարձոյց Մովսէս զերեսս իւր, քանզի երկնչէր հայել առաջի Աստուծոյ:

Բառագիտութիւն

Բոցով հրոյ ի միջոյ մորենւոյն – Կրակի բոցով մորենիին մէջէն	Լո՛ծ զկօշիկս քո – Կօշիկները հանէ՛
Անցեալ տեսից – Երթամ նայիմ	Տեղիդ յորում կաս դու ի դմա – Այդ տեղն ուր կեցեր ես դուն,
Զի՞ է զի – Ինչպէս կ'ըլլայ որ	

ՓՍԱՆԵՐՈՐԴ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Անորոշ դերանուանք

111. *Անորոշ դերանուն կամ միչակ անուն կ'ըսուին քանի մը բառեր՝ որ որոշ իմաստ մը*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 111. Ո՞ր բառերն անորոշ դերանուն կամ միչակ անուն կ'ըսուին. և գլխաւորները որո՞նք են:

չեն յայտներ, և տեղին համեմատ՝ թէ ածական են և թէ դոյական: — Գրաբարի մէջ գլխաւոր Անորոշ դերանուններն ասոնք են. Ոմն, Ոք. Իմն կամ Ինչ և Ջինչ. Այլ, Միւս, Իւրաքանչիւր. Ամենայն, Միւսեանց, Իւրեանց:

Ծանօթ. — Ոմն, ոք՝ ինչպէս նաև Իւրաքանչիւր, Միմեանց և Իւրեանց անձերու համար կը գործածուին, և Իմն կամ Ինչ և Ջինչ՝ անշունչ իրերու համար միայն. իսկ Այլ, Միւս, Ամենայն՝ թէ անձերու և թէ իրերու համար:

112. *Ոմն և Ոք այսպէս կը հոլովին.*

Եզակի

Ո. Ոմն	Ոք	մարդուն	մէկը
Ս. Ուրումն	Ուրուք	»	մէկուն
Տ. Ումեմն	Ումեք	»	մէկուն
յՈմն	յՈք	»	– վրայ
Գ. Ոմանբ	(չունի)	»	մէկով
Բ. յՈւմեմնէ	յՈւմեքէ	»	մէկէ
Հ. ՊՈմն	ՊՈք	»	մէկը

Յոգնակի

Ո. Ոմանք	քանի մը	անձեր
Ս. Ոմանց	»	անձերու
Տ. Ոմանց	»	անձերու
յՈմանս	»	– վրայ
Գ. Ոմանբք	»	անձերով
Բ. յՈմանց	»	անձերէ
Հ. ՊՈմանս	»	անձեր

113. *Այս դերանուններն երբ ածականի մըտօք առնուին՝ իրենց գոյականներէն եռքը կը*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 112. Հոլովէ ոմն և ոք. — 113. Այս դերանուններն ածականի մտքով ինչպէ՞ս կը գործածուին:

դրուին միշտ, ու թուով ու հոլովով կը համաձայնին։ Օրինակի համար.

	Եզակի			
Ո.	Ա.յր *ոմն*	Ա.յր *ոք*	*մարդ*	*մը*
Ս.	Ա.ռն *ուրուք*	Ա.ռն *ուրուք*	*մարդու*	»
Տ.	Ա.ռն *ումեմն*	Ա.ռն *ումեք*	*մարդու*	»
	յԱ.յր *ոմն*	յԱ.յր *ոք*	– *վրայ*	
Գ.	Ա.րամբ *ոմամբ*	(չունի)	*մարդով*	»
Բ.	յԱ.ռնէ *ումեմնէ*	յԱ.ռնէ *ումեքէ*	*մարդէ*	»
Հ.	զԱ.յր *ոմն*	զԱ.յր *ոք*	*մարդ*	»

	Յոգնակի	
Ո.	Ա.րք *ոմանք*	*քանի մը մարդեր*
Ս.	Ա.րանց *ոմանց*	» *մարդերու*
Տ.	Ա.րանց *ոմանց*	» *մարդերու*
	յԱ.րս *ոմանս*	» – *վրայ*
Գ.	Ա.րամբք *ոմամբք*	» *մարդերով*
Բ.	յԱ.րանց *ոմանց*	» *մարդերէ*
Հ.	զԱ.րս *ոմանս*	» *մարդեր*

114. *Ոք չատ անգամ Ո յարաբերականին հետ կը բանի հարցական իմաստով, և մեկտեղ կը հոլովին։ Օրինակ.*

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	Ո՞ *ոք*	*ո՞վ*	Ո՞յք *ոմանք*	*որո՞նք*
Ս.	Ո՞յր *ուրուք*	*որո՞ւն*	Ո՞յց *ոմանց*	*որո՞նց*
Տ.	Ո՞ւմ *ումեք*	*որո՞ւն*	Ո՞յց *ոմանց*	*որո՞նց*
	յՈ՞ *ոք*	*որո՞ւն վրայ*	յՈ՞յս *ոմանս*	– *վրայ*
Գ.	(չունի)	—	(չունի)	—
Բ.	յՈ՞ւմէ *ումեքէ*	*որմէ՞*	յՈ՞յց *ոմանց*	*որոնցմէ՞*
Հ.	զՈ՞ *ոք*	*զո՞վ*	զՈ՞յս *ոմանս*	*զորո՞նք*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 114. *Ոք ինչ իմաստով և ինչպէս ո յարաբերականին հետ կը գործածուի։*

115. *Իմն կամ ինչ և Ջի՞նչ միայն եզակի կը հոլովին հետևեալ կերպով.*

	Եզակի			
Ո.	*իմն, ինչ*	*բան մը*	*Ջի՞նչ*	*ի՞նչ բան*
Ս.	*իրիք*	*բանի մը*	*Ի՞նչ*	*ի՞նչ բանի*
Տ.	*իմիք*	*բանի մը*	*Ի՞մ, Ջի՞մ*	*ի՞նչ բանի*
	յիմն, յինչ	– *մէջ*	*յի՞նչ*	– *մէջ*
Գ.	*իւիք*	*բանով մը*	*Ի՞ւ*	*ի՞նչ բանով*
Բ.	*յիմեքէ յիմեմնէ*	*բանէ մը*	*յիմէ՞*	*ի՞նչ բանէ*
Հ.	*զիմն, զինչ*	*բան մը*	*Ջի՞նչ*	*ի՞նչ բան*

116. *Իմն կամ ինչ առանձին բնաւ չեն գործածուիր, այլ միշտ կամ ածականի և կամ գոյականի մը յետադաս ըլլալով եզակիին մէջ հոլովով անոր հետ կը համաձայնին. իսկ յոգնակի ամէն հոլովներու մէջ սովորաբար իմն կամ ինչ կը միայ անհամաձայն։ Օրինակ.*

	Եզակի		Յոգնակի	
Ո.	*Բան իմն, ինչ*	*խօսք մը*	*Բանք*	
Ս.	*Բանի իրիք*	*խօսքի մը*	*Բանից*	
Տ.	*Բանի իմիք*	*խօսքի մը*	*Բանից*	
	ի Բան իմն, ինչ	– *մէջ*	*ի Բանս*	*իմն*
Գ.	*Բանիւ իւիք*	*խօսքով մը*	*Բանիւք*	*ինչ*
Բ.	*ի Բանէ իմեքէ*	*խօսքէ մը*	*ի Բանից*	
	ի Բանէ իմեմնէ			
Հ.	*զԲան իմն, ինչ*	*խօսք մը*	*զԲանս*	

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 115. *Հոլովէ իմն կամ ինչ և ջի՞նչ.* — 116. *Իմն կամ ինչ առանձին կրնան գործածուիլ և թէ ածական թէ գոյական բառերու հետ ինչպէս կը համաձայնին։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաքարէ աշխարհաբար

Նշանակել անորոշ դերանուններովն, ու հոդովել թէ՛ իրենց գոյականներով թէ՛ առանձին։

Ոչ ոք գիտաց զայն բան։ Ան ուրուն էին երկու որդիք։ Զգին արծաթոյն ոչ պահանջեաց յումեքէ։ Ո՞ր որդի է մանուկդ այդ։ Յոմանս ի մարդկանէ եղև յայտնութիւն։ Ոչ ուրուք անկաւ ի միտս։ Ո՞յք ոմանք իցեն սոքա։ Գնեալ կաւ ի վաճառականաց՝ հատուցաք դահեկանս ինչ։ Անհեղ իմն է տեղիս այս և ես ոչ գիտէի։ Ի՞նչ կարծես երջանկանալ յաշխարհիս մէջ)։ Երկու ինչ հակառակ կան քեզ։ Առաքեալք ոչ իմիք կաթոլիկացան յերկրաւորաց։ Անանիա երեր (բերաւ) մասն ինչ ի գնոց գեղջն և եդ առ ոտս Առաքելոց։ Ցետ աւուրց ինչ եկն փեղիքս հանդերձ կնաւ իւրով։ Աստուած ոչ գարշի յումեքէ յորոց արարն։ Ոմանք յորոց անդ կային՝ ասեն. Հայհոյէ դա։ Կողոպտեցին հանին (վերցուցին) ի նմանէ, և ոչ ինչ թողին զոր ընդ իւրն (քովը) ունէր։ Ընկերք մանկանդ այդորիկ առեան (կ'առեն) ղդա։ Զքոյս ի քոյոցս քեզ մատուցանեմք։ Որ բարւոք վերակացու լինին երիցունք՝ կրկին պատուոյ արժանի եղիցին։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա.· — Ցիսուս յարութենէն ետքը տասնումէկ աշակերտներուն երեւեցաւ։ Այս մարդուն որդին թշուառ է։ Ջեզմէ մէկը ձիս պիտի մատնէ (մատնելոց է)։ Յակոբ տասներկու որդւոց հայր էր, որոնցմէ ամենէն պզտիկն Եգիպտոսի տէր եղաւ (եղև)։ Եթէ մէկը նախատէ (թշնա-

մանիցէ) զքեզ կամ անիրաւութիւն մ'ընէ (արասցէ), թող իրեն։ Ժողովրդէն քանի մը հոգի Պօղոսի խօսքերուն հաւանեցան։ Իմ գործերս շատ չահաւոր են, բայց քովինները իմիններէս աւելի օգտակար են։ Ժողովուրդին մէջ մարդ մը կար (էր) որուն ձեռքը չորցած էր (գօսացեալ էր)։ Որո՞նց են այդ գրքերը։ Իմ ողորմած հօրեղբայրս օրին մէկն աղքատի մը մէկ քանի դահեկան տուաւ (ետ)։

Բ. — Ի՞նչ բանով պակաս է առաքինի մարդն, իրաւցընէ և ոչ բանով մը։ Ո՞ր մէկուն ոչխարն եթէ ջրհոր ինկայ շաբաթ օրը (անկանիցի ի շաբաթու), զանիկա չի հաներ (ոչ հանցէ)։ Հարուստ մարդու մը պալատն այրեցաւ։ Թշուառ աղքատ մը չէր գիտեր (ոչ գիտէր) որմէ՞ ողորմութիւն խնդրել։ Մարմնոյ մասի մը ցաւն՝ ամէն անդամներուն ցաւ քաշել կու տայ (տայ վշտակրել)։ Որո՞ւն հրամանով այդ տաճարը կը շինէք։ Անիկա որ իր անձին չար է, որո՞ւն պիտի ըլլայ (լինիցի) բարի։ Ի՞նչ բանէ կը վախնայ (երկնչի) առաքինի մարդն. Աստուծմէ միայն, և ոչ ուրիշ մէկէ մը։

Օրին մէկն – Ցաւուր միում | Իրաւցընէ – Արդեն
Ուրիշ մէկն – Այլ ոք։

Գ.

ԾԱՂԿԱՒԱԳ.

Յայտնի Աստուած Մովսիսի ի Քորէբ

(Շարայարութիւն)

Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս. Տեսի զչարչարանս ժողովրդեան իմոյ որ յԵգիպտոս, և իջի փրկել զնոսա ի ձեռաց Եգիպտացւոցն, և տանել զնոսա յերկիր բարի և ընդարձակ։ Եւ արդ եկ առաքեցից զքեզ առ փարաւոն արքայ Եգիպտացւոց։ Եւ ասէ Մովսէս ցԱստուած. Ո՞վ եմ ես, զի երթայցեմ առ փարաւոն։ Ահա ես երթեալ առ որդիսն Իսրայելի ասիցեմ ցնոսա. Աստուած հարցն ձերոց առա-

քեաց զիս առ ձեզ, և հարցանիցեն զիս թէ զինչ անուն է նորա, զինչ ասացից ցնոսա։ Ա.յսպէս առնացես ցորդիսն Իսրայելի. Որ էն առաքեաց զիս առ ձեզ, այս է անուն իմ յաւիտենական։

Բառագիտութիւն

Արդ եկ առաքեցից զքեզ առ փա-
րաւոն արքայ Եգիպտացւոց –
Եկուր զքեզ Եգիպտացւոց փա-
րաւոն թագաւորին գրկեմ

Զինչ անուն է նորա – Անոր ա-
նունն ինչ է
Որ էն – Անիկա որ է, որ կայ
Հարցանիցեն զիս – Ինծի հարցնեն,

ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ԻՆՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասին

117. *Զինչ և ինչ չատ անգամ հարցական իմաստով միասին կը գործածուին և երկուքն ալ կը հոլովին այսպէս.*

Ո.	Զինչ ինչ	ինչ բան
Ս.	Ընդ ինչ	» բանի
Տ.	Ի՞մ ինչ	» բանի
	յինչ ինչ	» – մէջ
Գ.	Ի՞ւ ինչ	» բանով
Բ.	յինէ՞ ինեւք	» բանէ
Հ.	Զինչ ինչ	» բան

Ծանօթ. — Ա.յս, Միւս, իւրաքանչիւր կը հոլովին պարզ հոլովման Դ. ձևին յար և նման, և վերջին երկուքին յոգնակի գործածութիւնը շատ սովորական չէ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 117. *Զինչ և ինչ մէկտեղ ինչպէս կը գործածուին։*

118. *Այդ գոյականի հետ թէ առաջ և թէ ետքը կրնայ դրուիլ, և թուով ու հոլովով անոր հետ կը համաձայնի։ Զոր օրինակ.*

Եզակի

Ո.	Ա.յս օրինակ	Օրինակ այս	ուրիշ	կերպ
Ս.	Ա.յսոյ օրինակի	Օրինակի այսոյ	»	կերպի
Տ.	Ա.յսմ օրինակի	Օրինակի այսմ	»	կերպի
	յԱ.յս օրինակ	յՕրինակ այս	»	– մէջ
Գ.	Ա.յսով օրինակաւ	Օրինակաւ այսով	»	կերպով
Բ.	յԱ.յսմէ օրինակէ	յՕրինակէ այսմէ	»	կերպէ
Հ.	զԱ.յս օրինակ	զՕրինակ այս	»	կերպը

Յոգնակի

Ո.	Ա.յս օրինակք	Օրինակք այսք	ուրիշ	կերպեր
Ս.	Ա.յսոց օրինակաց	Օրինակաց այսոց	»	կերպերու
Տ.	Ա.յսոց օրինակաց	Օրինակաց այսոց	»	կերպերու
	յԱ.յս օրինակս	յՕրինակս այս	»	– մէջ
Գ.	Ա.յսովք օրինակօք	Օրինակօք այսովք	»	կերպերով
Բ.	յԱ.յսոց օրինակաց	յՕրինակաց այսոց	»	կերպերէ
Հ.	զԱ.յս օրինակս	զՕրինակս այս	»	կերպերը

119. *Միւս գոյականէ առաջ կը դրուի և հոլովով ու թուով կը համաձայնի։ Զոր օրինակ.*

Եզակի

Ո.	Միւս օր	միւս օր
Ս.	Միւսոյ աւուր	» օրուան
Տ.	Միւսում աւուր	» օրուան
	ի Միւս օր	» – մէջ
Գ.	Միւսով աւուրբ	» օրով
Բ.	ի Միւսմէ օրէ	» օրէն
Հ.	զՄիւս օր	» օրը

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 118. *Այդ գոյականի հետ ինչպէս կը գործածուի.* — 119. *Միւս գոյականի հետ ինչպէս կը գործածուի։*

Ցոգնակի

Ո.	Միւս աւուրք	միւս	օրեր
Ս.	Միւսոց աւուրց	»	օրերու
Տ.	Միւսոց աւուրց	»	օրերու
	ի Միւս աւուրս	»	– վրայ
Գ.	Միւսովք աւուրբք	»	օրերով
Բ.	ի Միւսոց աւուրց	»	օրերէ
Հ.	զՄիւս աւուրս	»	օրերը

120. *Իբրաքանչիւր գոյականէ թէ՛ առաջ և թէ՛ վերջը կը դնուի, եզակի միայն և անհամաձայն։ Զոր օրինակ.*

Առաջ դրուած

Ո.	Իւրաքանչիւր ոք	ամէն	մէկը
Ս.	Իւրաքանչիւր ուրուք	»	մէկուն
Տ.	Իւրաքանչիւր ումեք	»	մէկուն
	յԻւրաքանչիւր ոք	»	– վրայ
Գ.	Իւրաքանչիւր ոմանք	»	մէկով
Բ.	յԻւրաքանչիւր ումեքէ	»	մէկէ
Հ.	զԻւրաքանչիւր ոք	»	մէկը

Ետքը դրուած

Ո.	Ա.յր իւրաքանչիւր	ամէն	մարդ
Ս.	Ա.ոն իւրաքանչիւր	»	մարդու
Տ.	Ա.ոն իւրաքանչիւր	»	մարդու
	յԱ.յր իւրաքանչիւր	»	– վրայ
Գ.	Ա.րամբ իւրաքանչիւր	»	մարդով
Բ.	յԱ.ոնէ իւրաքանչիւր	»	մարդէ
Հ.	զԱ.յր իւրաքանչիւր	»	մարդը

Ծանօթ. — Այսպէս կը հոլովին նաեւ երկաքանչիւր և

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 120. *Իբրաքանչիւր գոյականի հետ ինչպէս կը գործածուի։*

անձնիւր։ Նմանապէս ամենայն գոյականէ առաջ թէ ետքը (քիչ անգամ) անհամաձայն կը մնայ։ Ուստի կ'ըսուի. Ամենայն ոք, ամենայն ուրուք, ամենայն ումեք, և այլն։

121. *Միմեանց և իրերաց գոյականաբար միշտ առանձին կը գործածուին, և յոգնակի միայն կը հոլովին։ Այսպէս.*

Ո.	(երկուքն ալ չունին)		
Ս.	Միմեանց	Իրերաց	մէկմէկու
Տ.	Միմեանց	Իրերաց	մէկմէկու
	ի Միմեանս	յԻրեարս	– վրայ
Գ.	Միմեամբք	Իրերօք	մէկմէկով
Բ.	ի Միմեանց	յԻրերաց	մէկմէկէ
Հ.	զՄիմեանս	զԻրեարս	մէկզմէկ

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաքարէ աշխարհաբար

Լուծել հետեւեալ հրահանգին դերանուններդ, նշանակելով տեսակը, թիւը, հոլովը, և այլն։

Ա. — Չի՞նչ ինչ արդեօք հաւանեցայց զնոսա։ Ի՞մ իմիք կարօտ էին նախնի հաւատացեալք։ Ա.յլով անուամբ կոչի դա։ Երկնչել պարտ է յԱ.ստուծոյ և ոչ յայլմէ ումեքէ։ Գնաց այր իւրաքանչիւր ի տուն իւր։ Ա.սա ինձ, ի՛ւր իւիք մեծացաւ այրն այն։ Ձգնաւորք երկու բնակէին սակաւ ինչ հեռի ի միմեանց, և ոչ տեսին երբեք իւրաքանչիւր զընկեր իւր։ Որոյ անուն ահ արկանէր (կը վախցընէր) բնակչաց աշխարհի մերում՝ փչաց զոգի իւր չարագործն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 121. *Ինչպէս կը հոլովին միմեանց և իրերաց։*

Որոց ոչ պատմեցաւ վասն նորա՝ տեսցեն, և որք ոչ իցեն լուեալ (լսած չեն) ի միտ առցեն (պիտի հասկընան)։

Բ. — Դուք ոչ մտանէք, և որոց մտանեն՝ չտայք թոյլ (չէք թողուր) մտանել։ Դու խմաստուն ես քան զիս, այլ եղբայր իմ խմաստնագոյն է քան զքեզ։ Անկաւ յախտ դժնդակ (գէշ հիւանդութիւն) և զկնի աւուրց ինչ վախճանեցաւ։ Որմն ի բարեկամաց ձերոց երէկ սպանեալ է զորդի հազարապետին արքայի՝ բարերարին իմոյ։ Որ ոչ փափաքէ հաճոյ լինել մարդկան, որ ոչ զանգիտէ (վախնալ) յանհաճոյ գտանելոյ յաչս այլոց, անդորրութեան նորա չէք պայման (չափ չկայ)։ Զիք ինչ ծածուկ՝ որ ոչ յայտնեսցի ժամանակաւ։ Անհնար է մեզ կատարել զպարտս՝ եթէ յամենայնի կամիցիմք զհետ լինել (եւէր ըլլալ) որոց փափաքէ սիրտ մեր։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Մեզմէ, ձեզմէ և անոնցմէ ամէն մէկը։ Ամէն մէկուն տրուած է (տուեալ է)։ Ամէն մարդ իր տունը գնաց (չոգաւ)։ Ատուծմէ զատ (բաց յԱստուծոյ) ուրիշ մէկը մը վախ չունիմ (ոչ է իմ)։ Այս մատանին ուրիշներէ գնեցի։ Մէկզմէկ սիրելու պարտական ենք (եմք)։ Իրարու բարեւ տուէք (ողջոյն տուք)։ Ինչո՞ւ իրարմէ կը փախչիք։ Մէկալ տղուն անունը Գրիգորիկ էր։ Խոզը մէկալ կենդանիներէն աւելի զզուելի է։ Մարդ մը հեռու երկիր գնաց (չոգաւ)։ Ատով քեզի ի՞նչ օգուտ եղաւ (եղև)։ Ատոնց մեզի դէմ (ընդդէմ մեր) թշնամութիւնն ինչո՞ւ համար է (առ ի՞նչ իցէ), չեմ գիտեր (ոչ գիտեմ)։

Բ. — Ի՞նչ բանի կարօտ էր Աստուած մարդը ստեղծելէն առաջ (չև ևս ստեղծեալ), և ոչ բանի մը։ Մեր մէկալ պարտիզէն քաղեցի այս անուշահոտ և գոյնզգոյն ծաղիկները։ Աղքատը քանի մը բանի կարօտ է, իսկ ագահն ամէն բանի։ Աշխարհիս մէջ արդեօք քանի՞ մարդիկ կան որ ճշմարտութեան եւէր ըլլան (ի խնդիր իցեն)։ Արդարութեան առեանը վրէժխնդիր կ'ըլլայ (լինի) անոնց ամենուն՝

որ չարագործութեամբ կ'ապրին (կեան)։ Ազաքինի մարդիկ ոչ երբեք զիրար կ'ատեն (ատեան)։ Այն մարդն է ամենէն աւելի խմաստուն, որ ամենէն սորվիլ կ'ուզէ։ Գանի մը հոգի Սոկրատին հարցուցին (հարցին) թէ երջանիկ մարդն ո՞վ է։ Անիկա որ քիչ բանի կը կարօտի, ըսաւ։ Բարի անունն ամուր բերդ մ'է, անով մարդ շատ նեղութիւններէ և վեզքերէ ազատ կը մնայ (զերծանի)։

Վախ – Երկիւղ	Օգուտ – Շահ
Զզուելի – Գարշ	Անուշահոտ – Բաղցրաբոյր

Գոյնզգոյն – Երփներանգ,

Գ

ԾԱՂԿԱՒԱՂ

Գողիաթ և Դաւիթ

Ժողովեցին այլազգիքն զբանակս իւրեանց ի պատերազմ. և Սաւուղ և արք Իսրայելի ճակատեցան ի պատերազմ ընդդէմ այլազգեացն։ Եւ էլ այր զօրաւոր ի ճակատէ այլազգեացն, Գողիաթ անուն նորա. ելն եկաց, ձայն ետ ի ճակատն Իսրայելի և ասէ ցնոսա. Ընդէ՞ր ելանէք ճակատել ի պատերազմ ընդդէմ մեր։ Ընտրեցէք դուք ձեզ այր մի, և ես և նա մենամարտեսցուք երկոքեան. եթէ կարասցէ հարկանել զիս, եղիցուք մեք ձեզ ի ծառայս. ապա թէ ես յաղթեցից, եղիջիք դուք մեզ ի ծառայս։ Իբրև լուան Սաւուղ և ամենայն Իսրայէլ զբանս այլազգւոյն, զահի հարան և երկեան յոյժ։

Բառագիտութիւն

Ճակատեցան ի պատերազմ ընդդէմ այլազգեացն – Այլազգիներուն դէմ պատերազմի ելան	Զահի հարան և երկեան յոյժ–Սաստիկ վախցան, սարսափեցան
Եթէ կարասցէ հարկանել զիս – Թէ որ զիս կարենայ սպաննել	Զայն ետ ի ճակատն Իսրայելի – Իսրայէլացւոց բանակին ձայն տուաւ

Ես և նա մենամարտեսցուք երկոքեան – Ես և ինքը մենակ կռուինք։

ԵՐՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ԲԱՅ

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Բայի սահման. — Տէր բայի եւ խնդիր բայի

122. *Բայ կ'ըսուին այն ամէն բառերն որ ըլլալու, ընելու և կրելու գործողութիւն մը կը յայտնեն։ Զոր օրինակ. Ես սիրեմ զծնողս իմ. Ան աշակերտ գովի ի դասատուաց. Ձիուս զարգանալը խնամատարեմք։ — Այս խօսքերուն մէջ սիրեմ, գովի, զարգանալը բառերը բայ կ'ըսուին։ Խնամատար կազմելու համար բայ պէտք է, առանց ատոր խօսք չըլլար։*

123. *Խօսքի մէջ Տէր բային կամ Անուն բային կ'ըսուին այն բառերը՝ որ գործողութիւնը կատարող անձը կամ իրը կը ցուցընեն։ Զոր օրինակ.*

Ես ուսանիմ	*ես կը սորվիմ*
Արեգակն լուսաւորէ	*արեգակը կը լուսաւորէ։*

Հոս ես, արեգակն, Տէր–բայի կամ Անուն–բայի են, վասն զի գործող անձը և իրը կը յայտնեն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 122. *Ո՞ր բառերը բայ կ'ըսուին.* — 123. *Տէր բայի և խնդիր բայի ո՞ր բառերը կ'ըսուին։*

Իսկ խնդիր բայի կ'ըսուին այն բառերը՝ որոնց վրայ բային ցոյց տուած գործողութիւնը կը կատարուի և անով իմաստը կ'ամբողջանայ։ Ես ուսանիմ – Արեգակն լուսաւորէ, թեր և անորոշ իմաստներ միայն կը յայտնեն, որոշ և ամբողջ ըլլալու համար դեռ մէկմէկ բառ պէտք է աւելցնել այսպէս. Ես ուսանիմ զքերականութիւն. Արեգակն լուսաւորէ զաշխարհ։ Այս խօսքերուն մէջ զքերականութիւն, զաշխարհ, խնդիր են իրենց բայերուն։

124. *Բային խնդիրը երկու տեսակ է. Սեռի և Բնութեան։ Առաջինին վրայ գործողութիւնն ուղղակի կը կատարուի. ինչպէս այս խօսքին մէջ. Աստուած ստեղծ զաշխարհ։*

Իսկ Բնութեան խնդիր կ'ըսուին որ և իցէ սեռի խնդրէն դուրս հոլոված բառեր, որոնք խօսքին ուրիշ պարագաները կը յայտնեն։ Հետեւեալ օրինակներուն մէջ հայցականները սեռի խնդիր են, և միւս ուղղական, տրական, գործիական և բացառական հոլովները՝ բնութեան խնդիր։

Կացոյց զքեզ իշխան	*զքեզ իշխան դրաւ*
Խոստացայ նմա պարգեւս	*անոր ընծաներ խոստացայ*
Տարայք զիս ի բանտ	*զիս բանտ տարէք*
Հարին զարսն գաւազանօք	*մարդիկը փայտերով ծեծեցին*
Աստուած արար զաշխարհս	*Աստուած աշխարհս ոչինչէն*
յոչընչէ	*ստեղծեց։*

125. *Սեռի խնդիրը կրնայ ըլլալ որոշեալ կամ անորոշ հայցական։ Որոշեալ կը դրուի՝ երբ մաս-*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 124. *Խնդիր բային քանի՞ տեսակ է և ինչպէս կը տարբերին.* — 125. *Սեռի խնդիրն ե՞րբ որոշեալ և ե՞րբ անորոշ հայցական կը դրուի։*

Նաւուր անձի կամ իրի վրայ է խօսքը և կամ յառաջագոյն վրան խօսուած ու ծանօթ է. և անորոշ՝ երբ ծանօթ անձի կամ իրի վրայ չէ խօսքը։ Այսպէս.

Որոշեալ	*Անորոշ*
Առնու զիացն և տայ նոցա – կ'առնէ հացն ու անոնց կու տայ։	Էառ հաց և եա նոցա – առաւ հաց ու անոնց տուաւ։
Ցուցէք ինձ զդահեկանն – ցոյց տուէք ինծի դահեկանը։	Ստացին նմա դահեկան մի – անոր դահեկան մը բերին։
Շինեաց զտուն իւր – իր տունը չինեց։	Շինեաց իւր տուն – իրեն տուն մը չինեց։

Ծանօթ. — Բայերն անուանց պէս երկու թիւ ունին՝ և դերանուանց պէս երեք դէմք, ինչպէս յայտնի է։

Բայց սովորաբար ես, դու, նա, մեք, դուք, նոքա իրրև տէր բայի՝ նիւթապէս չեն դրուիր և լռելեայն կը հասկըցուին։ Ինչպէս աշխարհաբար կ'ըսենք՝ կը գրեմ, կը կարդաք, կը լսէին, նոյնպէս նաև գրաբար՝ գրեմ, ընթեռնուք, լսէին։

126. *Խօսքի կամ նախադասութեան մէջ՝ կանոնաւոր շարադրութեամբ՝ նախ Տէր – բային կը դրուի, յետոյ Բայը և յետոյ Խնդիր–Սեռին, իւրաքանչիւրն՝ իր լրացուցիչներով, որ կրնան ըլլալ ածական, յատկացուցիչ, բացայայտիչ, խնդիր բնութեան և վակրայ. ինչպէս կը տեսնուի յաջորդ օրինակին մէջ.*

Ամենակալն Աստուած՝ արարիչ տիեզերաց, զօրութեամբ բազկի իւրոյ ազատեաց զքանի՛ եգիպտացւոց զծողովուրդ իւր սիրելի զիսրայէլ։

Ուր խօսքին էական մասը կը կազմեն Աստուած, ազատեաց, զծողովուրդ, այն է՝ Տէր–բային, Բայ, Խնդիր–Սեռի. իսկ միւս հոլոված բառերը իւրաքանչիւրին պատկանող լրացուցիչներ են։

ՀՐԱՆԴ ԳՈՐՃԱԿԱՆ

Ա

Գրաքարէ աշխարհաբար

Նշանակել հետևեալ խօսքերուն մասերը, և խնդիրներուն տեսակները։

Ա. — Տէր Աստուած մեր Տէր մի է։ Ես տեսի զքեզ զի էիր ընդ եղբօր իմում։ Ծառայք, հնազանդ լերուք (եղէք) տերանց ձերոց։ Իշխանք երկրին ելանէին և մտանէին հանապազ առաջի նորա։ Աստ Յիսուս ցփարիսեցիան. Բերէք ինձ դահեկան մի։ Յովնան ննջէր և խորդայր ի նաւին։ Յիսուս էառ (առաւ) զմանկունն ի գիրկս իւր և օրհնեաց զնոսա։ Զարչարեցին զծառայս նորա։ Ճանաչեմ զիմն և ճանաչիմ (կը ճանչցուիմ) յիմոցն։ Պատրեցաւ (խաբուեցաւ) Եւա յօձէն։ ՅԱդամայ սերեցան (առաջ եկան) ազգք մարդկան։

Բ. Գրեցաւ (գրուեցաւ) թուղթս այս առ քեզ։ Ապրեցարուք (ազատուեցէք) յարանց չարաց աշխարհին այնորիկ։ Նոյ հաճոյ եղև (եղաւ) Աստուծոյ։ Փառք և հանգիստ են պատուղք աշխատութեան և քրտանց։ Որ վասն մեր չարչարեցաւ Քրիստոս՝ է արքայ արքային և տէր տերանց։ Ադամ և Եւա արդարք էին յառաջագոյն, այլ իրրև կերան ի պտղոյ ծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի, ելին յաչացն Աստուծոյ, և չարեաց եղեն (եղան) մեզ առիթ։ Ամբարիշտն

Յուլիանոս կայսր՝ աշակերտակից էր Ս. Բարսղի ի մանկութեան իւրում։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա.· — Երիտասարդներուն կը վայլէ (վայել է) գութ ու պարկեշտութիւն։ Աստուծոյ վախն ամէն առաքինութեանց աղբիւր է։ Դեմոսթենէս և Կիկերոն երկուքն ալ չատ անուանի ճարտարախօսներ էին։ Ջեր այդ ծառանեբուն ճամբաները գէշ են։ Մեծն Աղեքսանդր Մակեդոնացւոց Փիլիպպոս թագաւորին որդին էր։ Ա.բել Կայենի եղբայրն Աստուծոյ հաճոյ եղաւ (եղև)։ Յովհաննէս Մկրտիչ՝ մեր Յիսուս Փրկչին կարապետը՝ Զաքարիա քահանայապետին որդին էր։ Աւետարանն ամէն քրիստոնեաներուն օրէնքն է։

Բ.· — Մենք Աստուծոյ որդիներն ենք (եմք), Յիսուսի եղբայրներն ու Հոգւոյն սրբոյ տաճարները։ Այս կեանքիս վերջն՝ յաւիտենական բարեաց կամ չարիքներու սկիզբն է։ Ամէին սիւնն Իսրայելացիներուն կ'առաջնորդէր։ Յակոբոս և Յովհաննէս Զեբեդէոսի որդիներն՝ առաջ պատիւ սիրող էին։ Անտոնիոս և Տիտոս՝ Հռովմայեցիներուն կայսրերն՝ անուանի և զօրաւոր մարդիկ էին։ Չամբերութիւնը տէրերու հարկաւոր է։

Շատ անուանի – Գերահամբաւ	Պատիւ սիրող – Պատուասէր
Ճամբայ – Գնացք	Զօրաւոր – Հզօրկու
Գէշ – Չար	Վերջ – Վախճան։

Գ.

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Գողիաթ և Դաւիթ

(Շարայարութիւն)

Եւ ասէ Դաւիթ ցԱւետ, Ծառայ քո երթիցէ և մարտիցէ ընդ այլազգւոյն ընդ այնմիկ· Տէր Աստուած՝ որ ապրեցոյց զիս ի ձեռաց առիւծուն և ի ձեռաց արջոյն, նոյն ապրեցուցէ զիս ի ձեռաց այլազգւոյն այնորիկ։ Ասէ Սաւուղ· Երթ, և Տէր եղիցի ընդ քեզ։ Եւ առ զցուցն իւր ի ձեռին իւրում, և ընտրեաց իւր հինգ քարինս ողորկս ի հեղեղատէն և եդ զնոսա ի հովուական մախաղին, և զպարան ի ձեռին իւրում, և մերձեցաւ առ այրն այլազգի։ Եւ գնայր գայր այլազգին և մերձենայր առ Դաւիթ, և այր վահանակիր առաջի նորա։

Բառագիտութիւն

Ծառայ քո երթիցէ և մարտիցէ ընդ այլազգւոյն ընդ այնմիկ – Քու ծառադ պիտի երթայ և այն այլազգիին հետ կռուի	Հեղեղատ – Ջուր անցնելու ձոր
Ապրեցոյց զիս – Ձիս ազատեց	Մախաղ – Տոպրակ, քուրձ
Ցուզ – Գաւազան	Պարս – Պարսատիկ
	Մերձեցաւ – Մօտեցաւ
	Այր վահանակիր – Վահանը բռնող մարդ։

ապրեցոյց զիս ի ձեռաց առիւծուն և ի ձեռաց արջոյն, նոյն ապրեցուսցէ զիս ի ձեռաց այլազգւոյն այնորիկ։ Ասէ Սաւուղ· Երթ, և Տէր եղիցի ընդ քեզ։ Եւ առ զցուցն իւր ի ձեռին իւրում, և ընտրեաց իւր հինգ քարինս ողորկս ի հեղեղատէն և եդ զնոսա ի հովուական մախաղին, և զպարան ի ձեռին իւրում, և մերձեցաւ առ այրն այլազգի։ Եւ գնայր գայր այլազգին և մերձենայր առ Դաւիթ, և այր վահանակիր առաջի նորա։

Բառագիտութիւն

Ծառայ քո երթիցէ և մարտիցէ ընդ այլազգւոյն ընդ այնմիկ – Քու ծառադ պիտի երթայ և այն այլազգիին հետ կռուի	Հեղեղատ – Ջուր անցնելու ձոր
Ապրեցոյց զիս – Ձիս ազատեց	Մախաղ – Տոպրակ, քուրձ
Ցուզ – Գաւազան	Պարս – Պարսատիկ
	Մերձեցաւ – Մօտեցաւ
	Այր վահանակիր – Վահանը բռնող մարդ։

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴ ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Բայերուն պարագաները

127. ***Բայերը՝ գործողութեանց իմաստներուն համաձայն՝ չորս տեսակի կը վերածուին։ Վերը տրուած*** (122) ***սահմանին համեմատ՝ բայ մը,***

երբ ըլլալ նշանակէ, կ'ըսուի էական, *(ինչպէս՝ լինել)*
» ընել » » Ներգործական » *(սիրել)*
» կրել » » Կրաւորական » *(գովիլ)*
» ընել » առանց ուրիշին ուղղակի ազդելու, կ'ըսուի Չեզոք, *(ինչպէս՝ զարթնուլ)*։

128. ***Ներգործական բայերը միշտ հայցական***

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 127. Քանի՞ տեսակ բայ կայ և ինչպէս կը տարբերին իրարմէ. — 128. Ներգործական ու կրաւորական բայերը սեռի խնդիրն ինչ հոլով կ'առնեն։

հոլով սեռի խնդիր կ'առնեն, իսկ կրաւորական բայերը՝ բացառական հոլով։ Օրինակ.

Ներգործական	Կրաւորական
Աստուած ստեղծ զաշխարհ	Աշխարհ ստեղծաւ յԱստուծոյ
Կայէն սպան զԱբէլ	Աբէլ սպանաւ ի Կայենէ։

Ծանօթ. — *Իսկ էական բայով կազմուած նախադասութեան մէջ, սեռի խնդրի տեղ՝ կը դրուի ուղղական հոլով բառ մը որ Տէր–բայիին ինչ բան ըլլալը կ'իմացնէ և տոքոդեվի կ'ըսուի։ Օրինակ. Հոգի է Աստուած, Աստեղազարդ են երկինք։ Հոլորգիր բառերը տոքոդեվի են, որոնք զրաբարի մէջ սովորաբար բայէն առաջ կը դրուին։*

129. *Ժամանակ կ'ըսուին բայերուն այն պարագաները՝ որ գործողութեան տեւը կը ցուցընեն, և երեք են. Ներկայ որ գործողութեան մը նոյն տեն կատարուիլը կ'իմացընէ. Օրինակ՝ Գրեմ. — Անցեալ որ կատարուած ըլլալը կը յայտնէ. Օրինակ՝ Գրեցի — Ապառնի որ կը զգացնէ թէ դեռ նոր պիտի կատարուի. Օրինակ՝ Գրեցից։*

Բայց Անցեալը երկու տեսակ է, Անկատար և Կատարեալ. առաջինը կը ցուցընէ գործողութեան այնպէս անցած ըլլալը՝ որ դեռ բոլորովին լմնցած չէ։ Օրինակ. Ես գրէի, դու ուսանէիր, նոքա խաղային։ Երկրորդը բոլորովին վերջացած ըլլալը ցոյց կու տայ։ Ինչպէս. Ես գրեցի, նոքա կարդացին։

130. *Եղանակ կ'ըսուին խօսքին միտքը բացատրելու կերպերը, և երեք են. Սահմանական*

որ պատմելու ձեւով գործը կ'իմացընէ. Հրամայական՝ որ կը հրամայէ. Ստորադասական՝ որ գործողութեան մը հետեւութիւնը կը ցուցնէ։

131. *Սահմանական եղանակը չորս ժամանակ ունի, Ներկայ, Անկատար, Կատարեալ և Ապառնի։ Միւս եղանակները միայն մէկ ժամանակ ունին, որ է Ներկայ։*

Իսկ Հրամայականը երկրորդ ձեւ մ'ալ ունի՝ Արգելական, որով բան մը չընելու կամ արգիլելու հրաման կը յայտնուի։ Օրինակ. Մի գրեր, մի երթայր, մի տանիցեր, և այլն։

Ծանօթ. — *Անուններու պէս՝ բայերը երկու թիւ ունին և անձնական դերանուններուն երեք դէմքերը։ Օրինակ.*

	Եզակի	Յոգնակի
Ա. դէմք	Կարդամ (ես)	կարդամք (մեք)
Բ. »	Կարդաս (դու)	կարդայք (դուք)
Գ. »	Կարդայ (նա)	կարդան (նոքա)։

132. *Բայ մը կը բաղկանայ երկու մասերէ, արմատ և վերջաւորութիւն։ Խոնարհել՝ կը նշանակէ վերջաւորութեան զանազան ձեւերն ըսել, անփոփոխ պահելով արմատական մասը։ Օրինակ. Գով–եմ, գով–ես, գով–է, գով–եցի, գով–եցեմ, գով–էաք, գով–էի՛ք. և այլն։*

Ծանօթ. — *Բայերուն հետ կը գործածուին նաև երեք Դերբայներ՝ Անորիշ, Անցեալ և Ապառնի, որ չեն խոնարհուիը, այլ բային ասորոշ և ընդհանուր իմաստը կը յայտնեն։ Ինչպէս՝ սիրել, սիրեալ, սիրելոց։ — Ասոնց վրայ յետոյ զատ գլխով պիտի խօսինք։*

133. *Բայերու խոնարհումներն իրարու յար և նման չըլլալով, կը բաժնուին ձևական քանի մը շարքերու, որոնք Լ.ոորդոդրիւն կ'ըսուին։ Այս տեսակէտով բայերը կը վերածուին հինգ խումբերու. Լ.ական, Կանոնաւոր, Յաւելուածով, Անկանոն և Պակասաւոր։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել բայերուն և խնդիրներուն տեսակները։

Թագաւորն մեծամեծ պարգեւս խոստանայր քրմացն։ Բազումք ի լողոց բանին հաւատացին, և եղև թիւ մարդկան իբրև հազարաց հնգից։ Ի միում վայրկենի պատուական ազգն նոցա սատակէր։ Ի բերանոյ առն անմտի անարգին առակք, զի ոչ ասէ ի ժամու (սահենին)։ Վախճանեցաւ հայր որդւոյ բարւոյ, և որպէս թէ ոչ, զի նմանող եթող (թողուց) յետ իւր։ Եթէ ստանաս բարեկամ՝ փորձեա զնա, և մի իսկ և իսկ (մէկէն ի մէկ) վստահ լինիր ի նա։ Զաւակ պատուական ոչ է մարդոյ, որ երկնչի ի Տեառնէ։ Որ ատեայ (կ'ատէ) զեղբայր իւր՝ զԱստուած չգիտէ (չի ճանչնար)։ Ոյժ ուրախ լինէր թագաւորն, իբր այն թէ (իբրև թէ) կատարեցան կամք նորա։ Օրէնքն Մովսիսի և Աւետարան՝ ոչ են հակառակ միմեանց։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Շուշանն անմեղութեան նշան է։ Աստուած կանոնաւոր հովիւն ոչխարները դաշտ կը տանի։ Բարկութեան

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 133. *Լ.ոորդոդրիւն ինչ կը նշանակէ և այս տեսակէտով բայերը քանի խումբերու կը վերածուին։*

պէս գէշ ախտ չկայ (չիք)։ Յովսեփին եղբայրները նախանձեցան, և զինքը Մադիանացիներուն ծախեցին (վաճառեցին)։ Այսօր մեծ վտանգէ ազատեցայ (գերծայ)։ Ցխտուս Յովհաննեսէն մկրտուեցաւ (մկրտեցաւ)։ Թագաւորը գերիներուն ազատութիւն չնորհեց (չնորհեաց)։ Վենետիկ քաղաքը Թագուհի Ադրիականի կը կոչուի (կոչի)։ Այդպէս մարդը կը նմանի առանց ղեկի նաւու։ Ջեր հօրաքրոջ որդին՝ որ այսօր մեկնեցաւ քաղաքէս, իմ բարեկամիս երեք հարիւր դահեկան պարտական է (պարտի)։ Այն մարդն որմէ այս նուէրն ընդունեցայ՝ քու հօրեղբօրդ մտերիմ բարեկամն է։

Բ. — Ո՛վ որ ուրիշները չի պատուեր, ինք ալ պատիւ չի գտներ. և ով որ կը ջանայ ուրիշները խաբել, ինքն ալ նոյնպէս կը խաբուի (խաբի)։ Ապրիլ ամսուան մէջ բնութիւնը կը զուարթանայ, ամէն արարածներ գարունը կը բարեւեն (ողջունեն)։ Աւելի լաւ է իրիկունն անօթի պառկիլ (ի քուն լինել), քան թէ առաւօտը պարտքով ելնել։ Շռայլութիւնն ու խաղ՝ թշուառութեանց երկու մեծամեծ աղբիւրներ են։ Խզմմտանքը մեր հոգիին անմահութեան ապացոյցներէն մէկն է։ Տղաք, զգուշացէք (զգուշասջիք) անոնցմէ՝ որ գէշ ճամբաներ կը քալեն (գնան)։ Քրիստոս ճամբուն վրայ երեւցաւ երկու աշակերտներուն, որոնք Եմմաուս գիւղը կ'երթային։

Նշան – Օրինակ	Խղճմտանք – Խիղճ մտաց, գիտակցութիւն
Առաւօտ կանուխ – Վաղ քաջ ընդ առաւօտն	Անօթի – Անսուաղ
Առանց ղեկի – Անղեակ	Ապացոյց – Յուցակութիւն
	Գէշ – Թիւր

Ճամբուն վրայ – Ջճանապարհին։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Գողիաթ և Դաւիթ

(Շարայարութիւն)

Իբրև հայեցաւ և եահս զԴաւիթ՝ արհամարհեաց, զի էր պատանեակ խարտեաշ և աչօք գեղեցիկ, և ասէ·

Զի՞րդ, չո՞ւն եմ ես, զի ցպով և քարամբք գաս ի վերայ իմ։ Եկ առ իս և տաց զմարմին քո թռչնոց երկնից և գազանաց երկրի։ Եւ ասէ Գաւիթ ցայլազգին. Դու գաս ի վերայ իմ սրով և գեղարդեամբ և ասպարաւ. և ես գամ ի վերայ քո անուամբ Տեառն զօրութեանց։ Եւ ածապարեաց ձգեաց զձեռն իւր ի մախաղն և առ անտի քար մի, և պարսաքարեաց և եհար զճակատ այլազգւոյն. և եմուտ քարն ընդ սաղաւարտն ի ճակատն, և անկաւ ի վերայ երեսաց իւրոց յերկիր։ Ընթացաւ Գաւիթ, առ զնորին սուսեր և սպան զնա և եհատ զգլուխ նորա։ Իբրև տեսին այլազգիքն թէ մեռաւ զօրավարն նոցա՝ փախեան. և արք Իսրայելի յարձակեցան զհետ նոցա և կոխեցին զբանակս նոցա։

Բառագիտութիւն

Խարտեաշ – Շէկ
Զի՞րդ – Ի՞նչպէս, ի՞նչ
Տաց զմարմին քո թռչնոց երկնից և գազանաց երկրի – Երկնքի թռչուններուն ու երկրիս գազաններուն տամ քու մարմինդ
Զգեաց զձեռն իւր ի մախաղն – Ձեռքը մախաղը խօթեց
Սպան զնա և եհատ զգլուխ նորա՝ – Ձայն սպաննեց և գլուխը կտրեց
Պարսաքարեաց – Պարսատիկով քար նետեց
Եմուտ քարն ընդ սաղաւարտն ի ճակատն – Քարը սաղաւարտէն ճակատը մտաւ
Ա՛ռ զնորին սուսեր – Անոր սուրն առաւ
Յարձակեցան զհետ նոցա և կոխեցին զբանակս նոցա – Անոնց հետէն վազեցին և բանակն առին
Ասպար – Վահան։

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴ ԵՐԿՐՈՐԴ ԴԱՍ

Էական բայեր

134. *Թէպէտ բուն էական բայը մէկ հատ է, բայց գրաբարի մէջ չորս ուրոյն ձեւ ունի. Եմ, Գոմ, Լինիմ, Եղանիմ. որոնց առաջին երկուքը ներկայապէս ըղլալ կը նշանակեն, և վերջիններըը*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 134. Քանի՞ և որո՞նք են հայկական բայերը — Խոնարհէ եմ և գոմ։

յետոյ ըղլալ կամ բան մ'ըղլալ, և կը նկատուին աւելի իբր չէզոք բայեր։

Եմ և Գոմ նոյն նշանակութեամբ կը խոնարհուին հետեւեալ կերպով.

Սահմանական եղանակ

		Ներկայ	
Եզ.	Եմ	Գոմ	ես եմ
	Ես	Գոս	դուն ես
	Է	Գոյ	ան է
Յոգ.	Եմք	Գոմք	մենք ենք
	Էք	Գոյք	դուք էք
	Են	Գոն	անոնք են

		Անկատար	
Եզ.	Էի	Գոյի	ես էի
	Էիր	Գոյիր	դուն էիր
	Էր	Գոյր	ան էր
Յոգ.	Էաք	Գոյաք	մենք էինք
	Էիք	Գոյիք	դուք էիք
	Էին	Գոյին	անոնք էին

(Կատարեալ և Ապառնի չունին)

Հրամայական եղանակ

Եզ.	Ե՛ր	Եղիր	քիչ գործածական
Յոգ.	Է՛ք, երո՛ւք	Եղէք	

(Գոմ բայն հրամայական չունի)

Ստորադասական եղանակ

Եզ.	Իցեմ	Գուցեմ	որ	ըղլամ
	Իցես	Գուցես	»	ըղլաս
	Իցէ	Գուցէ	»	ըղլայ
Յոգ.	Իցեմք	Գուցեմք	»	ըղլանք
	Իցէք	Գուցէք	»	ըղլաք
	Իցեն	Գուցեն	»	ըղլան

Դերբայք

Անորիշ	Ել	Գալ	ըլլալ
Անցեալ	Եալ	(չունի)	եղած կամ ըլլալով
Ապառնի	Ելով	»	ըլլալու, որ պիտի ըլլայ

135. *Լինիմ և եղանիմ նոյն նշանակութեամբ կը խոնարհուին այսպէս.*

Սահմանական եղանակ

Ներկայ

Եզ.	Լ֊ինիմ	Եղանիմ	կ'ըլլամ
	Լ֊ինիս	Եղանիս	կ'ըլլաս
	Լ֊ինի	Եղանի	կ'ըլլայ
Յոգ.	Լ֊ինիմք	Եղանիմք	կ'ըլլանք
	Լ֊ինիք	Եղանիք	կ'ըլլաք
	Լ֊ինին	Եղանին	կ'ըլլան

Անկատար

Եզ.	Լ֊ինէի	Եղանէի	կ'ըլլայի
	Լ֊ինէիր	Եղանէիր	կ'ըլլայիր
	Լ֊ինէր	Եղանէր	կ'ըլլար
Յոգ.	Լ֊ինէաք	Եղանէաք	կ'ըլլայինք
	Լ֊ինէիք	Եղանէիք	կ'ըլլայիք
	Լ֊ինէին	Եղանէին	կ'ըլլային

Կատարեալ

Լինելի բայը չունի	Եզ.	Եղէ	եղայ
		Եղեր	եղար
		Եղեւ	եղաւ
	Յոգ.	Եղաք	եղանք
		Եղէք, Եղերուք	եղաք
		Եղեն	եղան

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 135. Խոնարհէ՛ լինիմ և եղանիմ բայերը։

Ապառնի

Եզ.	Լ֊իցիմ	Եղէց	պիտի ըլլամ
	Լ֊իցիս	Եղիցիս	» ըլլաս
	Լ֊իցի	Եղիցի	» ըլլայ
Յոգ.	Լ֊իցուք	Եղիցուք	» ըլլանք
	Լ֊իջիք	Եղիջիք	» ըլլաք
	Լ֊իցին	Եղիցին	» ըլլան

Հրամայական եղանակ

Եզ.	Լ֊ր, Լ֊իջիր	Եղիջիր, Եղանիջիր	եղիր
Յոգ.	Լ֊երուք	Եղերուք	եղէք

Արգելական

Եզ.	Մի՛ լինիր	Մի՛ եղանիր	մ'ըլլար
Յոգ.	Մի՛ լինիք	Մի՛ եղանիք	մ'ըլլաք

Ստորադասական եղանակ

Եզ.	Լ֊ինիցիմ	Եղանիցիմ	որ ըլլամ
	Լ֊ինիցիս	Եղանիցիս	» ըլլաս
	Լ֊ինիցի	Եղանիցի	» ըլլայ
Յոգ.	Լ֊ինիցիմք	Եղանիցիմք	» ըլլանք
	Լ֊ինիցիք	Եղանիցիք	» ըլլաք
	Լ֊ինիցին	Եղանիցին	» ըլլան

Դերբայք

Անորիշ	Լ֊ինել	Եղանել	ըլլալ
Անցեալ	Լ֊եալ	Եղեալ	եղած, ըլլալով
Ապառնի	Լ֊ինելոց	Եղանելոց	ըլլալու, որ պիտի ըլլայ

Ծանօթ. Ա. — Եմ, Գամ բայերուն կատարեալ և Ապառնի ժամանակները ու հրամայականը, այս Լինիմ և Եղանիմ բայերով կը լրացուին։ — Այս վերջիններուս Անորիշ Դերբայերով կը լրացուին միշտ ևս կ'ըլլան և ոչ իւ. պատճառը տես 151 համարի ծանօթութեան մէջ։

Ծանօթ. Բ. — Էական բայ է նաև ի֊ք երրորդ դէմք, որ

ըսել է կայ. բայց առանձին չի գործածուիր, այլ միշտ է մակբայով։ Զոր օրինակ.

Չիք հնար	հնար կամ ճար չկայ
Չիք աստ	հոս չէ կամ հոս չկայ
Չիք տեսեալ	չէ տեսած. և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Ա. — *Թոնեարհիլ սա ածական ստորոգելիները հակառակ բայերէ վկոյն կամ վիւսին հետ՝ պատշաճ դերանուն դէմքերը դնելով։*

Երջանիկ, սիրելի, թշուառ։ Գթած, ողջ, անմեղ։ Հլու, եռանդուն, հանդարտ։ Ծոյլ, պատրաստ, արդար։ Ուշիմ, ժրաջան, մտավարժ։ Ուսումնասէր, ամբարիշտ, ողորմած։ Խմաստուն, աղքատ, անօթակալ։

Բ. — *Նշանակել հետևեալ խօսքերու մասերը, և հակառակ բայերուն ամէն պարագաները։*

Հարուածոց (տանջանք) ամբարտաւանին ոչ գոյ բժըշկութիւն։ Ծառայք, հնազանդ լերուք տերանց ձերոց մարմնաւորաց։ Զաքարիա և Եղիսաբեթ՝ ծնողք Յովհաննու Մկրտչի՝ էին երկոքեան արդարք առաջի Աստուծոյ։ Փորձիչն ասէր ցՅիսուս. Աս՛ա զի քարինքս այսոքիկ հաց լինիցին։ Եղերուք այսուհետեւ խորագէտք իբրեւ զօձս, և միամիտք իբրև զաղաւնիս։ Չիք մարգարէ անարգ՝ եթէ ոչ յիւրում գաւառի և յիւրում տան։ Աղաքինութիւն անփառունակ (փառք չունեցող) ոչ լինիցի առանց պատուոյ։ Պատուականագոյն գանձ են մատեանք և բազում անգամ բժիշկք հիւանդութեանց հոգւոյ։ Ո՞ պատանիք, նմանող լերուք չանասիրութեան մեղուաց և մրջնոց։ Հայր Յովհաննու Մկրտչի էր Զաքարիա, և մայր՝ Եղիսաբեթ, ի դստերացն Ահարոնի։ Յիսուս ասէր ցկինն քանանացի. Ով կին դու, մեծ են հաւատք քո, եղիցի քեզ որպէս և կամիս։ Չիք ինչ չարագոյն քան զմատեան յոռի (գէշ)։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Նոյ Աստուծոյ հաճոյ եղաւ։ Մարիամ Ղազարու քոյրն Յիսուսի ըսաւ. Տէր, թէ՛ որ հոս ըլլայիր՝ եղբայրս մեռած չէր։ Ո՛վ աշակերտ, նմանող եղիր մեղուին և մրջիւնին, և խելացի մարդ պիտի ըլլաս։ Բոլոր առաքեալներն առաջ ձկնորս էին, յետոյ քարոզիչ եղան սուրբ Աւետարանին։ Ամէն բան Աստուծով եղաւ և առանց անոր բան մ՛ալ չեղաւ։ Կայէն Աբելին եղբայրն՝ անոր սպանող եղաւ։ Տղաք, ձեր հոգևոր և մարմնաւոր ծնողաց հնազանդ եղէք։ Հանճարեղ և առաքինի անձէն աւելի պատուական բան չկայ։ Մենք գիտենք որ (գիտեմք զի) այն մարդը մեղաւոր է։ Դու անոր աշակերտ եղիր, մենք Մովսեսի աշակերտներն ենք, մենք գիտենք որ Աստուած Մովսիսին հետ (ընդ Մովսիսի) խօսեցաւ։ Ամէն եաքն աղեկ ըլլալ պիտի չանամ (գուն գործեցիր)։

Բ. — Ուրիշներուն վարքը մեր հայելին պիտի ըլլայ։ Զե՞ս կրնար (ո՞չ կարես) ըսել թէ գոհ եմ. գոհ պիտի ըլլամ ըսէ (ասա), բաւական է։ Յաղթութիւնը կ՛ըլլայ մարդու խմաստութեամբ և ձիերու զօրութեամբ։ Քու աշակերտներդ խգաք մարկ ընող են, խմիններս առաջ ծոյլ էին, բայց հիմայ ուսմունք սիրող եղան։ Դատաստանի օրն աշխարհիս առաջիններըՙ վերջին պիտի ըլլան, և վերջիններն՝ առաջին։ Մի ըլլաք ձիերու և ջորիներու պէս, որոնք խմաստութիւն չունին (թարգմանէ այսպէս՝ որոնց մէջ խմաստութիւն չկայ)։ Ծոյլին համար ամէն բան դժուարին է, գործունէին առջև արգելք մը պիտի չըլլայ։ Քրիստոս ամենուս կ՛ըսէ. Եղէք

կատարեալ, ինչպէս ձեր երկնաւոր հայրը կատարեալ է։ Զկայ ծերոց համար անկէ աւելի մեծ մխիթարութիւն, ինչպէս տեսնել իրենց զաւակները կիրթ, պատկառոտ և առաքինի։

Քարոզիչ – Քարոզ	Խօսք մտիկ ընող – Հլու
Եաքը – Ցետ (սեռականով)	Ուսմունք սիրող – Ուսումնասէր
Չի – Երկար	Բան մ'ալ չ.... – Եւ ոչ ինչ

Աշխատիլ – Խոչընդոտուն։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Մեծատուն վատահ չիևլան

Ան ուրումն մեծատան եաուն անդք տոհմականս, և խորհէր ի միտս իւր և ասէր. Չի գործեցից, զի ոչ գոյ տեղի ուր ժողովեցից զարդիւնս իմ։ Գիտեմ զինչ արարից. քակեցից զշտեմարանս իմ, և ևս մեծամեծս շինեցից, և անդր ժողովեցից զցորեան և զամենայն բարութիւնս իմ։ Եւ ասացից ցանձն իմ. Անձն, ունիս բազում բարութիւնս համբարեալ ամաց բազմաց. հանգիր, կեր, արբ և ուրախ լեր։ Այլ ցնա Աստուած. Անմիտ, յայսմ գիշերի զոգիդ ի քէն ի բաց պահանջեացեն. իսկ զոր պատրաստեցեր ո՞մ լինիցի։ Նոյնպէս և որ գանձէ անձին, և ոչ յԱստուած մեծանայցէ։

Բառագիտութիւն

Եաուն անդք տոհմականս – Աբաւերն առատ բերք տուին	Բարութիւն – Բարիք, գանձ
Քակեցից զշտեմարանս իմ, և ևս մեծամեծս շինեցից – Ամբարներս պիտի քակեմ և աւելի մեծերը պիտի շինեմ	Համբարեալ – Ժողոված
	Հանգիր – Հանգիստ ըրէ
	Որ գանձէ անձին – Ով որ իրեն համար կը ժողվէ։

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴ ԵՐՐՈՐԴ ԴԱՍ

Կանոնաւոր բայեր

136. *Կանոնաւոր կ'ըսուին այն բայերը որոնց խոնարհման համար մասնաւոր կանոններ կան, ինչպէս անուններուն մէջ պարզ հոլովմունքը։*

Գրաբարի մէջ բոլոր բայերը յծորդութեան երեք ձև ունին. և իրարմէ կը տարբերին իրենց վերջի ձայնաւորներով, այսպէս.

Ա.	Յծորդութիւն	ամ	կը վերջանայ,	ինչպէս	Կարդ–ամ
Բ.	»	եմ	»	»	Գով–եմ
Գ.	»	ում	»	»	Աշխատ–ում

Ասոնցմէ իւրաքանչիւրն ունի նաև իրեն յատուկ կրաւորական ձևը։

137. *Զհզոր բայերն առանձին յծորդութիւն չունին, այլ անոնք որ ներգործական ձեւով կը խոնարհուին՝ կ'ըսուին ներգործակերպ չհզոր, և որոնք որ կրաւորականներուն պէս կը խոնարհուին՝ կրաւորակերպ չհզոր բայեր կ'ըսուին, ինչպէս պիտի տեսնուի Բ. յծորդութեան կրաւորական ձևին մէջ (համար 145)։*

138. *Հասարակ բայերը անոնք կ'ըսուին՝ որ կրաւորական ձևով թէ ներգործական իմաստ ունին և թէ կրաւորական։ Այս կարգէն են, օրինակի համար, հետևեալ բայերը.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 136. *Կանոնաւոր բայեր որո՞նք կ'ըսուին.* — 137. *Զհզոր բայերն ի՞նչպէս կը խոնարհուին.* — 138. *Հասարակ բայեր որո՞նք կ'ըսուին։*

Իմանամ	ըսել է	իմանամ	(բան մը) և իմացուիմ
Հոգամ	»	հոգամ	(մէկը) և հոգացուիմ
Դատիմ	»	դատիմ	(ուրիշը) և դատուիմ
Ծնանիմ	»	ծնանիմ	(մէկը) և ծնանիմ (ուրիշէն)
Ընթեռնում	»	կարդամ	(գիրք մը) և կարդացուիմ։

139. *Առաջին լծորդութեան իբր տիպար կարդամ բայն՝ այսպէս կը խոնարհի.*

Սահմանական եղանակ

Ներկայ

Եզակի			Յոգնակի		
Կարդ–ամ	կը	կարդամ	Կարդ–ամք	կը	կարդանք
Կարդ–աս	կը	կարդաս	Կարդ–այք	կը	կարդաք
Կարդ–այ	կը	կարդայ	Կարդ–ան	կը	կարդան

Անկատար

Կարդ–այի	կը	կարդայի	Կարդ–այաք	կը	կարդայինք
Կարդ–այիր	կը	կարդայիր	Կարդ–այիք	կը	կարդայիք
Կարդ–այր	կը	կարդար	Կարդ–այիւ	կը	կարդային

Կատարեալ

Կարդ–ացի	կարդացի	Կարդ–ացաք	կարդացինք
Կարդ–ացեր	կարդացիր	Կարդ–ացէք	կարդացիք
Կարդ–աց	կարդաց	Կարդ–ացին	կարդացին

Ապառնի

Կարդ–ացից	սկսի	կարդամ	Կարդ–ացուք	սկսի	կարդանք
Կարդ–ացես		կարդաս	Կարդ–ասջիք		կարդաք
Կարդ–ացէ		կարդայ	Կարդ–ացեն		կարդան

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 139. Առաջին լծորդութեան օրինակ մը տուր և խոնարհէ։

Հրամայական եղանակ

Հաստատական		Ուրգելական
Կարդ–ա	Կարդ–ացէք	Մի՛ կարդ–ար, Մի՛ կարդ–այք
Կարդ–ասջիր	Կարդ–ասջիք	

Ստորադասական եղանակ

Կարդ–այցեմ	որ	կարդամ	Կարդ–այցեմք	որ	կարդանք
Կարդ–այցես	»	կարդաս	Կարդ–այցէք	»	կարդաք
Կարդ–այցէ	»	կարդայ	Կարդ–այցեն	»	կարդան

Դերբայք

Անորիշ	Կարդ–ալ	կարդալ
Անցեալ	Կարդ–ացեալ	կարդացած, –ցեր
Ապառնի	Կարդ–ալոց	կարդալիք։

Ծանօթ. — Կարդալ բայն այս իր ներգործական ձևին մէջ կը նշանակէ նաև կանչել, և կրաւորականին մէջ՝ կանչուիլ։

140. *Այս Ա. լծորդութեան կը վերաբերին կեամ և Ատեամ բայերը, որոնց մէջ եա կը փոխուի է կամ և քանի մը ժամանակներու մէջ, ինչ որ անուններու հոլովման մէջ ըսած ենք (58)։*

Կեամ՝ (կ'ապրիմ) ներգործակերպ չէզոք բայն այսպէս կը խոնարհուի.

Սահմանական եղանակ

Ներկայ

Եզ.	Կեամ	կ'ապրիմ	Յոգ.	Կեանք	կ'ապրինք
	Կեաս	ապրիս		Կեայք	ապրիք
	Կեայ	ապրի		Կեան	ապրին

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 140. Ա. Լծորդութեան պատկանող կեամ և ատեամ բայերն ի՞նչ փոփոխութիւն կը կրեն — խոնարհէ կեամ բայը։

Անկատար

Եզ.	Կէի	կ'ապրէի	Ցոգ.	Կէաք	կ'ապրէինք
	Կէիր	ապրէիր		Կէիք	ապրէիք
	Կեայր	ապրէր		Կէին	ապրէին

Կատարեալ

Եզ.	Կեցի	ապրեցայ	Եզ.	Կեցիս պիտի ապրիմ
	Կեցեր	ապրեցար		Կեցցես » ապրիս
	Եկեաց	ապրեցաւ		Կեցցէ » ապրի
Ցոգ.	Կեցաք	ապրեցանք	Ցոգ.	Կեցցուք » ապրինք
	Կեցէք	ապրեցաք		Կեցջիք » ապրիք
	Կեցին	ապրեցան		Կեցցեն » ապրին

Հրամայական եղանակ

Հաստատական

Եզ.	Կեաց, կեցջիր	ապրէ՛	Մի՛ կեար մի՛ ապրիր
Ցոգ.	Կեցէք	ապրեցէ՛ք	Մի՛ կեայք մի՛ ապրիք

Արգելական

Ստորադասական եղանակ

Եզակի

Կեայցեմ	որ	ապրիմ
Կեայցես	»	ապրիս
Կեայցէ	»	ապրի

Ցոգնակի

Կեայցեմք	որ	ապրինք
Կեայցէք	»	ապրիք
Կեայցեն	»	ապրին

Դերբայք

Անորոշ	Կեալ	ապրիլ
Անցեալ	Կեցեալ	ապրած, –րեր
Ապառնի	Կելոց	ապրելիք։

141. *Առեամ կը խոնարհուի այսպէս.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 141. Խոնարհէ առեամ բայը։

Սահմանական եղանակ

Ներկայ

Անկատար

Եզ.	Ա.տեամ	կ'առնեմ	Եզ.	Ա.տէի	կ'առնէի
	Ա.տեաս	առնես		Ա.տէիր	առնէիր
	Ա.տեայ	առնէ		Ա.տեայր	առնէր
Ցոգ.	Ա.տեամք	առնենք	Ցոգ.	Ա.տէաք	առնէինք
	Ա.տեայք	առնէք		Ա.տէիք	առնէիք
	Ա.տեան	առնեն		Ա.տէին	առնէին

Կատարեալ

Ապառնի

Եզ.	Ա.տեցի	առեցի	Եզ.	Ա.տեցիս պիտի առնեմ
	Ա.տեցեր	առեցիր		Ա.տեսցես » առնես
	Ա.տեաց	առեց		Ա.տեսցէ » առնէ
Ցոգ.	Ա.տեցաք	առեցինք	Ցոգ.	Ա.տեսցուք » առնենք
	Ա.տեցէք	առեցիք		Ա.տեսջիք » առնէք
	Ա.տեցին	առեցին		Ա.տեսցեն » առնեն

Հրամայական եղանակ

Հաստատական

Արգելական

Եզ.	Ա.տեա, առեսջիր	առէ՛	Մի՛ առեար	մի՛ առեր
Ցոգ.	Ա.տեցէք	առեցէ՛ք	Մի՛ առեայք	մի՛ առէք

Ստորադասական եղանակ

Եզ.	Ա.տիցեմ	որ առնեմ	Ցոգ.	Ա.տիցեմք	որ առնենք
	Ա.տիցես	» առնես		Ա.տիցէք	» առնէք
	Ա.տիցէ	» առնէ		Ա.տիցեն	» առնեն

Դերբայք

Անորոշ	Ա.տեալ	առնել
Անցեալ	Ա.տեցեալ	առած, առնելով
Ապառնի	Ա.տելոց	առնելիք, որ պիտի առնէ

Ա. Ծանօթ. — Ինչպէս եա փոխուեցաւ ե և է, նմանապէս ո՛ր և իցէ բայի մը արմատին մէջ հանդիպած է, ոյ ծայնաւորը գրերը ի, ու կը փոխուին, իսկ ի, ու առնետ կ'ըլլան յոր և

նման անուններուն, Օրինակ. Տէր՝ Տիրեմ, Սէր՝ Սիրեմ, Շէն՝ Շինեմ, Յոյս՝ Յուսամ, Գիր՝ Գրեմ, Սուրբ՝ Սրբեմ, և այլն։

Բ. Ծանօթ. — Աստեամ բային մէկ ուրիշ ձեւն է Աստեմ, որ Բ. լծորդութեան կը վերաբերի։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Ա. — *Խոնարհիլ սա բայերը՝ քովի բառերով միասին։*

Լուանալ զհանդերձս, աղալ զցորեան, կարգալ զգիրս, գնալ յեկեղեցի, խնդալ ընդ դրացիս, անսալ խրատուց հօր։ (Այսպէս. Ես լուանամ զհանդերձս, դու աղաս զցորեան, նա...)։

Բ. — *Նշանակել շեղագիր բայերուն տեսակը, եղանակը, ժամանակը, թիւն ու դէմքը։*

Բուրմք բահաղու կարղացին (կանչել) այգուէ ցօր հասարակ (առտուընէ մինչև կէսօր), և ոչ ոք էր որ պատասխանի տայր նոցա։ Կայր Յիսուս ընդդէմ դանձանակին տեսանել թէ զիարդ ժողովուրդն արկանէր պղինձ (ստակ) ի գանձանակն։ Ո՛րչափ կեցցէ մարդ՝ այնչափ մերձենայ ի գերեզման։ Ինչ մի միայն ատել օրէն է յայսմ աշխարհի, զատելութիւն։ Եթէ նաւ ի վտանգի կայցէ ի սաստիկ ալեկոծութեանց, զբեռինն և զկարասին աման ի ծով։ Սիրա խոնարհի կայ ի մշտնջենաւոր խնդութեան, իսկ ամբարտաւանին՝ ծփայ նախանձու և բարկութեամբ։ Ետես Յիսուս երկուս նաւս ի ծովակին Գեննեսարեթայ, յորոց ձկնորսք ոմանք ելեալ՝ լուանային զգործսն։ Որ յօգուտ աշակերտացն միայն կեաց ուսուցիչք, սիրեն զժրաջան մանկունս և ատեամ զանփոյթսն։ Դէմք մարդոյ հայելի են մտաց, և աչք մերկանան զգաղտնիս սրտից։ Երեք ինչ են զոր աստեղծ անձն իմ. զաղքատ հպարտ, զմեծատուն ագահ և զծեր գագաչոտ (անխելք, ցնդած)։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Ո՛վ որ չարութեամբ կ՚ապրի՝ միշտ վախի մէջ է։ Բան մը պիտանի չէ՝ եթէ օրինաւոր չէ։ Ապրիլը՝ դէպի մահ վազել մ՚է։ Քանի որ դեռ երիտասարդ ես՝ մտածէ ապագայ վիճակդ, և մի մոռնար որ օր մը պիտի ծերանաս։ Աւելի լաւ է մարմնով հիւանդ ըլլալ՝ քան թէ հոգւով։ Կանայք գեղին եղերքը զգեստներ կը լուային։ Միշտ պիտի ապրիմ բարերարներս սիրելով ու անոնց երախտագէտ պիտի ըլլամ։ Նոյ նահապետը տապանէն ելաւ ու Աստուծոյ զոհ ըրաւ (մատոյց ողջակէզ)։ Մաթուսաղա իննհարիւր իննսունն և ինը տարի (աւորիշ հյցկն.) ապրեցաւ։ Իմաստունը տուն մարդիկ արդարութիւնը կը սիրեն և աստուածնը կ՚ատեն։ Ապրին միշտ առաքինի և ուսումնասէր տղաք։

Բ. — Անոնք որ համբերութեամբ կը վերցընեն (բառնամ) իրենց նեղութիւններուն ու վշտերուն խաչերը, հանդերձեալ կենաց մէջ պիտի ապրին։ Մեր դրացին իր աղախինն ու ծառան միշտ կ՚ատէր։ Կ՚ուզես որ խօսքերդ ամենուն հաճելի ըլլան, տան անգամ մտածէ ու մէկ անգամ ըսէ։ Մի լար մեռելները. անոնք որ անզգայ և անկենդան են՝ արտասուքի պէտք չունին (կարօտանամ)։ Առաքինի մարդիկ ոչ երբեք զերար կ՚ատեն։ Աշխն բանէ աւելի չանք ըրէ լեզուդ սանձել։ Աւելի լաւ է անտառներու մէջ կենալ, քան կռուպսէրներու և բարկացոտներու հետ բնակիլ։ Հին Գերմանացիք պատերազմով և աւարառութիւններով կ՚ապրէին։

Գ

ՅԱՂԿԱՔԱՂ

Դանիէլ կորնեան գրէ

Էլին կուռք մի Բաբելացւոց՝ անուն Բէլ. և ելանէր նմա ոսկիկ աւուր միոջ, նաշիհ երկոտասան արդու և քառասուն սխար և գինի վեց մար. և թագաւորն պաշտէր

զնա։ Բայց Դանիէլ պագանէր երկիր Աստուծոյ իւրոյ։ Աս ցնա թագաւորն. Դու ընդէ՞ր ոչ երկիր պագանես Բելայ։ Եւ նա ասէ. Քանզի ոչ պաշտեմ զկուռս ձեռագործս, այլ զԱստուած կենդանի, զարարիչն երկնի և երկրի։ Եւ ասէ ցնա թագաւորն. Իսկ Բէլ ոչ թուի քեզ թէ իցէ Աստուած կենդանի, եթէ ոչ տեսանիցես որչափ ուտէ և ըմպէ հա- նապազ։ Աս Դանիէլ ծիծաղելով. Մի խաբիր, արքայ, զի զա է ի ներքոյ կաւեայ և արտաքոյ պղնձի. ոչ կերեալ զորա երբեք և ոչ արբեալ։ Բարկացեալ թագաւորն, կո- չեաց զքուրմս նորա և ասէ ցնոսա. Եթէ ոչ ասիցէք ինձ ով ուտէ զսեղանն զայն՝ մահու մեռանիցիք։

Բառագիտութիւն

Նաշխ – Բարակ ալիւր
Աղտու – Ձափ մը (ցորենի)
Մաբ – Ձափ մը (հեղուկի)
Պագանէր երկիր Աստուծոյ իւրոյ – Իր Աստուծոյն երկրպագու- թիւն կ'ընէր
Քուրմ – Կռապաշտ քահանայ.
Ելանէր նմա ոճիկ՝ աւուր միոջ – Օրական թոշակ կու գար ի- րեն
Ձեռագործ – Ձեռքով շինուած
Ոչ կերեալ զորա երբեք և ոչ արբեալ – Դա ամենևին ոչ կերած ունի և ոչ խմած։

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴ ԶՈՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասին

142. ***Բայերուն ներգործական ու կրաւորական ձևերու տարբերութիւնն կատարեալին մէջ կը տեսնուի։ Ո՛ր և իցէ ներգործական ձև՝ կատա- րեալին մէջ ի կը վերջանայ, և ո՛ր և իցէ կրա- ւորական ձև՝ այ։ Օրինակ.***

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 142. Ներգործական և կրաւորական ձևե- րուն գլխաւոր տարբերութիւնն ո՞ւր կը տեսնուի։

Ներգ. Կատարեալ		Կրաւ. Կատարեալ
Բանամ	Բաց–ի	Բաց–այ
Ա֊ծեմ	Ա֊ծ–ի	Ա֊ծ–այ
Բերեմ	Բեր–ի	Բեր–այ
Թողում	Թող–ի	Թող–այ
Ջենում	Ջեն–ի	Ջեն–այ և այլն։

143. ***Կարդալ բային կրաւ. ձևն այս է.***

Սահմանական եղանակ

Ներկայ

Եզակի			Յոգնակի		
Կարդամ	կը	կարդացուիմ	Կարդամք	կը	կարդացուինք
Կարդաս	կը	կարդացուիս	Կարդայք	կը	կարդացուիք
Կարդայ	կը	կարդացուի	Կարդան	կը	կարդացուին

Անկատար

Կարդայի	կը	կարդացուէի	Կարդայաք	կը	կարդացուէինք
Կարդայիր	կը	կարդացուէիր	Կարդայիք	կը	կարդացուէիք
Կարդայր	կը	կարդացուէր	Կարդային	կը	կարդացուէին

Կատարեալ

Կարդացայ	կարդացուեցայ	Կարդացաք	կարդացուեցանք
Կարդացար	կարդացուեցար	Կարդացայք	կարդացուեցաք
Կարդացաւ	կարդացուեցաւ	Կարդացան	կարդացուեցան

Ապառնի

Կարդացայց		կարդացուիմ	Կարդացուք		կարդացուինք
Կարդացիս	պիտի	կարդացուիս	Կարդացէք	պիտի	կարդացուիք
Կարդացի		կարդացուի	Կարդացին		կարդացուին

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 143. Խոնարհէ՛ կարդալ բային կրաւո- րական ձևը։

Հրամայական եղանակ

Կարդասջիր կարդացուէ	Կարդացալուք կարդացուեցէք
Մի կարդար մի կարդացուիր	Մի կարդայք մի կարդացուիք

Ստորադասական եղանակ

Կարդայցիմ որ կարդացուիմ	Կարդայցիմք որ կարդացուիմք
Կարդայցիս » կարդացուիս	Կարդայցիք » կարդացուիք
Կարդայցի » կարդացուի	Կարդայցին » կարդացուին

Դերբայք

Անորիշ	Կարդալ	կարդացուիլ
Անցեալ	Կարդացեալ	կարդացուած
Ապառնի	Կարդալոց	կարդացուելիք։

Ծանօթ. — Ինչպէս այս կարգամ բային մէջ կը տեսնուի, յաջորդ լծորդութեանց մէջ ալ ինչ ինչ ժամանակներու կամ եղանակներու Ներգ. և Կրաւ. ձեւերն իրարու թէեւ նման են, բայց իմաստով կը տարբերին։ Աւելի որոշ հասկըցուելու համար՝ ասոնք յաճախ անցեալ դերբայով ու լինիմ էակառով կը բացատրուին այսպէս. Կարդացեալ լինիմ, լինիս. Կարդացեալ լինէի, լինէիր. և այլն։

144. *Առաջին լծորդութեան բայերուն կրաւորական ձև տալու համար՝ պէտք է կատարեալին, Ապառնիին, Հրամայականին և Ստորադասականին վերջաւորութիւնները փոխել հետեւեալ կերպով.*

		Կատ.	Ապառնի	Հրամ.	Ստորադ.
Բանամ	Ներգ.	Բաց–ի	Բաց–իյ	Բաց	Բանայց–եմ
	Կրաւ.	Բաց–այ	Բաց–այց	Բաց–իր	Բանայց–իմ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 144. Ա. *լծորդութեան բայերուն ինչպէս կրաւորական ձև կը տրուի։*

Աղամ	Ներգ.	Աղաց–ի	Աղաց–իյ	Աղա	Աղայց–եմ
	Կրաւ.	Աղաց–այ	Աղաց–այց	Աղաց–իր	Աղայց–իմ

145. *Առեամ բային կրաւորական ձևն այս է.*

Սահմանական եղանակ

	Ներկայ		Անկատար	
Եզ.	Ա.տիմ	կ'առուիմ	Ա.տէի	կ'առուէի
	Ա.տիս	առուիս	Ա.տէիր	առուէիր
	Ա.տի	առուի	Ա.տէր	առուէր
Յոգ.	Ա.տիմք	առուիմք	Ա.տէաք	առուէիմք
	Ա.տիք	առուիք	Ա.տէիք	առուէիք
	Ա.տին	առուին	Ա.տէին	առուէին

	Կատարեալ		Ապառնի	
Եզ.	Ա.տեցայ	առուեցայ	Ա.տեցայց	պիտի առուիմ
	Ա.տեցար	առուեցար	Ա.տեսցիս	» առուիս
	Ա.տեցաւ	առուեցաւ	Ա.տեսցի	» առուի
Յոգ.	Ա.տեցաք	առուեցանք	Ա.տեսցուք	» առուիմք
	Ա.տեցայք	առուեցաք	Ա.տեսջիք	» առուիք
	Ա.տեցան	առուեցան	Ա.տեսցին	» առուին

Հրամայական եղանակ

Եզ.	Ա.տիջիր, Ա.տեսջիր	առուէ՛
Յոգ.	Ա.տեցարուք	առուեցէ՛ք

Մի առիր մի առուիր
Մի առիք մի առուիք

Ստորադասական եղանակ

Եզ.	Ա.տիցիմ	որ առուիմ	Յոգ. Ա.տիցիմք	որ առուիմք
	Ա.տիցիս	» առուիս	Ա.տիցիք	» առուիք
	Ա.տիցի	» առուի	Ա.տիցին	» առուին

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 145. *Խոնարհէ առեամ բային կրաւորական ձեւը։*

Դերբայք

Անորիշ	Ասել, առեցեալ լինել	առուին
Անցեալ	Ասեցեալ	առուած, առուելով
Ապառնի	Ասելոց	առուելիք։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Ա. — *Հետևեալ խօսքերուն մէջ բայերուն ներգ. ձևերը կրաւորական դարձընել, ու կրաւորականները՝ ներգործական, և փակագծուած ուղղական բառերը վերածել պատշաճ հոլովներուն։*

Կարդաց մատեանս այս (ես)։ Լուացայց (ձեռք) իմ։ Տեղայցէ հուր և ծծումբ (երկինք)։ Ընդացան (նոքա) ի ծով բարբարոսքն։ Ազգն Հրէից առեաց (մարդիկ) յորմէհետէ ոչ հաւատացան (Որդին Աստուած)։ Թագաւորն և իշխանք կարդացան (թուղթն) առաքեալ ի սրբոյ հայրապետէն։ Յիսուս գթացեալ բացաւ (աչք) առն ի ծնէ կոյր ծնելոյ։ Մերկացարուք (հանդերձ) ագոյ ձերոյ։ Ս. Իգնատիոս աղաց իբրև ցորեան (առիւծք)։ Ողբացան (դուք) ամենայն եկեղեցիք քրիստոնէից։

Բ. — *Նշանակել բայերուն տեսակը, ձևը, ժամանակը, թիւը և դէմքը։*

Զգուշասջիր միշտ ի կենակցութենէ արանց չարասըրտաց։ Աղուէս խորամանկ բանիւք գողացաւ զպանիր ագռաւուն։ Ասէր Յիսուս ցՊետրոս. Յայսմ գիշերի երիցս ուրացցիս զիս։ Սիմոն մոգ՝ որ զօրութեամբ դիւաց ամբարձեալ էր յօդս, յաւուր միում անկեալ ի բարձուէ անտի՝ սատակեցաւ աղօթիւք Ս. Պետրոսի։ Հրեայք ոչ ուտէին հաց,

չև նախ լուացեալ զձեռս։ Միով բանիւ Յիսուսի բացան աչք առնն ի ծնէ կուրի։ Խարեգործութիւնք անձանց գթացեալ ոչ մոռացին առաջի Տեառն։ Որ ունիցի հաւատս, սիրաց ոչ մոռացին առաջի Տեառն։ Որ ունիցի հաւատս, և ասիցէ լերինս այսմիկ թէ բարձիր և անկիր ի ծով, եղիցի։ Պահապանքն երթեալ զզուշանային հանդէպ գերեզմանին։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Պետրոս Յիսուսի Քրիստոսի գերեզմանը վազեց (ընթանամ)։ Մեր դրացւոյն տան կարասիներն աւազակներէ գողցուեցան։ Եղիսէ մարգարէն Նէեմանին ըսաւ. Երթ անգամ Յորդանանու մէջ լուացուէ, և պիտի բժշկուիս (բժշկեցայս)։ Յովնաթան իր զգեստներն հանեց (մերկանամ) ու Դաւթին հագցուց (զգեցայց)։ Ամբարիշտ մարդոց ամէն խնդիրներն Աստուծմէ պիտի մերժուին (զլանամ)։ Քու թագաւորութիւնդ ձեռքէդ պիտի առնուի (բառնամ) և ընկերոջդ պիտի տրուի (տացի)։ Շատ պիտի զարմանաս երբ լսես (լմանամ) մէկիկ մէկիկ սուրբերուն չարչարանքները։

Բ. — Խօսք տուր (խոստանամ) մեզի այսօր՝ մոռնալ ամէն բան, և այն մարդուն հետ թշնամութիւն չընել (թշնամանամ)։ Ո՛վ մեղաւորներ, եթէ կը բաղձաք (ցանկամ) որ Աստուած վրանիդ գթայ, դարձէք ձեր չար ճամբաներէն։ Յիսուսի Քրիստոսի բանաւոր գառներն ու ոչխարները՝ եկեղեցւոյ հովիւներու խնամքներուն (նախդր. տրկ.) յանձնուեցան (հաւատամ)։ Այնպէս վազեցէք՝ որ կարենաք (կարողիք) հասնիլ։ Արքայութեան փառքի մէջ արդարներուն սրտերն ուրախութեամբ պիտի գինովնան (արբենամ)։ Զօրացէք ուժէ լինկած ձեռքեր, վասն զի ձեր բազուկներուն բեռները պիտի թեթևնան։ Ով որ պարապ տեղ կը բարկանայ՝ եռքը պիտի զղջայ։ Մանր ծախքերը երբ չատնան՝ մեծամեծ ժառանգութիւններ կը սպառեն։

Մէկիկ մէկիկ – Մի ըստ միոջէ
Հետ – Ընդ (արականով)
Ուժէ լինկած – Լքեալ
Պարապ տեղ – Տարապարաւց

Գ.

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Դանիէլ կորճանէ զԲէլ

(Շարայարութիւն)

Եկն թագաւորն Դանիէլիւ հանդերձ ի տուն Բելայ։ Եւ սահն քուրմք Բելայ. Ահաւասիկ մեք արտաքս ելցուք, և դու արքայ, դիր առաջի դորա զկերակուրսդ և զգինիդ խառնեալ դիցես, և փակեա զդուրսդ և կնքեա մատանեաւ քով. և եկեալ ընդ առաւօտս՝ եթէ ոչ գտցի այդ ամենայն կերեալ ի Բելայ՝ մեռցուք մեք. ապա թէ ոչ՝ Դանիէլ, որ սուտ խօսեցաւ զմեզնէ։ Եւ նոքա վստահ էին, զի արարեալ էին ընդ սեղանովն մուտ անյայտ և ընդ այն մտանէին հանապազ և ուտէին զայն։ Իբրև ելին արտաքս և թագաւորն եդ զկերակուրսն առաջի Բելայ, հրաման ետ Դանիէլ իւրում մանկտւոյ, և բերին մոխիր և ցանեցին ընդ ամենայն մեհեանն առաջի թագաւորին միայնոյ, և ելեալ արտաքս՝ փակեցին զդուռնն և կնքեցին մատանեաւ թագաւորին և գնացին։

Բառագիտութիւն

Դանիէլիւ հանդերձ — Դանիէլին հետ մէկտեղ
Եւ զգինիդ խառնեալ դիցես — Լցուր գինիդ ու դիր
Զի արարեալ էին ընդ սեղանովն մուտ անյայտ — Վասն զի սեղանին տակը ծածուկ դուռ բացեր էին
Արտաքս ելցուք — Դուրս ելնենք
Ընդ առաւօտս — Առաւօտը
Ընդ այն մտանէին — Անկէ կը մտնէին
Մեհեան — Կռատուն։

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Երկրորդ Լծորդութիւն

146. *Գովեմ բայն օրինակ է Բ. Լծորդութեան, և այսպէս կը խոնարհի.*

Սահմանական եղանակ

		Ներկայ		Անկատար	
Եզ.		*Գովեմ*	կը գովեմ	*Գովէի*	կը գովէի
		Գովես	» գովես	*Գովէիր*	» գովէիր
		Գովէ	» գովէ	*Գովէր*	» գովէր
Ցոգ.		*Գովեմք*	» գովենք	*Գովէաք*	» գովէինք
		Գովէք	» գովէք	*Գովէիք*	» գովէիք
		Գովեն	» գովեն	*Գովէին*	» գովէին

		Դատարկեալ		Ապառնի	
Եզ.		*Գովեցի*	գովեցի	*Գովեցիյց*	պիտի գովեմ
		Գովեցեր	գովեցիր	*Գովեսցես*	» գովես
		Գովեաց	գովեց	*Գովեսցէ*	» գովէ
Ցոգ.		*Գովեցաք*	գովեցինք	*Գովեսցուք*	» գովենք
		Գովեցէք	գովեցիք	*Գովեսջիք*	» գովէք
		Գովեցին	գովեցին	*Գովեսցեն*	» գովեն

Հրամայական եղանակ

		Հաստատական		Արգելական	
Եզ.		*Գովեա, եաց, եսջիր*	գովէ	*Մի գովեր*	մի՛ գովեր
Ցոգ.		*Գովեցէք, եսջիք*	գովեցէք	*Մի գովէք*	մի՛ գովէք

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 146. Երկրորդ Լծորդութեան օրինակ մը տուր և խոնարհէ՛։

Ստորադասական եղանակ

Եզ.	Գովիցեմ	որ գովեմ	Յոգ.	Գովիցեմք	որ գովենք
	Գովիցես	» գովես		Գովիցէք	» գովիք
	Գովիցէ	» գովի		Գովիցեն	» գովեն

Դերբայք

Անորիշ	*Գովել*	*գովիլ*
Անցեալ	*Գովեալ*	*գոված,*
Ապառնի	*Գովելոց*	*գովիլիք։*

147. *Ասեմ և Գիտեմ, կարեմ և Մարթեմ (կըրնամ) բայերը կատարեալին, Ապառնիին, Հրամայականին և Անցեալ դերբային մէջ իրենց և նշանակիչ գիրն ա ի փոխելով՝ Ա. լծորդութեան կը հետևին այսպէս.*

Կատր.	Ապառնի	Հրմայակ.	Անց. դերբայ
Ասացի	Ասացից	Ասա, ասջիր	Ասացեալ
Գիտացի	Գիտացից	Գիտա, ասջիր	Գիտացեալ
Կարացի	Կարացից	Կարասջիր	Կարացեալ
Մարթացի	Մարթացից	Մարթասջիր	Մարթացեալ

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ս.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Քնարականօրէն լուծել սա խօսքերն իրենց պարագաներովը։

Ա. — Որ ատեայ զեղբայր իւր՝ զԱստուած ոչ գիտէ։ Զահէն ողջոյն (բոլոր) գործեացուք զգործս մեր, և ապա

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 147. Ի՞նչ գիտելիք կայ ասեմ, գիտեմ, կարեմ և մարթեմ բայերու մասին։

ննջեսցուք։ Եթէ սիրիցէք զմիմեանս, ժառանգեսջիք զարքայութիւն երկնից։ Ա. Որ բարի սիրէ զարդարութիւն։ Մանուկ զգօն մեծարէ զծնողս իւր։ Գիտաց Յիսուս զկեղծաւորութիւն Հրէից, յորժամ փորձեցին զնա բանիւք։ Ամենայն երազահանք Եգիպտոսի ոչ կարացին մեկնել զերազն փարաւոնի։ Գոցէ մարդ զհոգ քրտամբք երեսաց իւրոց։ Աչակերտքն մոռացան առնուլ հաց։ Ո՞ քննեսցէ զբարձրութիւն երկնից և զընդարձակութիւն տիեզերաց։ Հրեայք ոչ խոստովանեցան զՔրիստոս Որդի Աստուծոյ։ Ա. Այլ է գողութիւն և այլ է ատութիւն, և երկոքին զկորուստ ժառանգեսցեն։

Բ. — Բնութիւն զոմանս ի կենդանեաց պատսպարեաց կարծրապինդ մորթով։ Խնդրեցէք յԱստուծոյ զիմաստութիւն, և մի զճոխութիւն և զփառս։ Ծերութիւն և տաղտուկ ինքնակալութեան՝ ստիպեցին զկայսրն Դիոկղետիանոս յանծանօթ և ի խաղաղասէր կեանս։ Փարիսեցիք տրտընջէին և ասէին ցՅիսուս. Ընդէ՞ր աշակերտքն Յովհաննու պահեն ատեպ, և քոյքդ ուտեն և ըմպեն։ Ոչ ոք ծառայ կարասցէ երկուց տերանց ծառայել. զի եթէ զմին ատիցէ՝ զմիւսն սիրիցէ, կամ զմին մեծարիցէ և զմիւսն արհամարհիցէ։ Պարսիկք ոչ տաճարս կառուցանէին և ոչ սեղանս, և պաշտէին զարեգակն, զլուսին, զհուր, զերկիր, զհողմ և զջուր։ Իբրև կատարեաց Յիսուս զառակ այգւոյն և մշակացն, խնդրէին զպիրք և քահանայապետք ի նմին ժամու արկանել ի նա ձեռս, բայց երկնչէին ի ժողովրդենէն, զի գիտացին թէ առ նոսա ասաց զառակն զայն։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Աստուած ստեղծեց մարդն ու ամէն կենդանիները։ Պիտի սիրեմ զԱստուած՝ իմ ամէն զօրութեամբս, և ընկերներս՝ իմ անձիս պէս։ Անզգամ մարդն իր խղճալի վիճակն հոս չըմբռներ (ոչ առնու ի միտ), բայց եաքը պիտի գիտնայ։ Պէտք է (պարտ է) քրիստոնէին խաչակից ըլլալ

Քրիստոսի, որպէս զի կարենայ հանդերձեալ կենաց մէջ մասնակից ըլլալ անոր փառքին: Վարժապետներն անհոգ աշակերտները պիտի խրատեն, պիտի յանդիմանեն և պիտի պատժեն անխրատները: Հերովդեսի ծառաները նախատեցին զՅիսուս: Որո՞նք սպաննեցին արդեօք մեր դրացւոյն այս երկու կատուները: Տղաք, աշխատութիւնը սիրեցէք, մրջիւնը զձեզ կը յորդորէ: Ջեզի բան մը պիտի ըսեմ, խնդրելով որ զայն ուրիշ մէկու մը պիտի չյայտնես (հանել ի վեր): Ադամ ու Եւա խմացան (գիտեմ) թէ մերկ են, և թզենիի տերևներ կարեցին ու իրենց մէջք կապելու լաթեր շինեցին (արարին):

Բ. — Խօսքով և գործով (արդեամբք) պատուէ ծնողքդ: Ճշմարիտ խոնարհութիւնը փառք չի փնտռեր: Վաղն այս ժամուս պիտի առնեմ զամէնքը: Անիկա որ լռել չգիտցաւ, խօսիլ ալ պիտի չգիտնայ: Քահանայապետն իր հանդերձները պատռեց: Յիսուս առաքեալները բարձր լեռ մը հանեց: Մեր դասագրքերը բերիր: Իմիններս ու քուկիններդ բերի: Թէ որ դուն ես այն բարերար մարդն՝ համարձակ ըսէ մեզի: Ջեզ ըսի, և չէք հաւատար: Նախ դուն օգնէ քեզի, որ ես ալ քեզ օգնեմ: Թէ որ ընկերութեան մը առաջնորդ ըլլաս, գիտցիր որ գլխաւոր մը երբ ուզէ վայելուչ կերպով իր պաշտօնն ընել, պէտք է բարի օրինակ ըլլայ՝ աւելի գործով քան թէ խօսքով:

Մէջք կապելու լաթ – Սփածանելի:

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Դանիէլ կորմանէ գԲէլ

(Շարայարութիւն)

Եւ քուրմքն մտին գիշերի ըստ սովորութեան իւրեանց. կանամբք և որդւովք իւրեանց, կերան զամենայն և ոչ ինչ թողին: Կանխեաց թագաւորն ընդ առաւօտն Դանիէլիւ

հանդերձ, և ասէ. Ո՞ղջ են կենդք, Դանիէլ: Եւ նա ասէ. Ողջ են, արքայ: Եւ ընդ բանալ դրանցն՝ հայեցեալ թագաւորին ի սեղանն՝ ի ձայն մեծ աղաղակեաց և ասէ. Մեծ ես, Բէլ, և ոչ գոյ ենթադրութիւն ի քեզ և ոչ մի: Ծիծաղեցաւ Դանիէլ և կալաւ զթագաւորն զի մի՛ մոցէ ի ներքս, և ասէ. Աղէ՛ հայեաց ընդ յատակդ, և տես ո՞ր է հետդ այդ: Ասէ թագաւորն. Տեսանեմ հետ արանց, կանանց և մանկտւոյ: Յայնժամ բարկացեալ թագաւորն՝ կալաւ ըզքուրմն, և ցուցին նմա զդաղտնի դուրսն՝ ընդ որ մտանէին և ծախէին զսեղանն: Կոտորեաց զնոսա թագաւորն և զԲէլ ետ ի ձեռս Դանիէլի, և կործանեաց զնա և զմեհեան նորա:

Բառագիտութիւն

Գիշերի – Գիշեր առեն
Ընդ բանալ դրանցն – Դռները բացուելուն պէս
Ի ձայն մեծ աղաղակեաց – Բարձր ձայնով պոռաց
Կալաւ զթագաւորն զի մի՛ մոցէ ի ներքս – Թագաւորը բռնեց որ ներս չըմտնէ
Աղէ հայեաց ընդ յատակդ – Մէկ մը յատակը դիտէ
Ընդ որ մտանէին և ծախէին զսեղանն – Ուրկից կը մտնէին և սեղանը կը սպառէին (ուտելով):

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴ ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասին

148. *Երկրորդ լծորդութեան բայերը կրաւորական կ'ըլլան, եթէ ներգործական ձևին և նշանագիրն ի վոխենք, և կատարեալի ու միւս ժամանակներու վերջաւորութիւններն ըստ կանոնի վերածենք հետևեալ կերպով.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 148. Ուրեմն Բ. լծորդութեան բայերն ի՞նչպէս կրաւորական կ'ըլլան:

	Սհմ.	Նր.	Կտր.	Ապռմ.	Հրմկ.	Արգլ.	Ստրդ.
Ներգ.	Ա՛ծեմ	Ա՛ծի	Ա՛ծից	Ա՛ծ,	Մի՛ ածը	Ա՛ծիցեմ	
Կրաւ.	Ա՛ծիմ	Ա՛ծայ	Ա՛ծայց	Ա՛ծիը,	Մի՛ ածիը	Ա՛ծիցիմ	
Ներգ.	Բերեմ	Բերի	Բերից	Բե՛ր,	Մի՛ բերը	Բերիցեմ	
Կրաւ.	Բերիմ	Բերայ	Բերայց	Բերիը,	Մի՛ բերիը	Բերիցիմ։	

149. **Գովեմ բային կրաւորական ձևն այսպէս կը խոնարհուի.**

Սահմանական եղանակ

	Ներկայ			Անկատար		
Եզ.	Գովիմ	կր	գովուիմ	Գովէի	կը	գովուէի
	Գովիս	»	գովուիս	Գովէիը	»	գովուէիր
	Գովի	»	գովուի	Գովէը	»	գովուէր
Յոգ.	Գովիմք	»	գովուիմք	Գովէաք	»	գովուէիմք
	Գովիք	»	գովուիք	Գովէիք	»	գովուէիք
	Գովին	»	գովուին	Գովէին	»	գովուէին

	Կատարեալ			Ապառնի		
Եզ.	Գովեցայ	գովուեցայ		Գովեցայց	պիտի	գովուիմ
	Գովեցար	գովուեցար		Գովեսցիս	»	գովուիս
	Գովեցաւ	գովուեցաւ		Գովեսցի	»	գովուի
Յոգ.	Գովեցաք	գովուեցանք		Գովեսցուք	»	գովուինք
	Գովեցայք	գովուեցաք		Գովեսջիք	»	գովուիք
	Գովեցան	գովուեցան		Գովեսցին	»	գովուին

Հրամայական եղանակ

	Հաստատական	Արգելական
Եզ.	Գովեայց, եսջիը գովուէ	Մի՛ գովիը մի գովուիր
Յոգ.	Գովեցարուք, եցայք գովուեցէք	Մի՛ գովիք մի գովուիք

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 149. Խոնարհէ գովեմ բային կրաւորական ձեւը։

Ստորադասական եղանակ

Եզ.	Գովիցիմ	որ	գովուիմ	Յոգ.	Գովիցիմք	որ	գովուինք
	Գովիցիս	»	գովուիս		Գովիցիք	»	գովուիք
	Գովիցի	»	գովուի		Գովիցին	»	գովուին

Դերբայք

Անորիշ	Գովիլ	գովուել
Անցեալ	Գովեալ	գովուած
Ապառնի	Գովելոց	գովուելիք

150. **Ասեմ և գիտեմ բայերն Ա. լծորդութեան համեմատ կրաւորական կ՚ընդունին այսպէս.**

Կատարեալ

Ա՛սացայ, –ացար, –ացաւ. –ացաք, –ացայք, –ացան
Գի՛տացայ, –ացար, –ացաւ. –ացաք, –ացայք, –ացան

Ապառնի

Ա՛սացայց, –ասցիս, –ասցի. –ասցուք, –ասջիք, –ասցին
Գի՛տացայց, –ասցիս, –ասցի. –ասցուք, –ասջիք, –ասցին

Հրամայական

Ա՛սասջիը, Ա՛սացարուք. — Գի՛տասջիը, Գի՛տացարուք.
Անց. Դերբայ. — Ա՛սացեալ. — Գի՛տացեալ։

Ծանօթ. — Կարեմ և Մարթեմ կը նկատուին իբր ներգործակերպ չէզոք բայեր և կրաւորական ձև չունին։

151. **Այս Բ. լծորդութեան չէզոք բայերէն մաս մը ներգործակերպ են, այսինքն՝ միայն ներգործական ձևով կը խոնարհին, մաս մ՚ալ կրաւորակերպ, այսինքն՝ կրաւորական ձևով միայն կը խոնարհուին։ Օրինակ.**

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 150. Ի՞նչպէս կը խոնարհուին ասեմ և գիտեմ բայերուն կրաւորական ձևերը. — 151. Երկրորդ լծորդութեան միւս ամէն չէզոք բայերն ի՞նչպէս կը խոնարհուին։

Ներգործակերպ ձեզոք	Կրաւորակերպ ձեզոք
Ամաչեմ, ամաչեցի, ամաչեա՛	Աշխատիմ, աշխատեցայ
Գոչեմ, գոչեցի, գոչեա՛	Բնակիմ, բնակեցայ
Տիրեմ, տիրեցի, տիրեա՛	Դադարիմ, դադարեցայ
Դիմեմ, դիմեցի, դիմեա՛	Երևիմ, երևեցայ
Մոնչեմ, մռնչեցի, մռնչեա՛	Կապիմ, կապեցայ
Ժամանեմ, –նեցի, –նեա՛	Ձեմիմ, ձեմեցայ
Սպասեմ, սպասեցի, սպասեա՛	Վիճիմ, վիճեցայ. և այլն։

Ծանօթ. — Սոյն լծորդութեան կրաւորակերպ ձեզոք բայերուն և ներգ. մտքով առնուած հասարակ բայերուն հրամայականը եցի՛ր կամ եա՛ր ըլլալու տեղ՝ եա՛ կամ եա՛ց կ'ըլլայ։ Օրինակ. Նայեա՛, նայեա՛ց. ողորմեա՛, ողորմեա՛ց. խօսեա՛, խօսեա՛ց։ — Ասոնց անորոշ դերբայն ալ եվ կը վերջանայ և ոչ թէ իվ։ Ուստի կ'ըսուի. Նայեվ, ողորմեվ, խօսեվ, ծնանեվ, բնակեվ, երևեվ և այլն։

152. Ներգործական բայով կազմուած խօսք մը կրաւորական ընելու համար, բային ձևը փոխելէ զատ, պէտք է նաև Տէր բային բացառական հոլովը դէր ընել, և հայցական խնդիրն՝ ուղղական Տէր բայի։ Զոր օրինակ.

Ներգործական	Կրաւորական
Աստուած ստեղծ զաշխարհ	Աշխարհ ստեղծաւ յԱստուծոյ
Ծնողք սիրեն զորդիս	Որդիք սիրին ի ծնողաց
Ցիսուս բժշկէր զհիւանդս	Հիւանդք բժշկէին ի Ցիսուսէ

Փոխադարձաբար՝ կրաւորական բայով կազմուած խօսք մը ներգործական կ'ըլլայ, եթէ խօսքին Տէր բային հայցական խնդիրը ընենք և բա-

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 152. Ներգործական բայով կազմուած խօսք մը կրաւորական ընելու համար ուրիշ ինչ պէտք է ընել։

ցառական խնդիրն ալ՝ ուղղական Տէր բային, ինչպէս յիշեալ օրինակներէն յայտնի է։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Հետևեալ խօսքերուն ներգործականները կրաւորական դարձնելով և կրաւորականները՝ ներգործական։

Ա. — Արեգակն լուսաւորէ զերկիր։ Յուդիթ սպան զՀողոփեռնէս։ Քրիստոս փրկեաց զմեզ արեամբ իւրով։ Աստեղծաւ աշխարհս յԱստուծոյ։ Աշխատասէր մեղուք ի բաց վանեն զծոյլ պիծակս (վայրի մեղու)։ Մովսէս առաքեցաւ յԱստուծոյ՝ փրկիչ Իսրայելի։ Եղիա քարոզեսցէ զՔրիստոս մինչև ի կատարած աշխարհի։ Յակովբ ծնաւ զՅովսէփ և զերկոտասան նահապետան։ Մարտիրոսք առ ոչինչ համարեցան զսպառնալիս բռնաւորաց և զտանջանսն։ Ցիսուս Քրիստոս ծնաւ ի Մարեմայ Կուսէն Հոգւով սրբով։ Որդիքն Յակովբայ վաճառեցին զՅովսէփ զեղբայրն իւրեանց։ Յովնաթան բազում անգամ փրկեաց զսիրելին իւր զԴաւիթ։ Դանիէլ աղօթիւք փրկեցաւ ի բերանոյ առիւծուց։ Վրէժ մահուան Աբելի խնդրեցաւ ի Կայենէ։ Արեգակն պաշտեցաւ յամենայն ազգաց արևելից։

Ինչպես կրնաս լուծել սա խօսքերը։

Բ. — Աստ առաքինի մեծարի յամենեցունց։ Դղրդեցաւ (սարսեցաւ) քաղաքն ամենայն ի ձայնէ մանկանցն և ծերոց։ Մի՛ դատիք՝ զի մի՛ դատիցիք. զի որով դատաստանաւ դատիք՝ դատելոց էք։ Կամ լռեա և կամ խօսեաց բարւոք։ Բաենոփոն կոչեցաւ Մեղու Աստիկեան։ Ի՞ւ և որո՞վ օրինակաւ գործեցաւ ինչան։ Յամենեսեան վեցերորդի առաքեցաւ Պաբրիէլ հրեշտակ յԱստուծոյ ի քաղաք մի գալիլեացւոց,

որուն անուն էր Նազարեթ։ Յորժամ կոչիցիս ի կոչունս (խնջոյք), մի բազմիցիս յառաջին բարձին (պատուոյ տեղ)։ գուցէ պատուականագոյն ևս քան զքեզ իցէ կոչեցեալ, և եկեալ՝ որ զքեզն և զնա կոչեաց՝ ասիցէ ցքեզ։ Տուր սմա տեղի։ Դատեցարուք զմարդ ի գործոց և ոչ ի կերպարանաց։

Բ

Աշխարհաբաբէ գրաբար

Ա։ — Գրուած է։ Տունս աղօթքի տուն պիտի կոչուի։ Որոնց չատ տրուեցաւ (աւանդիմ) աւելի պիտի պահանջուի անոնցմէ։ Այն ատեն մարգարէին խօսքը կատարուեցաւ՝ որ կ'ըսէ։ Կը փառաւորէին (հովիւք) զԱստուած այն ամէն բանին համար՝ զոր տեսան, ինչպէս պատմուեցաւ իրենց։ Լսելով Յակովբ (լուեալ Յակովբայ) թէ կը գտնուի կերակուր Եգիպտոսի մէջ, որդիները ղրկեց (առաքեմ)։ Յիսուսի անուան առջև ամէն ծունր պիտի կրկնուի։ Իդիպոսի ձախորդութիւններն Յոյներէն և բարբարոսներէն կը պատմուէին։ Աչխարհիս անշունչ և շնչաւոր էակներն և մարդս ստեղծուեցան Աստուծմէ։ Այն գիրքը՝ զոր կարդացինք, արդեօք քեզմէ՞ չարագրուեցաւ թէ ուրիշ մէկէ մը։ Այս անմեղ գառնուկը որմէ՞ սպանուեցաւ։ Փարաւոն բոլոր իւր զօրքերովը կարմիր ծովուն ալիքներուն մէջ ընկղմեցաւ։ Յիսուս Հերովդեսի ծառաներէն նախատուեցաւ։ Ծոյլ աչակերտները միշտ կը յանդիմանուին։ Սուրբ մարտիրոսները չատ տանջանքներու համբերեցին, քարկոծուեցան և սպռցուեցան։

Բ։ — Աստուած ըսաւ Կայենին. Եղբօրդ մահուան վրէժը քեզմէ պիտի խնդրուի։ Պիտի չխրուիս՝ թէ որ զքեզ միայն սիրես։ Ծածուկ բան չկայ՝ որ ժամանակով չյայտնուի։ Ջուր կ'ուզուի իրաւցընէ, բայց ոչ թէ չրհեղեղ։ Ո՛վ որ կը չանայ ուրիշները խաբել, չատ անգամ ինք անոնցմէ կը խաբուի։ Սոխակները գարունը կ'ողջունեն, և ծիծեռնիկները տանիքներու վրայ բոյն կը չինեն (յօրինեմ)։ Շատ անգամ պատերազմողներուն զրահները թշնամիներու նիզակներէն կը խորտակուին։ Պաղոմէոս Մակեդոնացւոց թագաւորն յաղթուելով Կելտացիներէն՝ սպանուեցաւ, և բոլոր Մակեդոնիա բարբարոսներուն ոտքի տակ գնաց (լինել կոխան ոտից)։ Կիւրոս մանուկը Լիւսանդրի կ'ըսէր։ Այս պարտէզներն ու ծառերն ինծմէ անկուեցան։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Կործանումն Սոդոմայ

Մարդիկն Սոդոմացւոց չարք և մեղաւորք էին առաջի Աստուծոյ յոյժ։ Եկին երկու հրեշտակքն ի Սոդոմ ընդ երեկս, և տեսեն ցՂովտ. կործանելոց եմք զքաղաքս զայս, զի բարձրացաւ աղաղակ սոցա առաջի Տեառն, և առաքեաց զմեզ Տէր սատակել զսա։ Իբրև եղև առաւօտ՝ փութացուցանէին հրեշտակքն զՂովտ և ասէին. Արի առ զկին քո և զերկուս դստերս քո և ել աստի, զի մի և դու կորնչիցիս ընդ անօրէնութիւնս քաղաքիդ։ Եւ կայան հրեշտակքն զձեռանէ կնոջ նորա և զձեռանէ երկուց դստերաց նորա, և հանին զնա և ելին արտաքոյ քաղաքին։ Արեգակն ծագեաց յերկիր. և Տէր տեղաց ի Սոդոմ և ի Գոմոր ծծումբ և հուր, և կործանեաց զքաղաքն զայնոսիկ և զամենայն բնակիչս քաղաքացն։

Բառագիտութիւն

Ընդ երեկս — Երեկոյեան դէմ
Կործանելոց եմք զքաղաքս զայս — Այս քաղաքը պիտի կործանենք
Կայան հրեշտակքն զձեռանէ նորա — Հրեշտակները անոր ձեռքէն բռնեցին
Զի մի՛ և դու կորնչիցիս ընդ անօրէնութիւնս քաղաքիդ — Որպէս զի չըլլայ թէ քաղքիս անօրէնութեանց հետ դուն ալ կորսուիս
Տէր տեղաց ի Սոդոմ և ի Գոմոր ծծումբ և հուր — Աստուած Սոդոմայ ու Գոմորայ վրայ ծծումբ ու կրակ թափեց։

ԵՐԵՄՆԵՐՈՐԴ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ·

Երրորդ լծորդութեան

153· *Արգելում բայն օրինակ է Գ· լծորդութեան, և այսպէս կը խոնարհի·*

Սահմանական եղանակ

		Ներկայ	*Անկատար*
Եզ·	Ա.	Ա.րգելում կ'արգիլեմ	Ա.րգելուի կ'արգիլէի
	Բ.	Ա.րգելուս արգիլես	Ա.րգելուիը արգիլէիր
	Գ.	Ա.րգելու արգիլէ	Ա.րգելույը արգիլէր
Յոգ·	Ա.	Ա.րգելումք արգիլենք	Ա.րգելուաք արգիլէինք
	Բ.	Ա.րգելուք արգիլէք	Ա.րգելուիք արգիլէիք
	Գ.	Ա.րգելուն արգիլեն	Ա.րգելուին արգիլէին

		Կատարեալ	*Ապառնի*
Եզ·	Ա.	Ա.րգելի արգիլեցի	Ա.րգելից արգիլեմ
	Բ.	Ա.րգելեը արգիլեցիր	Ա.րգելցես արգիլես
	Գ.	Ա.րգել արգիլեց	Ա.րգելցէ արգիլէ
Յոգ·	Ա.	Ա.րգելաք արգիլեցինք	Ա.րգելցուք արգիլենք
	Բ.	Ա.րգելէք արգիլեցիք	Ա.րգելէիք արգիլէք
	Գ.	Ա.րգելին արգիլեցին	Ա.րգելցեն արգիլեն

Պարզ եղանակ

		Հաստատական	*Արգելական*
Եզ·	Ա.	Ա.րգէ՛, արգիլէ՛	Մի՛ արգելուը, մի՛ արգիլեր
Յոգ·	Ա.	Ա.րգէ՛ք արգիլեցէ՛ք	Մի՛ արգելուը, մի՛ արգիլէք

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ· — 153. Երրորդ լծորդութեան օրինակ մը տուր և խոնարհէ՛։

Ստորադասական եղանակ

Եզակի	*Յոգնակի*
Ա.րգելուցում որ արգիլեմ	Ա.րգելուցումք որ արգիլենք
Ա.րգելուցուս » արգիլես	Ա.րգելուցուք » արգիլէք
Ա.րգելուցու » արգիլէ	Ա.րգուլուցուն » արգիլեն

Դերբայք

Անորիշ	Ա.րգելուլ	արգիլել
Անցեալ	Ա.րգելեալ	արգիլած
Ապառնի	Ա.րգելոց	արգիլելիք

154· *Երրորդ լծորդութեան ներգործական ձեւերը կրաւորականի կը վերածուին՝ կանոնաւոր վերածութիւններն ընելով նախորդներուն նման։ Օրինակ.*

		Կատարեալ	*Ապառնի*	*Հրամայական*
Թողում	Ներգ·	Թող–ի	Թող–ից	Թո՛ղ
	Կրաւ·	Թող–այ	Թող–այց	Թող–ջի՛ր
Ջենում	Ներգ·	Ջեն–ի	Ջեն–ից	Ջե՛ն
	Կրաւ·	Ջեն–այ	Ջեն–այց	Ջեն–ի՛ր, Ջեն–ջի՛ր
Հեղում	Ներգ·	Հեղ–ի	Հեղ–ից	Հե՛ղ
	Կրաւ·	Հեղ–այ	Հեղ–այց	Հեղ–ի՛ր, Հեղ–ջի՛ր։

155· *Արգելում բային կրաւորական ձեւն այսպէս կը խոնարհուի·*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ· — 154. Այս Գ· լծորդութեան բայերն ի՛նչպէս կրաւորական կ'ըլլան· — 155. Խոնարհէ՛ արգելում բային կրաւորական ձեւը։

Սահմանական եղանակ

	Ներկայ		Անկատար	
Եզ.	Ա.րգելում	կ'արգիլուիմ	Ա.րգելուի	կ'արգիլուէի
	Ա.րգելուս	արգիլուիս	Ա.րգելուիր	արգիլուէիր
	Ա.րգելու	արգիլուի	Ա.րգելոյր	արգիլուէր
Յոգ.	Ա.րգելումք	արգիլուինք	Ա.րգելուաք	արգիլուէինք
	Ա.րգելուք	արգիլուիք	Ա.րգելուիք	արգիլուէիք
	Ա.րգելում	արգիլուին	Ա.րգելուին	արգիլուէին

Կատարեալ

Եզակի		Յոգնակի	
Ա.րգելայ	արգիլուեցայ	Ա.րգելաք	արգիլուեցաք
Ա.րգելար	արգիլուեցար	Ա.րգելայք	արգիլուեցայք
Ա.րգելաւ	արգիլուեցաւ	Ա.րգելան	արգիլուեցան

Ապառնի

Եզակի			Յոգնակի		
Ա.րգելայց	պիտի	արգիլուիմ	Ա.րգելցուք	պիտի	արգիլուինք
Ա.րգելցիս	»	արգիլուիս	Ա.րգելջիք	»	արգիլուիք
Ա.րգելցի	»	արգիլուի	Ա.րգելցին	»	արգիլուին

Հրամայական եղանակ

	Հաստատական		Արգելական	
Եզ.	Ա.րգելջիր	արգիլուէ	Մի՛ արգելուր	մի՛ արգիլուիր
Յոգ.	Ա.րգելարուք	արգիլուեցէք	Մի՛ արգելուք	մի՛ արգիլուիք

Ստորադասական եղանակ

Եզակի			Յոգնակի		
Ա.րգելուցում	որ	արգիլուիմ	Ա.րգելուցումք	որ	արգիլուինք
Ա.րգելուցուս	»	արգիլուիս	Ա.րգելուցուք	»	արգիլուիք
Ա.րգելուցու	»	արգիլուի	Ա.րգելուցում	»	արգիլուին

Դերբայք

Անորիշ	Ա.րգելուլ	արգիլուիլ
Անցեալ	Ա.րգելեալ	արգիլուեալ
Ապառնի	Ա.րգելլոց	արգիլուելիք

Ծանօթ. — Թէ այս և թէ նախընթաց լծորդութեանց ներգ. ձևին կատարեալ եզակի երրորդ դէմքը եթէ վիավանկ և բային արմատն է՝ սկիզբը և կամ է գրերը կ'առնէ սո- վորաբար. բաղաձայնով սկսած արմատին ե, և ձայնաւորով սկսածին է կը դրուի: Զոր օրինակ.

Բայ	Արմատ		Կատ. Գ. Դէմք	
Լամ	Լաց	կ'ըլայ	ե լաց	լացաւ
Բանամ	Բաց	»	ե բաց	բացաւ
Տեսանեմ	Տես	»	ե տես	տեսաւ
Ա.րկանեմ	Ա.րկ	»	է արկ	ձգեց
Ա.ռնում	Ա.ռ	»	է առ	առաւ
Օծանեմ	Օծ	»	է օծ	օծեց

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաքարէ աշխարհաբար

Լուծել հետևեալ խօսքերու մասերն իրենց պարագաներով:

Ա.- — Զենին անդ գառինս երկուս: Ա.րգելի զոսս իմ ի չար ճանապարհաց: Դիզեք փայտս ի վերայ փայտից: Յաւելից զայդ ևս ի վերայ քո: Անօրէնն Անտիոքոս եհեղ արիւն բազում: Որդիքն Ղեւեայ առնուին կանայս ի դասե- րացն Ահարոնի: Զինուորքն թքին ընդ երեսս նորա և ծեծէին զգլուխն եղեգամբ: Իբրև արգելուին Ա.րաքեալք զմանկտին, ասէ ցնոսա Յիսուս. Մի՛ արգելուք զդոսա. զի այդպիսեացդ է արքայութիւն երկնից: Ա.մենայն ուղիք (գետ) ի ծով գնան, և ծով ոչ լնու: Յորժամ հեղոյր արիւն

Ստեփանոսի՝ Պաւղոս էր որ պահէր զհանդերձն։ Փութացուցանէին հրեշտակքն զՂովտ ասելով։ Ջերծիր (փախչիլ) ի լեառն, գուցէ ընդ նոսա (անոնց հետ) ըմբռնիցիս։

Բ. — Թողի ինձ եօթն հազար այր, որք ոչ կրկնեցին ծունր (պաշտել) Բահաղու։ Ի խաչանց առնումք զասր վասն զգեստուց։ Ցիսուս ի հարսանիս Կանայ՝ յորժամ պակասեաց գինին՝ ասէր ցսպասաւորսն. Լցէք զթակոյկսդ ջրով, և նոքա լցին։ Դատաւորք վճռեցին պսակել զպատանին Սոփոկլէս, և ելաքիլէս նկուն եղեալ՝ (յաղթուած) եթող զհայրենիս։ Հրեայք խցին զականջս իւրեանց և դիմեցին առհասարակ ի վերայ Ստեփանոսի։ Ցաւել Տէր խօսել ընդ Աքազու և ասէ. Խնդրեա՛ դու քեզ նշան։ Եահս Ագար աղբիւր ջրոյ կենդանւոյ, չոգաւ ելից զսիկն ջրով և արբոյց մանկանն։ Մի ընկենուր զիս, Տէր, յերեսաց քոց, և զհոգի քո սուրբ մի հաներ յինէն։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Երբ ուզեց ամբոխին մէջ մտնել, աշակերտները զինքը չթողուցին։ Եւ, Պետրոս, մորթէ՛ և կեր։ Շատ արտասուք կը թափէին (հեղում) կորսուածին վրայ։ Ցաւ ցաւի վրայ աւելցուցին։ Թէ որ առիր, ինչո՞ւ իրրև չառած կը պարծիս։ Եղևին ծառի մը տակ ձգեց (ընկենում) մանուկը։ Ա՛ճեցէք և չատցէք և լեցուցէք երկիրը։ Սուրբերէն ոմանք առիւծներուն բերանները գոցեցին (խնում)։ Կրակ իջեցուց Եղիա և այրեց (կիզում) յիսուն զօրականները։ Աւրգիլուեցաւ և մեռաւ բանտին մէջ տասնուչորս տարի (ՀյցկՍ.)։ Մեռաւ և աւելցաւ իր ժողովուրդին քով (առ ժողովուրդ իւր)։ Դանիէլ դուրս թող ձգուի, որպէս զի գիրը կատարուի (լնում) որ կ'ըսէ։ Անառակ որդին թողուց իր հայրենի տունն ու հեռու աշխարհ գնաց, որպէս զի հոն ազատութեամբ ուզածին պէս ապրի։

Բ. — Զըլայ թէ ապերախտն զքեզ արգիլէ բարիք ընելէ։ Թէ որ մարդ մը ունենայ (լինիցի մարդոյ) հարիւր

ոչխար, և անոնցմէ մէկը մոլորի, մի՞թէ պիտի չթողու՞ իննսուն և ինն ոչխարները լեռներու վրայ և երթայ մոլորեալը փնտռէ։ Ո՞վ պիտի արգիլէ զԱստուած պատժելու անզգամ և անգութ մարդիկը, և զանոնք որ մոլութեանց ամէն տեսակներու մէջ իրենք զիրենք մատնած են (անձնատուրք են)։ Աննիքազ որ Հռովմայեցւոց բախտը տարակոյսի մէջ ձգեց (յերկբայս արկանեմ), վերջապէս իր հայրենակիցներուն նախանձին համար՝ ստիպուեցաւ պատերազմին ասպարէզը թողուլ և Կարքեդոն դառնալ, իր ազգին կորուստն ողբալու։

Դուրս – Արտաքոյ	Ուզածին պէս – Ըստ հաճոյս
Տակ – ի ներքոյ	Տեսակ – Ազգ,

Գ

ԾԱՂԿԱՒԱԳ

Եղիա և ողջակէզ իւր

Մերձեցոյց Եղիա զամենայն ժողովուրդն և ասէ ցնոսա. Մինչև ցե՞րբ կաղայք յերկուս հետս. եթէ Տէր է Աստուած, երթայք զհետ նորա, և եթէ Բահաղն իցէ, երթայք զհետ նորա։ Ես մնացեալ եմ միայն մարգարէ Տեառն, և մարգարէք Բահաղու՝ արք չորեք հարիւր և յիսուն։ Տացեն մեզ երկուս եզինս. և ընտրեսցեն իւրեանց զմին, և յօշեսցեն և դիցեն ի վերայ փայտից. և հուր մի դիցեն. և ես արարից զմիւս եզնն և եդից ի վերայ փայտից, և հուր ոչ մատուցից։ Եւ կարգասջիք զանուն աստուածոյն ձերոյ, և ես կոչեցից զանուն Տեառն Աստուծոյ իմոյ. և Աստուած որ լուիցէ հրով՝ նա է Աստուած։ Եւ առին մարգարէքն ամօթոյ զզուարակն՝ զոր ետ նոցա. և արարին և կարգացին զանուն Բահաղու յայգուէ մինչև ցհասարակ օր. և ասէին. Լո՛ւր մեզ, Բահաղ, լո՛ւր մեզ։ Եւ ոչ գոյր բարբառ և ոչ ունկնդրութիւն։

Բառագիտութիւն

Մինչև ցե՞րբ կաղայք յերկուս հետս – Մինչև ե՞րբ տարտամ պիտի գըտնուիք	Զուարակ – Եզ, հորթ Ցայգուէ մինչև ցհասարակ օր – Առտուընէ մինչև կէսօր

Ցօշեսցեն – Պատառ պատառ ընեն,

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Յաւելուածով բայեր. Պարզ եւ Աճանցեալ արմատ

156. *Երեք լծորդութեանց բայերուն ներգործական և կրաւորական ձևերն՝ իրենց նիւթական կազմութեան տեսակէտով՝ երկու չարքերու կը վերածուին, ոմանք Պարզ և ոմանք Յաւելուածով կ'ըսուին։*

Պարզ կ'ըսուին այն բայերը՝ որոնց պարզ արմատին վրայ կ'աւելցուին անմիջապէս ամ, եմ, ում վերջաւորութիւնները, ինչպէս. Ամ–ամ, սիր–եմ, գեն–ում։

Յաւելուածով կ'ըսուին անոնք՝ որոնց արմատին և վերջաւորութեան մէջ կը մտնեն այս գրերը կամ մասնիկները. ն, ան, են, չ, նչ։ Զոր օրինակ.

փախ–ն–ում, տես–ան–եմ, մերձ–ենա–ամ, թաք–չ–իմ, երկ–նչ–իմ։

157. *Այս յաւելուած մասնիկները կը գտնուին ՍԿՀ. Ներկային, Անկատարին, Ապրելականին, Սոռ. բաղաստականին և Անորիշ և Ապառնի դերբայներուն մէջ, որով ատոնք Յաւելուածով ժամանակներ կ'ըսուին։*

Իսկ Կատարեալին, Ապառնիին, Հրամայականին և Անցեալ դերբային մէջ յիշեալ մասնիկները

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 156. *Բայերն իրենց նիւթական կազմութեան տեսակէտով՝ երբ պարզ կ'ըսուին և երբ յաւելուածով.* — 157. *Ո՞ր ժամանակներուն մէջ այս յաւելուած գրերը կը գտնուին, և որո՞նց մէջ չեն գտնուիր և ի՞նչ կ'ըսուին այդ ժամանակները։*

կամ բոլորովին կը վերնան, և կամ կը ձևափոխուին. անոր համար ատոնք Պարզ ժամանակներ կ'ըսուին։

158. *Ո՛ր և իցէ բայ իր սովորական արմատէն զատ՝ ունի նաեւ ուրիշ մը, որ է կատարեալին եզակի երրորդ դէմքը։*

Այս ալ երկու կերպ կրնայ ըլլալ. երբեմն ներկայի արմատին հետ նոյն է, և այն ատեն պարզ արմատ կ'ըսուի. և երբեմն այս վերջինիս վրայ աց, եաց, ոյց (ոյս, ոյզ) մասնիկները կ'աւելնան, և այն ատեն կ'ըսուի աճանցեալ արմատ։

Օրինակի համար՝ հանեմ բային կատարեալի արմատը պարզ է, վասն զի սահմ. ներկային և կատարեալին արմատը մէկ է՝ հան. ընդհակառակն սիրեմ բային կատարեալի արմատն աճանցեալ կ'ըսուի, վասն զի ներկային և կատարեալին արմատները կը տարբերին իրարմէ. ներկայինն է սէր, կատարեալինը՝ սիրեաց։

Ծանօթ. — Միայն ուզանեմ (ուսանեմ, ուզանեմ) վերջացող բայերուն մէջ՝ ներկային արմատները ալ այդ ածանցով կ'ըլլան։ Զոր օրինակ. Դարձոյց՝ դարձուց–անեմ, չիջոյց՝ չիջուց–անեմ։

Դարձեալ, պէտք չէ շփոթել մէկմէկու հետ բայի մը և բառի մը արմատները, որոնք կրնան իրարմէ տարբերիլ։ Զոր օրինակ. Կեցի, – ցեր (ապրիլ), ունի արմատ–բայի՝ կեաց, իսկ արմատ–բառի՝ կեանք. մթագնեցայ, – ցար (խաւարիլ), բայարմատն է՝ մթագնեաց, իսկ բառի արմատը՝ մութ։ Այսպէս նաև ուրիշ շատ մը ածանցեալ և բարդ բառերէ կազմուած բայերու մէջ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 158. *Բայերը քանի՞ արմատ ունին, և կատարեալի արմատը երբ պարզ կ'ըսուի ու երբ ածանցեալ։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաքարէ աշխարհաբար

Նշանակել բայերուն յաւելուածով ժամանակները, յաւելուած մասնիկներն ու պարզ կամ ածանցեալ արմատները։

Ա. — Երկնչէին որդիքն Իսրայելի հայել յերեսս Մովսիսի։ Որք մեղանչեն՝ մեռանին հոգւով, և եթէ ոչ ապաշխարեն՝ կորնչին։ Ցեսու հարկանէր Տեառն զօրութեամբ զամենայն ազգն՝ որք մարտնչէին ընդ որդիսն Իսրայելի։ Ասէր Յիսուս ցփարիսեցիսն. Հարցից և ես բան մի։ Եցոյց նոցա զամենայն գանձն որ կային ի տան Տեառն։ Եգիտ Աստուած զԴաւիթ ծառայ իւր և իւղով սրբով էօծ զնա։ Թողի զնոսա գնալ ըստ կամս անձանց իւրեանց (իրենց ուզածին պէս)։ Իբրև ետես եթէ բարւոք ետ (լաւ կերպով տուաւ) զպատասխանին, ասէ. Զես հեռի յարքայութենէն Աստուծոյ։ Յաճախ մարդ անմտագոյն գտանի քան զանբանս։ Հրաշալի տեսարան բնութեան յաղթահարէ զկուրութիւն և զանմտութիւն ամբարշտաց։

Բ. — Կայր կուրի յորժամ առաջնորդէ՝ սխալէ, և երկոքին ի խորխորատ անկանին։ Աբձակեալ զժողովուրդն՝ ել ի նաւ, և գնաց ի սահմանս Մագդաղեայ։ Իսրայելացիք յերկրէն Եգիպտոսի անցին յերկիրն Քանանու։ Որք ոչ հրաժարեն ի փոքր թերութեանց, անկցին անյապաղ ի մեղս մեծամեծս։ Կատոն անդադար յուշ արկանէր (միտքը ձգել) Հռովմայեցւոց զանպատճոյճ կեանս, զանշահասիրութիւն և զամենայն առաքինութիւնս նախնեաց իւրեանց։ Հրամայեաց Յիսուս ժողովրդեան բազմել ի վերայ գետնոյ, և առեալ զեօթն նկանակն և զձկունսն՝ գոհացաւ, երեկ և ետ ցաշակերտսն, և նոքա արկին առաջի ժողովրդեանն։ Յայնմ պատերազմի մանկունք բաժանեցան ի

մարց, կանայք յարանց, և մատնեցան ի ձեռս անագորոյն թշնամեաց։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Կը զարմանամ որ այդպէս չուտ կը փոփոխուիք։ Աստուծոյ ամէն հրեշտակներն անոր երկրպագութիւն պիտի ընեն (երկիր պագանել)։ Շատ ու բանկագին պարգեւներ կը խոստանար։ Ահարոնի գաւազանը կլլեց (կլանել) մեսերուն գաւազանները։ Փրկէ (ապրեցուցանել) քու անձդ, և իջիր խաչէդ։ Տաճարին վարագոյրը պատռեցաւ (հերձանել) վերէն մինչև վար։ Կարէ զայն, և նետէ (ընկենուլ) վրայէդ (թարգմանէ քեզմէ)։ Ինչո՞ւ կը հարցընես ինծի, անոնց հարցուր որ լսեցին (լուան) և տեսան։ Յիսուս տեսաւ զնաթանայէլ որ իրեն կու գար։ Զմօտեցուցին (մերձեցուցանել) զմեզ տաճարին։ Եօթներորդ օրուան մէջ դադրեցաւ (հանգչիլ) Աստուած իր գործերէն։ Ամպի հետքի պէս պիտի անցնի մեր կեանքը։ Այդ անղամ մարդիկը բերէք (ածել) հոս և սպաննեցէք իմ առջեւս։

Բ. — Ցըցուց քեզ Աստուած այդ ամէն (բանը)։ Մի նետէք (արկանել) սրբութիւնը չուներուն առջեւ։ Թագաւորն առաւօտեան դէմ տաճարը մտաւ։ Յիսուս իմացաւ (գիտել) առաւօտեան դէմ տաճարը մտաւ։ Յանձն առաւ, ներեց և անոնց անոնց խորհուրդը և ըսաւ։ Յանձն առաւ, ներեց և անոնց հետ խաղաղութիւն ըրաւ (արար)։ Լիւսիա նորէն անցնելով գնաց թագաւորին (առ արքայ)։ Մարդոցմէ ոչ մէկն հիւանդութիւններէ և ծերութենէ ազատեցաւ։ Առաքինութենէ զատ՝ ամէն բան երազի պէս կ'անցնի։ Աշխարհս աստիճանով չինուած է, մէկը կ'ելնէ և ուրիշ մը կ'իջնէ։ Պէտք է ցաւակիից ըլլալ այն խեղճերուն որ կը մոլորին, չէ թէ անիծել։ Ո՛վ որ իր քսակին մէջ ստակ չի գտներ, ուրիշներուն քսակին մէջ գտնել չյուսայ։

Առաւօտեան դէմ – Ընդ առաւօտն։

Գ.

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Եղիա և ողջակէզ իւր

(Շարայարութիւն)

Եւ այսպանեաց ի միջօրէին զբուրմն Եղիա և ասէ. Մեծաձայն կարդացէք, զի աստուած է, թերևս զբօսանք ինչ իցեն նմա, կամ թէ ի քուն իցէ և յարիցէ: Եւ իբրև մերձեցան յընդերեկեան, խօսեցաւ Եղիա ընդ մարգարէս գարշելեացն և ասէ. Ի բաց կացէք, արդ ես արարից զողջակէզն իմ: Եւ առ Եղիա երկոտասան քար և չինեաց զքարինան յանուն Տեառն. և եղէզ զչերսան ի վերայ սեղանոյն զոր արար. և յօշեաց զողջակէզն և եղէզ ի վերայ չերսիցն: Եւ ասէ. Առէք ինձ չորս սափորս ջրոյ և հեղէք ի վերայ ողջակիզիդ և ի վերայ չերսիցդ: Եւ ասէ. Կրկնեցէք. և կրկնեցին: Եւ ասէ. Երեքնեցէք. և երեքնեցին: Գնայր ջուրն չուրջ զսեղանովն: Եւ աղաղակեաց Եղիա յերկինս և ասէ. Լուր ինձ, Տէր, լուր ինձ հրով, և ծանիցէ ժողովուրդս թէ դու ես Տէր Աստուած: Եւ անկաւ հուր յերկնից և եկեր զողջակէզն և զչերսան:

Բառագիտութիւն

Այսպանեաց – Ծաղրեց
Իբրեւ մերձեցան յընդերեկան – Երբ իրիկուան ժամանակները մօտեցան
Առէք ինձ չորս սափորս ջրոյ – Ինծի չորս սափոր ջուր բերէք
Ի բաց կացէք – Հեռացէք
Եղէզ զչերսան ի վերայ սեղանոյն – Ջարդած (փայտերը) սեղանին վրայ շարեց
Երեքնեցէք – Երեք անգամ կըրկնեցէք

ԵՐԵՍՆԵՐՈՐԴ ԻՆՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Լծորդութիւն յաւելուածով բայերու

159. *Այն յաւելուածով բայերը Ա. և Բ. լծորդութեանց մէջ կը գտնուին:*

Ա. լծորդութեան պարզ ժամանակներուն մէջ ան յաւելուածը աց կը վոխուի, իսկ Բ. լծորդութեան նոյն ժամանակներուն մէջ բոլորովին կը զեղչուի: Օրինակ.

Ա. Լծորդութիւն

Գոհ–ան–ամ, գոհ–աց–այ, գոհ–աց–այց, գոհ–աց–իր, գոհ–աց–եալ. Զարմ–ան–ամ, զարմ–աց–այ, զարմ–աց–այց, զարմ–աց–իր, զարմ–աց–եալ. Ընթ–ան–ամ, ընթ–աց–այ, ընթ–աց–այց, ընթ–աց–իր, ընթ–աց–եալ. Մուր–ան–ամ, մուր–աց–այ, մուր–աց–այց, մուր–աց–իր, մուր–աց–եալ:

Բ. Լծորդութիւն

Արկ–ան–եմ, արկ–ի, արկ–ից, արկ, արկ–եալ. Հատ–ան–եմ, հատ–ի, հատ–ից, հատ, հատ–եալ. Հարց–ան–եմ, հարց–ի, հարց–ից, հարց, հարց–եալ. Սպան–ան–եմ, սպան–ի, սպան–ից, սպան, սպան–եալ:

160. *Գոհանալամ և Հատանեմ բայերը կը խոնարհուին այսպէս.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 159. *Ո՞ր լծորդութեանց մէջ ան յաւելուածով բայեր կը գտնուին և ի՞նչ փոփոխութիւն կը կրէ յիշեալ մասնիկը Ա. և Բ. լծորդութեանց պարզ ժամանակներուն մէջ:* — 160. *Ա. և Բ. լծորդութեանց ան յաւելուածով բայերու մէկ օրինակ տուր և խոնարհէ՛:*

Սահմանական ներկայ

Գոհանամ	Գոհանամք	Հատանեմ	Հատանեմք
Գոհանաս	Գոհանայք	Հատանես	Հատանէք
Գոհանայ	Գոհանան	Հատանէ	Հատանեն

Անկատար

Գոհանայի	Գոհանայաք	Հատանէի	Հատանէաք
Գոհանայիր	Գոհանայիք	Հատանէիր	Հատանէիք
Գոհանայր	Գոհանային	Հատանէր	Հատանէին

Կատարեալ

Գոհացայ	Գոհացաք	Հատի	Հատաք
Գոհացար	Գոհացայք	Հատեր	Հատէք
Գոհացաւ	Գոհացան	Եհատ	Հատին

Ապառնի

Գոհացայց	Գոհացուք	Հատից	Հատցուք
Գոհացիս	Գոհայիք	Հատցես	Հատիք
Գոհացի	Գոհացին	Հատցէ	Հատցեն

Հրամայական

—	—	—	—
Գոհասիր	—	Հատ	Հատէք
Մի գոհանար	Մի գոհանայք	Մի հատաներ	Մի հատանէք

Ստորադասական

Գոհանայցեմ	Գոհանայցեմք	Հատանիցեմ	Հատանիցեմք
Գոհանայցես	Գոհանայցէք	Հատանիցես	Հատանիցէք
Գոհանայցէ	Գոհանայցեն	Հատանիցէ	Հատանիցեն

Դերբայք

Անորիշ	Գոհանալ	Հատանել
Անցեալ	Գոհարեալ	Հատեալ
Ապառնի	Գոհանալոց	Հատանելոց։

161. Հարկաւեմ (զարնել) որ Բ. լծորդութեան յատկութեամբ բայերուն կարգէն է, պարզ ժամանակներուն մէջ կ գիրն ալ կը ձգէ, վասն զի արմատն հար է և ոչ հարկ։ Օրինակով տեսնենք.

Սահմանական

Ներկայ		Անկատար	
Հարկանեմ	Հարկանեմք	Հարկանէի	Հարկանէաք
Հարկանես	Հարկանէք	Հարկանէիր	Հարկանէիք
Հարկանէ	Հարկանեն	Հարկաներ	Հարկանէին

Կատարեալ		Ապառնի	
Հարի	Հարաք	Հարից	Հարցուք
Հարեր	Հարէք	Հարցես	Հարիք
Եհար	Հարին	Հարցէ	Հարցեն

Հրամայական

Հար	Հարէք	Մի հարկաներ	Մի հարկանէք

Ստորադասական

		Դերբայք	
Հարկանիցեմ	Հարկանիցեմք	Անորիշ	Հարկանել
Հարկանիցես	Հարկանիցէք	Անցեալ	Հարեալ
Հարկանիցէ	Հարկանիցեն	Ապառնի	Հարկանելոց

Ծանօթ. — Բ. լծորդութեան մէջ քանի մը բայեր կան՝ որ այս ան յատկութեան ունեցողներուն կը նմանին, բայց որ այս ան յատկութեան ունեցողներուն կը նմանին, պարզ բայեր են։ Զոր օրինակ. Դարմանեմ, ժամանեմ, պարզ բայեր են։ Զոր օրինակ՝ են դարման, ժաման, սերմանեմ բայերուն արմատները են դարման, ժաման, սերման, որոնք պարզ ժամանակներու մէջ ալ անփոփոխ կը պահուին. դարման–եցի, ժաման–եցեր, սերման–եաց։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 161. Ի՞նչպէս կը խոնարհուի հարկաւեմ բայը։

Ընդհակառակն՝ ածեմ, բերեմ, հանեմ, հեղուսեմ բայերը պարզ ժամանակներուն մէջ ածեցի, բերեցի, հանեցի, հեղուսեցի չեն ըլլար, այլ Բ. լծորդութեան ան յաւելուածով բայերուն պէս՝ պարզ արմատներուն առջև վերջաւորութիւնները կը դրուին միայն. Ած–ի, բեր–ի, հան–ի, հեղուս–ի. ած–ից, բեր–ից, հան–ից, հեղուս–ից. ած, բեր, հան, հեղուս. ած–եալ, բեր–եալ, հան–եալ, հեղուս–եալ։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել հետևեալ հրահանգի բայերուն պարզ և յաւելուածով ժամանակներն ու պարզ և ածանցեալ արմատները։

Ա. — Զոր ոչն ուսար յաւուրս մանկութեան քոյ, ոչ ուսցիս ի ժամանակի ծերութեան։ Բազատամ ոչ անէծ զԻսրայէլ, այլ օրհնեաց։ Ձերովդէս ձեռն արկ (սկսաւ) չարչարել զՅաքեալեան։ Հրեայք հանին ի խաչ ընդ Յիսուսի և այլ ևս երկուս չարագործս։ Ստուած ելիք զժողովուրդ իւր յերեսաց իւրոց։ Մուծէք (մտցնել) զդուսա ի ներքս, քանզի ունին ինչ ասել տանուտեառնն։ Յաքեալք մոռացան առնուլ հաց։ Ստեղծ Տէր Աստուած զերկին և զերկիր ի վեց աւուրս։ Օծեր իւղով զգլուխ իմ։ Երկիր պագից Աստուծոյ իմոյ մինչև եմ (կամ) ես։ Հրեշտակ Աստուծոյ իջեալ յերկնից՝ նստեր ի վերայ գերեզմանին։ Ծոլն Կարմիր եկուր զեգիպտացիս և խորասելացիք անցին իբրև ընդ ցամաք։

Բ. — Որդին Աստուծոյ էջ յերկնից առնել զկամս Հօր իւրոյ երկնաւորի։ Զակբէ, փութա էջ այտի, զի այսօր ի տան քումմ պարտ է ինձ ագանել (կենալ)։ Եհան Յիսուս զդևն ի նմանէ և լուծան կապանք լեզուի նորա։ Կին ոմն ախտաժէտ խորհէր ի մտի՝ թէ միայն մերձեցայց ի հանդերձս Յիսուսի՝ փրկեցայց։ Պատմի թէ Հերմէս եգիտ

զտատրակ մեռեալ և յայնմանէ յօրինեաց զքնար։ Սակաւաձեռն գունդ Լեւոնիդեայ հարեալ խորտակեցաւ յանթիւ բազմութենէ թշնամեաց։ Ննէաս բարձեալ ի վերայ ուսոց իւրոց զծերուսի հայրն իւր զԱնքիս՝ եւ ի Տրովայ։ Մին աղօթս առնէ և միւսն անիծանէ. ոյր ձայնի լուիցէ Տէր։ Բախաք երկուց քերցն Կաստորի կարի (չատ) այլազան գոան։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Անցած ժամանակն այլ ևս չի դառնար։ Զարագործ մարդիկ Կայենի պէս թշուառ պիտի ըլլան, անիծուած Աստուծմէ և մարդկանցմէ։ Այդ յաւանակն ինչո՞ւ կը քակէք։ Այդ չար տղան իր մօրմէն անիծուեցաւ։ Անոր լեզուին կապերը քակուեցան։ Կայծակը խիստ բարձր ծառերը կը զարնէ։ Հիւրկանոսը կապած՝ Տիգրանին կը բերէին (ածել)։ Բան մը չբերինք աշխարհ և ոչ ալ պիտի կարենանք տանիլ։ Բարձր լերան մը վրայ հանելով զանիկա՝ ցոյց աշխարհիս ամէն թագաւորութիւնները։ Բաբելացիք ձգեցին Դանիէլը առիւծներուն գուբը։ Կրակը կը մոռնար (անգիտանալ) իր այրող բնութիւնը, և սուբբ մանուկներն անվնաս կը պահէր։ Կ'ուզե՞ս որ լաւ մեռնիլ (բարւոք) սորվիս, նախ լաւ ապրիլ սորվէ։

Բ. — Բաղակ ըսաւ Բաղաամին. Եկուր և անիծէ այս ժողովուրդը։ Մինչ կորսընցնելով պիտի կորսնցնե՞ս արդարն ամբարշտին հետ։ Շողոքորթութեամբ մեծամեծներուն մոլութիւնները կը զօրանան, և առաքինութիւնները կ'ապականին։ Յիսուս ժողովրդապետին տունը մտնելով ըսաւ. Ինչո՞ւ խռոված էք և կուլաք, տղան մեռած չէ, այլ կը քնանայ։ Ուրիշի պակասութենէն զգուշանանք, և լաւութենէն մեր պակասութիւնը ուղղենք։ Սոկրատին վրայ չատ չափաւորութիւն տեսնուեցաւ, ասոր համար իր բոլոր կեանքին մէջ ամենևին տկարութիւն չզգաց։ Երբ բան մը չգիտնաս և ուզես զայն սորվիլ ուրիշէ մը, մի՛ մոռնար որ աշակերտին առաջին պարտքը լռութիւնն է։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Ընթրիք Բաղտասարայ

Բաղտասար արքայ արար ընթրիս մեծամեծաց իւրոց հազար առն։ Եւ իբրև ընդ գինիս եմուտ, հրամայեաց բերել զսպասս արծաթոյ և զոսկւոյ, զոր եհան Նաբուգոդոնոսոր հայր նորա ի տաճարէն որ յԵրուսաղէմ։ Բերին և ըմպէին նոքօք թագաւորն և մեծամեծք իւր. ըմպէին գինի և օրհնէին զաստուածս զոսկեղէնս և զարծաթեղէնս և զպղնձիս և զերկաթիս, և զԱստուածն յաւիտենից ոչ օրհնեցին։ Ի նմին ժամու ելին մատունք ձեռին մարդոյ, և գրէին ի վերայ բոլոյ որմոյ տաճարի թագաւորին, և թագաւորն տեսանէր զթաթ ձեռինն որ գրէր։

Բառագիտութիւն

Իբրև ընդ գինիս եմուտ – Երբոր գինովցաւ	Գրէին ի վերայ բոլոյ որմոյ տաճարի թագաւորին – Թագաւորին պալատին ծեփ տրուած պատին վրայ կը գրէին։
Զսպասս արծաթոյ և զոսկւոյ – Արծաթ և ոսկի ամաններըը	

ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասին

162. *Եև յաւելուածով բայեր Ա. լծորդութեան մէջ միայն կը գտնուին, և այդ մասնիկը պարզ ժամանակներու մէջ ևց կը փոխուի։ Զոր օրինակ.*

	Կատար.	*Ապառնի*	*Հրամ. կ.*	*Անց. Դերբ.*
Ա.րբեւնամ	Ա.րբեցայ	Ա.րբեցայց	Ա.րբեցիր	Ա.րբեցեալ
Մերձեւնամ	Մերձեցայ	Մերձեցայց	Մերձեցիր	Մերձեցեալ
Յագեւնամ	Յագեցայ	Յագեցայց	Յագեցիր	Յագեցեալ
Ջաղեւնամ	Ջաղեցայ	Ջաղեցայց	Ջաղեցիր	Ջաղեցեալ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 162. *Ո՞ր լծորդութեան մէջ ևն յաւելուածով բայեր կը գտնուին և այդ յաւելուածը պարզ ժամանակներուն մէջ ի՞նչ կ'ըլլայ։*

163. *Ամէն է և ևչ յաւելուածով բայեր Բ. լծորդութեան կրաւորական ձևին կը վերաբերին, և են կրաւորակերպ չէզոք բայեր։ Առնք կատարեալ և ապառնի ժամանակներու մէջ է և ևչ յաւելուածները թողլով արմատին և վերջաւորութեան մէջ եր թիրը կ'առնեն, և անցեալ դերբայնին միշտ ուցեալ կ'ըլլայ։ Օրինակ.*

	Կատարեալ	*Ապառնի*	*Անց. Դերբայ*
Թաք–է–իմ	Թաք–ե–այ	Թաք–ե–այց	Թաք–ուցեալ
Թռ–է–իմ	Թռ–ե–այ	Թռ–ե–այց	Թռ–ուցեալ
Ոստ–է–իմ	Ոստ–ե–այ	Ոստ–ե–այց	Ոստ–ուցեալ
Պակ–է–իմ	Պակ–ե–այ	Պակ–ե–այց	Պակ–ուցեալ
Փախ–է–իմ	Փախ–ե–այ	Փախ–ե–այց	Փախ–ուցեալ
Մատ–է–իմ	Մատ–ե–այ	Մատ–ե–այց	Մատ–ուցեալ
Երկ–ևչ–իմ	Երկ–ե–այ	Երկ–ե–այց	Երկ–ուցեալ
Մարտ–ևչ–իմ	Մարտ–ե–այ	Մարտ–ե–այց	Մարտ–ուցեալ

Ծանօթ. — Այս է յաւելուածով բայերէն շատերը երկրորդ ձև մ'ալ ունին ն յաւելուածով, Գ. լծորդութեան ում վերջաւորութեամբ։ Ուստի

Թաքչիմ	կ'ըսուի նաև		Թաքնում (պահուըտիմ)
Թռչիմ	»	»	Թռնում (թռչիմ)
Ոստչիմ	»	»	Ոստնում (ցատքեմ)
Պակչիմ	»	»	Պակնում (շատ վախնամ)
Փախչիմ	»	»	Փախնում (փախչիմ)։ և այլն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 163. *Ջ և ևչ յաւելուածով բայք ո՞ր լծորդութեան կը վերաբերին և ի՞նչպէս կը խոնարհին։*

Սակայն պարզ ժամանակներու մէջ այս երկու ձևերն իրարմէ չեն տարբերիր։

164. *Փախչիմ կամ փախուստ այսպէս կը խոնարհուի։*

Ցառելոտաձով ժամանակներ

Սահմանական ներկայ

Փախչիմ, –չիս, –չի	Փախնումք, –նուս, –նու
Փախչիմք, –չիք, –չին	Փախնումք, –նուք, –նուն

Անկատար

Փախչէի, –չէիր, –չէր	Փախնուի, –նուիր, –նոյր
Փախչէաք, –չէիք, –չէին	Փախնուաք, –նուիք, –նուին

Ապագայական

Մի՛ փախչիր,	Մի՛ փախչիք
Մի՛ փախնուր,	Մի՛ փախնուք

Ստորադասական

Փախչիցիմ, –ցիս, –ցի	Փախնուցումք, –ցուս, –ցու
Փախչիցիմք, –ցիք, –ցին	Փախնուցումք, –ցուք, –ցուն

Անորիշ և Ապառնի դերբայք

Փախչել, Փախչելոց Փախնուլ, Փախնլոց

Պարզ ժամանակներ

(Երկու ձևերն ալ նոյնացած)

Կատարեալ	Ապառնի
Փախեայ, –եար, –եաւ	Փախեայց, –իցես, –իցէ
Փախեաք, –եայք, –եան	Փախիցուք, –իջիք, –իցեն

Հրամայական	Անց. Դերբայ
Փախիր, Փախիջիր	Փախուցեալ
Փախերուք, Փախիջիք	

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 164. Խոնարհէ փախչիմ և փախնուիմ բայը։

Ծանօթ. — Մեղ–անչ–եմ և քանի մը բայերու, ինչպէս Ա–ն–ում, Ջգած–ն–ում (զգածուիմ), Հեղձ–ն–ում (խղդուիմ), Ջեռ–ն–ում (տաքնամ) յաւելուածը, պարզ ժամանակներուն մէջ՝ բոլորովին կը վերնայ։ Օրինակ. Մեղ–անչ–եմ, մեղ–այ, մեղ–այց, մեղ–իցես, մեղ–իր, մեղ–ուցեալ. — Ա–ն–ում, առ–ի, առ–եր, էառ, առ–իցէ, առ–եալ. — Ջգած–ն–ում, զգած–այ, զգած–այց, զգած–իր, զգած–եալ. — Հեղձ–ն–ում, հեղձ–այ, հեղձ–այց, հեղձ–իր, հեղձ–եալ. և այլն։ — Երդ–ն–ում պարզ ժամանակներու մէջ ն յաւելուածին տեղ ու կ'առնէ։ Ինչպէս. Երդ–ու–այ, երդ–ու–ար, երդ–ու–աւ, երդ–ու–այց, երդ–ու–իցիս, երդ–ու–իցի, երդ–ու–իր, երդ–ու–արուք, երդ–ու–եալ։ Իսկ Ցանց–ան–եմ (յանցանք գործեմ) որ ան յաւելուածով բայ մ'է, պարզ ժամանակներուն մէջ չ և նչ յաւելուածով բայերուն պէս կը խոնարհի. Ցանց–ե–այ, յանց–ե–ար, յանց–ե–աւ, յանց–ե–այց, յանց–ի–ցես, յանց–ի–ցէ, յանց–ու–ցեալ։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել բայերուն ժամանակները, և քերականօրեն լուծել առեն մէկ նախադասութիւն։

Ա. — Որդիքն Իսրայելի ուտէին զմանանայն յանապատին և ոչ յագենային։ Մատիք առ Տէր և առէք զլոյս։ Ձաղցեայ և ոչ եռուք ինձ ուտել։ Աչքին Իսրայելացիք. Հարքն մեր մեզան, և մեք պատուհասիմք։ Թռեաւ աղաւնին ի տապանէն և դարձաւ անդրէն յեռս։ Գատաւորն ցասուցեալ ընդ այն՝ (անոր վրայ) մռնչէր իբրև զառիւծ։ Յուզացեալ երկեաւ յետ մատնութեանն, և մատուցեալ առ քահանայապետն՝ ասէ. Մեղայ, զի մատնեցի զարիւն արդար։ Տէր, մարիր ընդ այնոսիկ՝ որք մարտնչին ընդ իս։ Աշակերտքն Յիսուսի երկուցեալ ի մրրկէ ծովուն՝ աղաղակեցին.

Վարդապետ, կորնչիմք աւասիկ։ Փախերուք ի մեղաց իբրև յերեսաց օձի։ Բազումք ի բռնաւորաց կրեան չարաչար մահուամբ։

Բ. — Ո՛վ աշակերտ, երկիր ի սահասէ և ի զրպարտչէ իբրև ի գողոյ և յաւազակէ։ Հակայք՝ որդիք երկրի՝ մարտեան ընդ աստուածս։ Գառինք ի գայլոց երկնչին, և ժողովուրդք ի բռնաւորաց։ Նաւն՝ որով փախչէր Յովնան ի Թարշիշ՝ կայր ի վտանգի. վասն որոյ երկուցեալ նաւապետն՝ հրաման ետ ընկենուլ զկարասին ի ծով։ Աշակերտքն երեքին՝ իբրև լուան զձայնն յերկնից ի Թաբոր լերին, երկեան յոյժ և անկան ի վերայ երեսաց իւրեանց։ Ծաբաւի լեր սիրոյն, և անդէն (մէկէն) աղբիւր կենդանութեան յագեցուսցէ զքեզ։ Եթէ կոչիցէ ոք զքեզ ի հարսանիս, երթիկիր բազմիկիր ի յետին տեղւոջ, զի յորժամ գայցէ որ կոչեացն զքեզ՝ ասիցէ. Բարեկամ, ի վեր մատիր։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Անտառին մէջ՝ մեծ ու խոր փոս մը ձգեց զանիկա։ Կշտացիր (յագենամ) խենդ չարածեր։ Բաղարջակերաց տօնը մօտեցաւ ու ամէն Իսրայելացիք իրենց բնակութիւնները փախան։ Ծածկուէ առեն մը, մինչեւ որ Աստուծոյ բարկութիւնն անցնի։ Աւրթիւներուն ձագերը բարձր տեղեր թռան։ Լսեցի (լուայ) ձայնդ և վախցայ։ Եթէ չապաշխարէք, ամենքդ նոյնպէս պիտի կորսուիք։ Երկու կողմի բանակները պատերազմեցան (մարտնչիմ) իրարու հետ։ Աւրթնցաւ (զարթնում) փարաւոն և նորէն քնացաւ (մտաննել ի քուն)։ Թող գնեմ սիւներն և կոթնիմ (յենում) անոնց (ձեղը. տրակ.)։ Պչելով (պչնում) երկինք կը նայէին (հայել ընդ երկինս) անոր երթալուն։

Բ. — Եթէ յանցանք գործեցիր (յանցանեմ), ինչո՞ւ չես ապաշխարեր։ Խօսք տուր (խոստանամ) և երդուըցիր ինձի՝ այն մարդուն վնաս մը չընելու։ Ո՛վ որ Աստուծմէ կը վախնայ, միայն անկէ կը վախնայ։ Մեղանչեցի, վասն զի անմեղ արիւն թափեցի։ Երբ արթընցան՝ զանիկա իրենց քով (առ իւրեանս) գտան։ Զրի տուր ինչ որ Աստուծմէ ձրի առիր։ Ծառաներն անոր մօտենալով կ'աղաչէին։ Զգոյշ եղիր ոչ թէ միայն սիրոյ հակառակ խօսք մը զրուցելէն, այլ փախիր նաև ուրիշներուն. բերնէն ալ զայն լսելէն։ Սատանան ցխուսի մօտենալով կ'ըսէր. Թէ որ Աստուծոյ որդի ես՝ ըսէ որ այս քարերս հաց ըլլան։

Խոր փոս – Վիհ	Առեն մը – Առ ժամանակ մի
Խենդ – Խելակորոյս	Բարձր տեղեր – Բարձունք։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Ընթրիք Բաղտասարայ

(Շարայարութիւն)

Յայնժամ հատան գոյնք թագաւորին. և յօդք միջոյ նորա լուծանէին և ծունկք նորա զմիմեանս բաբախէին։ Աղաղակեաց և ասէ. Որ ոք ընթերցցի զգիրդ զայդ և զմեկնութիւն դորա ցուցանէ ինձ, ծիրանիս զգեցցի և երրորդ ի թագաւորութեան իմում տիրեսցէ։ Մտանէին ամենայն իմաստունք Բաբելացւոց, և ոչ կարէին զգիրն ընթեռնուլ, և ոչ զմեկնութիւն նորա ցուցանել թագաւորին։ Յայնժամ ածին ի ներքս զԴանիէլ. և ասէ թագաւորն ցԴանիէլ. Ես լուայ զքէն թէ կարող ես մեկնել մեկնութիւնս. և արդ եթէ կարիցես զգիրդ ընթեռնուլ և զմեկնութիւն դորա ցուցանել ինձ, ծիրանիս զգեցցիս և երրորդ ի թագաւորութեան իմում տիրեսցես։

Բառագիտութիւն

Հատան գոյնք թագաւորին – Թագաւորին գոյնը նետեց	Յօդք միջոյ նորա լուծանէին – Մէջքին խաղերը կը քակուէին
Ծունկք նորա զմիմեանս բաբախէին – Անոր ծունկերն իրարու կը զարնուէին	Ես լուայ զքէն – Ես քու վրայօդ լսեցի։

ՓԱՌԱՄՆԵՐՈՐԴ ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասերուն

165. *Գրաբար մխամանկ և ն յաւելուածով քանի մը բայեր կան՝ որոնց արմատն ի բնէ ց կը վերջանայ, բայց այս գիրը յաւելուածով ժամանակներու մէջ՝ ն և ե երբեմն ա՛ տառերուն հանդիպելով՝ կը զեղչուի։ Օրինակով տեսնենք.*

Արմատ Սհմ. Ներկ.	Անկատար	Ստորդասկմ.	Ան. Դերբ.
Կաց Կա–մ	Կա–յի	Կա–յեմ	Կա–լ
Լաց Լա–մ	Լա–յի	Լա–յեմ	Լա–լ
Դարձ Դառ–նամ	Դառ–նայի	Դառ–նայեմ	Դառ–նալ
Բաց Բա–նամ	Բա–նայի	Բա–նայեմ	Բա–նալ
Թաց Թա–նամ	Թա–նայի	Թա–նայեմ	Թա–նալ
Լից Լ–նում	Լ–նուի	Լ–նուցում	Լ–նուլ
Խից Խ–նում	Խ–նուի	Խ–նուցում	Խ–նուլ
Ցից Ց–նում	Ց–նուի	Ց–նուցում	Ց–նուլ

Ծանօթ. — *Այսպիսի արմատով բայի մը, եթէ ներգործակերպ է, կատարեալ եզ. երրորդ դէմքը և հրամայականը մի և նոյն բայարմատն է. վասն զի*

Կաց *թէ* կեցիր ըսել է՝	*թէ* կեցաւ՝	որ է	եկաց
Բաց » բաց	»	» բացաւ	» եբաց
Լաց » լաց	»	» լացաւ	» ելաց
Լից » լեցուր	»	» լեցուց	» ելից
Խից » գոցէ	»	» գոցեց	» եխից. և այլն։

Իսկ դարձ և ընթերց և ուրիշ նման արմատներու ր գիրն ո կը փոխուի յատուկ պատճառի մը համար, որուն բացատրութիւնը տես Ուղղագրութեան մասին մէջ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 165. *Ի՞նչ գիտելիք կայ քանի մը բայերու արմատական ց գրին և ն յաւելուածին վրայ։*

166. *Ամէն ուղանեմ վերջացող բայեր անցողական կ'ըսուին, վասն զի գործողութիւնը ուրիշին ընել տալ կը նշանակեն. ասոնք կը ձևանան՝ չեզոք բայերու կատարեալի արմատին կցելով յիշեալ մանրիկը, ինչպէս կը տեսնուի յաջորդ օրինակներուն մէջ.*

	Չեզոք բայ	Արմատ կատարեալի	Անցողականի վերածուած
Ա. Լծորդ.	Գնամ	Գնաց	Գնաց–ուցանեմ
	Դառնամ	Դարձ	Դարձ–ուցանեմ
	Խաղամ	Խաղաց	Խաղաց–ուցանեմ
	Մերձենամ	Մերձեաց	Մերձեց–ուցանեմ
Բ. Լծորդ.	Ամաչեմ	Ամաչեաց	Ամաչեց–ուցանեմ
	Գոչեմ	Գոչեաց	Գոչեց–ուցանեմ
	Իջանեմ	Իջ	Իջ–ուցանեմ
	Հանգչիմ	Հանգ	Հանգ–ուցանեմ
	Մեռանիմ	Մեռ	Մեռ–ուցանեմ
Գ. Լծորդ.	Զարթնում	Զարթ	Զարթ–ուցանեմ
	Զգենում	Զգեաց	Զգեց–ուցանեմ
	Պակնում	Պակ	Պակ–ուցանեմ
	Զեռնում	Զեռ	Զեռ–ուցանեմ։

Ծանօթ. — *Այս կանոնէս բիչ մը կը խոտորին* **կորընչիմ, փլանիմ** (փլչիմ) *և քանի մը նման բայեր, որոնց արմատին ուսանեմ և ուզանեմ պէտք է յարել՝ անցողական ընելու համար։ Իսկ ներգործական բայերն այս ձևին վերածուելու տեղ,* **տամ** *բայով կը բացատրուին։ Ուստի կ'ըսուի.* **Տամ տանել, տացուք բանալ, տուր ընթեռնուլ, մի՛ տայք ընկենուլ. և այլն։**

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 166. *Ուղանեմ վերջացող բայերն ի՞նչ կ'ըսուին և ի՞նչպէս կը ձևանան։*

167. *Այս անցողական բայերն ուղղակիմ ձևով կրաւորական չեն ըլլար երբէք, այլ երբ հարկը պահանջէ՝ սովորաբար չեզոքը կը գործածուի։ Օրինակ.*

Փոխանակ	*Դարձուցանիմ*	*ըսելու՝*	*կ'ըսուի*	*Դառնամ*
»	*Իջուցանիմ*	»	»	*Իջանեմ*
»	*Հանգուցանիմ*	»	»	*Հանգչիմ*
»	*Ջեռուցանիմ*	»	»	*Ջեռանիմ*

Եւ երբեմն ալ՝ էական բային օժանդակութեամբ բաղադրեալ ժամանակ կը կազմուի այսպէս. Դարձուցեալ լինիմ, իջուցեալ եղեւ, հանգուցեալ եղիցուք, ջեռուցեալ լինիմ. և այլն։

168. *Պատուհասեմ (տալ, ներկայացնել) բայն այսպէս կը խոնարհուի.*

Սահմանական

Ներկայ

Պատուհասեմ, ցանես, ցանէ, ցանեմք, ցանէք, ցանեն

Անկատար

Պատուհասէի, ցանէիր, ցանէր, ցանէաք, ցանէիք, ցանէին

Կատարեալ

Պատուհասի, ցեր, տայր, տուցաք, տուցէք, տուցին

Ապառնի

Պատուհասից, տուսցես, տուսցէ, տուսցուք, տուսջիք, տուսցեն

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 167. *Ուղղակիմ վերջացող բայերուն կրաւորական ձևն ի՞նչպէս կը կազմուի.* — 168. *Խոնարհէ մատուցանելի բայը։*

Հրամայական

Պատո՛, Պատուցէ՛ք. Մի՛ մատուցաներ, Մի՛ մատուցանէք

Ստորադասական		*Դերբայք*	
Պատուցանիցեմ,	ցանիցեմք	Անորոշ	Պատուցանել
ցանիցես,	ցանիցէք	Անցեալ	Պատուցեալ
ցանիցէ,	ցանիցեն	Ապառնի	Պատուցանելոց

Նշումն. — *Ինչպէս այս օրինակիս մէջ կը տեսնուի, ուղղակիմ վերջացող բայք Բ. խոնդրութեան են յաւելուածով բայերէն են. պարզ ժամանակներուն մէջ այս յաւելուածը կը զեղչուի։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել սա հրահանգի բայերուն պարզ և յաւելուածով ժամանակները, չեզոքներուն անցողականները, և փոխադարձաբար։

Ա.· — Կինն մեզաւոր թանայր զգեստին արտասուօք։ Բայց զբերան քո և խօսեաց։ Զայն աղօթից լնու զտաճար Աստուծոյ։ Թագից զպատառն իմ և տաց մանըչին իմում։ Դարձարուք առ իս, և ես դարձայց առ ձեզ։ Կացէք և հանգերուք աստ սակաւիկ մի։ Լցան ամենեքին Հոգւով սրբով։ Կորոյս աշխարհն զայրն պատուական։ Ո՞չ ապաքէն քեզ չուր արբուցի։ Ո՞ զգեցոյց քեզ զհանդերձս։ Ընչտակն զարհուրեցոյց զպահապանս գերեզմանին։ Ես հովիւս յանցեայ, դոքա ոչխարքդ զի՞ արարին։ Խնդրեցէք և տացի ձեզ, հայցեցէք և գտջիք, բակեցէք (դուռ զարնել) և բացցի ձեզ։

Բ. — Կերան ամենեքեան և յագեցան, և բարձին զնչխարս կտորոցն եօթն զամբիղ լի, և որք կերանն՝ էին իբրև արք չորք հազարք: Իմաստունք նմանեցուցանեն զկեանս անըրջոց: Արք ոմանք ածէին անդամալոյծ մի բարձեալ ի չորից: Որ կամիցի զանձն իւր կեցուցանել՝ կորուսցէ զնա, և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն Քրիստոսի՝ գտցէ զնա: Աստուած ելից զտիեզերս աքանչելեօք: Հրեայք խոյին զականջս իւրեանց և դիմեցին առհասարակ ի վերայ Ստեփանոսի: Սատանայ ած զՅիսուս յերուսաղէմ, և կացուցեալ զնա ի վերայ աշտարակի տաճարին՝ ասէ. Եթէ որդի ես Աստուծոյ՝ արկ զքեզ աստի ի վայր: Բազումք ի թռչնոց՝ ի մերոց նահանդաց երթեալ՝ անցուցանեն զձմեռն յաշխարհս ջերմինս (տաք):

Բ

Աշխարհաբար գրաբար

Ա. — Նոյ տապանին պատուհանը բացաւ: Մեղաւոր կին մը Յիսուսի ոտքն արցունքով կը թրջէր (թանամ): Յիսուս գլուխը ծռելով (խոնարհեցուցանեմ) հոգին աւանդեց: Քաղաքապետը քաղաքին դռները բանալով՝ մարդասիրութեամբ ընդունեցաւ (ընկալաւ) զանիկա: Ճահիճները լեցընելով (լնում) անցուց բանակը: Առիւծներուն բերանները կը գոցէին (խնում): Աղեքսանդր ծառի մը (մխդր. տր.) կոթնելով՝ (յենում) սկսաւ ամենուն վրայ նետ նետել (արձակեմ): Նափոլէոն Պոնափարդ իւր քալ զինուորներէն մեծ մասը Մոսկուայի արշաւանքին մէջ կորնչուց: Դառնալով հայրենիքը՝ նորէն չէնցուց (զարդարեմ): Նաւին եւեի գողէն չորս խարիսխ ձգեցին: Ձգէ զէնքերդ և ինծի անձնատուր եղիր: Այն հեղինակին ամէն գրքերը կարգացած եմ (ընթեռնում): Թոյն խմցուցին (արբուցանեմ) և սպաննեցին զանիկա: Փառաւոր զգեստներդ հագուէ և իշխանին դիմացն ելիր:

Բ. — Ցըցուցէք ինծի դահեկանը. անոնք ալ ցըցուցին: Տղաքներ կը բերէին (մատուցանեմ) որպէս զի ձեռք դնէ անոնց վրայ: Ծիրանի զգեստներ հագուեցուցին և թագաւոր

անուանեցին զանիկա: Տէր, մարէ (չիջուցանեմ) մեզմէ հնոցին բոցը: Աչքդ բաց, որպէս զի ուրիշներէ չխաբուիս: Զարարարոյ մարդն այն ատեն աւելի կը յայտնուի, երբ զինքը ծածկել ուզէ: Շողոքորթութիւններն հոգիները կը կորսնցընեն: Պարտք ունեցող ծառան՝ իր ծառայակիցներէն մէկը բռնելով կը խղդէր ու կ'ըսէր. Վճարէ (հատուցանեմ) ինծի ինչ որ կը պարտիս: Անաքսագորաս իր որդւոյն մահուան լուրն առնելով՝ կ'ըսէր. Գիտէի արդէն թէ մահկանացուներ ծնած եմ:

Եռևի կողմէն – Յետուստ կողմանէ	Թոյն – Դեղ մահու
Տղաքներ – Մանկտի	Պարտք ունեցող – Պարտապան,

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Ընթրիք Բաղտասարայ

(Շարայարութիւն)

Այէ Դանիէլ. Արքայ, Աստուած Բարձրեալ զմեծութիւն և զթագաւորութիւն և զպատիւ և զփառս ետ Նաբուգոդոնոսորայ հօր քումմ. և յորժամ բարձրացաւ սիրտ նորա, անկաւ յամբոհոյ թագաւորութեան մարդկան: Եւ դու, որդի նորա Բաղտասար, ոչ խոնարհեցուցեր զսիրտ քո առաջի Աստուծոյ: Վասն այսորիկ յերեսաց նորա առաքեցաւ թաթ ձեռինն, և զգիրդ զայդ գրեաց: Եւ այս ինչ է գիրդ՝ որ գրեալ է. Մանէ, Թեկէղ, Փարէս: Եւ այս է մեկնութիւն բանիդ. Մանէ, չափեաց Աստուած զթագաւորութիւն քո և վախճանեաց զնա. Թեկէղ, կշռեցաւ ի կշիռս և գտաւ պակասեալ. Փարէս, բաժանեցաւ թագաւորութիւն քո և տուաւ Մարաց և Պարսից: Եւ ի նմին գիշերի սպանաւ Բաղտասար արքայ Քաղդէացւոց. և Դարեհ արքայ առ զթագաւորութիւնն. որ էր ամաց վաթսուն և երկուց:

Բառագիտութիւն

Մինչև ծանեաւ – Մինչև իմացաւ	Յորժամ բարձրացաւ սիրտ նորա – Երբոր հպարտացաւ,
Վախճանեաց – Վճռուց	

Բ. — Կերան ամենեքեան և յագեցան, և բարձին զնշխարս կոտորոցն եօթն զամբիղ լի, և որք կերանն՝ էին իբրև արք չորք հազարք: Իսկաստուածք նմանեցուցանեն զկեանս անըրջոց: Արք ոմանք ածէին անդամալոյծ մի բարձեալ ի չորից: Որ կամիցի զանձն իւր կեցուցանել՝ կորուսցէ զնա, և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն Քրիստոսի՝ գտցէ զնա: Աստուած ելից զտիեզերս սքանչելեօք: Հրեայք խոյն զականջս իւրեանց և դիմեցին առհասարակ ի վերայ Ստեփանոսի: Աստանայ ած զՅիսուս յերուսաղէմ, և կացուցեալ զնա ի վերայ աշտարակի տաճարին՝ ասէ. Եթէ որդի ես Աստուծոյ՝ արկ զքեզ աստի ի վայր: Բազումք ի թուչնոց՝ ի մերոց նահանգաց երթեալ՝ անցուցանեն զձմեռն յաչխարհս Ջերմինս (տաք):

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Նոյ տապանին պատուհանը բացաւ: Մեղաւոր կին մը Յիսուսի ոտքն արցունքով կը թրջէր (թանամ): Յիսուս գլուխը ծռելով (խոնարհեցուցանեմ) հոգին աւանդեց: Քաղաքապետը քաղաքին դռները բանալով՝ մարդասիրութեամբ ընդունեցաւ (ընկալաւ) զանիկա: Ճահիճները լեցընելով (լնում) անցուց բանակը: Առիւծներուն բերանները կը գոցէին (խնում): Աղեքսանդր ծառի մը (ծխդր. տր.) կոթնելով՝ (յինում) սկսաւ ամենուն վրայ նետ նետել (արձակեմ): Նափոլէոն Պոնափարդ իւր քաջ զինուորներէն մեծ մասը Մոսկուայի արշաւանքին մէջ կորնցուց: Դառնալով հայրենիքը՝ նորէն չէնցուց (զարդարեմ): Նաւին եռեւի գողմէն չորս խարիսխ ձգեցին: Զգէ զէնքերդ և ինծի անձնատուր եղիր: Այն հեղինակին ամէն գրքերը կարգացած եմ (ընթեռնում): Թոյն խմցուցին (արբուցանեմ) և սպաննեցին զանիկա: Փառաւոր զգեստներդ հագուէ և իշխանին դիմացն ելիր:

Բ. — Ցըցուցէք ինծի դահեկանը. անոնք ալ ցըցուցին: Տղաքներ կը բերէին (մատուցանեմ) որպէս զի ձեռք դնէ անոնց վրայ: Ծիրանի զգեստներ հագուեցուցին և թագաւոր

անուանեցին զանիկա: Տէր, մարէ (չիջուցանեմ) մեզմէ հնոցին բոցը: Աչքդ բաց, որպէս զի ուրիշներէ չխաբուիս: Զարաբարոյ մարդն այն ատեն աւելի կը յայտնուի, երբ զինքը ծածկել ուզէ: Շողոքորթութիւններն հոգիները կը կորնչցընեն: Պարտք ունեցող ծառան՝ իր ծառայակիցներէն մէկը բռնելով կը խղդէր ու կ'ըսէր. Վճարէ (հատուցանեմ) ինծի ինչ որ կը պարտիս: Անաքսագորաս իր որդւոյն մահուան լուրն առնելով՝ կ'ըսէր. Գիտէի արդէն թէ մահկանացուներ ծնած եմ:

Եռաի կողմէն – Յետուստ կողմանէ	Թոյն – Դեղ մահու
Տղաքներ – Մանկտի	Պարտք ունեցող – Պարտապան:

Գ

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Ընթրիք Բաղտասարայ

(Շարայարութիւն)

Այն Դանիէլ. Արքայ, Աստուած Բարձրեալ զմեծութիւն և զթագաւորութիւն և զպատիւ և զփառս ետ Նաբուգոդոնոսորայ հօր քումմ. և յորժամ բարձրացաւ սիրտ նորա, անկաւ յանթոռոյ թագաւորութեան մարդկան: Եւ դու, որդի նորա Բաղտասար, ոչ խոնարհեցուեր զսիրտ քո առաջի Աստուծոյ: Վասն այսորիկ յերեսաց նորա առաքեցաւ թաթ ձեռինն, և զդիրդ զայդ գրեաց: Եւ այս ինչ է գիրդ՝ որ գրեալ է. Մանէ, Թեկէղ, Փարէս: Եւ այս է մեկնութիւն բանիցդ. Մանէ, չափեաց Աստուած զթագաւորութիւն քո և վախճանեաց զնա. Թեկէղ, կշռեցաւ ի կշռոս և գտաւ պակասեալ. Փարէս, բաժանեցաւ թագաւորութիւն քո և տուաւ Մարաց և Պարսից: Եւ ի նմին գիշերի սպանաւ Բաղտասար արքայ Քաղդէացւոց. և Դարեհ արքայ առ զթագաւորութիւնն. որ էր ամաց վաթսուն և երկուց:

Բառագիտութիւն

Մինչև ծանեաւ – Մինչև իմացաւ	Յորժամ բարձրացաւ սիրտ նորա – Երբոր հպարտացաւ:
Վախճանեաց – Վճռեց	

ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ ԵՐԿՐՈՐԴ ԴԱՍ

Ժամանակներուն կազմութիւնը

169. *Ինչպէս բայերուն ձեւական տարբերու-թիւնները Սահմ. Ներկային ու կատարեալին մէջ տեսանք, այս երկու ժամանակներէն կը կազմուին նաև միւս բոլոր ձեացածները։ Սահմ. Ներկային ձայնեղուածով ժամևանակները կը ձևանան, իսկ կա-տարեալէն՝ պարզ ժամևանակները։*

170. *Սահմ. Ներկային կը ձևանան Անկատար-ները՝ ամ, եմ, ում վերջաւորութիւններն այի, էի, ուի փոխելով։ Օրինակ. Ամ-ամ ամ-այի, սիր-եմ սիր-էի, զեն-ում զեն-ուի։*

Արգելականները կը ձևանան՝ եզ. երկրորդ դէմքի ս գրին առջ ր դնելով։ Օրինակ. Ամաս՝ մի՛ ամար, սիրես՝ մի՛ սիրեր, զենուս՝ մի՛ զենուր։

Իսկ Արգելականի յոգնակին չի տարբերիր Սահմ. Ներկային յոգնակի երկրորդ դէմքէն։ Ամայք՝ մի՛ ամայք, սիրէք՝ մի՛ սիրէք, զենուք՝ մի՛ զենուք։

171. *Սահմ. Ներկային վերջաւորութիւններն այցեմ, իցեմ և ուցում ընելով կը ձևանան Ստո-րադասականները։ Օրինակ. Ամ-այցեմ, ամ-այցես,*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 169. Որո՞նք են գլխաւոր ժամանակները որոնցմէ ուրիշներ կը ձևանան, և որ ժամանակները Սահմ. Ներ-կային կը ձևանան և որո՞նք կատարեալէն. — 170. Ի՞նչպէս կը ձևանան բայի մը Անկատարները ու Արգելականները. — 171. Ի՞նչպէս կը կազմուին Ստորադասականն ու Անորիշ և Անցեալ դերբայները։

ամ-այցէ. Սիր-իցեմ, սիր-իցես, սիր-իցէ. Զեն-ուցում, զեն-ուցուս, զեն-ուցու։

Նոյն ներկային ձայրի մ գիրը լ փոխելով կը կազմուին Անորիշ դերբայները. Ամամ՝ ամալ, սի-րեմ՝ սիրել, զենում՝ զենուլ։

Իսկ Անորիշ Դերբային ձայրը ոց ատելցնելով Ապառնի դերբայները կը ձևանան. Ամալ՝ ամալ-ոց, սիրել՝ սիրել-ոց, զենուլ՝ զենլոց։

172. *Կատարեալին ձայրը ց գիրն ատելցնելով կը ձևանան Ապառնի ժամանակները։ Ազալ՝ ազա-ցիլ, ազացես, ազացէ. Լուացայ՝ լուացայց, լուաս-ցիս, լուացի. Հանի՝ հանիլ, հանցես, հանցէ. Բացի՝ բացիլ, բացցես, բացցէ, Դարձայ՝ դարձայց, դարձ-ցիս, դարձցի։*

Ծանօթ. — Այս օրինակներէն յայտնի է որ Ապառնի ժամանակին եզ. Ա. դէմքէն զատ, միւս մնացածներուն մէջ ց գիրը ս կը փոխուի՝ եթէ կատարեալի արմատն ածանցեալ ու բազմավանկ է, իսկ միավանկներուն մէջ անփոփոխ կը մնայ։

173. *Եթէ բայի մը կատարեալը բազմավանկ ածանցեալ արմատ ունի, ասոր ձայրի ց գիրը զեղ-չելով կը ձևանայ ներգ. Հրամայականը։ Կարդաց՝ կարդա՛, սիրեաց-սիրեա՛, դարձոյց-դարձո՛. և եթէ կարդա, սիրեաց-սիրեա՛, դարձոյց-դարձո՛. և եթէ պարզ արմատ ունի, կամ միավանկ է, արմատը կ'ըլլայ Հրամայական։ Օրինակ. Տես, Զե՛ն, Հատ, Բե՛կ. և այլն։*

Ծանօթ. — Այս և միւս ժամանակներուն կր. ձևերու կազմութիւնը կանոնաւոր բայերու շարքին մէջ տեսանք ար-

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 172. Ի՞նչպէս կը ձևանայ ապառնին. — 173. Հրամայականն ինչպէս կը ձևանայ։

ղէն։ — Իսկ միավանկ, հասարակ և կրաւորակերպ էզոքներու հրամայականի կազմութեան մասին՝ կարդալ ինչ որ ըսած ենք 159, 165 և 151 համարներուն և վերջինիս ծանօթութեան մէջ։

174. *Բայի մը կատարեալի արմատին վրայ եաղ մանիկն աւելցնելով՝ կը ձևանան Անցեալ դերբայները։ Զոր օրինակ.*

Պարզ արմատ		Ածանցեալ արմատ	
Հատ	հատ–եալ	Իմաց	իմաց–եալ
Տես	տես–եալ	Սիրեաց	սիրեց–եալ
Մուտ	մտ–եալ	Կորոյս	կորուս–եալ

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել բայերուն տեսակը, ձևը, ժամանակն ու ասոր կազմուրիւնը։

Ա.· — Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր ի մահ։ Եսայի ասէր երբեմն ցարքայն Եղեկիա. Հրամայեա տան քումի, զի մեռանիս։ Պետրոս ելեալ արտաքս՝ ելայց դառնապէս։ Դու ես վէմ, և ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, և դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեսցեն։ Տգէտք և խոթամիտք (տկար միտք ունեցող) ընդ վայր հարկանեն (վար զարնել) զարժանաւորս գովեստից, և զպարսաւելիսն դրուատեն (գովել)։ Ողջոյն քաղաքք հիմնայատակ կործանեցան ի չարժամանց երկրի։ Որ զրկէր զարուեստաւոր զոք ի ձեռանէ կամ յոտից և կամ ի միոյ յաչացն, անդէն ի մահ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 174. Անցեալ դերբայն ինչպէս կը ձևանայ։

դատապարտէր ի Հնդկաց։ Ձարտարապետութեամբ Դեմոթենեայ՝ գրգռեցան Աթենացիք ի պատերազմ։ Յոյնք յերիս մեծամեծ պատերազմունս յաղթեցին Պարսից, երկիցս ի ցամաքի և մի անգամ ի ծովու։

Բ.· — Ո՞յր ուրուք էչ կամ եղն եթէ անկանիցի ի չրհոր, ոչ վաղվաղակի հանցէ զնա յաւուր չաբաթու։ Տես ի ժամու վճարել (աւարտել) զգործս քո, լոյց զքահդ յառաջ քան զհասանել խաւարի։ Ենէաս բազմեալ ի խեցս (եւաի կողմ) նաւին՝ զմտաւ ածէր զարկածան (ձախորդութիւն) որ անցին ընդ նա, և զուղեկիցան կորուսեալս։ Թագաւոր որ գիտիցէ իմաստութեամբ վարել զիշխանութիւնն ընձեռեալ (յանձնուած) նմա յԱստուծոյ, զիառաւօրագոյնն քան զամենայն յաղթութիւնս կանգնեսցէ յաչխարհի։ Երթեալ երբեմն առն ուրումն ի Լակեդեմոն, և անդ տեսեալ զմանկունս պատկառանօք լինն ակն ածել (խոնիլ) ի ծերոց, ասէր. Ի Լակեդեմոն ևեթ բարեբաստիկ գտանի ծերութիւն։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա.· — Աստուածոյ ամէն պատգամները գրեց Մովսէս։ Եղիսէ Նէեմանին ըսաւ. Գնա՛ եօթն անգամ լուացուէ Յորդանանու մէջ։ Դատէ, Տէր, զանոնք՝ որոնք կը դատեն երկիրս։ Վերուցին (բառնամ) Յիսուսի մարմինը և թաղեցին նոր (կոյս) գերեզմանի մէջ։ Ո՛վ որ յաջողութեան ժամանակ բարիք չընէր՝ դժբաղդութեան առեն չատ կը կրէ։ Կ'ուզեմ թշնամիդդ վրէժ առնել, բարիք ըրէ անոր։ Կեղծ բարեկամներն արեւու ժամացոյցի շուքին կը նմանին. երբ օդը պայծառ է՝ կը տեսնուի, երբ ամպոտ է՝ կը ծածկուի։ Թէ որ աւելորդ (բաներ) գնես, հարկաւորները պիտի տախտակես։ Անկարելի է մեր պարտքերը կատարել, եթէ ուծանել։ Աղկարելի է մեր պարտքերը կատարել, եթէ ուզենք մեր քմահաճոյքին (հաճոյք անձանց) հետևիլ։

Բ.· — Ո՛վ որ անիրաւութիւն կը սերմանէ, ատելութիւն և վրէժխնդրութիւն պիտի հնձէ։ Եթէ մեկը

թագաւորէն սիրուի՝ աւելի երանելի է. իսկ ով որ Աստուծմէ սիրուի՝ ինչ բանի արգելք արժանի պիտի չըլլայ: Մեր սուրբ հաւատքը մեզի կը սորվեցնէ որ միայն բարեգործութեամբ մեր թշնամիներէն վրէժ առնենք: Աւելի մեծէն աւելի այն տղան սիրուելու արժանի չէ, որ իր պակասութիւններն ուղղել չուզեր: Թէ որ թշնամիներդ չահիլ կ'ուզես, անոնց ծառայելէն (պաշտել) ու բարիք ընելէն մի՛ դադրիր: Աւելի կը վնասուին մարդիկ կասկածանաց կարծիքէն քան թէ ըրպարտութենէն: Թերութեան մը նշանները (նշմարանք) աւելի լաւ կը տեսնենք ուրիշի վրայ՝ քան թէ մեր վրայ:

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Դանիէլ և թշնաւոյիք նորա

Էր վիշապ մի մեծ, և պաշտէին զնա Բաբելացիք: Ասէ թագաւորն ցԴանիէլ. Միթէ և զդմանէ՞ ասիցես թէ պղնձի է. ահաւադիկ կենդանի է, ուտէ և ըմպէ. արդ ոչ, պագ զմա երկիր: Ասէ ցնա Դանիէլ. Ես Տեառն Աստուծոյ իմոյ երկիր պագանեմ, զի նա է Աստուած կենդանի: Բայց դու, արքայ, տո՛ւր ինձ իշխանութիւն, և սպանից զվիշապդ առանց սրոյ և գաւազանի: Եւ ասէ թագաւորն. Տուեալ քեզ: Եւ առ Դանիէլ իւղ, ձիւթ, ճարպ և մազ, և եփեաց ի միասին և արար գնդակս, և եհար ի բերան վիշապին. և իրրև կերաւ՝ պայթեաց վիշապն: Իրրև լուան Բաբելացիքն, բարկացան յոյժ, և կուտեցան ի վերայ թագաւորին և ասեն. Չրեայ եղեւ թագաւորն, զՔել կործանեաց, զվիշապն և զքուրմսն կոտորեաց:

Բառագիտութիւն

Վիշապ – Մեծ օձ
Տուեալ քեզ – Քեզի հրամայեցի
Զիւթ – Սև մոմ
Ճարպ – Մսի ճարպ
Եփեաց ի միասին և արար գնդակս – Միացուց եփեց և գնդակներ շինեց,

ԳԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ ԵՐՐՈՐԴ ԴԱՍ

Անկանոն բայեր

175. *Անկանոն կ'ըսուին մի քանի բայեր՝ որոնց կատարեալի արմատները ներկայի արմատներէն տարբեր են բղխրովին, որով Պարզ ժամանակներն ալ յատուկ և անկախ ձեւով մը կը խոնարհին:*

Գլխաւորի մէջ տասներկու անկանոն բայ կայ, որոնք կը վերաբերին Ա. և Բ. Լծորդութեանց, և են. Տալ, Գալ, Երթալ, Առնել, Դնել, Ուտել, Ցառնել, Ըմպել, Լսել, Ձգանալ, Ունիլ, Տանիլ: — Անոնց Յաւելուածով ժամանակները կանոնաւոր են:

176. *Տալ բային պարզ ժամանակներն այսպէս կը խոնարհուին.*

Արմատ ներկայի Տ, արմատ կատարեալի Տուր համ Տուր:

Կատարեալ

Եսու	տուի	Տուայ	տրուեցայ
Եսուր	տուիր	Տուար	տրուեցար
Ես	տուաւ	Տուաւ	տրուեցաւ
Տուաք	տուինք	Տուաք	տրուեցանք
Եսուք	տուիք	Տուայք	տրուեցաք
Եսուն	տուին	Տուան	տրուեցան

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 175. Ո՞ր բայերն անկանոն կ'ըսուին. քանի՞ և որո՞նք են այս տեսակ բայերը. — 176. Խոնարհէ տամ բային պարզ ժամանակները:

Ապառնի

Տաց	պիտի	տամ	Տուայց	պիտի	տրուիմ
Տացես	»	տաս	Տացիս	»	տրուիս
Տացէ	»	տայ	Տացի	»	տրուի
Տացուք	»	տանք	Տացուք	»	տրուինք
Տայէք	»	տաք	Տայէք	»	տրուիք
Տացեն	»	տան	Տացին	»	տրուին

Հրամայական

(Ներգործական ժխտյն)

Տո՛ւր, Տայէ՛ր, Տայէ՛ր տո՛ւր Տո՛ւք տուէ՛ք

Անց. Դերբայ Տուեալ { տուած, տրուած / տալով, տրուելով

177. *Գալ ներգործակերպ չէզոք բայը կը խոնարհուի այսպէս.*

Ապառնի Գ, արմատ կատարեալի Եկ

Կատարեալ		Ապառնի		
Եկի	եկայ	Եկիմ	պիտի	գամ
Եկիր	եկար	Եկեսցես	»	գաս
Եկաւ	եկաւ	Եկեսցէ	»	գայ
Եկանք	եկանք	Եկեսցուք	»	գանք
Եկիք	եկաք	Եկեայիք	»	գաք
Եկան	եկան	Եկեսցեն	»	գան

Հրամայական

Ե՛կ, Եկեայ՛ր եկո՛ւր Եկայ՛ք եկէ՛ք

Անց. Դերբայ Եկեալ եկած, գալով

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 177. Գալ բայն Ը՛նչպէս կը խոնարհուի։

178. *Երթալ կրաւորակերպ չէզոք բայն այսպէս կը խոնարհուի.*

Արմատ ներկայի Երթ, արմատ կատարեալի Զոգ

Կատարեալ		Ապառնի		
Զոգայ	գնացի	Երթայց	պիտի	երթամ
Զոգար	գնացիր	Երթիցես	»	երթաս
Զոգաւ	գնաց	Երթիցէ	»	երթայ
Զոգաք	գնացինք	Երթիցուք	»	երթանք
Զոգայք	գնացիք	Երթիջիք	»	երթաք
Զոգան	գնացին	Երթիցեն	»	երթան

Հրամայական

Ե՛րթ, Երթիջի՛ր գնա՛ Երթա՛յք գնացէ՛ք

Անց. Դերբայ Երթեալ գնացած, երթալով

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաքարէ աշխարհաբար

Նշանակել բայերուն ժամանակը, թիւն ու դէմքը, և բայարմատները տեսակը։

Ա. — Թագից զպատառն և տաց մատնըչին խմում։ Տուք մեզ յիւղոյդ ձերմէ, զի ահա չիջանին լապտերքս մեր։ Աչեր ոմն ցցխաուս. Եկից զկնի քո յոր վայր և երթիցես։ Վարդապետ եկեալ է և կոչէ զքեզ։ Ընկեցեալ (ձգելով) զարծաթն ի տաճարին, չոգաւ խեղդեցաւ։ Երթայցէ տէրդ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 178. Խոնարհէ՛ երթալ բային պարզ ժամանակները։

իմ առաջի իմ, և ծառայ քո եկեսցէ: Յիսուս ետ իշխանութիւն Աւաքելոց հանելոյ զդեւս և բժշկել զամենայն հիւանդութիւնս: Արիամ և Յովսէփ չոգան ի Նազարեթ ի Բեթղեհէմ: Ոմանք ի զօրականացն եկին ի քաղաքն և պատմեցին քահանայապետիցն զամենայն որ ինչ եղեւն: Հրաման ետ բռնաւորն երկաթի պուտամբ (պտուկ) հալել կապար:

Բ. — Իջեալ Պետրոս ի նաւէն չոգաւ առ Յիսուս գնալով ի վերայ ջուրցն, և տեսեալ զհողմն սաստիկ՝ երկեաւ: Ո՞ր թագաւոր երթեալ տայցէ պատերազմ ընդ այլում թագաւորի, և ոչ նստեալ նախ խորհիցի եթէ կարող իցէ տասն հազարաւ զդէմ ունել (դէմ դնել) այնորիկ՝ որ գայցէ ի վերայ նորա քսան հազարաւ: Յորժամ կոչիցես ի կոչունս, մի երթեալ բազմեացես յառաջին բարձին, այլ երթիվիր ի յետին տեղւոջ, զի եկեալ որ զքեզն կոչեաց՝ ասիցէ ցքեզ. Բարեկամ, ի վեր մատիր: Եկայք առ իս ամենայն աշխատեալք և բեռնաւորք, և ես հանգուցից զձեզ: Իբրև եկն Յիսուս ի քաղաք իւր Նազարեթ՝ ուր սնեալն էր, եմուտ ի ժողովարանն, և ետուն նմա զգիրս Եսայեայ մարգարէի:

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Բանտապետն Յովսեփայ ձեռքը տուաւ բանտը: Ուրկէ՞ կու գաս կամ ո՞ւր (յո՞) կ'երթաս: Ան փառքը զոր տուիր ինծի՝ տուի անոնց, որպէս զի մեկ ըլլան, ինչպէս մենք ալ մեկ ենք: Որուն չատ տրուեցաւ, չատ պիտի խնդրուի անկէ, և որուն քիչ՝ քիչ: Փարիսեցիք փորձելով կը հարցնէին Յիսուսին. Պէ՞տք է հարկ տալ կայսեր՝ թէ չէ, տա՞նք թէ չտանք: Գնա մրջիւնին, ով աչակերտ, և անկէ սորվէ ժամանակդ չարգել: Աստուծոյ ի՞նչ պատասխան պիտի տաս, երբոր գայ ամէն գործերուդ հաշիւ պահանջելու: Ինչո՞ւ համար այսօր լոյս առեր եկաք: Եկէք սպաննենք զանիկա և առնենք անոր ժառանգութիւնը: Ե-

տևէդ պիտի գամ ուր որ ալ երթաս: Ձեր ընծաներն ուրիշ մարդու տուէք:

Բ. — Ո՛վ որ ունի (դարձուր որուն որ կայ՝ գոմ բայով) պիտի տրուի և աւելցուի. և ով որ չունի՝ ինչ ալ որ ունենայ անկէ պիտի առնուի (բառնամ): Յիսուսի վերջին գալուստի օրն արևելքէն արդարներ պիտի գան և պիտի նստին երկնից թագաւորութեան մէջ: Յիմար կոյսերն խմաստուններուն ըսին. Տուէք մեզի ձեր իւղէն, վասն զի ահա մեր լապտերները կը մարին (չիջանիմ): Ի ծնէ կոյրին ըսուեցաւ որ երթայ Սելովամայ աւազանին մէջ լուացուի. գնաց, լուացուեցաւ, եկաւ և կը տեսնէր: Հրեաները պահապաններուն չատ ստակ տուին՝ որ վկայեն թէ Յիսուսի աշակերտները գիշեր առեն եկան զինքը գողցան: Երբ մատնեն զձեզ, մի հոգաք թէ ինչպէս կամ ինչ պիտի խօսիք, վասն զի պիտի տրուի ձեզի այն ժամուն մէջ ինչ որ պիտի խօսիք:

Ուրկէ՞ – Ուսի՞	Կոյս առեր – Յարեւ
Ո՛ւր – Յո՞	Ո՛ւր որ ալ – Յո՞ր վայր և
Ետևէդ – Զկնի քո	Գիշեր առեր – Գիշերի,

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Դաւիթ և թշնամիք նորա

(Շարայարութիւն)

Եւ ասեն ցթագաւորն. Տուր մեզ ի ձեռս զԴանիէլ, ապա թէ ոչ սպանանեմք զքեզ և զտունն քո: Իբրև ետես թագաւորն եթէ կարի տագնապեն զնա, հարկաւ ի ձեռս ետ նոցա զԴանիէլ: Եւ նոքա արկին զնա ի գուբն առիւծուց. և անդ էր զվեց օր: Էին ի գրին եօթն առիւծք, և տային նոցա հանապազ երկուս մարդս և երկուս պատրուճակս. բայց յայնժամ ոչինչ արկին նոցա, զի վաղվաղակի կերիցեն զԴանիէլ: Իբրև եկն ի բերան գրոյն, և հայեցաւ և ետես զի նստէր Դանիէլ, աղաղակեաց ի ձայն մեծ և

ասէ. Մեծ ես Տէր Աստուած Դանիէլի, չիք այլ ոք բաց ի քէն։ Եւ առ զնա ի վեր։ Եւ զվնասակարս կորստեան նորա արկին ի գուբն, և դէշ դէշ պատառեցան նոյն ժամայն առաջի նորա։

Բառագիտութիւն

Չարկաւ – Սուխպուած
Պատրուճակ – Զոհելու կենդանի

Դէշ դէշ պատառեցան նոյն ժամայն – Նոյն վայրկենին պատառ պատառ եղան։

ԿԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ ԶՈՐՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասին

179. *Առևեմ բային պարզ ժամանակները ասոնք են.*

Ապառնի Ներկայի Թէ կատարեալի Արար։

Կատարեալ

Ա.բարի	ըրի	Ա.բարայ	եղայ
Ա.բարեր	ըրիր	Ա.բարար	եղար
Ա.բար	ըրաւ	Ա.բարաւ	եղաւ
Ա.բարաք	ըրինք	Ա.բարաք	եղանք
Ա.բարէք	ըրիք	Ա.բարայք	եղար
Ա.բարին	ըրին	Ա.բարան	եղան

Ապառնի

Ա.բարից	պիտի	ընեմ	Ա.բարայց	պիտի	ըլլամ
Ա.բարես	»	ընես	Ա.բարիս	»	ըլլաս
Ա.բարէ	»	ընէ	Ա.բարի	»	ըլլայ
Ա.բարիցուք	»	ընենք	Ա.բարիցուք	»	ըլլանք
Ա.բարիք	»	ընէք	Ա.բարիք	»	ըլլաք
Ա.բարին	»	ընեն	Ա.բարին	»	ըլլան

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 179. *Խոնարհէ առևեմ բային պարզ ժամանակները։*

Հրամայական

Ա.րա՛	ըրէ	Ա.բասչիր	եղիր
Ա.բասչիր		Ա.ռնիչիր	եղիր (ըղուէ)
Ա.բարէ՛ք	ըրէ՛ք		

Անց. դերբայ Ա.բարեալ { ըրած, եղած

180. *Դևեմ բային պարզ ժամանակները կը խոնարհուին այսպէս.*

Ապառնի Ներկայի Թէ կատարեալի Դիր։

Կատարեալ

Եդի	դրի	Եդայ	դրուեցայ
Եդիր, Եդեր	դրիր	Եդար	դրուեցար
Եդ	դրաւ	Եդաւ	դրուեցաւ
Եդաք	դրինք	Եդաք	դրուեցանք
Եդիք	դրիք	Եդայք	դրուեցաք
Եդին	դրին	Եդան	դրուեցան

Ապառնի

Եդից	պիտի	դնեմ	Եդայց	պիտի	դրուիմ
Դիցես	»	դնես	Դիցիս	»	դրուիս
Դիցէ	»	դնէ	Դիցի	»	դրուի
Դիցուք	»	դնենք	Դիցուք, Դիցիմք	»	դրուինք
Դիջիք	»	դնէք	Դիջիք, Դիցիք	»	դրուիք
Դիցեն	»	դնեն	Դիցին	»	դրուին

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 180. *Խոնարհէ դևեմ բային պարզ ժամանակները։*

Հրամայական

Դ՛ր Դիջ՛ր	դ՛ր	Դիջ՛ր Դնիջ՛ր	դրուէ
Դ՛ք	դր՛ք	Եդարո՛ւք Եդա՛յք	դրուեցէ՛ք

Ած. դերբայ Եդեալ { դրաժ, դրուաժ

181. *Ուտեմ բային պարզ ժամանակներն այսպէս կը խոնարհուին.*

Ներկայ Ո՛յտ, արմատ կատարեալի կեր։

Կատարեալ

(Ներգործական և Կրաւորական՝ նոյն ձև)

Կերայ	կերայ	կամ	կերուեցայ
Կերար	կերար	»	կերուեցար
Կերաւ, Եկեր	կերաւ	»	կերուեցաւ
Կերաք	կերա՛նք	»	կերուեցա՛նք
Կերայք	կերար	»	կերուեցար
Կերան	կերան	»	կերուեցան

Ապառնի

Կերայց	պիտի	ուտեմ	Կերայց	պիտի	ուտուիմ
Կերիցես	»	ուտես	Կերիցիս	»	ուտուիս
Կերիցէ	»	ուտէ	Կերիցի	»	ուտուի
Կերիցո՛ւք	»	ուտե՛նք	Կերիցո՛ւք	»	ուտուի՛նք
Կերիջի՛ք	»	ուտէ՛ք	Կերիջի՛ք	»	ուտուի՛ք
Կերիցեն	»	ուտեն	Կերիցին	»	ուտուին

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 181. Ի՞նչպէս կը խոնարհուին ուտեմ բային պարզ ժամանակները։

Հրամայական

Կ՛ր	կ՛ր	Կերիջ՛ր	կերուէ
Կերիջ՛ր		Ո՛ւտիջ՛ր	
Կերա՛յք	կերէ՛ք	(յոգն. չունի)	

Ած. դերբայ Կերեալ կերաժ, կերուաժ

182. *Ցառնիլ (կլլամ, յարուիլիւն առնեմ՛) չէ՛զք բային ժամանակներն այսպէս կը խոնարհուին.*

Ներկայ Ա՛ցիմ առնեմ, արմատ կատարեալի Ցար։

Կատարեալ

Ցարեայ	եղայ	Ցարեա՛ք	եղա՛նք
Ցարեար	եղար	Ցարեայք	եղա՛ք
Ցարեաւ	եղաւ	Ցարեան	եղան

Ապառնի

Ցարեայց	պիտի	եղնեմ	Ցարիցո՛ւք	պիտի	եղնի՛նք
Ցարիցես	»	եղնես	Ցարիջի՛ք	»	եղնի՛ք
Ցարիցէ	»	եղնէ	Ցարիցեն	»	եղնեն

Հրամայական

Ա՛ր	եղի՛ր	Ա՛րէ՛ք	եղէ՛ք
Ցարէ՛ր		Ցարէ՛ք	
Ցարիջի՛ր		Ցարերո՛ւք	

Ած. Դերբայ Ցարուցեալ { եղած, յարուրիւն առած

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 182. Խոնարհէ՛ յառնիլ բային պարզ ժամանակները։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ս.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Սա խօսքերուն բայերն ու բայարմատները յուծել քերականօրէն։

Ս. — Արարի երաւունս և արդարութիւն։ Եթէ զբանդ զայդ առնիցէք, անիծեալ լիջիք։ Արի, Տէր, և օգնեա մեզ։ Դիցուք թէ այնպէս իցէ։ Մովսէս զաւուրս քառասուն եկաց ի լերին Սինայ, հաց ոչ եկեր և ջուր ոչ արբ։ Ոչ երկեայց ի չարէ, և զոր ինչ պարտ է առնել արարից։ Դիւրագոյն է առնել յաղթութիւնս մեծամեծս՝ քան յաղթել անձին։ Բարիս արարեալ՝ յաղթեացես չարին։ Զոր ինչ առնելոց ես արա վաղվաղակի։ Ոչ կեայ մարդ՝ զի կերիցէ, այլ ուտէ՝ զի կեցցէ։ Զարթուցեալ Յովսէփ ի քնոյ արար որպէս հրամայեաց նմա հրեշտակն Տեառն։ Աչեր Յիսուս ցանդամալոյծն. Քեզ ասեմ, արի առ զմահիճս քո և երթ ի տուն քո։

Բ. — Դաւիթ եմուտ ի տունն Աստուծոյ և եկեր զհաց զառաջաւորութեանն՝ զոր ոչ էր օրէն նմա ուտել և ոչ որոց ընդ նմայն էին, բայց միայն քահանայից։ Որդի հօրաքեւն իմոյ յանցելումբ եօթնեկի եղաւ ի բանտ վասն պարտուց։ Աչրն զոր ունէր այս պիղծ, զգաստացեալ հրամանաւն Յիսուսի, իսկ և իսկ յարուցեալ չոգաւ քարոզել ի Դեկապոլիս զոր ինչ արար նմա Աստուած։ Գիտէիր թէ ես այր մի ստամբակ եմ, բառնամ զոր ոչ եդի և հնձեմ զոր ոչ սերմանեցի, և ընդէ՞ր ոչ ետուր զարծաթն իմ ի սեղանաւորս, և եկեալ տոկոսեօք պահանջէի։ Տիեզերք ամենայն և որ ի նմա կենդանիք՝ մարդ և անասուն՝ յԱստուծոյ արարան։ Ձտեղի առ (կանգ առաւ) կոչեաց զկոյրսն և ասէ. Ձ՞ինչ կամիք զի արարից ձեզ։

Այս պիղծ – Զար դև | Ստամբակ – Խիստ, դաժան։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Աստուած ըրաւ երկինքն ու երկիրս ոչինչէն։ Մեծ բաներ ըրէ առանց խոստանալու։ Յիսուս Ղազարոսին ըսաւ. Ղազարէ, ելիր եկուր դուրս գերեզմանէդ։ Եթէ մեղր գտնես՝ չափով կեր։ Ցոր իր բոլոր յոյսն Աստուծոյ վրայ (ձեղը- տրկմ.) դրած էր։ Երբ իրիկուն կ'ըլլայ, մտքերնիս դնենք (դնել ի մտի) թէ առտուան ժամը պիտի չտեսնենք։ Աստուած Ադամը դրախտին մէջ դրաւ։ Բարիք ըրէ, չարիքէն փախիր։ Մարդ մը կ'ըսէր. Ինչ որ ընես քեզի կ'ընես։ Աշխարհ գալու ատենիս բան մը չբերինք, անկէ երթալու ատեն ալ բան մը պիտի չտանինք։ Ադամ ու Եւա արգիլուած պտուղէն կերան։ Սաթայ թագուհին չատ ընծաներ տարաւ Սողոմոնի։

Բ. — Ինչ որ կ'ուզես որ քեզ ընեն մարդիկ՝ դուն ալ նոյնն ըրէ անոնց, և ինչ որ չես ուզեր՝ դուն ալ անոնց մի ըներ։ Երկու ազգերն իրարու հետ դաշինք դրին և խաղաղութիւն ըրին։ Վերջին դատաստանին օրն ամէն մարդիկ յարութիւն պիտի առնեն։ Այն ատեն ցակովբ սկսաւ լալ և ըսել. Զար գազան մը որդիս կերաւ։ Պղեքսանդր և Նաբոլէոն մեծամեծ քաղաքներ ըրին։ Ցիսուս՝ Պետրոս և Անդրէաս առաքեալներուն ըսաւ. Եկէք ետևէս և ձեզ մարդկանց որսորդ պիտի ընեմ։ Շատ բան կայ որ մինչև չսորվիս (չև ուսեալ) չես կրնար ընել, շատ բան ալ կայ՝ որ մինչև չընես՝ չես սորվիր։ Ցիսուս յարութիւն առնելով՝ (յառնեմ) միաշաբաթի առաւօտն երևցաւ Մարիամ Մագդալինացիին որմէ եօթը դևեր հանած էր։ Բարիք ըրէ և ծովը ձգէ զանոնք, թէ որ ձկները չգիտնան՝ Աստուած կը գիտնայ։

Մեծ բաներ – Մեծամեծք։

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Եօթն եղբարք Մակաբայեցիք

Դէպ եղև եղբարս եօթն՝ մարբն հանդերձ կալեալս՝ ածել յատեան թագաւորին: Մի ի նոցանէ նահատակեցաւ յառաջագոյն: Ակսաւ խօսել և ասէ. Մեք պատրաստ եմք ի մեռանել՝ քան անցանել ըստ օրէնս հայրենիս: Սրամտութեամբ լի եղև թագաւորն. հրամայէ կենդանւոյն ի տապական ջեռուցեալս իջուցանել: Իբրև առաջինն յաշխարհէ փոխեցաւ, զերկրորդն ի տեղի տանջանացն մատուցանէին և անդէն հարցանէին. Կերիցե՞ս խոզենի միս: Նա ետ պատասխանի և ասէ. Ո՛չ: Վասն այսորիկ և սա ի նոյն տանջանս տանջեալ վախճաներ:

Բառագիտութիւն

Դէպ եղև – Հանդիպեցաւ	Ի տապական ջեռուցեալս իջուցանել – Տաքցուցած տապակներու (թաւա) վրայ դնել
Մարբն հանդերձ կալեալս – Իրենց մօրը հետ բռնուած	Յաշխարհէ փոխեցաւ – Մեռաւ
Անցանել ըստ օրէնս հայրենիս – Հայրենի օրէնքն ոտքի տակ առնել	Կենդանւոյն – Ողջ ողջ:

ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասերուն

183. *Ըմպեմ բային պարզ ժամանակներն այսպէս կը խոնարհուին.*

Արմատ ներկայի Ռմպ, կատարեալի Արբ:

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 183. Խոնարհէ ըմպեմ բային պարզ ժամանակները:

Կատարեալ

Ա.րբի	*խմեցի*	Ա.րբաք	*խմեցինք*
Ա.րբեր	*խմեցիր*	Ա.րբէք, էք	*խմեցիք*
Ա.րբ, էարբ	*խմեց*	Ա.րբին	*խմեցին*

Ապառնի

Ա.րբիցս	*պիտի խմեմ*	Ա.րբցուք	*պիտի խմենք*
Ա.րբցես	» *խմես*	Ա.րբիք	» *խմէք*
Ա.րբցէ	» *խմէ*	Ա.րբցեն	» *խմեն*

Հրամայական — *Անց. դերբայ*

Ա՛րբ, Ա.րբիր, Ա.րբէք *խմէ* — Ա.րբեալ *խմած, խմելով:*

184. *Լսեմ բային պարզ ժամանակներն այսպէս կը խոնարհուին.*

Արմատ ներկայի և կատարեալի Լո՛ւ կամ Լուր:

Կատարեալ

Լուայ	*լսեցի*	Լուաք	*լսեցինք*
Լուար	*լսեցիր*	Լուայք	*լսեցիք*
Լուաւ	*լսեց*	Լուան	*լսեցին*

Ապառնի

Լուայց	*պիտի լսեմ*	Լուիցուք	*պիտի լսենք*
Լուիցես	» *լսես*	Լուիջիք	» *լսէք*
Լուիցէ	» *լսէ*	Լուիցեն	» *լսեն*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 184. Խոնարհէ լսեմ բային պարզ ժամանակները:

Հրամայական

Լու՛ր Լուա՛ք	լո՛ւ	Լուարո՛ւք	լուեցէ՛ք

Անց. դերբայ Լուեալ լուած, լուելով։

185. Ձանձրական բային պարզ ժամանակներն այսպէս կը խոնարհուին.

Արմատ ներկայի Ձանձրա՛, կատարեալի՝ Ծան։

Կատարեալ

Ծանեայ	ձանձրայ	Ծանեաք	ձանձրացանք
Ծանեար	ձանձրար	Ծանեայք	ձանձրաք
Ծանեաւ	ձանձրաւ	Ծանեան	ձանձրացան

Ապառնի

Ծանեայց	պիտի	ձանձրանամ	Ծանիցիմ	պիտի	ձանձրոտիմ
Ծանիցես	»	ձանձրանաս	Ծանիցիս	»	ձանձրոտիս
Ծանիցէ	»	ձանձրանայ	Ծանիցի	»	ձանձրոտի
Ծանիցուք	»	ձանձրանանք	Ծանիցիմք	»	ձանձրոտինք
Ծանիջիք	»	ձանձրանաք	Ծանիցիք	»	ձանձրոտիք
Ծանիցեն	»	ձանձրանան	Ծանիցին	»	ձանձրոտին

Հրամայական

Ծանի՛ր Ծանիջի՛ր	ձանձրո՛ր	Ծանի՛ք Ծանեցո՛ւք	ձանձրո՛ք

Անց. դերբայ Ծանուցեալ ձանձրացած, ձանձրոտած։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 185. Ի՞նչպէս կը խոնարհուին ձանձրական բային պարզ ժամանակները։

186. Ռևիւմ բային անկանոն ժամանակներն այսպէս կը խոնարհուին.

Արմատ ներկայի Ռև, կատարեալի՝ Կալ։

Կատարեալ

Կալայ	բռնեցի	Կալաք	բռնեցինք
Կալար	բռնեցիր	Կալայք	բռնեցիք
Կալաւ	բռնեց	Կալան	բռնեցին

Ապառնի

Կալայց	պիտի	բռնեմ	Կալցուք	պիտի	բռնենք
Կալցիս	»	բռնես	Կալջիք	»	բռնէք
Կալցի	»	բռնէ	Կալցին	»	բռնեն

Հրամայական

Կա՛լ Կա՛	բռնէ՛, առ	Կալարո՛ւք Կալա՛յք, Կալէ՛ք	բռնեցէ՛ք

Անց. դերբայ Կալեալ բռնած, բռնելով։

Ծանօթ. — Ասոր յար և նման կը խոնարհուի ընդունիմ բարդ բայը. միայն վերի անկանոն ժամանակներուն մէջ՝ կալ արմատին քով հանդիպած դ գիրը կը զեղչուի անուշ հնչմանն համար, և կ'ըսուի՝ Ընկալայ, ընկալայց, ընկալ, ընկալեալ։

187. Ռևիւմ կանոնաւոր ժամանակներուն մէջ թէ ռևևևալ թէ բռնել ըսել է. իսկ անկանոն ժամանակներուն մէջ՝ միայն բռնել կը նշանակէ։ Գրա-

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 186. Խոնարհէ ռևիւմ բային անկանոն ժամանակները. — 187. Ռևիւմ քանի՞ իմաստ ունի և ո՞ր բային ասոր տեղ կը գործածուի ռևևևալ նշանակութեամբ։

բարի մէջ այս վերջիններուս, և չատ անգամ կանոնաւոր ժամանակներուն տեղ ալ՝ եմ էական բայը կը գործածուի ոչնչական նշանակութեամբ։

188. Ունիմ բային տեղ եմ էականը գործածելու աեն՝ խօսքին տէր բային սեռական ընելու է, և սեռի խնդիրն՝ ուղղական, ինչպէս կը տեսնուի յետագայ օրինակներով.

Փոխանակ ըսելու	Սովորաբար կ'ըսուի
Ունիմ արծաթ բազում.	Է լիմ արծաթ բազում.
Ունէր նա որդի սիրելի.	Որդի մի էր նորա սիրելի.
Ունիմք մեք ծառայս բազումս.	Են մեր ծառայք բազումք։

Իսկ անկանոն ժամանակներուս՝ մէջ՝ ոչնչական նշանակութեամբ՝ միայն եմ էական բայը կը գործածուի այսպէս.

Գրաբար	Աշխարհաբար
Եղև նորա պատերազմ ընդ Եգիպտացիս.	Ունիկա Եգիպտացիներուն հետ պատերազմ ունեցաւ.
Յակոբայ եղեն երկոտասան որդիք.	Յակոբ տասներկու որդի ունեցաւ.
Վաղիւ եղիցի նորա ամք եօթանասուն.	Վաղը 70 տարիներ պիտի ունենայ (տարեկան պիտի ըլլայ)։

189. Տանիմ բային անկանոն ժամանակներն այսպէս կը խոնարհուին.

Արմատ ներկայի Տան, կատարեալի՝ Տար։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 188. Ունիմ բային տեղ եմ էականը գործածելու աեն ինչ պէտք է ընել. — 189. Տանիմ բային անկանոն ժամանակներն ինչպէս կը խոնարհուին։

Կատարեալ

Տարայ	տարի	Տարաք	տարիք
Տարար	տարիր	Տարայք	տարիք
Տարաւ	տարաւ	Տարան	տարին

Ապառնի

Տարայց	պիտի տանիմ	Տարցուք	պիտի տանիք
Տարցիս	» տանիս	Տարջիք	» տանիք
Տարցի	» տանի	Տարցին	» տանին

Հրամայական

Տար Տարջիր	տար	Տարայք Տարջիք	տարէք

Անց. դերբայ Տարեալ տարած, տանելով։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել անհանոն բայերուն պարզ և յաւելուածով ժամանակները և Ունիմ բայով խօսքերը եմ բայով բացատրել։

Ա. — Ադամ լուեալ զձայն Աստուծոյ՝ երկեաւ։ Որ ունի հարան՝ նա է փեսայ։ Յովսէփ ծանեաւ զեղբարս իւր, բայց նոքա ոչ ծանեան զնա։ Խօսեաց, Տէր, զի լուիցէ ծառայ քո։ Լուարուք զայս ամենայն և ծաներուք զի մեծ է գթութիւն Աստուծոյ։ Էր ցիսուսի իշխանութիւն թողուլոյ զմեղս։ Երկու որդիք եղեն Հառաքելի, Բենիամին և Յովսէփ։ Մեծատուն է այր՝ որ ունիցի բարեկամ։ Ձամենայն գիչերս աշխատ եղաք և ոչ ինչ կալաք։ Լուայց զինչ խօսի Տէր

Աստուած իմ։ Աչն միոյ էին երկու որդիք։ Յիւրան եկն և իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Ծանեաք զի ոչ գոյ այլ Աստուած՝ բայց ի քէն։ Լին նորա սպասք (անօթ) արծաթիք և պղնձիք։ Ունիք զօրականս, երթայք և զգուշացարուք։ Տանիցին զձեզ առաջի դատաւորաց և թագաւորաց վասն իմ։

Բ. — Աղեքսանդր ընդարձակեաց զտէրութիւնն զոր ընկալաւ ի Փիլիպպոսէ։ Կինն սամարացի հրամայեալ ի Յիսուսէ երթալ կոչել զայր իւր, պատասխանի տայր ասելով թէ չիք իմ այր։ Միհրդատ դեղ մահու (թոյն) արբեալ մեռաւ, զի մի մատնեսցի ի ձեռս Հռովմայեցւոց։ Կիմոն աթենացի ոչ այլ ինչ ընկալաւ ի հօրէն իւրմէ Միլտիադեայ, բայց անուն փառաւոր և տուգանս հնդից տաղանդաց։ Յայտնեցի զանուն քո մարդկան՝ զորս եառ ինձ յաշխարհէ. նոքա ծանեան թէ առ ի քէն ելի, և ոչ ոք ի նոցանէ կորեաւ՝ բայց որդին կորստեան, զի գիրն լցցի։ Ունիմք հինգ զգայարանս, տեսանելիս, լսելիս, հոտոտելիս, զչօշափելիս և զճաշակելիս։ Յաւուրս Նոյի մարդիկ ուտէին, ըմպէին, կանայս առնէին և արանց լինէին, մինչև ցօրն յորում եմուտ Նոյ ի տապանն, և եկն ջրհեղեղն և կորոյս զամենեսին։

Բ

Աշխարհաքարէ գրաքար

Ա. — Ի՞նչ գործ ունիս դու հոս։ Խոհակ չատ որդիներ և թոռներ ունէր։ Այս թուղթը հօրմէս ընդունեցայ։ Ինչ որ ունիմ՝ քուկդ է, և ինչ որ դու ունիս՝ այն իմս է։ Աստուած Սամիսոնին պատուիրեց որ գինի և օղի չխմէ։ Լսէ, որդեակ, քու հօրդ խրատներուն և մօրդ օրէնքները մի անարգեր։ Ուռկանը ծով ձգեցին ու չատ ձուկ բռնեցին։ Կը պատմեն թէ երբ Աննաքսագորաս լսեց իր որդւոյն մահն՝ ըսաւ. Գիտէի արդէն թէ մահկանացու ծնայ։ Տղայ մը երկար ատեն Պղատոնի քով (ընդ երկար առ Պղատոնի) աշակերտելէն վերջ՝ երբ տուն դարձաւ և տեսաւ որ հայրը բարկութեամբ կը պոռար. Ես այդպիսի բան ամենևին

լսած չունիմ, ըսաւ։ Մեծ խմաստութիւն է գիտնալ օգտակար կերպով գործադրել (յօգուտ ի վար արկանել) փիլիսոփայի մը սա խօսքը. Ձանչիր զքեզ։ Յակովբ չատ ծառաներ և աղախիններ ունէր։ Դարեհ թագաւորն երկու աղջիկ և մէկ մանչ (ուսոր) ունէր։

Բ. — Սամիսոն առիւծին բերնէն բռնեց (ունիմ զբերանոյ) և պատռեց։ Լաբան Յակովբը հետապնդեց (պնդիմ զկնի) և բռնեց զայն։ Ով որ լսելու ականջ ունի՝ թող լսէ։ Բռնէ այս գիրքը և կարդա (ընթեռնուս)։ Ով որ չափէն աւելի գինի կը խմէ՝ կը գինովնայ (արբենամ)։ Ձանչցէք որ Աստուած հրաշքներ (սքանչելիք) ըրաւ։ Հռովմայեցիք առջին անգամ չգիտնալով թէ փղերն ինչ անուն ունին, զանոնք Լուկանիոյ եղներ կոչեցին։ Ո՞վ կրնայ մոռնալ այն բարերարութիւնները՝ զոր ընդունեցաւ իր հայրենիքէն, ծնողքէն և Աստուծմէ։ Մարդ մը խենդ կոչելով Դիոգինէսը, «Ես խենդ չեմ, ըսաւ փիլիսոփան, բայց քուկինիդ նման միտք ալ չունիմ»։ Ես ճանչցայ չատեր՝ որ իրենց լեզուն չսանձելնուն համար մեծամեծ թշուառութեանց մէջ ինկան։ Թէպէտ ամենամեծ յառաջադիմութիւն ունենաս գիտութեանց մէջ, պէտք է զքեզ չափի մէջ բռնես փոխանակ հպարտանալու, վասն զի դեռ չատ բան կը մնայ զոր չես գիտեր։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Երօն եղբարք Մակաբայեցիք

(Շարայարութիւն)

Յետ նորա զերծորդն ածին և զլեզուն խնդրէին։ Նա վաղվաղակի մատուցանէր, և զձեռն քաջասիրտս տարածանէր, զի և թագաւորն ինքնին իսկ զարմացեալ լիներ վասն պատանւոյն սրտի քաջութեան, զի առ ոչինչ զգայուն համարեցաւ։ Եւ սա իբրև փոխեր, չորրորդն ի տեղի մատուցեալ, ի նոյն տանջանս չարչարէին։ Մինչդեռ ոգիքն

կրտսերոյ մանկանն առ իւր կային, կոչեաց Թագաւորն զմայրն, և աղաչէր լինել պատանւոյն կենաց նորին խորհրդական, զի փրկեացի։ Իրրեւ կարի չատ ստիպեաց, յանձն առ խօսել ընդ որդւոյն և ասէ. Ողորմեաց ինձ, որդեակ իմ. յուշ լեցի քեզ զի կրեցի զքեզ ինն ամիս յարգանդի, և անուցի զքեզ զերիս ամս ի գիրկս սեամբ։

Բառագիտութիւն

Առ ոչինչ զցաւն համարեցաւ – Ցաւերը բանի տեղ չդրաւ
Մինչդեռ ոգին առ իւր կային – Մինչ դեռ հոգին աւանցած էր

Ցուշ լեցի քեզ – Յիշէ, միտգ բե'ր
Եւ սա իրրեւ փոխէր – Երբ սա ալ կը մեռնէր (ուշխարհէս կ'երթար)։

ՓԱՌԱՆԵՐՈՐԴ ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Պակասաւոր եւ Միաղէմ բայեր

190. *Պակասաւոր կ'ըսուին այն բայերը՝ որ թէպէտ կանոնաւոր են, բայց ամէն եղանակ կամ ժամանակ չունին և ուրիշ բայէ ալ չեն լրացուիր։ Գրաբարի մէջ այս տեսակ երկու բայ կայ միայն, Պարտել և Գոգել։*

Պարտել բային գործածական ժամանակներն ասոնք են.

Սահմ. Ներկայ				Անկատար			
Պարտիմ	պիտք է	ինձ	որ	Պարտէի	պիտք էր	ինձ	որ
Պարտիս	»	»	քեզ	որ	Պարտէիր	»	»	քեզ	որ
Պարտի	»	»	ևնոր	որ	Պարտէր	»	»	ևնոր	որ
Պարտիմք	»	»	մեզ	որ	Պարտէաք	»	»	մեզ	որ
Պարտիք	»	»	ձեզ	որ	Պարտէիք	»	»	ձեզ	որ
Պարտին	»	»	ևնոց	որ	Պարտէին	»	»	ևնոց	որ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 190. Պակասաւոր բայեր որո՞նք կ'ըսուին. և ի՞նչպէս կը խոնարհուի պարտել։

Ստորադասական

Պարտիցիմ	պիտք	ըլլայ	ինձ որ
Պարտիցիս	»	»	քեզ որ
Պարտիցի	»	»	ևնոր որ
Պարտիցիմք	»	»	մեզ որ
Պարտիցիք	»	»	ձեզ որ
Պարտիցին	»	»	ևնոց որ

Անորիշ Դերբայ Պարտել։

Ծանօթ. — Ասոր հետ պէտք չէ շփոթել Պարտիմ, պարտեցայ, պարտեցայց կանոնաւոր բայը, որ պարտական եմ, պարտք ուզիմ տալու ըսել է. նոյնպէս Պարտեմ կը. Պարտիմ՝ որ յաղթեմ, յաղթուիմ կը նշանակէ։

191. *Գոգել բային գործածական ժամանակներն են.*

Ապառնի

(Չունի)		Գոգցուք	պիտի ըսենք
Գոգցես	պիտի ըսես	Գոգցիք	» ըսէք
Գոգցէ	» ըսէ	Գոգցեն	» ըսեն

Հրամայական

Գո՛գ / Գոգչե՛ր	ըսէ՛	Գոգեք	ըսէ՛ք

Անորիշ Դերբայ. Գոգել ըսել։

192. *Միաղէմ կ'ըսուին այն բայերը՝ որոնց մի*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 191. Խոնարհէ գոգել բայը. — 192. Միաղէմ ո՞ր բայերը կ'ըսուին, քանի՞ և որո՞նք են։

քանի եղ. երբորդ դէմքերը միայն գործածական են, և այն ալ առանց ուղղական դէմք յայտնող բառի մը՝ որուն վերաբերին։ — Մեր մէջ այս տեսակ բայերը երեք են միայն. Մարթի, Պիտի, Ցաւէ։

Մարթի կը նշանակէ կարելի է. միւս դէմքերն են Մարթէր՝ որ է՝ կարելի էր, և Մարթիցի՝ որ ըսել է կարելի ըլլայ։

Պիտի՝ ըսել է պէտք է. Պիտէր՝ պէտք էր. Պիտեցաւ՝ պէտք եղաւ. Պիտեացի կամ Պիտիցի՝ պէտք պիտի ըլլայ։

Ցաւէ՝ ըսել է ցաւ կու տայ. Ցաւէր՝ ցաւ կու տար. Ցաւեաց՝ ցաւ եղաւ. Ցաւեացէ կամ Ցաւիցէ՝ ցաւ ըլլայ կամ պիտի ըլլայ։ Բայց առանձին չի խոնարհուիր. այլ միշտ դերանուան հետ, այսպէս. Ցաւէ ինձ, ցաւէ քեզ, ցաւէ նմա. Ցաւէր ինձ, քեզ, նմա. Ցաւեաց մեզ, քեզ, նոցա. և այլն։

Ծանօթ. — Այս միաղէմ բայերը շատ անգամ էական բայի հետ անջատուելն ալ կը գործածուին այսպէս. Մարթ է, էր. Պարտ է, էր. Ցաւ է, էր, եղև, և այլն։

193. Կան քանի մը ամբողջ բայեր ալ, որ եղակի երրորդ դէմքով կը գործածուին իբր միադէմ բայ։ Ինչպէս. Հանդիպի կը պատահի, Դիպեացի պիտի պատահի, Հասանէ հարկ կ'ըլլայ, Ախ կ'ըսուի, Երևի, Թուի կ'երեւի, Կարծի կը կարծուի, Լսի կը լսուի. և այլն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 193. Ուրիշ ինչ բայեր իբր միադէմ կը գործածուին յաճախ։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Բնբռականաւորեն յոժար հետևեալ բայերն՝ իրենց ամեն պարագաներովը։

Ա. — Պարտիմք օգնել իրեարց։ Գոգցուք թէ այդ այդպէս իցէ։ Մարթէր վաճառել զայդ իւղ և տալ աղքատաց։ Պարտ է ինձ և զՀռոմ տեսանել։ Գոգնիք եթէ տեառն իւրում պիտոյ է։ Պօղոս չետ մխիթարելոյ զուղեկիցսն՝ որք խռովեալ էին յերեսաց մրրկին, ասէր. Ի կղզի մնալ հասանէ մեզ անկանել։ Իբրև տեսին առաքեալքն զՅինչ հասանէ մեզ անկանել։ Իբրև տեսին առաքեալքն զՅինչ սուս զի գնայր ի վերայ ծովուն, թուէր նոցա առ աչօք (ոգի կամ ցնորք) ինչ տեսանել։ Կարծի յոմանց թէ մասնական ինչ եղեալ իցէ Յրհեղէնն։ Ես կոչել զբարեկամս և զդրացիս և ասէ ցնոսա. Ուրախ եղերուք ընդ իս՝ զի գտի զդրաքմն իմ զկորուսեալ։ Աբուբեստաւորի պարտ է վաստակել ոչ վասն չահու, այլ վասն համբաւոյ։

Բ. — Ցաւէ ինձ, ով սիրելի, զի ոչ եմ բաւական բառնալոյ զմասն ինչ ի վշտաց՝ որ զսիրտ քո կեղեքեն (պատըռտել)։ Պարտ և արժան է՝ որոց բարիս յոմեքէ ընկալան՝ գոհանալ զնմանէ (անոր չնորհակալ ըլլալ) և մի բնաւ մոռանալ զերախտիսն (արդիւնք, բարեգործութիւն)։ Ծանիր զյարգ ժամանակիդ, ո՛ աշակերտ. եթէ պղերգուեամբ (ծուլութիւն) վատնեսցես զայն և կամ ի խաղս անոտիս, ցաւեսցէ քեզ ընդ այն (անոր համար) յաւուր վիւամ, այլ ի զուր։ Իբրև զգացուցին աշակերտքն Յիսուսի վասն ժողովրդեանն՝ թէ ոչ ունին զինչ ուտիցեն յանապատի անդ, ասէր փորձելով զնոսա. Դուք տուք դոցա ուտել։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Պէտք է որ միշտ մէկզմէկ սիրենք։ Մեր օրէնքին համեմատ (ըստ տրկնի. հետ) պէտք է մեռնի։ Ինչ որ պէտք էր ընել՝ ըրինք։ Նաբուգոդոնոսոր երեք մանկուընքը հնոցին մէջ ձգել տուաւ. իրեն կ'երեւէր թէ Աստուած կարող չըլլայ դանոնք ազատել։ Ուրիշ ճամբով կարելի չէ արքայութիւն մտնել, բայց եթէ առաքինութեան ճամբով։ Ջանքով կարելի է ամէն արգելքներու յաղթել։ Որուն որ հաց պէտք է՝ հաց տուր, որուն որ զգեստ՝ զգեստ։ Հոս քիչ բան պէտք է։ Կը ցաւիմ որ սիրելի բարեկամս կորնցուցի։ Զեզմէ մէկը չկար՝ որ իմ վրաս ցաւէր։ Սողոմոնին համար կ'ըսուի թէ ապաշխարեց։ Կ'երեւի թէ արեգակն աշխարհիս չորս կողմը (շուրջ զերկիրս) կը դառնայ (հոլովիմ), բայց ընդհակառակն երկիրս արեւուն չորս կողմը կը դառնայ (թաւալիմ)։ Պօղոս առաքեալը կ'ըսուի թէ Աթենացոց նախկին աղօթքով դարձած ըլլայ։ Կը պատմուի թէ Յուլիանոս ուրացաւ հաւատքը, ու նորէն (անդրէն) բացաւ կուռքերուն մեհեաններըը։

Բ. — Յովսէփ ըսաւ մատակարարին. Երեք օրէն վերջը պիտի մեռնիս և մարմինդ թռչուններուն կերակուր պիտի ըլլայ։ Տրդատ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչը կարիճներու և օձերու գուրը (վիրապ) ձգել տուաւ։ Ես այնպէս պիտի ընեմ՝ որ այլ ևս չպիտի կարենան դէմ դնել (ընդդէմ կալ)։ Այդ հիւանդներն իրենց տուները ղրկել տուր։ Պետրոս կ'ըսէր Յիսուսի. Թէպէտ մեռնիլ ալ հարկ ըլլայ ինձի՝ (հասանեմ բայով) զքեզ պիտի չուրանամ։ Պէտք չէ ամըչնալ ուրիշներուն հարցընելէ ինչ որ մեկը չի գիտեր։ Մարդուս բաւական չէ միայն մարմինին պէտքերն հոգալ (հայթայթել), պէտք չէ հոգին ալ անխնամ թողուլ։ Կը ցաւիմ, բարեկամ, որ չկրցայ խնդիրքդ չուռով (փութանակի) կատարել։ Խօսիլ գիտնալ բաւական չէ, պէտք է խօսելու ժամանակն ու տեղն ալ գիտնալ։ Դատաւորն անոր ձեռքերն ու ոտքերը կապել տուաւ։ Ջանիկա կղզի մը (ուրեք) աքսորել պիտի տամ։

Գ

ԾԱՂԿԱԶԱՂ

Եօթն եղբարք Մ'ակաբայեցիք

(Շարայարութիւն)

Արդ աղաչեմ զքեզ, որդեակ, մի զարհուրիր դու ի չարաչուք դահճէ այսի, այլ եղբարցն արժանի եղեալ՝ ընտրեա զմահ քան զկեանս աշխարհի։ Եւ մինչդեռ մայրն զայն մխիթարութիւնս մատուցանէր, սկսաւ խօսել պատանեակն և ասէ. Ո՞ւմ կայք, զի՞ յապաղէք, չեմ ինչ լսելոց հրամանի թագաւորիդ. այլ հրամանաց հնազանդեալ եմ օրինաց հարցն մերոց։ Յայնչափ քաջութիւն սրտի մանկանցն եօթանեցունց սրտաբեկ լինէր թագաւորն։ Առաւել ի վերայ կրտսերոյն դառնապէս տանջանս մատուցանէին. սակայն և սա յուսացեալ ի Տէր՝ մեկնեցաւ յաշխարհէ։ Ջհետ որդւոցն և մայրն երանելի ի նոյն օրէնս կատարեցաւ։

Բառագիտութիւն

Զարաշուք – Անողորմ, չէշ
Ո՞ւմ կայք, զի՞ յապաղէք – Ո՞ւր կը սպասէք, ինչո՞ւ կ'ուշանաք
Սրտաբեկ լինէր թագաւորն – Թագաւորին սիրտը կը կոտրէր, կը ցաւէր
Ի նոյն օրէնս – Նոյն կերպով
Զեմ ինչ լսելոց – Մտիկ ընելիք չունիմ,

ՉՈՐՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ԴԵՐԲԱՅ

ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Դերբայներու սահման եւ գործածութիւն

194. *Դերբայ կ'ըսուին այն բառերը՝ որ չատ անգամ բայի տեղ կը գործածուին, ինչպէս դերանուններն՝ անուանց տեղ։ — Աւնիք երեք են թուով՝ ինչպէս տեսանք, Անորիշ, Անցեալ, Ապառնի։*

Առաջինն Անորիշ կ'ըսուի, վասն զի ոչ դէմք, ոչ թիւ և ոչ ալ ժամանակ կը ցուցնէ։ Իսկ միւսերն անցած և գալիք ժամանակը կը յայտնեն։ Անորիշ և Անցեալ դերբայներն անուանց պէս կը հոլովին, հեռւելով պարզ հոլովման Դ. ձևին։ Առաջինը եզակի միայն կը հոլովի, երկրորդը թէ եզակի և թէ յոգնակի. իսկ Ապառնի դերբայն անհոլոփոխ կը մնայ։

Ծանօթ. Ա. — *Անցեալ դերբայն ածականաբար գոյականներու քով դրուելով անոնց հետ թուով ու հոլովով կը համաձայնի։ Ինչպէս. Եղբայր սիրեցեալ, եղբօր սիրեցելոյ, եղբարբ սիրեցելով, յեղբօրէ սիրեցելոյ, զեղբայր սիրեցեալ. եղբարք սիրեցեալք, եղբարց սիրեցելոց, և այլն. Սիրեցեալ եղբարք, սիրեցելոց եղբարց, սիրեցելովք եղբարբք, ի սիրեցելոց եղբարց, զսիրեցեալ եղբարս։*

Ծանօթ. Բ. — *Նոյն դերբայն էական բային հետ գործածուելով՝ բաղադրեալ ըսուած ժամանակները կը կազմէ թէ ներգ. և թէ կրաւ. մտքով։ Ինչպէս.*

Սիրեալ եմ – սիրած կամ սիրուած եմ, Սիրեալ ես – սիրած կամ սիրուած ես, Սիրեալ էի – սիրած կամ սիրուած էի, Սիրեալ եղէ – սիրած կամ սիրուած եղայ, և այլն։

195. ***Ապառնի դերբայն համանուն ժամանակին նշանակութիւնն ունի, և միշտ եմ բային հետ անոր տեղ կը գործածուի։ Օրինակ.***

Սիրելոց եմ	ըսել է	պիտի սիրեմ	
Ոչ եմ ապրելոց	» »	»	չազատիմ
Հասանելոց էի	» »	»	հասնէի
Մեռանելոց ես	» »	»	մեռնիս, և այլն։

196. ***Անորիշ և անցեալ դերբայները չատ անգամ Սահմ. ներկային, Անկատարին, կատարեալին, Ապառնիին և Ստորադասականին տեղ կը գործածուին։ Զոր օրինակ.***

Սահմ. Ներկայի, Անկատարի եւ Կատարեալի տեղ

Աչէն որոտումն լինել. այսինքն՝ թէ լինի կամ եղև. կ'ըսէին թէ որոտում եղաւ։ Պատասխանի եռուն չգիտել. այսինքն՝ թէ ոչ գիտեմք. պատասխան տուին թէ չենք գի-

---

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 194. *Ո՞ր բառերը դերբայ կ'ըսուին, ինչ կը նշանակեն և ինչպէս կը ձևափոխուին։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 195. *Ապառնի դերբայն ինչ կը նշանակէ և ինչպէս կը գործածուի. — 196. Օրինակներով ցոյց տուր թէ անորիշ և անցեալ դերբայները բայի մը որ ժամանակնեբուն տեղ կը գործածուին յաճախ։*

տեր։ Կարծէին կարել կարկատել, այսինքն՝ թէ կարեմ կարկատել. կը կարծեին թէ կրնամ կարկտել։ Տեսի անզգամաց արմատս ծգեալ. այսինքն զի անզգամք ծգեալ են կամ էին. տեսայ որ անզգամներուն արմատ ձգեր էին։ Եւ հրամայեալ Փեստոսի՝ ածին զՊաւղոս. այսինքն իրըև հրամայեաց Փեստոս. ոչ երբոր հրամանն տուաւ Փեստոս՝ բերին զՊօղոս։

Ապառնիի եւ Ստորադասականի տեղ

Ինձ տացէ Աստուած ասել. այսինքն՝ զի ասացից. Աստուած տայ ինձ որ ըսեմ։ Պատուիրեցի քեզ չուտել. այսինքն՝ թէ մի ուտիցես. պատուիրեցի քեզի որ չուտես։ Ի տեսանելն զքեզ՝ բերկրեսցի. այսինքն իրըև տեսանիցէ. երբոր տեսնէ զքեզ՝ պիտի ուրախանայ։ Հիւանդացեալ՝ և մի ակն կալցի ողջանալոյ. յորժամ հիւանդասցի. երբ հիւանդանայ՝ առողջանալու յոյս չունենայ։ Մի վհատիցիս յանդիմանեալ ի նմանէ. յորժամ յանդիմանիցիս. սիրտդ չկորնչի՝ երբ իրմէ յանդիմանուիս։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Դերբայները դիմաւոր բայի վերածել և ընդհակառակն, ու իսկբերուն մնացած մասերը յոծել բերականօրեն։

Ա.· — Զոր ինչ առնելոց ես՝ արա վաղվաղակի։ Այնուհետեւ որակցաց գալ օգնել նոցա։ Ի. գառնալ մեզաւորին՝ կեցցէ։ Մանանեմք անդր առ ի խուզելոյ (քննել) զմեզ։ Տուր ինձ հրաման երթալ թաղել զհայր իմ։ Որ մահկանացու ծնեալ՝ անմահ զիւրն յիշատակ եթող։ Գալոց է Միածինն փառօք Հօր։ Անդր թափելոց էր նաեւ զբեռն։ Մի հոգայցէք թէ զինչ ուտիջիք առ վաղիւ։ Մարդիկ վիրաւք վարժեալ էին քաղցու, ծարաւոյ և այլ ամենայն տանջանաց։ Աստուած բաժանելոց է յաւուր միում զարդարն յամբարչէն։ Աւգոս լցեալ սպառնալեօք՝ երթայր ի Դամասկոս՝ չարչարել զքրիստոնեայս։

Բ.· — Բնակիչք աշխարհին Գերգեսացւոց զահի հարեալ յորոց տեսին, աղաչէին զՅիսուս գնալ ի սահմանաց իւրեանց։ Այր գուցէ՝ տացի նմա և յաւելցի, և այր ոչն գուցէ՝ և զոր ունիցին բարձցի ի նմանէ։ Ննջեցէք այսուհետեւ և հանգերուք, զի ահա հասեալ է ժամ, և որդի մարդոյ մատնի ի ձեռս մեղաւորաց. արիք երթիցուք աստի, զի ահաւասիկ եհաս՝ որ մատնելոց է զիս։ Կարէ՞ք ըմպել զբաժակն զոր ըմպելոց եմ։ Յելանելն Յիսուսի ի ցամաք՝ պատահեաց այր մի՝ յորում էին դեւք, և բազում ժամանակս չէր հանդերձ զգեցեալ և ոչ ի տան բնակեալ, այլ ի գերեզմանս։ Իբրև գիտաց եթէ գալոց են յափշտակել զնա զի արասցեն թագաւոր, գնաց դարձեալ ի լեառն միայն։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա.· — Աստուած մարդոց հրաման տուաւ որ միս ուտեն։ Մեռնելէն եաքը դատաստան կայ։ Ան կուսանքը որ հետերնին լաւ առեր էին՝ հարսնիքին մէջ մտան, անոնք որ չէին առած՝ դուրս (արտաքս) մնացին։ Դպիրները պատասխան տուին թէ չենք գիտեր։ Հրաման տուաւ որ մեռելները յարութիւն առնեն։ Աստուած տայ որ միշտ խաղաղութիւն ըլլայ երկրիս վրայ։ Երբ մէկը գժոխք երթայ՝ յոյսը կտրէ բոլորովին անկէց ազատելէ։ Թէ և նեղութիւններ և վշտեր զքեզ գտնեն, դեռ մի վհատիր (մի ւիցի քեզ), այլ դիմէ առ Աստուած։ Այնքա՜ն ալ պիտի մեռնինք։ Ծնողքս ու դաստիարակներս միշտ պիտի սիրեմ։ Մարգարէն ըսաւ անոր. Քանի մը օրէն պիտի մեռնիս։ Հաւը դեռ չխօսած՝ երեք անգամ զիս պիտի ուրանաս։ Երբ մեռանիս՝ յոյսդ մի կտրեր, այլ ղղյա։

Բ.· — Աստուած Ադամին ու Եւային պատուիրեց որ այն ծառին պտուղէն չուտեն։ Երբ դատաւորն հրաման

տուաւ՝ սուրբերն առջեւը բերին։ Աբթբննալով տեսայ որ արեւը ծագեր էր։ Կը կարծէին թէ զանոնք պիտի կարենան ազատել։ Աստուած մարդս այնպիսի պատուոյ հասուց (ամբառնամ՝) մինչեւ անոր անձնիչխանութիւն պարգեւեց։ Դատապարտեալներուն համար աղօթելը զուր տեղն է։ Այս պատուիրանները մինչեւ հիմայ պահեր եմ։ Նախ տղաք չեն մտածեր գալիքը, երկրորդ՝ տղայամիտ մարդիկ։ Եթէ կարելի ըլլար որ թագաւորները փիլիսոփայ ըլլային, կ'ըսէր Պղատոն, կամ փիլիսոփաները թագաւոր, բոլոր մարդկութիւնը երջանիկ պիտի ըլլար։ Ժամանակաւ խմաստասէր մը իր գերիին՝ որ յանցանքի մէջ բռնուած էր՝ այսպէս ըսաւ. Ձքեզ պիտի ծեծէի՝ թէ որ բարկացած չըլլայի։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Կային և Աբէլ

Եղև Աբէլ հովիւ խաչանց, և Կային գործէր զերկիր։ Եբեր Կային ի պտղոյ երկրի պատարագ Աստուծոյ. ած և Աբէլ յանդրանկաց խաչանց իւրոց և ի պարարտից նոցա։ Հայեցաւ Աստուած յԱբէլ և ի պատարագս նորա, և ի Կային և ի զոհս նորա ոչ նայեցաւ։ Եւ տրտմեցաւ Կային յոյժ, և ասէ ցԱբէլ եղբայր իւր. Եկ երթիցուք ի դաշտ։ Եւ իբրև չոգան ի դաշտ անդր, յարեաւ Կային ի վերայ Աբէլի և սպան զնա։ Եւ ասէ Տէր Աստուած ցԿային. Ո՞ւր է Աբէլ եղբայր քո։ Եւ նա ասէ. Ձգիտեմ, միթէ պահապան իցեմ եղբօրն իմոյ։ Եւ ասէ Աստուած. Ձի՞նչ գործեցեր զայդ. գոչումն արեան եղբօր քո բողոքէ առ իս յերկրէ։ Անիծեալ լիցիր դու ի վերայ երկրի, գործելեաց զերկիր, և ոչ յաւելցէ տալ քեզ զզօրութիւն իւր. երերեալ և տատանեալ եղիցիս ի վերայ երկրի։

Բառագիտութիւն

Գործէր զերկիր – Երկիր կը մշակէր
Եբեր – Բերաւ
Պատարագ – Նուէր
Յանդրանկաց խաչանց իւրոց – Իր ոչխարներուն անդրանիկներէն։

ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասին

197. *Երբ մի և նոյն տէր բային ունեցող երկու դիմաւոր բայեր քովէ-քով գան, յաճախ նախընթացն անցեալ դերբայ կը դրուի՝ խօսքն աւելի կարուկ ընելու համար։ Օրինակ.*

Թափեալ զգիրսն՝ եւ ցպաշտօնեայն. – գիրքը գոցեց ու պաշտօնեին տուաւ. – Վաճառեալ զինչս իւր՝ չոգաւ յաշխարհ հեռի. – ինչքերը ծախեց ու հեռու աշխարհ գնաց. – Կոչեալ զծառայն՝ եհարց ցնոսա. – ծառաները կանչեց ու անոնց հարցուց։

198. *Այս ձեւով բացատրուած խօսքերու մէջ Անցեալ և Անորիշ դերբայներուն տէր բային սովորաբար սեռական հոլովով կը դրուի։ Օրինակ.*

Եւ ելեալ անտի Յիսուսի՝ գնաց. այսինքն Յիսուս. – Յիսուսու անկէ հոն գնաց. – Տեսեալ արդարոց ծիծաղեցան. այսինքն արդարը. – արդարները տեսան ու խնդացին. – Ասացեալ նորա զայս՝ լռեաց. այսինքն նա. – անիկա այս ըսաւ ու լռեց. – Մինչեւ բազմաց իսկ ասել թէ մեռաւ. այսինքն մինչև բազումք իսկ ասացին թէ մեռաւ. – մինչև շատերն ըսին թէ մեռաւ. – Մինչ զի և հաց ևս ոչ ժամանել ուտել նոցա. այսինքն՝ մինչ զի և հաց ևս ոչ ժամանէին ուտել նոքա. – մինչև հաց ուտելու անգամ չէին հասներ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 197. Ուրիշ ինչ պարագայի մէջ դիմաւոր բայի տեղ անցեալ դերբայ կը գործածուի. — 198. Անորիշ և անցեալ դերբայներուն տէր բային ինչ հոլովով կը դրուի։

տուաւ՝ սուրբերն առջեւը բերին։ Աբթըննալով տեսայ որ արեւը ծագեր էր։ Կը կարծէին թէ զանոնք պիտի կարենան ազատել։ Աստուած մարդս այնպիսի պատուոյ հասուց (ամբառնամ) մինչեւ անոր անձնիշխանութիւն պարգեւեց։ Դատապարտեալներուն համար աղօթելը զուր տեղն է։ Այս պատուիրանները մինչեւ հիմայ պահեր եմ։ Նախ տղաք չեն մտածեր գալիքը, երկրորդ՝ տղայամիտ մարդիկ։ Եթէ կարելի ըլար որ թագաւորները փիլիսոփայ ըլլային, կ'ըսէր Պղատոն, կամ փիլիսոփաները թագաւոր, բոլոր մարդկութիւնը երջանիկ պիտի ըլար։ Ժամանակաւ իմաստասէր մը իր գերեվին՝ որ յանցանքի մէջ բռնուած էր՝ այսպէս ըսաւ. Ձքեզ պիտի ծեծէի՝ թէ որ բարկացած չըլլայի։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Կային և Աբէլ

Եղե Աբէլ հովիւ խաչանց, և Կային գործէը զերկիր։ Եբեր Կային ի պտղոյ երկրի պատարագ Աստուծոյ. ած և Աբէլ յանդրանկաց խաչանց իւրոց և ի պարարտաց նոցա։ Հայեցաւ Աստուած յԱբէլ և ի պատարագս նորա, և ի Կային և ի զոհս նորա ոչ նայեցաւ։ Եւ տրտմեցաւ Կային յոյժ, և ասէ ցԱբէլ եղբայր իւր. եկ երթիցուք ի դաշտ։ Եւ իբրև չոգան ի դաշտ անդր, յարեաւ Կային ի վերայ Աբելի և սպան զնա։ Եւ ասէ Տէր Աստուած ցԿային. Ո՞ւր է Աբէլ եղբայր քո։ Եւ նա ասէ. Չգիտեմ, միթէ պահապանն եղեմ եղբօրն իմոյ։ Եւ ասէ Աստուած. Զի՞նչ գործեցեր զայդ. գոչումն արեան եղբօր քո բողոքէ առ իս յերկրէ։ Անիծեալ լիցիր դու ի վերայ երկրի, գործիցես զերկիր, և ոչ յաւելցէ տալ քեզ զզօրութիւն իւր. երերեալ և տատանեալ եղիցիս ի վերայ երկրի։

Բառագիտութիւն

Գործէը զերկիր – Երկիր կը մշակէր
Եբեր – Բերաւ
Պատարագ – Նուէր
Յանդրանկաց խաչանց իւրոց – Իր ոչխարներուն անդրանիկներէն։

ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդ դասին

197. *Երբ մի և նոյն տէր բայեր ունեցող երկու դիմաւոր բայեր քովէքով գան, յաճախ նախընթացն անցեալ դերբայ կը դրուի՝ խօսքն աւելի կարուկ ընելու համար։ Օրինակ.*

Խփեալ զգիրան՝ եւ ցպաշտօնեայն. – գիրքը գոցեց ու պաշտօնեին տուաւ. – վաճառեալ զինչս իւր՝ չոգաւ յաշխարհ հեռի. – ինչքերը ծախեց ու հեռու աշխարհ գնաց. – Կոչեալ զծառայն՝ եհարց ցնոսա. – ծառաները կանչեց ու անոնց հարցուց։

198. *Այս ձեւով բացատրուած խօսքերու մէջ Անցեալ և Անորիշ դերբայներուն տէր բային ստորաբար սեռական հոլովով կը դրուի։ Օրինակ.*

Եւ ելեալ անտի Յիսուսի՝ գնաց. այսինքն Յիսուս. – Յիսուս անկէ հեռու գնաց. – Տեսեալ արդարոց ծիծաղեցան. այսինքն արդարք. – արդարները տեսան ու խնդացին. – Ասացեալ նորա զայս՝ լռեաց. այսինքն նա. – անիկա այս ըսաւ ու լռեց. – Մինչեւ բազմաց իսկ ասել թէ մեռաւ. այսինքն մինչև բազումք իսկ ասացին թէ մեռաւ. – մինչև շատերն ըսին թէ մեռաւ. – Մինչ զի և հաց ևս ոչ ժամանեալ ուտել նոցա. այսինքն՝ մինչ զի և հաց ևս ոչ ժամանեցին ուտել նորա. – մինչև հաց ուտելու անգամ չհին հասնելու։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 197. Ուրիշ ինչ պարագայի մէջ դիմաւոր բայի տեղ անցեալ դերբայ կը գործածուի. — 198. Անորիշ և անցեալ դերբայներուն տէր բային ինչ հոլովով կը դրուի։

Նոյնպէս կ'ըլլան բաղադրեալ ժամանակներու դերանուն տէր բայիներն։ Ուսոի, դրաբարի մէջ՝

Փոխանակ ըսելու	Սովորաբար կ'ըսուի
Ես տեսեալ եմ	Իմ տեսեալ է
Դու ընթերցեալ ես	Քո ընթերցեալ է
Նա ընկալեալ է	Նորա ընկալեալ է
Մեք չեմք լուեալ	Մեր չիք լուեալ
Դուք չէք լուցեալ	Ձեր չիք լուցեալ
Նոքա չեն լացեալ	Նոցա չիք լացեալ. ևն։

Ծանօթ. — Անորիշ և Անց. դերբայներու տէր բային երբ այսպէս դերանուն ըլլայ, սեռականի տեղ երբեմն տրական ձողով ալ կը դրուի։ Օրինակ.

Թողեալ ձեզ զԱստուած՝ քարանց պաշտօն մատուցանէիք. (այսինքն՝ Թողեալ ձեր). — դուք զԱստուած Թող տուած՝ քարերու երկրպագութիւն կ'ընէիք։ — Ոչ կամիմք թագաւորել դմա ի վերայ մեր. — չենք ուզեր որ այդ մարդը վրանիս թագաւորէ։ — Ոչ թողից անցանել քեզ ընդ այս. — պիտի չթողում որ դու ասկէ անցնիս, և այլն։

199. Ող, իչ և լի բառերը բայաճական կ'ըսուին, և դերբայներուն պէս դիմաւոր բայի տեղ կը գործածուին։ Այսպէս.

Սրբող կամ Սրբիչ ըսել է Նա որ սրբէ
Փրկող կամ Փրկիչ » » Նա որ փրկէ
Բացող կամ Բանալի » » Նա որ բանայ, և այլն։

Ծանօթ. — Ինչպէս կը տեսնուի՝ բայի մ'արմատին ծայրը ող և իչ դրուելով՝ սոյն վերջաւորութեամբ բայածականք կը

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 199. Ի՞նչ վերջաւորութեամբ բառեր բայածական կ'ըսուին և ի՞նչպէս կը գործածուին։

կազմուին։ Իսկ բանալի, սրբելի, դառնալի և ամէն լի վերջացողները կը ծևանան՝ բային անորիշ դերբայի ծայրը ի գիրն աւելցնելով։

200. Լի վերջացող բայածականները երկու մտքով կը գործածուին, ող կամ իչ և պէտք է կամ կարելի է իմաստով։ Օրինակ.

Լաւելիք օրինացն արգարասցին. օրէնքին մտիկ ընողները պիտի արդարանան.

Աղաչեմ զընթերցանելիսն. կարդացողներուն կ'աղաչեմ.

Բայց գիտելի է զի... բայց գիտնալու է, կամ պէտք է գիտնալ որ...

Ջննելի են տառքն բ և ք. ըսել է՝ բ ու ք գրերը պէտք է աչրել.

Այժմ տանելի է. ատոր կարելի է համբերել։

Ծանօթ. — Ունիմ բայն Անորիշ դերբային քով դրուելով՝ Ապառնի դերբային ու ժամանակին, կամ աշխարհաբար լիք բայածականին նշանակութիւնը կուտայ անոր։ Օրինակ.

Պատանիս այս ունի ինչ ասել քեզ – այսինքն՝ ասացէ կամ ասելոց է. ըսելիք մը ունի։

Այր զգօն ի նելոյ կարգադրէ զգործ զոր ունի առնել արտաքոյ – զոր առնելոց է. ընելիք գործը։

Իսկ թէ ընդէ՞ր անգիտացան արդեօք, ոչ ունիմ քննել ի ժամուս – ոչ քննեցից. պիտի չքննեմ, և այլն։

201. Ող և ած բայածականներէ ձևացած աշխարհաբար խօսքերը դրաբարի մէջ ընդհանրապէս որ յարաբերականով կամ անցեալ դերբայով կը բացատրուին։ Օրինակ.

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 200. Ինչի՞ նշանակութեամբ կը գործածուին լի վերջացող բայածականները. — 201. Աշխարհաբար բայածականով բացատրուած խօսքերը՝ գրաբար ինչպէս պէտք է դարձնել։

Զեզի եկող հիւրերը մեզի ճանչուար են. – Ծանօթ են մեզ հիւրքն որ եկին առ ձեզ կամ եկեալ առ ձեզ.

Դրան առջև կեցող մարդը ներս կանչէ. – Կոչեա ի ներքս զայրն որ առ դրան կայ կամ առ դրան կացեալ.

Եղբօրս գրած նամակն առի. – Ընկալայ զթուղթն զոր գրեաց եղբայր իմ կամ գրեալ յեղբօրէ իմմէ.

Կորուսած դրամս գտայ. – Գտի զդրամն իմ զոր կորուսի կամ գտի զդրամն իմ զկորուսեալ, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Ֆերականօրեն յոժմէ և փոխաճակել սա դերբայով ու դիմաւոր բայով կազմուած խօսքերը։

Ա. — Ա.ժենեցուն բացեալ զբերանս իւրեանց՝ այսպն առնէին (ծաղրել) և նախատէին զնա։ Իմ եթէ չէր եկեալ և խօսեցեալ ընդ նոսա՝ մեզ ինչ որ գոյր նոցա։ Կոչեալ Փիլիպպոսի զԱ.րիաստոէլ՝ նմա յանձն արար զկրթութիւն Ա.ղեքսանդրի։ Թողեալ կինչն սամարացւոյ զսափորն իւր՝ եմուտ ի քաղաքն և ասէր ցմարդիկն. Եկայք տեսէք զայր մի, որ ասաց ինձ զամենայն որ ինչ իմ գործեալ է։ Լսելոց էք պատերազմունս և համբաւս պատերազմաց. մի խռովեսջիք, զի պարտ է լինել այնմ ամենայնի։ Մակեդոնացւոց զհետ մտեալ (հետապնդել) կոտորէին զՊարսիկս, որոց ի պարտութիւն մատնեալ (յաղթուիլ) ի փախուստ դառնային։ Ա.սէր Յիսուս ցՓարիսեցիս՝ որ անգոնէին զնա. Ո՞չ իցէ ընթերցեալ ձեր՝ զոր արարն Դաւիթ։

Բ. — Մանկունք, անսացէք ծնողաց ձերոց և դաստիարակաց, զի հասեալ ձեր ի չափ յաւուր միւսմ՝ հնազանդել պարտիք օրինաց։ Եկեալ ոմանց ի քահանայից առ Յովհաննէս Մկրտիչ՝ հարցանէին զնա. Ա.սա մեզ ո՞վ ես դու, Եղիա՞ ես, զի պատասխանի տարցուք՝ որոց առաքեցինն

զմեզ։ Ա.յր իցեն երկու հանդերձք՝ տացէ զմին այնմ որ ոչ գուցէ, և այր իցէ կերակուր՝ նոյնպէս արասցէ։ Տեսեալ Յիսուսի զհաւատս նոցա՝ ասէ ցանդամալոյծն. Ա.րի, առ զմահիճս քո և երթ ի տուն քո։ Ա.յն ինչ առեալ Տրովացւոց զբօթ մահուան Հեկտորի՝ քաջայանդուգն պաշտպանին իւրեանց, բախէին զկուրծս և փետէին զհերս։ Հատն մանանխոյ ածէ և լինի ծառ, մինչև թռչնոց երկնից գալ և հանգչել յոստս (ճիւղ) նորա։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Ա.րքայութիւն տանող ճամբան նեղ է և փուչերով լեցուն։ Ա.նոր այս խօսքերն ըսած ատեն՝ մեր աչքերը բացուեցան։ Ա.մէն բանէ սորվողն՝ ամենէն իմաստուն կ'ըլլայ։ Թէ որ Ադամ արգիլուած պտուղը չուտէր՝ մենք պիտի չմեռնէինք։ Թագաւորն այս լսեց ու զարմացաւ։ Հացերն այնչափ շատ էին՝ մինչև անոնցմէ եօթն զամբիւղ լեցուցին Ա.ռաքեալները։ Ա.յս խօսքը լսեցին և ամէնքը միաբերան աղաղակեցին. Մենք այդպիսի բան լսած չենք։ Ճամբուն վրայ շատ ժողովուրդ խռնուած էր, մինչև ճամբորդները չէին կրնար անցնիլ։ Ա.նոր կ'աղաչէին որ իրենց սահմաններէն երթայ։ Դատաւորն յանցաւորները կանչեց և մէկիկ մէկիկ (մի ըստ միոջէ) հարցաքննեց։ Զարագործները քաղաքէն դուրս (արտաքոյ քան զքաղաքն) հանեցին և գլուխնին կտրեցին։ Պօղոս առաքեալը պատուհանէն (ընդ պատուհանն) վար իջուցին և փախուցին։ Ա.յս ալ պէտք է դիտել որ յանցաւորը մինակ էր։

Բ. — Պէտք է գիտնալ որ արդարները մեղքէ կը խորշին։ Չիս տեսնողներն ու ինծմէ լսողները երանելի են։ Դժոխքին տանջանքները համբերելու (տանել) բան չեն։ Ինծի ղրկած գիրքդ ընդունեցայ։ Ձեր հայրն ազատող մարդն՝ իմ բարեկամս է։ Գրած նամակս ձեռքդ հասա՞ւ։ Մարգարէացիր ո՞վ է քեզի զարնողը։ Մակեդոնացի մարդ մը Պօղոսի երեւցաւ ու ըսաւ. Անցիր Մակեդոնիա ու օգնէ մեզի։ Շատախօսութիւնը խօսողին համար մեծ պակասութիւն

է և լողին համար մեծ տանջանք։ Ծովուն մէջ մեծ չարժում եղաւ, մինչեւ նաեւ ալիքներէն կը ծածկուէր։ Զուարճութիւնն իրմէ փախչողին ետեւէն կը վազէ։ Ցիսուսի գալուստովը՝ խաւարի մէջ նստողները լոյս տեսան, և մահուան ստուերներուն մէջ եղողներուն՝ լոյս ծագեցաւ։ Ձճանչցած մարդուդ հետ ընտանեբար մի՛ վարուիր, վասն զի սրտին խորութիւնը չես գիտեր։ Աչերդ բաներ գնողն՝ հարկաւորները կը ստիպուի ծախելու։ Յակոբոս և Յովհաննէս իրենց նաեւ ու հայրը թողուցին և Ցիսուսի ետեւէն գնացին։ Գեղմէ բան մը խնդրողին մէկէն ոչ մ՛ըսեր, այս լեզի (դառնահամ) դեղն անուշութեամբ և քաղաքավարութեամբ բարեխառնէ։

Գ

ՍԱՂԿԱՓԱՂ

Սողոմոն խնդրէ յԱստուծոյ գիմաստութիւն

Երեւեցաւ Տէր Սողոմոնի ի քուն գիշերոյ և ասէ. Խնդրեա՛ դու քեզ խնդիր ինչ։ Եւ ասէ Սողոմոն. Տէր Աստուած իմ, դու ետուր զծառայ քո փոխանակ Դաւթի հօր իմոյ, և ես եմ մանուկ փոքր։ Տացես ծառայի քումմ սիրտ՝ լսելոյ և դատելոյ զժողովուրդ քո արդարութեամբ, խելամուտ լինել ի մէջ բարւոյ և չարի։ Եւ հաճոյ թուեցաւ բանն առաջի Տեառն, զի խնդրեաց Սողոմոն զայն բան։ Եւ ասէ ցնա Տէր. Փոխանակ զի խնդրեցեր յինէն զբանդ զայդ, և ոչ խնդրեցեր քեզ մեծութիւն և ոչ խնդրեցեր զանձինս թշնամեաց քոց, ահա ետու քեզ սիրտ իմաստուն և հանճարեղ. իբրև զքեզ ոչ ոք եղեւ յառաջ քան զքեզ, և յետ քո ոչ յարիցէ նմանող քեզ։ Եւ զոր ոչն ևս խնդրեցեր՝ ետու քեզ, զմեծութիւն և զփառս։

Բառագիտութիւն

Խելամուտ լինել ի մէջ բարւոյ և չարի – Զարն ու բարին ճանչնալ	քեզ – Քեզմէ վերջը նմանդ պիտի չըլլայ
Ցետ քո ոչ ոք յարիցէ նմանող	Եւ զոր ոչն ևս խնդրեցեր ետու քեզ – Չխնդրածդ ալ տուի քեզ,

ԿԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ ԻՆՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

ԽնդրառուԹիւն բայերու եւ ղերբայներու

202. *Բնութեան խնդիրն ամէն հոլով կրնայ դրուիլ, ինչպէս վերն ըսած ենք (124)։ Այս խնդիրն ուղղականի տեղ չատ անգամ նախդրիւ տրական կը դրուի։ Գրաբարի մէջ.*

Սովորաբար կ'ըսուի	*Փոխանակ ըսելու*
Օծանել զոք ի թագաւոր	Օծանել զոք թագաւոր
Ցոչինչ կամ առ ոչինչ համարել	Ոչինչ համարել
Արարիչ զքեզ յազգ մեծ	Արարիչ զքեզ ազգ մեծ։

203. *Առնել և տալ նշանակող բայերն, ինչպէս՝ գնել, վաճառել, առնուլ, տալ, ստանալ, վարձել, սակ արկանել, գործիականի տեղ՝ սովորաբար սեռական հոլով բնութեան խնդիր կ'առնեն, քիչ անգամ նաև բացառական կամ ընդ նախդրով։ Զոր օրինակ.*

Գնոց գնեցայք, – այսինքն է գնովք գնեցայք.
Արծաթոյ վաճառեցին զագարակն, – արծաթով.
Գնեցի զմատեանս զայս երից (կամ յերից, ընդ երից) դահեկանաց, – երիւք դահեկանօք։

204. *Տևողութիւն, ձևևապարհ, ձև և չափ նշանակող բնութեան խնդիրներն ընդհանրապէս հայ-*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 202. Ի՞նչ հոլով կը դրուի ուղղական բնութեան խնդիրը. — 203. Առնել և տալ նշանակող բայերու բնութեան խնդիրն ի՞նչ հոլով կը դրուի. — 204. Բնութեան խնդիրն ի՞նչ նշանակութեամբ հայցական հոլով կը դրուի։

ցական հոլով կը դրուին, ինչպէս յետագայ օրինակներուն մէջ կը տեսնուի.

Տեւողութիւն. — *Հող կերիցես զամենայն աւուրս*, — *այսինքն՝ յամենայն կամ ընդ ամենայն աւուրս.* — *Եղև ջրհեղեղ զքառասուն տիւ և զքառասուն գիշեր*, — *ի քառասուն տիւ և ի քառասուն գիշեր.* — *Թագաւորեաց որդի նորա ամս տասն*, — *յամս կամ ընդ ամս*, և այլն։

Ճանապարհ. — *Գնալ զճանապարհս թիւրս*, — *ի ճանապարհս կամ ընդ ճանապարհս թիւրս.* — *Զոգան մղոնս երկուս*, — *ընդ մղոնս երկուս.* — *Երթիլիք զճանապարհն ծեր*, — *ընդ կամ ի ճանապարհն ծեր*, և այլն։

Չեւ եւ չափ. — *Խօսեցաւ արքայ զայս օրինակ*, — *այսու օրինակաւ.* — *Տարօն զծև և զօրինակ Բաբելոնի չինէր*, — *ծևով և օրինակաւ.* — *Արբուցանել ումեք բաժակ մի ջուր*, — *բաժակաւ միով.* — *Բարձին զնշխարսն երկոտասան սակառի*, — *երկոտասան սակառեօք*, և այլն։

205. ***Գործիականի տեղ դարձեալ հայց. հոլով կը դրուի բնութեան խնդիրը, երբ մի և նոյն բային գոյականն է և կամ նման նշանակութիւն ունի, ինչպէս նաև որ դերանունը եթէ նոյն գոյականը կը յարաբերէ։ Օրինակ.***

Նոյն կամ նման գոյական. — *Ամաչեցէք զամօթ մեծ*, — *այսինքն՝ ամօթով մեծաւ.* — *Մեղայ զնոսա մեղս մեծամեծս*, — *մեղօք մեծամեծօք.* — *Զմահ աղուեսու սպանից զքեզ*, — *մահուամբ.* — *Զթաղումն իշոյ թաղեսցի*, — *թաղմամբ*, և այլն։

Որ դերանուն. — *Գիտես զծառայութիւնն զոր ծառայեցի քեզ*, — *որով ծառայեցի.* — *Տեսի ես զնեղութիւնն զոր նեղեն զնոսա Եգիպտացիքն*, — *որով նեղեն*, և այլն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 205. *Ուրիշ ի՞նչ պարագայի մէջ բնութեան խնդիրն հայցական հոլով կը դրուի։*

206. ***Շատ անգամ գոյական և ածական անուններն իրենց բայերուն կամ դերբայներուն տեղ կրնան գործածուիլ և անոնց պէս խնդիր առնել։ Այսպէս.***

Ընտրելագոյն է ըսել	*Փոխանակ ըսելու*
Ի լուր բանիցն ոչ ևս զգայր Տուլոս զաղէտս իւր.	*Լուեալ կամ ի լսել զբանսն ոչ ևս զգայր Տուլոս զաղէտս իւր.*
Վայելչին քաղցրութեամբ ի կեանս՝ աներկիւղք ի մահուանէ և անտենչք նմին.	*Վայելչին քաղցրութեամբ ի կեանս՝ ոչ երկնչելով կամ երկուցեալ ի մահուանէ և ոչ տենչացեալ նմին.*
Ծանրացաստումն Հերովդէս՝ առ գուժաբերն գոչէր.	*Ծանրացաստումն եղեալ կամ ծանր ցասուցեալ Հերովդէս՝ առ գուժաբերն գոչէր։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել բայերուն տեսակն ու ձևը, և քերականօրէն գնահատել բնութեան խնդիրները.

Ա. — *Մարտիրոսք յոչինչ համարէին զանտանելի չարչարանս վասն յաւիտենից կենաց։ Խօսեցաւ Աստուած ընդ Աբրահամու վասն Իսահակայ որդւոյ նորա և ասէ. Ես եղէց նմա ի հայր և նա եղիցի ինձ յորդի։ Կենաց կայենի տխուր եղև կատարած. զնոյն օրինակ պատժեսցին*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 206. *Բայերու և դերբայներու տեղ իրենց թէ գոյական և թէ ածական անունները կրնա՞ն գործածուիլ։*

ցական հոլով կը դրուին, ինչպէս յետագայ օրի-նակներուն մէջ կը տեսնուի.

Տեւողութիւն. — Հող կերիցես զամենայն աւուրս, — այս-ինքն՝ յամենայն կամ ընդ ամենայն աւուրս. — Եղև ջըր-հեղեղ զքառասուն տիւ և զքառասուն գիշեր, — ի քառասուն տիւ և ի քառասուն գիշեր. — Թագաւորեաց որդի նորա ամս տասն, — յամս կամ ընդ ամս, և այլն։

Ճանապարհ. — Գնալ զճանապարհս թիւրս, — ի ճա-նապարհս կամ ընդ ճանապարհս թիւրս. — Զոգան մղոնս երկուս, — ընդ մղոնս երկուս. — Երթիլիք զճանապարհն ծեր, — ընդ կամ ի ճանապարհն ծեր, և այլն։

Չեւ եւ չափ. — Խօսեցաւ արքայ զայս օրինակ, — այսու օրինակաւ. — Տարսոն զծն և զօրինակ Բաբելոնի չի-նէր, — ծևով և օրինակաւ. — Աբբուցանել ումեք բաժակ մի ջուր, — բաժակաւ միով. — Բարձին զնշխարսն երկոտասան սակառի, — երկոտասան սակառեօք, և այլն։

205. *Գործիականի տեղ զարձեալ հայց. հոլով կը դրուի բնութեան խնդիրը, երբ մի և նոյն բային գոյականն է և կամ նման նշանակութիւն ունի, ինչպէս նաև որ դերանունը եթէ նոյն գոյականը կը յարաբերէ։ Օրինակ.*

Նոյն կամ նման գոյական. — Աճաչեցէք զամօթ մեծ, — այսինքն՝ ամօթով մեծաւ. — Մեղոյց զնոսա մեղս մեծամեծս, — մեղօք մեծամեծօք. — Զմահ աղուեսաւ սպանից զքեզ, — մահուամբ. — Զթաղումն իշոյ թաղեսցի, — թաղմամբ, և այլն։

Որ դերանուն. — Գիտես զծառայութիւնն զոր ծա-ռայեցի քեզ, — որով ծառայեցի. — Տեսի ես զնեղութիւնն զոր նեղեն զնոսա Եգիպտացիքն, — որով նեղեն, և այլն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 205. Ուրիշ ի՞նչ պարագայի մէջ բնութեան խնդիրն հայցական հոլով կը դրուի։

206. *Շատ անգամ գոյական և ածական ա-նուններն իրենց բայերուն կամ դերբայներուն տեղ կրնան գործածուիլ և անոնց պէս խնդիր առնել։ Այսպէս.*

Ընտրելագոյն է ըսել	*Փոխանակ ըսելու*
Ի լուր բանիցն ոչ ևս զգայր Տուլոս զաղէտս իւր.	*Լուեալ կամ ի լսել զբանսն ոչ ևս զգայր Տուլոս զա-ղէտս իւր.*
Վայելչին քաղցրութեամբ ի կեանս՝ աներկիւղ ի մա-հուանէ և անտենչ նմին.	*Վայելչին քաղցրութեամբ ի կեանս՝ ոչ երկնչելով կամ երկուցեալ ի մահուանէ և ոչ տենչացեալ նմին.*
Ծանրացաւսումն Հերովդէս՝ առ գուժաբերն գոչէր.	*Ծանրացաւսումն եղեալ կամ ծանր ցաւսուցեալ Հերով-դէս՝ առ գուժաբերն գո-չէր։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել բայերուն տեսակն ու ձևը, և քերականօրէն գնահատել բնութեան խնդիրները.

Ա. — Մարտիրոսք յոչինչ համարէին զանտանելի չար-չարանս վասն յաւիտենից կենաց։ Խօսեցաւ Աստուած ընդ Աբրահամու վասն Իսահակայ որդւոյ նորա և ասէ. Ես եղէց նմա ի հայր և նա եղիցի ինձ յորդի։ Կենաց Կայենի տխուր եղև կատարած. զնոյն օրինակ պատժեացին

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 206. Բայերու և դերբայներու տեղ իրենց թէ գոյական և թէ ածական անունները կրնա՞ն գործածուիլ։

ամենայն չարագործք։ Ընկիկք աչխարհին պնդեցան (վազեցին) զկնի լրտեսացն զճանապարհն ցորդանանու։ Որք պատերազմին ընդդէմ գրգանաց աչխարհի՝ պսակեսցին յարքայութեան երկնից զանթառամ փառաց զպսակն։ Երկայնամիտ լինի Աստուած առ մեղաւորս, և որոց ապաշխարեն՝ թողու զամենայն մեղս զորս մեղան։ Աղիողորմ էր տեսարանն այն, այլ ոչ կակղացուցանէր զսիրտ անագորոյն յաղթականին։

Բ. — Մովսէս զբառասուն տիւ եկաց ի գլուխ Սինայ լերին։ Տեսեալ առաքելոց զՅիսուս զի զգնայր ի վերայ ալեաց ծովուն, երկեան երկիւղ մեծ։ Աչեր ցուդիթ ցպահապանս Բեթղուայ. կացէք դուք առ (քով) դրան քաղաքիս զգիշերս զայս։ Աքսաբ արքայ Իսրայելի չոգաւ զհետ ամենայն անօրէնութեանց զորս անօրինեցաւ Մանասէ։ Անուրումն մեծատան վաճառեալ զչքեղ ամարանոց իւր չորեքհարիւր դահեկանաց, գնոց առեալ է փոխանակ նորին հոյակապ ապարանս մերձ ի ծով։ Մարիամ և Յովսէփ զաւուրս երիս տառապեալ ի խնդիր Յիսուսի՝ գտին զնա ի տաճարին։

Գրգանք – վայելք
Աղիողորմ – խիստ սրտաշարժ
Անագորոյն – անգութ
Ի խնդիր – փնտռելու համար,

Բ

Աչխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Իսրայելացիք Դաւիթը թագաւոր ընտրեցին։ Աստուած խոստացաւ Աբրահամու՝ մեծ ազգ ընելու զանիկա։ Օձին ըսուեցաւ (ասացաւ) կեանքիդ ամէն օրերը հող ուտես (կերիցես)։ Օրուան մը ճամբայ քալեցին (գնամ)։ Աստուած յաւիտենական սիրով սիրած է զմեզ։ Կը մոռնամ այն նախատինքը որով նախատեցիր զիս։ Երբ անոր գալը լսուեցաւ՝ (դասծուր անոր գալուստի լուրին վրայ Նխղր. տրկն.) բոլոր քաղաքն ոտք ելաւ (դղրդիմ)։ Ցուդայի զօրքը դեռ պատերազմիլ չկսած՝ (չեռ սկսեալ) թշնամիք աճապարեցին փախչելու (փախուստ Նխղր. տրկն.)։ Գողիադ ա-

նունով մարդ մը դէպ Իսրայելացւոց բանակը ձայն տալով կ'ըսէր. Ձեզմէ մէկը թող ելնէ՝ որ երկուքնիս մենամարտինք, եթէ նա ինձի յաղթէ՝ մենք ձեզի ծառայ ըլլանք, բայց եթէ ես յաղթեմ՝ դուք մեզի ծառայ ըլլաք։ Կոկորդիլոսները գիշերները ջուրի մէջ կ'անցնեն։ Այս տաճարը քառասուն և վեց տարուան մէջ (դարձուր հայցականով) չինուեցաւ։ Ծառաներն իրեք օրուան ճամբայ գնացին և իրենց տիրոջ կորուսած քսակը չգտան։ Հայրը ցաւագին անէծքով (ած. հյցկն.) իր որդին անիծեց։ Մեղաւորներն յաւիտենական կորուստով (ած. հյցկն) պիտի կորսուին։

Բ. — Պետրոս Անանիայի կնոջն հարցուց. Ըսէ ինձի, ա՞յնչափ գնով ծախեցիք գիւղը։ Մաթուսաղա իննհարիւր վաթսունևվեցը տարի ապրեցաւ, իսկ Նոյ ապրեցաւ ութհարիւր յիսուն տարի։ Աստուածեան եօթը տարիներէն եօթը՝ եօթը տարի սով եղաւ։ Ղեւտացիներն Աստուծմէ սահմանուած էին քահանայ ըլլալու։ Հօրաքրոջս որդին անցեալ կիւրակէ չատ տրտում էր և արցունքի կաթիլներ կ'իջնէին աչքերէն. բոլոր օրը ոչ կերաւ և ոչ խմեց։ Շիտակ ճամբէն քալէ (երթամ) չես իյնար, և եթէ իյնաս ալ՝ չուտով կ'ելնես։ Վարդապետ, բոլոր այս գիշերս աչխատեցանք (աչխատ լինել) ու բան մը չբռնեցինք։ Աստիճնութիւնն ամէն օր կարծես թէ այս կերպով (օրինակ – հյցկն.) կ'ըսէ մեզի. Որդեակ, իմ եռեւէս եկուր, ինծմով միայն կարելի է փառքի և անմահութեան (Նխղր. տրկն.) հասնիլ։ Վեստեան տաճարին մէջ գիշեր ցերեկ (հյցկն.) կրակն անչէջ կը պահուէր։ Ձայն ելաւ ամէն կողմ թէ Սիղղա Միհրդատայ յաղթելով՝ Հռովմայ վրայ պիտի վազէ (խաղամ), որպէս զի իր վրէժխնդրութիւնն յագեցնէ (ի յագուրդ)։

Կաթիլ – շիթ
Եռեւէս – ձկնի իմ
Շիտակ – ուղղորդ
Գիշեր ցերեկ – ցայգ և ցերեկ,

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Մեծատուհին խստասիրտ

Ա.յր ոմն էր մեծատուն, և ագանէր բեհեզս և ծիրանիս, և ուրախ լինէր հանապազ առատապէս։ Եւ աղքատ ոմն Ղ.ազարոս՝ անկեալ դնէր առ դրան նորա վիրաւորեալ, և ցանկայր լնուլ զորովայն իւր ի փշրանացն որ անկանէին ի սեղանոյ մեծատանն։ Եղեւ մեռանել աղքատին և տանել հրեշտակացն զնա ի գոգն Ա.բրահամու։ Մեռաւ և մեծատունն և թաղեցաւ. և ի դժոխսն ամբարձ զաչս իւր մինչ ի տանջանսն էր, եւտես զԱ.բրահամ ի հեռաստանէ և զՂ.ազարոս ի գոգ նորա հանգուցեալ։ Ա.ղաղակեաց և ասէ. Հայր Ա.բրահամ, ողորմեաց ինձ, և առաքեա զՂ.ազարոս, զի թացցէ զծագ մատին իւրոյ ի ջուր և զովացուսցէ զլեզու իմ, զի պապակիմ ի տապոյ սմա։ Եւ ասէ Ա.բրահամ. Որդեակ, յիշեա զի ընկալար զբարիս քո ի կեանսն քումմ, և Ղ.ազարոս նոյնպէս զչարչարանս. արդ սա սմա մխիթարի, և դու այդր պապակիս։

Բառագիտութիւն

Ա.գանէր բեհեզս – Ա.գնիս կաւներ կը հագուէր
Ա.մբարձ զաչս իւր մինչ ի տանջանսն էր – Երբոր տանջանքի մէջ էր՝ աչքերը վեր առաւ
Ի հեռաստանէ – Հեռուէն
Թացցէ զծագ մատին իւրոյ ի ջուր – Մատին ծայրը ջրի մէջ թրջէ
Պապակիմ ի տապոյ սմա – Կը տոչորիմ այս տաքէն։

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ՆԱԽԴԻՐ

ՅԻՍՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Զ նախդրին գործածութիւնը

207. *Նախդիր կ'ըսուին այն դիրերն ու բառերը, որ անուններու և դերանուններու քով դրուելով՝ անոնց այս կամ այն պարագան ցոյց կու տան։*

Անոնք երկու տեսակ են. Բուռն նախդիրներ և Հղովհառուց բառեր։

Բուռն նախդիր են՝ զ, ի, յ, ց, առ, ընդ, ըստ, որոնք հոլովուած բառերու սկիզբը դրուելով կերպ կերպ նշանակութիւններ կու տան։

208. *Զ նախդիրն հայցականէն զատ՝ գործիականի և բացառականի հոլովներու հետ կը գործածուի, և կ'ըսուի զ նախդիր գործիական և զ նախդիր բացառական։*

Զ նախդիր գործիականը կը նշանակէ.

1°. *Մարդու մը կամ բանի մը չորս կողմը.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 207. Նախդիրն ի՞նչ է ու քանի՞ տեսակ. որո՞նք են բուռն նախդիրները. — 208. Զ նախդիրն հայցականէն զատ ուրիշ ո՞ր հոլովներու հետ կը գործածուի և ի՞նչ կը նշանակէ Զ նախդրիւ գործիականը։

2°. *Բանի մը ատեւնիները։ Զոր օրինակ.*

Զմովսեսիւ, Մովսեսի չորս կողմը.
Զտամբ, տաճը չորս կողմը.
Զայրիւ, այրին չորս կողմը.
Զիմն ժամու, ժամն իննին ատեւնիները.
Զմիջօրէիւ, կէսօրուան ատեւնիները.
Զայնու ժամանակաւ, այն ատեւնիները, և այլն։

209. *Զ նախդրիւ բացառականը կը նշանակէ անձի մը կամ բանի մը վրայօք։ Օրինակ.*

Զճակոբայ, Ճակոբին վրայօք.
Զմմանէ, անոր վրայօք.
Զմանկանէ, տղոյ վրայօք.
Զիմէն, իմ վրայօքս.
Զողորմութենէ մեծատանց — հարուստներուն ողորմութեան վրայօք, և այլն։

Ծանօթ. — *Բացառականի վրայ զ նախդիրն եկած ատեն ի կամ յ նախդիրը կը զեղչուի, ենչպէս վերի օրինակներէն յայտնի է։*

210. *Ածել, արկանել կամ անկանել, անցանել, ծիծաղել և ուրիշ նման բայերը, ընութեան խնդիր կ'առնեն զ նախդրիւ գործիական. իսկ գոհանալ, կախել, ոռնել, բոռնի հարկանել և ուրիշներ՝ զ նախդրիւ բացառական։ Օրինակ.*

Ածել զմիջով (մէջէն կապել), արկանել զանծամբ (վրան ձգել, հագնել), ունել զձեռամբ (ձեռքէ բռնել), բուռն հարկանել զիաճղերծից (ղեռատէն բռնել քաշել), գոհանալ զԱստուծոյ (Աստուծոյ փառք տալ, շնորհակալ ըլլալ), կախել

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 209. Զ նախդրիւ բացառականն ի՞նչ կը նշանակէ. — 210. Ո՞ր բայերը զ նախդրիւ գործիական ընութեան խնդիր կ'առնեն և որո՞նք զ նախդրիւ բացառական։

զփայտէ (փայտէն կախել), անցանել զօրինօք (օրէնք չպահել), ծիծաղել զոմամբ (մէկը ծաղր ընել), և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Քերականօրեն լուծել զ ևախդրիւ շեղագիր հոլովներն ու խօսքերուն վնացած մասերը։

Ա. — Եղբարքն Յովսեփայ բերէին համբաւ չար զնըմանէ։ Զհասարակ զիշերաւ եհար Տէր զաժենայն անդրանիկս Եգիպտացւոց։ Ծիծաղին զիմն թշնամիք իմ։ Հրաման ետ արքայ, և կախեցին զՀաման զփայտէ։ Տեսեալ Յիսուսի Ժողովուրդս բազումս զիւրև՝ հրամայեաց երթալ յայնկոյս։ Զայնու ժամանակաւ Ներոն յարոյց հալածանս։ Բուռն եհար Յովր զիաճղերծից իւրոց և պատառեաց։ Քահանայապետք Հրէից և ամենայն ատեանն խնդրէին սուտ վկայութիւն զՅիսուսէ զի սպանանիցեն զնա, և ոչ գտանէին ի բազմաց սուտ վկայիցն մատուցելոց։ Զաքարիա և Եղիսաբեթ՝ ծնողք Յովհաննու Մկրտչի՝ արդարք էին առաջի Աստուծոյ, և ոչ գոյր նոցա որդի, քանզի երկոքեան անցեալ էին զաւուրըք իւրեանց (ծերացած էին)։ Պիղատոս հարցանէր զՅիսուս. Ո՞չ ինչ տաս պատասխանի, տես քանի՛ ամբաստանեն զքէն։ Տեսեալ Կեսարու զԲրուտոս ինքնին սուսերամերկ յարձակեալ ի վերայ, ձորձ զգլխով արկեալ՝ ակն ունէր մահու։

Բ. — Հատեալ խուժադուժ (վայրենի) ազգաց ոմանց զգլուխս թշնամեաց անկելոց ի պատերազմի, տանէին առ զօրապետն առ ի հանդէս (ցոյց) քաջութեան իւրեանց։ Կէսք ի մշակացն տրանջէին զտանուտեռնէն ասելով. Դաքա յեռինքդ մի ժամ գործեցին և հասարակորդս (հաւասար) մեզ արարեր զդոսա, որ զծանրութիւն աւուրն բարձաք և զտօթ (չերմութիւն)։ Ի գիրս Պղատոնի և Քսենոփոնտեայ

գտանին գեղեցիկ ներբողեանք (գովեստ) զՈսկրատայ առն իմաստնոյ: Մատուցեալ որ յերուսաղեմէ փարիսեցիքն՝ առեն ցՅիսուս. Ընդէ՞ր աշակերտքն քո անցանեն զաւանդութեամբ ծերոցն, զի ոչ լուանան զձեռս յորժամ հաց ուտեն: Մի ոմն յայնցանէ որ զնուաւն կային՝ ձգեաց (քաշեց) սուր և եհար զծառայ քահանայապետին, և ի բաց եհան զունկն նորա: Հրաման է մեզ ոչ երդնուլ, բայց ոչ թոյլ տուեալ երբեք՝ անցանել զօրինաւորը երդմամբ:

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Ադամ Աստուծոյ պատուիրանը չպահեց (անցաներ): Պէտք է ամէն ժամ Աստուծոյ չնորհակալ ըլլանք (գոհանանք) որ զմեզ ստեղծեր է և ողջ կը պահէ: Զինուորները Յիսուսի չորս կողմը պատեցին: Քամ իննին առներն արեգակը պիտի խաւարի: Շատ ձմեռներ վրայէս (գինե) անցան և տեսայ բազմաթիւ գարուններ: Պօղոսին վրան վրայ ինկած (անկանիմ զ Նախերու գործիական) կը համբուրէին զանիկա: Անոր վրայօք ինձի բան մը մի ըսեր: Քաղաքին չորս կողմը պարիսպ քաշեցին (ածեմ): Զինուորները Յիսուսի վրայ կարմիր քղամիդ մը ձգեցին: Բարի տղան իր ընկերոջ վրայ գէշ չի խօսիր (չարախօսեմ): Յանկարծ կէսօրուան առեն (մէջօր) երկինքէն լոյս փայլատակելով՝ ձայն մը լսուեցաւ՝ որ կ'ըսէր. Սաւո՛ւղ, Սաւո՛ւղ, ինչ՞ կը հալածես: Հնդիկ ժողովուրդներու մէկ քանիին մէջ այրիները կրակէ անցուելով (ածիմ զբոցով) իրենց այրերուն գերեզմանին վրայ կը մեռնէին:

Բ. — Այգիին տէրն օրուան երրորդ ժամու առեները հրապարակ ելաւ, և տեսնելով որ ոմանք գտարկ կը կենային՝ ըսաւ. Գնացէք այգիս, և ինչ որ պէտք է՝ պիտի տամ ձեզի: Իշխաններուն չուրջը եղող չողոքորթները ճանճերու պէս են, այն առեն մահացմէ կը հեռանան՝ երբ կեանքի անուշդնին կը պակսի: Սոված գայլեր ոչխարներուս վրայ յարձակած առեն՝ վերինէն

(փողք) բռնելով գետին կը զարնէի (զգետնեմ, զգետնի հարկանեմ) և բազուկներուս մէջ կը խեղդէի: Բարբարոս ազգերէն չատերը, որոնք հռովմէական կայսրութիւնը տակնուվրայ ըրին (վեր ի վայր ամբոխել), չիկրցան հաստատուն տէրութիւն մը հիմնել: Իսրայէլացիք մեծամեծ հրաշքներով եգիպտոսէն ազատուելէ ետք, անապատին մէջ Աստուծոյ հրամաններուն դէմ կեցան (հետեւ՝ վերջաւ. տր. խնդրով), և յաճախ տրտնջեցին Մովսեսի և Ահարոնի վրայօք: Սոկրատ բանտի մէջ մեռաւ՝ իր չուրջը եղող աշակերտներուն հետ հոգւոյ անմահութեան վրայ խօսելով:

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Սաւուղ և Դաւիթ

Իբրև դարձաւ Դաւիթ ի հարկանելոյ զայլազգին, առ զնա Աբեններ և ած զնա առաջի Սաւուղայ: Եւ առ զնա Սաւուղ առ իւր յաւուր յայնմիկ, և ոչ ետ նմա դառնալ ի տուն հօր իւրոյ, և կացոյց զնա ի վերայ արանց պատերազմի: Իբրև դարձաւ Դաւիթ ի սպանանելոյ զայլազգին, ելին պարաւորք ընդ առաջ Դաւթի և նուագէին կանայք խաղալիկք և ասէին. Եհար Սաւուղ զհազարս և Դաւիթ զբիւրս: Եւ զչարեցաւ Սաւուղ վասն բանին այնորիկ, և ասէ. Դաւթի ետուն զբիւրս, և ինձ ետուն զհազարս. և արդ զի՞նչ պակասէ նմա, բայց եթէ թագաւորութիւնս: Եւ ընդ ակամբ հայէր Սաւուղ յօրէ յայնմանէ և առ յապա. և եղև թշնամութեամբ ընդ Դաւթի զամենայն աւուրս նորա:

Բառագիտութիւն

Ա՛ռ զնա Սաւուղ առ իւր — Սաւուղ զինքը քովն առաւ

Ելին պարաւորք ընդ առաջ Դաւթի — Պար բռնողներ Դաւթի ընդառաջ գնացին

Նուագէին կանայք խաղալիկք — Պար բռնող կիները կ'երգէին

Ընդ ակամբ հայէր Սաւուղ յօրէ յայնմանէ և առ յապա — Սաւուղ այն օրուընէ վերջը ծուռ աչքով կը նայէր

Զչարեցաւ — Սաստիկ առնուեցաւ

գտանին գեղեցիկ ներբողեանք (գովեստ) զՈսկրատայ առն իմաստնոյ: Մատուցեալ որ յերուսաղեմ վարիսեցիքն՝ ասեն ցՅիսուս. Ընդ՞ր աշակերտացն քո անցանեն զաւանդութեամբ ծերոցն, զի ոչ լուանան զձեռս յորժամ հաց ուտեն: Մի ոմն յայնցանէ որ զՈվսաւն կային՝ ձգեաց (քաշեց) սուր և եհար զծառայ քահանայապետին, և ի բաց եհան զունկն նորա: Հրաման է մեզ ոչ երդնուլ, բայց ոչ թոյլ տուեալ երբեք՝ անցանել զօրինաւոր երդմամբ:

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Ադամ Աստուծոյ պատուիրանը չպահեց (անցաւնեմ): Պէտք է ամէն ժամ Աստուծոյ չնորհակալ ըլլանք (գոհանամ) որ զմեզ ստեղծեր է և ողջ կը պահէ: Զինուորները Յիսուսի չորս կողմը պատեցին: Ժամ իննին ատենները արեգակը պիտի խաւարի: Շատ ձմեռներ վրայէս (զինեա) անցան և տեսայ բազմաթիւ դարուններ: Պօղոսին վզին վրայ ինկած (անկանիմ զ Նախկինու գործիականի) կը համբուրէին զանիկա: Ինոր վրայօք ինծի բան մը մի ըսեր: Քաղաքին չորս կողմը պարիսպ քաշեցին (ածեմ): Զինուորները Յիսուսի վրայ կարմիր զգեստ մը ձգեցին: Բարի տղան իր ընկերոջ վրայ դէշ չի խօսիր (չարախօսեմ): Ցանկարծ կէսօրուան ատեն (մէջօր) երկինքէն լոյս փայլատակելով՝ ձայն մը լսուեցաւ՝ որ կ'ըսէր. Սաւուղ, Սաւուղ, ինչո՞ւ կը հալածես: Հնդիկ ժողովուրդներու մէկ քանիին մէջ այրիները կրակէ անցուելով (ածիմ զբոցով) իրենց այրեաց ետեւն գերեզմանին վրայ կը մեռնէին:

Բ. — Այգիին տէրն օրուան երրորդ ժամու ատենները հրապարակ ելաւ, և տեսնելով որ ոմանք գործարկ կը կենային՝ ըսաւ. Գնացէք այգիս, և ինչ որ պէտք է՝ պիտի տամ ձեզի: Իշխաններուն չուրջը եղող չողոքորթները ճանճերու պէս են, այն ատեն միայն անոնցմէ կը հեռանան՝ երբ կեանքի սնունդնին կը պակսի: Սոված գայլեր ոչխարներուս վրայ յարձկած ատեն՝ վերինէն

(փողք) բռնելով գետին կը զարնէի (զգետնեմ, զգետնի հարկանեմ) և բազուկներուս մէջ կը խեղդէի: Բարբարոս ազգերէն չատերը, որոնք հռովմէական կայսրութիւնը տակնուվրայ ըրին (վեր ի վայր ամբոխել), չիկրցան հաստատուն տէրութիւն մը հիմնել: Իսրայելացիք մեծամեծ հրաշքներով Եգիպտոսէն ազատուելէ ետք, անապատին մէջ Աստուծոյ հրամաններուն դէմ կեցան (հեատել՝ վերջաւ. տր. խնդրով), և յաճախ տրտնջեցին Մովսեսի և Ահարոնի վրայօք: Սակրատ բանտի մէջ մեռաւ՝ իր չուրջը եղող աշակերտներուն հետ հոգւոյ անմահութեան վրայ խօսելով:

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Սաւուղ և Դաւիթ

Իբրև դարձաւ Դաւիթ ի հարկանելոյ զայլազգին, ած զնա Աբեններ և ած զնա առաջի Սաւուղայ: Եւ ած զնա Սաւուղ առ իւր յաւուր յայնմիկ, և ոչ ետ նմա դառնալ ի տուն հօր իւրոյ, և կացոյց զնա ի վերայ արանց պատերազմի: Իբրև դարձաւ Դաւիթ ի սպանանելոյ զայլազգին, ելին պարաւորք ընդ առաջ Դաւթի և նուագէին կանայք խաղալիկք և ասէին. Եհար Սաւուղ զհազարս և Դաւիթ զբիւրս: Եւ զչարեցաւ Սաւուղ վասն բանին այնորիկ, և ասէ. Դաւթիետուն զբիւրս, և ինձ ետուն զհազարս. և արդ զի՞նչ պակասէ նմա, բայց եթէ թագաւորութիւնս: Եւ ընդ ակամբ հայեր Սաւուղ յօրէ յայնմանէ և առ յապա. և եղև թշնամութեամբ ընդ Դաւթի զամենայն աւուրս նորա:

Բառագիտութիւն

Ած զնա Սաւուղ առ իւր — Սաւուղ զինքը քովն առաւ

Ելին պարաւորք ընդ առաջ Դաւթի — Պար բռնողներ Դաւիթի ընդառաջ գնացին

Նուագէին կանայք խաղալիկք — Պար բռնող կիները կ'երգէին,

Ընդ ակամբ հայեր Սաւուղ յօրէ յայնմանէ և առ յապա — Սաւուղ այն օրուընէ վերջը ծուռ աչքով կը նայէր

Զչարեցաւ — Սաստիկ առնուեցաւ

ՅԻՍՆԵՐՈՐԴ ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Ի Նախդիր

211. *Նախդրիւ տրականէն և բացառականէն զատ՝ ի կը գործածուի վերջահոլով տրականի հետ և կ'ըսուի Նախդրիւ վերջահոլով տրական, ինչպէս ըսած ենք արդէն 34 համարի ծանօթութեան մէջ։*

Նախդրիւ տրականն ընդհանրապէս շարժում ցուցնող բայերու առջև կը գործածուի, իսկ նախդրիւ վերջահոլով տրականը՝ դադարում ցուցնող բայերու առջև։ Ջոր օրինակ.

Շարժում		*Դադարում*	
Ընթացան	*ի դաշտ*	*Կայր*	*ի դաշտի*
Եհաս	*ի տուն*	*Վաստակէր ի տան*	
Եմուտ	*ի բանտ*	*Աղօթէին ի բանտի, և այլն։*	

Յուշադրում. — *Տեղական յատուկ անունները՝ թէ և բայը դադարում յայտնէ, միշտ նախդրիւ տրական կը դրուին։ Ուստի կ'ըսուի հաւասարապէս.*

Երթալ ի Վենետիկ և Կալ ի Վենետիկ
Հասանել ի Փարիզ և Բնակել ի Փարիզ
Մտանել ի Հռովմ և Նստել ի Հռովմ, և այլն։

212. *Նախդրիւ վերջահոլով տրականը որպիսութիւն կամ վիճակ ցուցընող բառերու մէջ՝ իրո-*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 211. Ի նախդիրը բացառականէն և նախդրիւ տրականէն զատ ո՛ր հոլովի վրայ կը դրուի, և Դրաբարի մէջ ե՞րբ նախդր. տրական և ե՞րբ նխդր. վերջահոլով տրական կը գործածուի. — 212. Ի՞նչ կը նշանակէ նխդր. վերջ. տրականը որպիսութիւն կամ վիճակ ցուցընող բառերու մէջ։

դութեան մը ժամանակը կամ միջոցը կը յայտնէ։ Ջոր օրինակ.

Ի ծննդեան Նորա — ամոր ծնանելոյն առնելը
Ի սովու, ի վտանգի — սովի, վտանգի միջոց
Ի թագաւորութեան Արտաշէսի — Արտաշէսի թագաւորութեան առնել, և այլն։

213. *Նախդրիւ վերջահոլով տրականը եզակի միայն կը գործածուի, և յոգնակիի մէջ նախդրիւ տրական կը դրուի նաև դադարում ցուցնող բայերու առջև։*

Ուսոի կ'ըսուի. Բնակել կամ Նստել ի տունն, գործել կամ սերմանել յագարակս, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Քերականօրէն վերլուծել սա խօսքերուն մէջ ի նախդրին շեղագիր խնդրառութիւնները։

Ա. — Պետրոս և Յովհաննէս երթին ի տաճարն։ Յիսուս պահեալ յանապատին զքառասուն տիւ և զքառասուն գիշեր՝ ապա քաղցեաւ։ Ջոր տուն մտանիցէք՝ ի նմա ագանիցիք։ Բազումք ի ծննդեան Նորա խնդացեն։ Կացեալ Պաւղոսի յԵփեսոս՝ քարոզէր յատենի Արիսպագոսին։ Ան միով էին երկու որդիք, և մատուցեալ առ առաջինն ասէ. Երթ այսօր գործեա յայգւոջ։ Որդին անառակ չինքն եկեալ՝ (զգաստանալով) դարձաւ ի հայրենիս և բնակէր ի տան հօր իւրոյ։ Հասին գինուորք քաղաքին յանդաստանս (արտ) անանկաց։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 213. Նախդր. վերջահոլով տրականը յոգնակի կրնայ գործածուիլ։

Հերովդէս կալեալ զՅովհ. Մկրտիչ՝ կապեաց զնա և եդ ի բանտի, վասն Հերովդիայ կնոջ Փիլիպպոսի եղբօր նորա։ Որ ի փոքուն հաւատարիմ է՝ եւ ի բազմին հաւատարիմ է, և որ ի փոքուն անիրաւ է՝ եւ ի բազմին անիրաւ է։

Բ. — Դանիէլ ի դեռաբոյս (մատաղ) հասակի մանկութեանն գերի վարեցաւ ի Բաբելոն։ Կղեովպաս ասէր ցՅիսուս. Դու միայն կաս յԵրուսաղէմ՝ որ ոչ գիտացեր զինչ գործեցաւ ի նմա յաւուրս յայսոսիկ։ Բազում այրիք էին յաւուրս Եղիայի ի մէջ Իսրայէլի, յորժամ փակեցաւն երկինք զերիս ամս և զվեց ամիս։ Յակոբայ և Յովհաննու թողեալ վաղվաղակի զնաւն և զհայր իւրեանց ի նաւին՝ գնացին զհետ Յիսուսի։ Որ միօրինակ խնամ ունի ամենեցուն՝ Աստուած, փրկէ զսիրելիս իւր ի վտանգաց և կերակրէ զնոսա ի տուի։ Յաչխարհին Գերգեսացւոց պատահեաց երբեմն Յիսուսի դիւահար ոմն, որ զգայդ և զգերեկ ի գերեզմանս և ի լերինս աղաղակէր, և կոծէր զանձն իւր քարամբք։ Բանակն Յունաց երբեմն ի հիւսիսակողմն Աթոյ միջամուխ (մէջ մտած), չգիտեր ընդ ո՞ր (ո՞ր կողմէն) դառնալ ի հայրենիս։

Բ

Աշխարհաբար գրաբար

Ա. — Ծոյլը ձեռքերը ծոցը կը պահէ և կը դանդաղի բերանը տանելու։ Մարկոս Հռովմի մէջ գրեց իր Աւետարանը։ Թագաւորին մահուան լուրը քաղաքին մէջ խռովութեան պատճառ եղաւ։ Անոր մեծ որդին ագարակն էր։ Ծերութեան առեն մարդուս աչքերուն տեսութիւնը կը տկարանայ։ Հոմերոս Իլիականին մէջ կ'երգէ Աքիլլէսն ու Հեկտորը։ Դրիգոր Լուսաւորիչ 15 տարի օձերու բազմութեան մէջ կը կենար։ Յովհէփ սովի առեն բոլոր Եգիպտոսը կերակրեց։ Նափոլէոն Ա. Հելինէ կղզին աքսորուեցաւ։ Զի՞ս լսեր, առանք վրայովդ որչափ կը չարախօսեն։ Երբ մեռնելու ըլլամ (յաւելուցում առ հարս իմ), զիս այս գերեզմանին մէջ թաղեցէք։ Ս. Յովհ. Աւետարանիչ երբ աքսորանքէն դարձաւ Եփեսոս, նոյն քաղաքին մէջ բնակեցաւ և գրեց իր Աւետարանը։ Շուները ոչխարներու հօտին չորս կողմը կը պարսին (չրջիմ)։

Բ. — Ա՛յն օրերն արեգակը պիտի խաւարի, աստղերը երկինքէն պիտի թափին (թօթափիմ), երկիրս պիտի չարժի և լուսինն իր լոյսը պիտի չտայ։ Յիսուս համր և խուլ դեւին (այս պիղծ) որ տղայ մը բռնած էր՝ սաստելով ըսաւ. Համր և խուլ սատանայ, քեզի կ'ըսեմ, ել ատկէ, և այլ ևս ատոր մէջ չմտնես։ Չեմ՛ գիտեր ո՞ր մէկն՝ եթէ ոչխար մ'ունենայ և շաբաթ օրը գուբ (խորխորատ) իյնալու ըլլայ, արդեօք չի՞ բռներ չի՞ վերցներ զանիկա։ Յովսէփ երբ լսեց թէ Արքեղայոս թագաւորեց իր Հերովդէս հօրը տեղ (փոխանակ), վախցաւ Հրէաստան երթալ, և եկաւ Նազարեթ կոչուած քաղաքը բնակեցաւ։ Պատմութենէ գիտենք թէ Յունաց գաղթականներէ շատերն Իտալիոյ հարաւակողմն անցնելով՝ ծաղկեցուցին այն գաւառները։ Շատ առաքինի մարդիկ աղքատ են. բայց առաքինին իր աղքատութեան մէջ գոհ կ'ապրի, և մեռնելու առեն՝ (դարձուր մահ բառով վերջ. տր.) իր բարեգործութիւններով պիտի պակուբի։ Հերովդէս թագաւորին օրերը Յիսուսին ծնանելու առեն՝ արեւելքէն մոգեր եկան և ըսին. Ո՞ր է Հրեաներուն ծնած թագաւորը։

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Տաբիթա

Ի Յոպպէ էր կին ոմն աշակերտեալ՝ անուն Տաբիթա, որ անուանեալ կոչի Ա.յծեմիկ։ Սա էր լի գործովք բարեաց և ողորմութեամբք զոր առնէր։ Եւ եղև յաւուրսն յայնոսիկ հիւանդանալ նմա և մեռանել։ Եւ աշակերտացն լուեալ եթէ Պետրոս ի Լիւդդա է՝ առաքեցին երկուս արս առ նա, աղաչել զի մի դանդաղեսցի գալ առ նոսա։ Յարուցեալ Պետրոս եկն ընդ նոսա. զոր՝ իբրև եկն՝ հանին ի վերնատունն, և կացին չուրջ զնովաւ այրիքն ամենայն, լային և

ցուցանէին զձորձս և զհանդերձս՝ որչափ առնէր նոցա Աչծեմիկն։ Եւ հանեալ արտաքս զամենեսեան Պետրոսի՝ եղ ծունր, եկաց յաղօթս և ասէ. Տաբիթա, արի կաց յանուն Տեառն Յիսուսի Քրիստոսի։ Եւ նա երաց զաչս իւր, և տեսեալ զՊետրոս՝ նստաւ կանգուն։ Զեռն ետ նմա և յարոյց զնա. կոչեաց զորբան և զայրիս և առաջի կացոյց զնա կենդանի։

Բառագիտութիւն

Աչծեմիկ – Պզտիկ վայրի այծ
Զի մի՛ դանդաղեսցի գալ առ նոսա – Որպէս զի երթոյց գալու չուշանայ
Արի՛ կաց – Ողջնցե՛ր եւ կե՛ր
Նստաւ կանգուն – Շիտակ նըստաւ։

ՅԻՍՆԵՐՈՐԴ ԵՐԿՐՈՐԴ ԴԱՍ

Ա.Ռ Նախդիր

214. *Ա.ռ նախդիրը սեռականի, վերջահոդով տրականի, գործիականի և անորիչ հայցականի հետ կը դործածուի մէկմէկէ տարբեր իմաստներով։*

Սեռականի հետ (քիչ անգամ նաև բացառականի և հայցականի հետ) կը նշանակէ հաւասար կամ պատուառուր, զոր աշխարհաբար բացառականով ալ կը բացատրենք։ Օրինակ.

Ա.ռ երկիւղի – վախի հաւասար կամ վախեն
Ա.ռ ատելութեան – Ատելութիւնի պատուառուր
Ա.ռ ի չգոյէ մարդոյ – Մարդ չըլլալուն հաւասար
Ա.ռ սէր մեր – Մեր սիրոյն հաւասար
Ա.ռ նախանձու – Նախանձի հաւասար, և այլն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 214. Ա.ռ նախդիրը որ հոլովներու հետ կը գործածուի, և ի՞նչ կը նշանակէ սեռականի հետ։

215. *Ա.ռ նախդիրը եզակի վերջահոդով տրականի հետ՝ կը նշանակէ անձի մը կամ բանի մը քով։ Զոր օրինակ.*

Կայր առ խաչին – Խաչին քով կամ ոտքը կեցած էր
Ա.ռ նմա ագան – Անոր քովը կամ տունը մնացին
Եկաց առ դրան – Դրան քովը կամ առջևը կեցաւ
Ա.ռ որում գտանիցի – Որուն քով որ գտնուի, և այլն։

Ծանօթ. — Բայց յոգնակի նոյն նշանակութեամբ վերջահոդով տրականն՝ անորիչ հայցականի կը փոխուի։ Օրինակ.

Եզակի	Յոգնակի
Անոր քով – Ա.ռ նմա	Անոնց քով – Ա.ռ նոսա
Դրան քով – Ա.ռ դրան	Դռներուն քով – Ա.ռ դրունս
Որուն քով – Ա.ռ որում	Որոնց քով – Ա.ռ որս, և այլն։

216. *Ա.ռ նախդիրն անորիչ հայցականի հետ թէ եզակի և թէ յոգնակի՝ դէպ ի անձ մը շարժում կը նշանակէ։ Զոր օրինակ.*

Եկին առ նա և ասեն	Անոր եկան և ըսին
Եկայք առ իս	Ինծի եկէք
Առաքեցէք առ նոսա	Անոնց դրկեցէք
Գնացից առ հայր իմ	Իմ հօրս երթալ
Գրեաց առ եղբարս իւր	Եղբայրներուն գրեց։

217. *Ա.ռ նախդիրը գործիականի հետ՝*

1°. *Անձի մը կամ բանի մը առեւնը կը նշանակէ։ Ինչպէս.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 215. Ա.ռ նախդիրը վերջահոլով տրականի հետ ի՞նչ կը նշանակէ. — 216. Ա.ռ նախդիրն անորիչ հայցականի հետ ուրիշ ի՞նչ կը նշանակէ. — 217. Ա.ռ նախդիրը գործիականի հետ քանի՞ բան կը նշանակէ։

Ա. Աբրահամու	Աբրահամու տան
Ա. աշտարակաշինութեամբ	Աշտարակաշինութեան տան
Ա. կործանմամբ Երուսաղէմի	Երուսաղէմի կործանման տան
Ա. կենդանութեամբ Դաւթի	Դաւիթի ողջութեան տան։

2°. *Կը նշանակէ բանի մը քովը կամ քովէն։ Օրինակ.*

Ա. պարսպաւ	Պարսպին քովը
Ա. ափամբ	Ափունքին քովէն կամ քովը
Ա. գետեզերք	Գետեզերքին քովը կամ քովէն
Ա. ստորոտով լերին	Լերան ստորոտին քովը։

3°. *Կը նշանակէ նայելով, քովը։ Օրինակ.*

Փոքր է երկիր առ արեգականմբ – Աշխարհս արեգակին քով կամ արեգակին նայելով՝ պզտիկ է.

Ջ՞ինչ է մարդ առ Աստուծով – Մարդս ինչ է Աստուծոյ քով.

Երազ են կեանս այս առ հանդերձելովք – Այս կեանքս հանդերձեալին քով երազ է, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Այս խօսքերուն մէջ ԱՌ նահատրին առջև հոդովուած շեղագիր բառերուն քերականական բացատրութիւնը տալ։

Ա.· — Ոչ ինչ է մարդ առ Աստուծով։ Կայն Մարիամ և Ս. Յովհաննէս կային առ խաչին։ Ջ՞ինչ է յարդ առ ցորենով։ Ի վարձու կալեալ էր զտունն առ կենդանութեամբ առն իւրոյ։ Ա. Աբգարու և առ Տրդատաւ եղև մուտք քրիստոնէութեան ի Հայաստան։ Ա. այնու ժամանակաւ յարոյց Դեկոս հալածանս ընդդէմ Եկեղեցւոյ։ Յամայութիւն դառնան քաղաք առ ի չգոյէ (չըլալուն համար) բնակչաց։

Առաքեցաւ հրեշտակ Աստուծոյ առ կոյս խօսեցեալ (նշանուած) առն։ Այօքիկ առ ի խրատ գրեցան մեզ։ Պիղատոս ոչ կամէր դատապարտել զՔրիստոս, քանզի գիտէր թէ առ նախանձու մատնեցին զնա քահանայապետքն։ Ս. Փլոբիանոս չոգաւ առ կայսրն Թէոդոս։ Իբրև տեսին Առաքեալքն զՅիսուս զի զգնայր ի վերայ ծովուն՝ խռովեցան, և առ ահիմ՝ աղաղակեցին։

Բ. — Բազում բորոտք էին Իսրայելի առ Եղիսէէ մարգարէէ. և ոչ ոք ի նոցանէ սրբեցաւ՝ բայց միայն Նեեման ասորի։ Ա. ամենայն ազինս մեծեղեռն յանցուած համարեալ է ապերախտութիւն, այլ ոչ առ ումեք դատապարտեալ։ Կայրք երկու կային առ ճանապարհաւն. իբրև լուան թէ Յիսուս անցանէ՝ աղաղակեցին և ասեն. Ողորմեաց մեզ որդի Դաւթի։ Փախուցեալ ի հայրենի տանէն՝ ձիավար (ձին քշելով) արշաւէր առ ստորոտով լերինն։ Յարուցեալ Մարիամ գնաց յողջոյն Եղիսաբեթի, և կացեալ առ նմա երեք ամիս երթ՝ դարձաւ ի տուն իւր։ Ա. Աբրահամու՝ որ զկնի Լուբցն հեղեղաց, եղև կործանումն Սոդոմայ և Գոմորայ։ Մի յերկոտասանից, անուանեալն Յուդա, չոգաւ առ քահանայապետսն և ասէ. Ջ՞ինչ կամիք տալ ինձ, և ես մատնեցից ձեզ զՅիսուս։ Վիշտք և աղէտք ժամանակեան համեմատեալք յոչ ինչ համարին առ յաւիտենական երանութեամբ։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա.· — Նաւը ծովուն եղերքէն կ'երթար (քերել առ գործնականով)։ Կապեալը բարկութենէն կը հայհոյէր։ Յիսուս Աննայէն կայիափայի քով ղրկուեցաւ։ Գիտէր որ առելութեան համար (առ սեռականով) անոր վրայօք կը չարախօսէին։ Կրեսէի քովէն կ'անցնէինք։ Իր սիրելի որդին ղրկեց անոնց։ Խաչին քով կը կենային Յիսուսի մայրն և իր սիրած աշակերտը։ Կայէն իր Աբել եղբայրը նախանձէն սպաննեց։ Երբ արթնցան՝ զանիկա իրենց քով տեսան։ Իր հանգստութեան (անձնդիւրութիւն) համար

ամէն բանի մէջ չահ փնտռողը՝ չատ անգամ վնասներու կը հանդիպի։ Ով որ խենթի քով կը կենայ՝ կը խենթենայ (անմտանամ)։ Ամէն տան քով պահապան կեցուց։ Սողոմոնի առեն արծաթը ոչինչ համարուած էր։ Հոագուելի կինն ու աղջիկը՝ Տուբիան տեսնելով՝ ուրախութենէն լացին։ Անձրև չըլլալուն համար չորութիւն եղաւ, և չորութեան պատճառաւ ալ սով եղաւ։ Պարսպին քովէն պզտիկ գետ մը կը վազէ (հոսի)։

Բ. Արծաթի պնակը որուն քով դնուի՝ անիկա պիտի մեռնի։ Գէշ անձերու քով յաճախողը գէշ կ'ըլլայ։ Կաթիլ մը ջուրն ինչ է ովկիանոսին քով։ Իմաստուն մարդոց քով կեցիր, անոնց խորհրդով չարժէ ամէն գործերուդ մէջ։ Դեկոս և Դիոկղետիանոս ամբարիշտ կայսրերուն առեն քրիստոնեաներէն չատ արիւն թափուեցաւ։ Հրեաները տեսնելով որ Յիսուս մաքսապետին տունը մտաւ, կը սրտնչէին ըսելով թէ մեղաւոր մարդու քով մտաւ պահքն աւրելու (լուծանեմ)։ Աստուած ոմանց հարկաւորը տուած է ապրելու համար, ոմանց ալ մխիթարութիւն՝ լաւ մեռնելու համար։ Հին ժամանակները մարդիկ ոսկի և արծաթ դրամներ չէին գործածեր (ի կիր արկանեմ), այլ սոյն մետաղներուն կտորները վաճառքի (տուրհաւ) մէջ կը փոխանակէին։ Սակրատ հացկերոյթի մէջ տեսնելով որ քովը նստողներէն մէկը հաց չէր ուտեր, բարձր ձայնով հարցուց բազմականներուն թէ այն առանց հացի մին ուտողն արդեօք մաճրդ էր թէ գազան։

Շատ անգամ – Բազում այն է ըլ
Ամէն – Մէն մի
Պնակ – Անօք
Զորութիւն – Երաշտութիւն
Դէզ – Ժանտաթարոյ
Հացկերոյթ – Խնջոյք։

Գ

ԾԱՂԿԱՒԱՂ

Տեսիլ Յակոբայ

Արթակեաց Իսահակ զՅակոբ, և գնաց ի Մեխագեամ Ասորւոց։ Հասեալ ի տեղի մի՝ ննջեաց անդ, քանզի արևն ի մուտս էր։ Եւ առ ի քարանց տեղւոյն և եդ ընդ սնարս իւր, և ննջեաց ի տեղւոյնն յայնմ։ Եւ ետես տեսիլ. սանդուղք հաստատեալ յերկրի՝ որոյ գլուխ իւր հասանէր մինչև յերկինս. հրեշտակք Աստուծոյ ելանէին և իջանէին ընդ նա, և Տէր հաստատեալ կայր ի նմա։ Եւ ասէ. Ես եմ Տէր Աստուած Աբրահամու, մի երկնչիր, զի երկիրդ յորում դուդ ննջեցեր՝ քեզ տաց զդա և զաւակի քում. և օրհնեսցին ի քեզ ամենայն ազգք երկրի։ Զարթեաւ Յակովբ ի քնոյ անտի իւրմէ և ասէ. Տէր է ի տեղւոյս յայսմիկ։ Յարեաւ ընդ առաւօտն, առ զվէմն զոր եդ ընդ սնարս իւր, և կանգնեաց զնա արձան, ուխտեաց և ասէ. Եթէ եղիցի Տէր Աստուած ընդ իս, և տացէ ինձ հաց ուտելոյ և հանդերձ զգենուլոյ, և դարձուսցէ զիս ողջութեամբ ի տուն հօր իմոյ, վէմս՝ զոր կանգնեցի՝ եղիցի ինձ տուն Աստուծոյ։

Բառագիտութիւն

Արևն ի մտաս էր – Արևը մարը մտած էր
Եդ ընդ սնարս իւր – Գլխուն տակ դրաւ
Տէր հաստատեալ կայր ի նմա – Տէր Աստուած անոր վրայ կեցած էր։

ՅԻՍՆԵՐՈՐԴ ԵՐՐՈՐԴ ԴԱՍ

ԸՆԴ ԵՒ ԸՍՏ ՆԱԽԴԻՐՆԵՐ

218. *Ընդ նախդիրը կը գործածուի Մեռեալաւի, վերջաւորով տրականի, Գործիականի և Ածրիչ հայցականի հետ՝ այլ և այլ նշանակութեամբ։*

Մեռեալանի հետ կը նշանակէ փոխանակ, տեղը։ Զոր օրինակ.

Թագաւորեաց ընդ Նորա – Անոր տեղ թագաւորեց
Երթ դու ընդ իմ – Դուն գնա իմ տեղս
Ծառայեցիս ընդ հօր իմոյ – Հօրս տեղ պիտի ծառայեմ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 218. *Ընդ նախդիրը որ հոլովներու հետ կը գործածուի և սեռականի հետ ինչ կը նշանակէ։*

219. *Ընդ նախդիրը եզակի վերջահոդով տրականի հետ՝ կը նշանակէ հետ, վիտեղ։ Ինչպէս.*

Երթ ընդ նմա	Անոր հետ գնա
Գամք և մեք ընդ քեզ	Մենք ալ հետդ կոչ գանք
Խօսեցաւ Տէր ընդ Մովսիսի	Աստուած Մովսեսին հետ խօսեցաւ
Ընդ կս ո՞չ խօսիս	Ինծի հետ չե՞ս խօսիր, և այլն։

Ծանօթ. — Ինչպէս այս վերջին օրինակէն կը տեսնուի, անծն. դերանուան Ա. դէմքին համար անորոշ հայցականով ընդ կս կ'ըսուի՝ փոխանակ ընդ ինձ ըսելու։ Ընդ նախդիրը այս նշանակութեամբ յոգնակիի մէջ ալ անորոշ հայցականի հետ կը գործածուի սովորաբար։ Օրինակ.

Դու ընդ նոսա էիր	Դուն անոնց հետ էիր
Գնացին ընդ եղբարս իւրեանց	Իրենց եղբայրներուն հետ գնացին
Ուրախ եղէց ընդ բարեկամս իմ	Իմ բարեկամներուս հետ պիտի ուրախանամ, և այլն։

220. *Ընդ նախդիրը թէ եզակի և թէ յոգնակի Անորիշ հայցականի հետ կը գործածուի՝*

1°. *Երբ բայը նշանակէ տեղէ մը անցնիլ, կտրել անցնիլ։ Օրինակ.*

Մտէք ընդ դուռնն	Դռնէն մտէք
Հայէր ընդ պատուհանն	Պատուհանէն կը նայէր
Գնացին ընդ այս ճանապարհ	Այս ձանրէն գնացին, և այլն։

2°. *Երբ նշանակէ բան մը ուրիշ բանի հետ կցել, միացնել։ Օրինակ.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 219. Ընդ նախդիրը վերջահոդով տրականի հետ ի՞նչ կը նշանակէ. — 220. Ընդ նախդիրը թէ եզակի և թէ յոգնակի անորիշ հայցականի հետ քանի՞ բան կը նշանակէ։

Կապեցին զնա ընդ սիւնն	Զանիկա սիւնին կապեցին
Վարեցին զայրն ընդ որմն	Մարդը պատին գարձուցին
Գան եհար զնա ընդ ոտս	Անոր ոտքերուն ծեծ մը քաշեց, և այլն։

3°. *Երբ նշանակէ ատին անդին քալել, տարածուիլ։ Ինչպէս.*

Շրջէր ընդ քաղաքս և ընդ գիւղս	Քաղաքներ և գիւղեր կը պտըտէր
Արշաւեաւ ընդ ամենայն կողմանս	Վազէ գնա աւեւն կողմ
Եւ համբաւ ընդ ամենայն գաւառն	Անդրողջ գաւառին մէջ լոբր տարածուեցաւ, և այլն։

4°. *Կը նշանակէ անձերուս կամ իրերուս մէջտեղը։ Օրինակ.*

Ընդ երկինս և ընդ երկիր	Երկնքի ու երկրի մէջտեղը
Ընդ կս և ընդ քեզ	Իմ ու քու մէջդ
Խաղ մեծ է ընդ բազումս և ընդ սակաւս	Մեծ տարբերութիւն կայ շատին ու քիչին մէջ։

Ծանօթ. — Զարմանամ, խնդամ, հայիմ, խռովիմ, նախանձիմ, ցաւէ (ինձ, քեզ, նմա) և ուրիշ շատ բայեր ընդ նախդրով անորոշ հայցական բնութեան խնդիր կ'առնեն, զորոնք գրաբար ընթերցումով և վարժութեամբ պէտք է սորվիլ։

221. *Ընդ նախդիրը գործիականի հետ կը նշանակէ մէկուն ձեռքին տակ, բանի մը տակ։ Ինչպէս.*

Ունիմ ընդ իմս գինուորս	Զինուորներ ունիմ ձեռքիս տակ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 221. Ընդ նախդիրը գործիականի հետ ի՞նչ կը նշանակէ։

Այր մի եմ ընդ իշխանու- թեամբ	Իշխանուհւոյ տակ մարդ մ'եմ
Ձեմէին նոքա ընդ ծառովք	Ծառերուն տակ կը քալէին
Մտին ընդ յարկաւն	Տանը ժամբին տակ մտան
Ձանապարհ ընդ երկրաւ	Երկրի տակին ձամբայ։

222. *Ըստ նախդիրը գլխաւորապէս վերչահոլով տրականի և աւորիկ հայցականի հետ կը գործածուի։*

Վերչահոլով տրականի հետ կը նշանակէ հաւանատ, նւոնաւ։ Զոր օրինակ.

Ըստ այսմ օրինակի.	Այս օրինակին հաւանատ
Ըստ պատկերի մերում	Մեր դիմքին նման
Ըստ հրամանի թագաւորին	Թագաւորին հրամանին հաւանաձայն։

Անորիչ հայցականի հետ՝ կը նշանակէ տեղէ մը կամ բանէ մը ետին, դուրս։ Օրինակ.

Ելանել ըստ քաղաքն	Քաղաքին դուրս նգնիլ
Անցանել ըստ չափ	Չափին ետին անցնիլ
Չերծանել ըստ վտանգս	Վտանգներէ զերծ ըլլալ։

223. *Յ նախդիրը երկու նշանակութեամբ կը գործածուի։ — 1°. Իբր նախդրիւ տրական՝ Աստ և Հարցաւեալ բայերուն առջև, ինչպէս տեսանք վերև (համար 35)։ — 2°. Մինչև բառին առջև և յաճախ առանձին՝ նոյն միտքով։ Զոր օրինակ.*

Երթիցուք մինչև ցանդր	Երթանք մինչև հոն
Ցայդ վայր եկեսցես	Մինչև այդ տեղը գաս։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 222. *Ըստ նախդիրը որ հոլովներու հետ կը գործածուի և ինչ կը նշանակէ վերչահոլով տրականի և հայցականի հետ.* — 223. *Ինչ գիտելիք կայ յ նախդրին գործածութեան վրայ։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Յետագայ խօսքերուն վէր ընդ, ըստ ևախդիրներուն խնդիրներն ու միւս դարձուածները յուժդ քերականօրէն։

Ա. — Իմաստուն եմ համեմատեն զխօսս ընդ արծաթոյ և զդուրթիւն ընդ ոսկւոյ։ Կոչեցաւ Մատաթիա ընդ Յուդայի յառաքելութիւն, և համարեցաւ ընդ մետասան առաքեալսն։ Աղք բազումք անկան ընդ լծով տիրապետութեան Պարսից։ Աննիբաղ էանց ընդ Ալպեան լերինս մեծամեծ վտանգօք անձին և զօրաց իւրոց։ Մեզացիք ի պատերազմել իւրեանց ընդ գերիս՝ խարազան ի վար արկանէին (դործածել) ընդ սուսերի։ Զարմանամք ընդ կորովութիւն բանից Դեմոսթենեայ և Կիկերոնի ճարտարախօսաց։ Թռչունք երկնից բոյն դիցեն ընդ հովանեաւ ծառոց։ Պատմէր անուն քաջութեան նորա ընդ ամենայն կողմանս գաւառին։ Յիսուս մերձեցեալ յաչս կուրացն՝ ասէր. Ըստ հաւատոց ձերոց եղիցի ձեզ։ Ոչ որ ինչ մտանէ ընդ բերան՝ պղծէ զմարդ, այլ որ ինչ ելանէ ի բերանոյ՝ այն պղծէ զմարդ։ Մարիամ խոովեցաւ ընդ բանս հրեշտակին, և խորհէր ընդ միտս թէ որպիսի՞ ինչ լինի ողջոյնս այս։ Աչխարհակալք յաւերժ դարձուցանեն զչինուածս (բնակութիւն) ընդ որս անցանեն, որպէս բոց զի ծախէ զանտառս։

Բ. — Ալբայք Եգիպտացւոց զմահապարտս և զգերեալս ի պատերազմէ առաքէին ի մետաղս՝ որ ընդ սահմանս Եգիպտոսի և Եթովպիայ։ Փրկուտոս յանդիմանէր զանհաւատս Հրեայսն ասելով. Դէմքդ Հարուստ յարիցէ ի դատաստանի ընդ ազգիս ընդ այսմիկ և դատապարտեսցէ զսա, զի եկն ի ծագաց երկրի լսել զիմաստութիւն Սողոմոնի։ Ոչ ոք լուացանէ ճրագ և թաքուցանէ ընդ կարասեաւ (կահ) կամ ընդ մահճօք, այլ ի վերայ աշտանակի դնէ,

զի որ մտանեն զլոյս տեսցեն։ Կեսարու անցեալ ընդ գեօղ մի Այպեանց՝ ասէր առ իւրսն. Ընտրելագոյն է ինձ առաջին լինել յայսմ գեղջ՝ քան երկրորդ ի Հռովմ։ Գեան Պագոս անցեալ ընդ մէջ հիւսիսային նահանգաց Իտալիոյ՝ հոսի յԱղրիական ծով։ Հարիւրապետան եկեալ երկիր պագանէր և ասէր ցՅիսուս. Տէր, չեմ բաւական եթէ ընդ յարկաւ իմով մտանիցես, այլ ասա բանիւ և բժշկեսցի մանուկն իմ։ Ի միում աւուրց դէպ եղեւ չրջել Դեմոսթենեայ ընդ վաճառանոց քաղաքին, և իբրև ազդ լինէր (լուր կը տրուէր) նմա թէ կին ոմն յամբոխէ անտի ձայն բարձեալ դրուատէ (գովել) զնա, կարի զարմացաւ ընդ այն։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Դաւիթ պատուհանէն ելաւ ու փախաւ։ Ով որ իմ հետս կու գայ՝ պիտի չկորսուի, ըսաւ Յիսուս։ Նոյ ձեռքը երկնցուց (ձգեմ), և առաւ նորէն (անդրէն) աղաւնին իր քովը տապանին մէջ։ Նեղ դռնէն մտէք։ Թագաւորին մահուան լուրը բոլոր քաղաքը տարածուեցաւ (ելանեմ)։ Յիսուս կը պատրէր քաղաքներն ու գիւղերը։ Այս ճամբէն գացէք որ հասնիք։ Երանելը վկան սիւնին կապեցին և սաստիկ ծեծեցին (գան հարկանեմ)։ Հրեայք Մովսէսի օրէնքին համեմատ կ'երթային (գնամ)։ Ձեր և մեր մէջը մեծ տարբերութիւն (խտիր) կայ։ Ստակի (արծաթ) տեղ անոնց կերակուր տուին։ Կայծակի ատեն (հարկանել չանթից) ծառերու տակ պէտք չէ կենալ։ Ականջը (ունկն) երկու դուռ ունի, առաջին դուռէն ընդունած խօսքը երկրորդէն ներս չառներ՝ մինչև լաւ չգննէ։ Աստուած չընէ որ չար (չարասիրտ) մարդու իշխանութեան տակ իյնանք։ Կոյն Մարիամ այսպէս պատասխանեց Գաբրիէլի. Ահա պատրաստ եմ (ահաւասիկ կամ), թող ըլլայ ինծի քու խօսքիդ համեմատ։

Բ. — Ալանտեան ովկիանոսէն Միջերկրական ծովը իջնող ամէն նաւերը Հերակլեան նեղուցէն պէտք է անց-

նեն։ Կալիդոլա երբ որոտման ձայն լսէր՝ վախէն կը փութար մահիճին տակ կը պահուըտէր։ Թէ որ հոգին մահկանացու ըլլար, մարդուս և անբաններու մէջ տարբերութիւն պիտի չըլլար։ Պատմիչներու խօսքին համեմատ՝ Կասպից ծովուն ջրերը միւսերուն ջրերուն չափ աղի չեն, և անոր մէջ նոր տեսակ ձկներ կը գտնուին։ Պիւռհոն՝ Սկեպտիկեանց նախահայրը՝ որ ամէն բանի վրայ կը տարակուսէր, վիճաբանութեամբ կը չանար ցուցնել թէ մահուան ու կեանքի մէջ ամենևին տարբերութիւն չկայ։ Եթէ կեանքէ զուրկ արձաններ չինող արուեստաւորին ճարտարութեան վրայ կը զարմանանք, ո՞րչափ ևս առաւել պէտք է սքանչանանք ամենակարողութեան վրայ Աստուծոր՝ որ ամէն օր կեանք և միտք ունեցող էակներ ոչընչէն կը ստեղծէ։

Նոր տեսակ — Նորատեսիլ
Կեանքէ զուրկ — Անշունչ
Գէշ լուր — Բօթ
Կեանք և միտք ունեցող — Կենսունակ և մտաւոր։
Արժան — Դրօշելու։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Սահարացին

Այր մի ելանէր յԵրուսաղեմէ յԵրիքով և անկաւ ի ձեռս աւազակաց, որք մերկացուցին զնա և վէրս ի վերայ եդին, թողին կիսամահ և գնացին։ Դէպ եղև քահանայի միոջ ելանել ընդ նոյն ճանապարհն, և տեսեալ զնա՝ զանց արար։ Նոյնպէս և Ղեւտացի ոմն եկեալ ընդ նոյն տեղի՝ տես և զանց արար։ Սամարացի ոմն ճանապարհորդեալ եկն ընդ նոյն առ նովաւ, և տեսեալ զնա գթացաւ։ Եւ մատուցեալ պատեաց զվէրս նորա, արկեալ ի վերայ ձէթ և գինի, և եդեալ ի վերայ գրաստու իւրոյ՝ ած զնա ի պանդոկի մի, և զարմանեաց զնա։ Եւ ի վաղիւ անդր իբրև ելանէր անտի, հանեալ ետ ցպանդոկապետն երկուս դահեկանս և ասէ. Դարման տար զմա, և զոր ինչ ծախեսցես ի դա՝ ի միւսանգամ գալստեան իմում հատուցից քեզ։

Բառագիտութիւն

Վէրս ի վերայ եղէն – Վիրաւորեցէն
Կիսամահ – Կէս մեռած
Գրասա – Ձի
Պանդոկի – Պանդոկ
Ի վաղիւ անդր – Յաջորդ օրը
Ծախել – Ծախսել։

ՅԻՍՆԵՐՈՐԴ ԶՈՐՐՈՐԴ ԴԱՍ

Հոլովառուս բառեր

**224. *Հոլովառուս կ'ըսուին այն բառերը՝ որ որոշեալ հոլովով խնդիր մը կ'ունենան միշտ։ Անոնք երեք կարգ կը բաժնուին ու կը կոչուին*

1°. *Նախադաս անունք՝ որ իրենց խնդիրէն առաջ կը դրուին։ Օրինակ.*

Իբրև զգառն, գառնուկի պես. – Որպէս վայլակն, փայշակի պես. – Քան զամենեսեան, ամենքին առեղի. – Ցետ այսորիկ, ասկէ ետքը. – Առանց անխայելոյ, առանց խղձալոյ. – Բաց ի գոյանէ, առոնցմէ դուրս։

2°. *Ցետադաս անունք՝ որ իրենց խնդիրէն վերջը կը դրուին։ Օրինակ.*

Ի սկզբանէ հետէ, սկիզբէն ի վեր. – Ի թիկունս կոյս, դէպ ի կռնակը. – Ի կինն կողմն, դէպ ի կինը. – Մահու չափ, մինչև մահ, և այլն։

3°. *Եւ կրկնակարգ անունք՝ որ խնդիրէն թէ՛ առաջ կրնան դրուիլ և թէ վերջը։ Օրինակ.*

Վասն սիրոյ, սիրոյ համար. – օրինակի վասն, օրինակի համր. Առաջի աչաց, աչքի առջև. – իմ առաջի, իմ առջև Զկնի մեր, մեր ետևէն. – չարին զկնի, չարին ետևէն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 224. *Ի՞նչ տեսակ բառեր հոլովառու կ'ըսուին, և որո՞նք կը կոչուին Նախադաս Ցետադաս ու Կրկնակարգ։*

225. *Կրկնակարգ հոլովառուներու գլխաւորները ասոնք են.*

Վասն		*Ընդդէմ, դէմ*
Սակս	*հաւասար*	*Առընթեր, քովը, մօտը*
Ցաղագս		*Արտաքոյ, դուրս, դուրսը*
Աղագաւ, պատճառաւ		*Ի ներքոյ, ներս, ներսը*
Առաջի		*Մեկուսի, զատ, մէկդի*
Հանդէպ	*դիմացը*	*Հետի, հետս*
Ցանդիման		*Ուրոյն, առանձին*
Փոխանակ, տեղը		*Հանդերձ, մէկտեղ, հետը*
Ձրետ	*եռևէն, ետքը*	*Շուրջ, չորս կողմը*
Ձկնի		*Մերձ*
Ի վերայ, վրայ, վրան		*Մօտ* *մօտ, քովը։*
Ի ձեռն, ձեռքով		*Հուպ*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել հետևեալ հրահանգի մէջ շեղագիր հոլովառու բառերուն կարգը և բուն նախդիրներու խնդրառութիւնը։

Ա. — Որդեակ, դիր զիմաստութիւն իբրև մանեակ ոսկի ի պարանոցի քումմ։ Որպէս զանօթ բրտի՝ այնպէս փշրեսցէ զնոսա։ Ի վեց ժամէ աւուրն խաւար եղև ի վերայ ամենայն երկրի մինչև ցիւնն ժամ։ Որ ինչ ծանր է քան զքեզ՝ մի բառնար։ Մի խօսիր ընդ մեզ իբրև ընդ տղայս։ Լաւ է կոյր աչօք քան կոյր մտօք։ Լերինք փոփոխեսցին ի ձայնից մերոց, եթէ ունիցիմք հաւատս քան զհատն մանանխոյ։ Մշակք վաստակեն յայգւոջ՝ յայգուէ մինչև ցերեկոյ։ Ցետ նորա յարեաւ Յուդաս Գալիլեացի յաւուրս

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 225. *Կրկնակարգ հոլովառու բառերուն գլխաւորները որո՞նք են։*

աշխարհագրին։ Առանց իմ ոչ կարէք գայդ առնել։ Բայց ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք։ Որդին Աստուծոյ էառ զկարիս (տկարութիւն) մեր՝ քաւ ի մեզայ։

Բ. — Դաւիթ և Յովնաթան ոգւով չափ սիրէին զմիմեանս։ Մարախրոք և կուսանք մահու չափ ճգնէին առ սէր հաւատոյ։ Մարիամ դարձաւ ի թիկունս կոյս և տեսանէ զՅիսուս զի կայր։ Վասն այսորիկ նմանեցաւ արքայութիւն երկնից առն թագաւորի։ Ծառայք պարտին հնազանդ լինել տերանց իւրեանց մարմնաւորաց, ծառայել իբրև Աստուծոյ և մի իբրև մարդկան։ Քահանայապետք Հրէից և ամենայն տեառնն խնդրէին ճակառակ Յիսուսի վկայութիւն ինչ զի սպանանիցեն զնա և ոչ գտանէին. զի բազում սուտ վկայութիւն վկայէին զնմանէ, և նման միմեանց ոչ էին վկայութիւնքն։ Զիք ինչ դժոխըմբերելի (անտանելի) քան զկենակցութիւն ընդ անձինս՝ որք խօսել ևեթ կամիցին անդադար, առանց լսելոյ։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Երկու կոյրեր Յիսուսի եաեւէն կ'երթային։ Քաղաքին մօտ դաշտ մը կար։ Յիսուսի աշակերտները Հոգւոյն Սրբոյ գալուստէն ետքը զօրացան վիշտերու մէջ։ Տղոց համար դպրոցներ չկնուեցան (կառուցանիմ)։ Քաղաքին չորս կողմը պահապան դրաւ։ Գիտութիւնը առանց առաքինութեան՝ խարէութիւն է և ոչ իմաստութիւն։ Տանը առջև ջրհոր (մը) բացաւ։ Բանակը քաղաքին դիմացը դրաւ։ Քրիստոնէութիւնն այնչափ հալածանքներէ ետքը՝ բոլոր աշխարհ տարածուեցաւ Առաքեալներու ձեռքով։ Մովսէս և Ահարոն փարաւոնի դիմացը ելան։ Զանիկա անոր առջև դատեց։ Դանիէլ իր բարեկամներէն աւելի փառաւոր էր։ Ով որ յաւիտենական կեանքը կ'ուզէ մանել, պէտք է Յիսուսի Քրիստոսի մեր սիրոյ խօսքերուն եաեւէն երթայ։ Առաջինը Թևաւոր մատակ առիւծի նման (էր), անոր թևերը արծուի թևերու պէս (էին)։

Բ. — Սուրբ մարգարէին ձեռքով (ի ձեռն) անոնց գործերն յայտնեց։ Յորդանանու միւս կողմը (յայնկոյս) շատ ժողովուրդ կար։ Հերովդէս իր զօրականներով մեկտեղ (հանդերձ) արհամարհեց Յիսուսը, և ծաղր (այպն) ընելով՝ անոր ձերմակ զգեստ հագցուց (արկանեմ զ նախղրով գործւոյ) և նորէն Պիղատոսի տանել տուաւ։ Նախ ձեր ամենուդ համար չնորհակալ կ'ըլլամ իմ Աստուծոյս Յիսուսի Քրիստոսի ձեռքով, որ ձեր հաւատքն ամէն աշխարհ պատմուած է։ Նախնեաց վրայ (յոգմ. նախղր. տր.) պարծողն այն անխելքին կը նմանի որ ծառին պտուղները ճիւղերուն վրայ փնտռելու տեղ՝ արմատին վրայ կը փնտռէ։ Առաքինութենէ զատ (բաց յ...) ամէն բան երազի պէս կ'անցնի։ Նոր ճամբայ գտնող չկայ, քեզմէ առաջ ուրիշներն անցեր են, քեզմէ ետքն ալ ուրիշները պիտի անցնին նոյն տեղէն։ Գիտութիւնն՝ ուսումնասէրին համար է, հարստութիւնն՝ աշխատողին, իշխանութիւնը՝ քաջութեան, արքայութիւնն՝ առաքինութեան։

Խօսք – Բան | Նորէն – Անդրէն
Տեղ – փոխանակ։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Տնտեսի առնիրաւ

Այր մի էր մեծատուն՝ որոյ էր տնտես. և եղև զնմանէ ամբաստանութիւն, որպէս թէ վատնիցէ զինչս նորա։ Կոչեաց և ասէ ցնա. Զի՞նչ է այս զոր լսեմս զքէն. տուր զհամար տնտեսութեան քոյ, զի ոչ ևս կարես լինել տնտես։ Ասէ ընդ միտս իւր տնտեսն. զի՞նչ գործեցից, զի տէր իմ հանէ զտնտեսութիւնս. գործել ոչ կարեմ, մուրանալ ամաչեմ. գիտեմ զինչ արարից, զի յորժամ ի բաց լինիցիմ ի տնտեսութենէս՝ ընկալցին զիս ի տունս իւրեանց։ Եւ կոչեցեալ առ ինքն մի ըստ միոջէ ի պարտապանաց տեառն իւրոյ, ասէ ցառաջինն. Քանի՞ ինչ պարտիս տեառն իմում։ Եւ նա ասէ. Հարիւր մար ձիթոյ։ Ասէ ցնա. Կա զգիր քո,

և նխատ գրեա վազվազակի յիսուն։ Դարձեալ ասէ ցմիւսն. Դու քանի՞ ինչ պարտիս։ Եւ նա ասէ. Հարիւր քոռ ցորեն։ Նոյ։ Եւ ասէ ցնա. Կա՛ գրիր քո, և նխատ գրեա ութսուն։ Եւ գովեաց տէրն զտնտեսն անիրաւութեան, զի խմաստութեամբ արար. զի որդիք աշխարհիս այսորիկ խմաստնագոյն են քան զորդիս լուսոյ յազգս իւրեանց։

Բառագիտութիւն

Տուր զհամար անտեսութեան քոյ – Տնտեսութեանդ հաշիւը տուր
Մի ըստ միոջէ – Մէկիկ մէկիկ
Քանի՞ ինչ պարտիս – Որչա՞փ պարտք ունիս
Մաղ – Չափ հեղուկներու
Կա՛ գրիր քո – Գիրքդ կամ տետրակդ ա՛ռ, բռնէ
Քոռ – Չափ ընդեղէններու

ՅԻՍՆԵՐՈՐԴ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Հոլովառու բառերուն խնդրառութիւնը

226. Հոլովառու բառերէն սեռական հոլով խընդիր կ'առնեն հետեւեալները.

Վան մեր, վան սիրոյ. մեզի հարևար, սիրոյ հարևար
Սակս ընդս, սակս աղօթից. անոր հարևար, աղօթքի հարևար
Յաղագս իմ, յաղագս յանցանաց. ինծի, յանցանքի հարևար
Ո՞յր ազգաւ, սորին ազգաւ. որո՞ւն, ասոր հարևար
Առանց քո, առանց պարտեաց. առանց քեզի, պարտքի
Ցետ այնորիկ, յետ գալստեան. անկե, գալեն ետքը
Աւասիկ քո, առաջի աչաց. քոչ առջևդ, աչքի առջև
Հանդէպ իմ, հանդէպ տանն. իմ դիմացս, տանը դիմաց
Ցանդիման ծեր (կամ ձեզ). ձեր դիմացը
Զհետ ընդս, զհետ փրկչին. անոր ետևեն, փրկչին ետևեն

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 226. Հոլովառու բառերէն որո՞նք սեռական հոլով խնդիր կ'առնեն։

Զկնի մեր, չարիս զկնի. մեր ետեւեն, չարիս ետևեն
Ի վերայ սեղանոյն, խաչին. սեղանին, խաչին վրայ
Ի ձեռն մարդոյ, Մովսեսի, մարդոյ, Մովսէսի ձեռքով
Փոխանակ հացի, ջրոյ. հացի, ջուրի տեղ
Ընդդէմ մեր, թշնամեաց. մեզի, թշնամիներուս դեմ
Աղընթեր սորին, սեանն. ասոր, սիւնին քով
Ի ներքոյ երկնից, սեղանոյն. երկնքի, սեղանին տակ
Ցետոյ ղրանն, նորա. դրան, անոր ետեւ
Աբրահամ ղրան, քաղաքին. դռնին, քաղաքին դուռս։

227. Մերձ, Մօտ, Հուպ, Կողմն, Կոյս հոլովառու բառերը խնդիր կ'առնեն նախդրեալ տրական հոլով։ Օրինակ.

Մերձ ի տունն, ի գաւիթն – Տանը, գաւիթին մօտ
Մօտ ի քաղաքն, ի տեղին – Քաղաքին, տեղին մօտ
Հուպ յարմատն, յառնուլ – Արմատին, առնելու մօտ։
Ի կիսոն կողմն, յայս կողմն – Դէպ ի կիսը, դէպ այս կողմը
Ցաւին կոյս, յայս կոյս – Դէպ ի ծովեզերք, դէպ ի այս կողմը, և այլն։

228. Հանդերձ և Զատ խնդիր կ'առնեն գործական հոլով. իսկ Շուրջ կ'առնէ զ նախդրեալ գործական։ Օրինակ.

Հանդերձ մարդոն, կնաւն – Մօրը, կնոջը հետ ուկոտեղ
Մահու չափ, միջովք չափ – Մինչև մահ, մինչև վէջը
Շուրջ զինև, զքաղաքաւ – Իմ, քաղաքին շուրջը։

229. Մեկուսի, Հեռի, Ոչորոյն, Բաց կամ Բայց և Հետ բացառական հոլով խնդիր կ'առնեն։ Օր.

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 227. Ի՞նչ խնդիր կ'ուզեն Մերձ, Մօտ, Հուպ, Կողմն, Կոյս հոլովառու բառերը. — 228. Ի՞նչ հոլով խնդիր կ'առնեն Հանդերձ, Զատ, Շուրջ հոլովառու բառերը. — 229. Ի՞նչ հոլով խնդիր կ'առնեն Մեկուսի, Հեռի, Ոչորոյն, Բաց կամ Բայց և Հետ հոլովառուները։

Մեկուսի յամբոխէն, ի մէնջ	Բազմոհրեղեան, մեզմէ մեկդի
Հեռի ի տաճէն, ի ծէնջ	Տուեալ, ձեզմէ հեռու
Ուրոյն ի նոցանէ, ի կռոցն	Անոնցմէ, կուռքերեն զատ
Բաց կամ բայց յինէն	Ինծմէ զատ
ՑԱդամայ հետէ, ի նախնեաց հետէ	Ադամեն ի վեր, նախնիներեն ի վեր, և այլն։

230. *Իբրև, Որպէս, Քան, պարագային համաձայն՝ ամէն հոլով խնդիր կրնան առնել։ Այսպէս տեղին և իմաստին համեմատ՝ կարելի է ըսել.*

Իբրև քաջ, քաջի, ի քաջ, քաջիւ, ի քաջէ, զքաջ
Որպէս մարդ, մարդոյ, ի մարդ, մարդով, ի մարդոյ, զմարդ
Քան քարի, քարւոյ, ի քարի, քարեաւ, ի քարւոյ, զքարի։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Շեղագիր հոդուածոյ բառերուն խնդրառութիւնները լուծել քերականօրէն։

Իբրև մերձ եղեն ի Բեթփագէ՝ մօտ ի լեառն Ձիթենեաց, առաքէ երկուս յաշակերտաց իւրոց։ Վիշապ ձուկն խաղայ երբեմն յափն կոյս։ Յիսուս դարձաւ ի կինն կողմն։ Եկն առ նա հանդերձ մարքն և եղբարք իւրով։ Ոգւով չաւի հակառակ կացէք մեղացն։ Շուրջ եղեն զնովաւ Հրեայքն և ասեն. Եթէ դու ես Քրիստոսն՝ ասա մեզ համարձակ։ Գիւղն այն հեռի էր յերուսաղեմէ հարիւր և վաթսուն ասպարիզաւ։ Մեք զայլ ոք ոչ գիտեմք արարիչ՝ քաց ի Տեառնէ Աստուծոյ մերմէ։ Յօրէ յորմէ հետէ եկի այսր, ոչ ոք ի ձէնջ կարօտացաւ իմիք։ Իբրև ի վերայ աւազակի՞ ելէք սուսերօք և

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 230. *Իբրեւ, Որպէս, Քան* հոլովառու բառերն ի՞նչ հոլով խնդիր կ՚առնեն։

քրօք։ Երկերա՞ք, եղբարք, ի կեղծաւորութենէ՝ որպէս յանհաւատութենէ։ Սակաւք ոմանք ի խորհրդոց քրիստոսական կրօնիցս ի վեր են քան զամենայն հասողութիւն մտաց, այլ ոչ հակառակամարտք նոցին։ Ընկալ, որդեակ, զգիտութիւն քան զոսկի ընտիր։ Աստուած խոստացաւ առ նահապետս բազմացուցանել զզաւակս նոցա իբրև զաստեղս երկնից և իբրև զաւազ առ ափն ծովու։ Մոգքն իբրև տեսին զմանուկն Յիսուս հանդերձ Մարիամայ մարքն իւրով, անկեալ երկիր պագին նմա և մատուցին պատարագս (նուէր)։ Զոյիլոս որ գրեաց ընդդէմ Հոմերոսի և Պղատոնի և այլոց գերահռչակ մատենագրաց, էր աշակերտ Պոլիկրատեայ։ Զիք հաստատուն բարեկամութիւն քան ծնողաց առ որդիս և որդւոց առ ծնողս։

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Մեղքէ փախիր ինչպէս օձի երեսէն (երեսք)։ Մուրացիկ կոյր մը տաճարին դրան առջեւ նստած ողորմութիւն կը խնդրէր։ Ամէն բան Աստուած մարդոց համար ըրաւ։ Պղտիկը չտուին, անոր համար մեծը չեն առներ։ Հաւասիկ բովանդակ երկիրը առջեդ է։ Եւէս եկէք և զձեզ մարդկան որսորդներ պիտի ընեմ։ Փարաւոնի գնա և անոր դիմացը կեցիր։ Աստուած մարգարէներու ձեռքով խոստացաւ Մեսիայի գալուստը։ Ձեր ծառայութեանց տեղ՝ այդ է ձեր վարձքը։ Յիսուս յարութենեն ետքը չատերուն երեւցաւ։ Իսրայելացիք բանակին կարմիր ծովուն մօտ դրին։ Ղովտին կինը դէպ ի ետեւ դարձաւ և աղի արձան եղաւ։ Խաչակիրները դէպ ի արեւելք ճամբայ ելան (անկանիմ ի չու)։ Այդ տեղը նստեցէք՝ այդ իշուն հետ մի կտեղ։ Ժողովուրդն անոր շուրջը կը կենար։ Անոնք Աստուծոյ պատիժներէն ազատ չեն։ Յամաքէն հեռու չեն։ Սովորութիւն ունէր անոնցմէ զատ (մեկուսի) աղօթքի կենալ։ Առաքեալներէն զատ ամենքը ցրուեցան։ Ադամ մեզմէ մեկուն պէս եղաւ։ Անօրէնութիւններս գլխուս մազերէն չատ եղան (բազմանամ)։ Թշնամիդ քեզի մօտ մի կեցներ որ զքեզ չկործանէ

ու տեղդ անցնի։ Կիկերոն ազատութիւնը կը սիրէր՝ ինչպէս Կատոն, բայց ասոր հաստատամտութիւնը չունէր։ Հռովմայեցիք մեծ վտս բացած էին (խրամ հատանեմ) այն տեղին չուրջ՝ ուր Հռովմ քաղաքը պիտի կանգնուէր։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Հարիւրապետն և ծառայ իւր

Հարիւրապետի ուրուն ծառայ չարաչար հիւանդացեալ մերձ էր ի վախճանել, որ էր նմա պատուական։ Իբրև լուաւ զՅիսուսէ՝ առաքեաց զծերսն ի Հրէից, աղաչել զնա զի եկեսցէ ապրեցուսցէ զծառայն նորա։ Եւ նոքա եկեալ առ Յիսուս աղաչէին զնա ասէպ և ասէին, թէ արժանի է որում զչնորհս զայս առնես, զի սիրէ զազգս մեր և զժողովրդանոցն նա չինեաց մեզ։ Եւ Յիսուս գնաց ընդ նոսա։ Իբրեւ ոչ ինչ կարի հեռի էր ի տանէն, յղեաց առ նա հարիւրապետն բարեկամս և ասէ։ Տէր, մի՛ աչխատ լինիր, զի չեմ բաւական եթէ ընդ յարկաւ իմով մտանիցես, վասն որոյ և ոչ զանձն համարեցայ արժանի առ քեզ գալոյ. այլ ասա բանիւ և բժշկեսցի մանուկն իմ։ Իբրև լուաւ զայս Յիսուս, զարմացաւ. դարձաւ առ ժողովուրդն՝ որ երթային զհետ նորա և ասէ։ Ամէն ասեմ ձեզ թէ և ոչ Իսրայելի այսչափ հաւատս գտի։ Եւ դարձան անդրէն պատգամաւորքն ի տուն, և գտին զծառայն հիւանդ բժշկեալ։

Բառագիտութիւն

Իբրև ոչ ինչ կարի հեռի էր ի տանէն – Երբոր տունէն շատ հեռու չէր	Ցղեաց – Ղրկեց Մի՛ աչխատ լինիր – Մի՛ յոգնիր։

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ՄԱԿԲԱՅ

ՅԻՍՆԵՐՈՐԴ ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Մակբայ ընդհանուր եւ Տեղականներու գործածութիւնն

231. *Մակբայ կ'ըսուին այն անփոփոխ բառերը՝ որ բայերու քով կը դրուին՝ անոնց իմաստը լրացնելու և խօսքին պարագաները ցուցնելու համար։ Ասոնք իրենց կերպ կերպ նշանակութեանց համաձայն՝ կը վերածուին՝ ութ դլխաւոր խումբերու. Տեղական, Ժամանակական, Չարցական, Հաստատական, Բացասական, Երկբայական, Քանակական և Որակական։*

332. *Տեղական կ'ըսուին այն մակբայները որ տեղի դադափար կը յայտնեն։ Օրինակ.*

Ասա կամ Ասյր, հոս, այս տեղ. – Ասդր, հոտ, այդ տեղ. – Անդ կամ Անդր, հոն, այն տեղ. – Ասա, ասկէ, այս տեղէն. – Ասյա, ատկէ, այդ տեղէն – Անա, անկէ, այն տեղէն. – Ուր, ուր. – Ուրեք, տեղ մը. – Ուսա, ուրկէ. – Ուսաեք, տեղէ մը. – Արտաքոյ կամ Արտաքս, դուրսը։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 231. Ո՞ր բառերը *Մակբայ կ'ըսուին* և քանի՞ տեսակ են. — 232. Մակբայներէն որո՞նք *տեղական կ'ըսուին*, ցոյց տուր օրինակներով։

233. **Աստ, Այդր, Անդ, Աստի, Այտի, Անտի մակբայներն Այս, Այդ, Այն ցուցական ածականներուն տեղ կը գործածուին՝ երբ խօսքը տեղի վրայ է։ Ուստի.**

Սովորաբար կ'ըսուի	Փոխանակ ըսելու
ի տան աստ	ի տանս յայսմիկ
ի տաճարի անդ	ի տաճարին յայնմիկ
ի տեղւոջէ աստի	ի տեղւոջէս յայսմանէ։

Աստ և Անդ դադարում ցուցընող բայերուն առջև կը դրուին՝ նախդրիւ վերջահոլով տրականի իմաստով. իսկ Այդր և Անդր՝ շարժում ցուցընող բայերու առջև կը գործածուին նախդրիւ տրականի իմաստով։ Օրինակ.

Դադարում	Շարժում
Նիստ դու աստ կամ անդ	Երթայք այսը կամ անդը
Կացէ՛ք ի քաղաքի աստ	Եկին ի քաղաք այսը
Աղօթէր ի տաճարի անդ	Եմուտ ի տաճար անդը, ևն.։

Ծանօթ. Ա. — **Աստ և Անդ**, որ ցուցական ածականներու Ա. և Գ. դէմքերուն կը համապատասխանեն, ունին նաև **Այսր** և **Անդր** ձեւերը՝ շարժումի պարագային գործածելի, ինչպէս վերև տեսանք. բայց Բ. դէմքի համապատասխանող տեղական մակբայի մէկ ձև միայն կայ, **Այդր**, թէ՛ շարժում և թէ՛ դադարում ցուցնող։ Ուստի կ'ըսուի հաւասարապէս. Եկից ես **այդր**, Նստարո՛ւք **այդր**, Ե՛րթ ի տուն **այդր**, Կացցէ ի տան **այդր**, և այլն։

Ծանօթ. Բ. — Որ տեղական մակբայն ալ՝ դադարումի կամ նախդր. վերջահոլով տրականի մտքով միայն կը գոր-

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 233. Ո՞ր դերանունից տեղ **Աստ, Այդր, Անդ, Աստի, Այտի, Անտի** կը գործածուին. և ե՞րբ **Աստ և Անդ** ձևերուն տեղ՝ **Այսր և Անդր** կը գործածուին։

ծածուի։ Շարժում յայտնուելու պարագային, մանաւանդ հարցական ձևով, անոր տեղ կը դրուի միշտ ո՞ յարաբերականին նախդր. տրականը՝ յո՞ կամ յո՞վ, որ ըսել է դէպի ո՞ր։ Օրինակ.

Ցո՞ կամիք գնալ, դէպի ո՞ր կ'ուզէք երթալ։ — Ոչ գիտեմք յո՞վ երթաս, չենք գիտեր դէպի ո՞ր կ'երթաս։ — Զգէտ տանի յո՛ և կամի, կը քաշէ կը տանի դէպ ի ո՞ր որ կ'ուզէ։ — Հողմ ո՞ւր կամի չնչէ, այլ ոչ գիտես ուստի՛ գայ կամ յո՞ երթայ, հովը ո՞ր ուզէ կը փչէ, բայց չես գիտեր ո՞րկէ՞ կուգայ կամ դէպ ի ո՞ր կ'երթայ։

234. **Աստի, Այտի, Անտի մակբայներն Այս, Այդ, Այն դերանուանց բացառական հոլովներուն իմաստով կը գործածուին, մանաւանդ երբ խօսքը տեղի վրայ ըլլայ։ Օրինակ.**

Եւ յերկրէ աստի, այսինքն՝ յերկրէս յայսմանէ։ — Բերէ՛ք ինձ ի ձկանց այտի, — ի ձկանցդ յայդոցիկ կամ յայդցանէ։ — Եկին ի քաղաքաց անտի, — ի քաղաքացն յայնոցիկ կամ յայնցանէ։ — Ի բանից աստի մերոց, — ի բանից յայսցանէ կամ յայսոցիկ։ — Ոմանք ի Փարիսեցւոց անտի, — ի Փարիսեցւոցն յայնցանէ, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել տեղական մակբայներն ու յոժմէ քերականօրէն։

Նստարո՛ւք այդր հանդերձ իշովդ։ Ուր մարմին է՝ անդր ժողովեսցին արծուիք։ Ի քաղաքի անդ էին թագաւորն և մեծամեծք իւր։ Մեկնեցարուք յազգէ աստի խոտորելոյ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 234. **Աստի, Այտի, Անտի** մակբայներն ինչ իմաստով կը գործածուին։

յայսմանէ։ Զոգան աշակերտքն ի գիւղ անդր և արարին որպէս հրամայեաց նոցա Յիսուս։ Ելէք ի տեղւոջէ այսի և փախերուք, զի կորուսանելոց է Տէր զքաղաքդ։ Երկուք ի նոցանէ մտին ի տուն անդր, և անդէն օթևանս կալան (հոն կեցան) զայն գիշեր։ Այս առ մեզ ապերուք, քանզի ընդ երեկս է և աւազակք կալեալ ունին զճանապարհդ ընդ որ գնալոց էք։ Ի ձայնէ անտի հրեշտակին խռովեցան պահապանքն և եղեն իբրև զմեռեալ։ Տեսի զկալանաւորան չուրջ պատեալ ի զինուորաց, և աչք նոցա այսր անդր յածէին։ Խռնեցաւ ամբոխն ի հրապարակ անդր համբուրել զդրօշակն հանդերձից երանելւոյն։ Ելեալ Յիսուս ի տանէ անտի՝ քարոզէր առ ծովեզերբն։ Աս Եղիա ցեղիսէ. Նիստ դու ասա, զի Տէր առաքեաց զիս ի Յորդանան։ Այէր Այտուած ցորդիան Իսրայելի. Հանից զձեզ ի տեղւոջէ այսի և տարայց յերկիր՝ որ բղխէ զկաթն և զմեղր։ Տէր այգւոյն առաքեաց զմիածին որդի իւր, և ասէ. Թերևս ամաչեսցեն յորդւոյ ասի իմմէ։ Իբրեւ ածաւ Յիսուս ի տուն Աննա քահանայապետին, Պետրոս կայր առ դրան արտաքոյ. իսկ միւս աշակերտն՝ որ էր ծանօթ քահանայապետին, ասաց ցդռնապանն և եմոյծ ի ներքս զՊետրոս։

Բ

Աշխարհաքարէ գրաքար

Ա.։ — Հոս փեսայ կամ որդիներ ունիս։ Տրտում է իմ անձս մինչեւ ի մահ, հոս կեցէք ու հետս հսկեցէք։ Այս գիշեր հոս մեր քով կեցէք (պանիմ)։ Տղաքն այն հրապարակը վազեցին։ Յիսուս այն տունէն ելաւ և ծովուն եղերքին քովը (ծովեզր առ նիզը. գործականով) կը քարոզէր։ Այս քաղաքիս իշխաններն երէկ մեզի եկան։ Դուրսը դրան առջեւ կեցող աղքատներուն առատ ողորմութիւն տուաւ։ Հոս է համբերութիւն և սրբոց հաւատքը։ Այն քաղաքին մէջ մեզաւոր կին մը կար (եմ)։ Երբ այն լեռնէն կ'իջնէին՝ Յիսուս պատուիրեց որ այն տեսիլը մէկու մը չըսեն։ Անոնք այս աշխարհէս են, բայց դուք այս աշխարհէս չէք։ Բարիզ Գաղղիոյ մայրաքաղաքն է (մայր քաղաքաց), մարդիկ ամէն կողմերէ հոն կը վազեն։ Քաղաքապետն այն պահապան զինուորներէն երեքը քովը կանչեց։ Հոս ի՞նչպէս մտար, պատմէ ինծի։ Դանուբ գետին վրայ շինուած է Պուտափեշտ՝ Հունգարիոյ ընդարձակ և բազմամարդ քաղաքը. ամէն հոն երեք օրուան ճամբայ է։ Մինչեւ այն մարդն հոս պիտի գայ. չեմ կարծեր, պէտք է մենք երթանք մինչեւ իր այն բնակարանը։

Բ. — Հոս ինծի եկէք (մատչիմ) Իսրայելի ամէն ցեղեր։ Ո՞ւր է Սառա կինդ. ահա այն վրանին մէջ է։ Տղայ, իմ հոս գալէս առաջ ո՞ւր էիր։ Բայց երբ Յիսուս այն լեռնէն իջաւ, շատ ժողովուրդ եաւէն գնացին։ Մեր այն հաւատարիմ ծառաներէն երկուքն աւազակներէ սպանուեցան։ Հոս մի մօտենար վասն զի կեցած տեղդ սուրբ երկիր է։ Ելիր այդ երկրէն և եկուր այն երկիրը զոր քեզի պիտի ցուցնեմ։ Տանտէրը բարկանալով ծառային՝ ըսաւ. Շուտով քաղաքիս հրապարակներն ու փողոցները գնա, և աղքատները, հաշմանդամները (խեղ), կաղերն ու կոյրերը հոս մըցուր։ Այս աշխարհէս ելլալու առեն՝ սիրտս ծախուած է ամէն մարդ մահուան դռնէն անցնելու, որ միակ խորոցն է ժամանակի և յաւիտենականութեան մէջ։ Խմաստունք կը քննեն թէ ո՞րն է մարդուս ծագումն և ի՞նչ է անոր ճակատագիրը, ուստի՞ կու գայ և ո՞ւր կ'երթայ. ինչո՞ւ համար դրուած է աշխարհիս մէջ, և ի՞նչպէս իր պարտքերը պիտի կարենայ կատարել։

Գ

ԾԱՂԿԱԲԱՂ

Հատուած

Փառաւորեաց արքայ Աբրահէս զՀաման և բարձրացոյց զնա յառաջին աթոռ քան զամենայն սիրելիս իւր. և ամենեքին՝ որ միանգամ էին ի տան թագաւորին, երկիր պագանէին նմա, զի այպէս հրամայեաց թագաւորն առնել։ Այլ Մուրթքէ ոչ պագանէր նմա երկիր։ Եւ յորժամ գիտաց Համան եթէ ոչ պագանէր նմա երկիր, բարկացաւ

յոյժ. և խորհուրդ արար զի կորուսցէ զՀրեայն որ ընդ թագաւորութեամբն Աբրաչեսի արքայի իցեն: Եմուտ ի տուն իւր, և կոչեաց զսիրելիս իւր և զկին իւր, և եցոյց նոցա զմեծութիւն և զփառան իւր, և ասէ. Արդ այս ոչ թուի ինձ հաճոյ՝ յորժամ տեսանեմ զՄուրթքէ ի տան թագաւորին: Աս ցնա Զովսարրա կինն իւր. Հրաման տուր հատանել քեզ փայտ մի յիսուն կանգուն, և ասասցես արքայի և կախեսցի Մուրթքէ զփայտէն: Հաճոյ թուեցաւ Համանայ բանն, և պատրաստեցին զփայտն:

Բառագիտարժէք

Փառաւորեաց – փառք և պատուով մեծարեց	*Կախեսցի Մուրթքէ զփայտէն – Մուրթքէ այն փայտէն թող կախուի:*
Երկիւղ պագանէին նմա – Անոր առջև կը խոնարհէին, զլուխ կը ծռէին	

ՅԻՍՆԵՐՈՐԴ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Մակբայներուն ուրիշ տեսակներն ու ձեւերը

235. *Որակական կ'ըսուին այն մակբայները որ ինչ կերպով ըլլալ կը նշանակեն: Օրինակ.*

Այսպէս, Այդպէս, Այնպէս, Որպէս, Կողմնակի, Ոչղակի, Արևատաքի, Լռելեայն, Գլխովին, Իմաստնաբար, Միաբգաւայն, Ողջգլօրէն, Ընդհանրապէս, Հարևանցի, և այլն:

Ժամանակական կ'ըսուին անոնք՝ որ ժամանակի գաղափար կու տան: Ինչպէս.

Այժմ, Այսր, Յայնժամ, Յորժամ, Միանդէն, Այն ինչ (նոր, հազիւ թէ), Միշտ, Երբեմն, Երբեք, Յաճախ, Առժամայն կամ Անդին (մէկէն):

Ծանօթ. — Յորժամ, Մինչդեռ, Այն ինչ մակբայներով կազմուած խօսքերը կրնան Անորոշ և Անցեալ դերբայներով բացատրուիլ, ինչպէս ըսած ենք վերև 196 համարին մէջ:

Երբեմն, Երբեք, Յաճախ մակբայներուն տեղ ալ՝ սովորաբար է զի կամ էր զի, է ուրեք, և բազում այն է զի ձևերը կը գործածուին: Օրինակի համար.

Փոխանակ ըսելու	*Սովորաբար կ'ըսուի*
Երբեմն յաղթեցաք թշնամւոյն և երբեմն նոքա մեզ յաղթեցին. այլ յաճախ յաղթող եղեալ եմք և ոչ յաղթեալք:	է զի յաղթեցաք թշնամւոյն և է զի նոքա մեզ յաղթեցին. այլ բազում այն է զի յաղթող եղեալ եմք և ոչ յաղթեալք:

236. *Քանակական կ'ըսուին չափ և քանակութիւն ցոյց տուող մակբայները: Զոր օրինակ.*

Այնքան, Այդչափ, Նոյնքան, Երիցս, Քանիցս, Ցոյժ, Կարի, Շատ, Բաւական, Միայն, Եւեթ, Դարձեալ, և այլն:

Հարցական կ'ըսուին հարցումի համար գործածուածները: Օրինակ.

Ձի՞, Էր՞, Հիմ, Ընդէ՞ր, ԶիաՓրդ, Զուէ՞, Առ ինչ, Էր վասն (ինչո՞ւ, ի՞նչ պատճառաւ), և այլն:

Ծանօթ. — Միայն, Եւեթ հոմանիշ են, բայց միևնոյն կերպով չեն գործածուիր: Առաջինն իրեն պատկանող բառէն Թէ առաջ Թէ ետքը կրնայ դրուիլ, մինչ Եւեթ յետադաս է միշտ: Օրինակ.

Օրէն է ասել միայն զասելութիւն կամ զասելութիւն միայն.

Օրէն է ասել զասելութիւն լեթ.

Չինուորի պարտք են միայն հնազանդել կամ հնազանդել միայն.

Չինուորի պարտք են հնազանդել լեթ.

Մի խորհիք միայն զանձանց կամ զանձանց միայն.

Մի զանձանց լեթ խորհիք, և այլն:

237. *Հաստատական կ'ըսուին Այո, Արդարև, Այսպէսին (իրաւցընէ, ի հարկէ), և նման մակբայները՝ որ խօսք մը կը հաստատեն:*

Բացասականները խօսք մը կը ժխտեն կամ կը վերժեն: Ինչպես. Ո՛չ, Մի՛, Բա՛ւ (չըլլայ, հեռու), Բնաւ, Բնաւին, Հաւանորէն (երբէք, ո՛չ):

Իսկ երկբայականները տարակոյս մը կը յայտնեն: Օրինակ.

Գուցէ, Թերևս, Միթէ, Արդեօք, և այլն:

Դիտողութիւն. — Ոչ մակբայը ոք և ինչ բառերու հետ միացած ատեն երբ բայէն ետքը դրուի՝ և շաղկապը կ'առնէ: Օրինակ. Այրն այն ոչինչ գիտէ կամ Այրն այն գիտէ և ոչ ինչ. Ոչ ոք լուաւ զծայն նորա կամ Լուաւ զծայն նորա և ոչ ոք:

238. *Բուն մակբայներէ զատ, հատատարապէս կը գործածուին նաև գրաբարի յատկաբանութենան վերաբերող կարգ մը բառեր կամ բառաձևեր՝ մակբայակերպ անունով, որոնք երեք խումբի կը բաժնուին իրենց ձևական տարբերութեամբ. Հոլովուած, կրկնուած և Ածական բառեր:*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 237. Մակբայներէն որոնք հաստատական, որոնք բացասական և որոնք երկբայական կ'ըսուին. — 238. Ի՞նչ տեսակ բառեր մակբայակերպ կ'ըսուին և հոլովուածները որո՞նք են, ցոյց տուր օրինակներով:

Հոլովուած մակբայակերպներուն գործածականները են հետևեալները.

Ի հարկէ, հարկաւ. – ի կարճոյ, կարճ կերպով, ի մօտոյ, քիչ առեւին, ի վերջոյ, վերջապես. – ողջամբ, ողջ կերպով, բնաւիմբ, բոլորովին, սղագունիւք, հաւանաւօտ կերպով. – ի զուր, զուր տեղ, ի նանիր, աւելորդ տեղը, ի սպառ, վիճև վերջը, ի ներքս կամ ի ներքոյ, ներսը կամ ներքև. – գիշերի, գիշեր առեւ, ձմերանի, ձմրան վրչ, ի տուէ, ցերեկ առեւ. – այգուն կամ այգուցն, առաւոտուց, վաղուց, առաչուց, մերկուց, մերկ մարմնով. – յանխրաւ, անիրաւ տեղ, յակամայ, չուզելով, յանզգաստից, անգիտակցաբար, ի տարապարտուց, փուռ տեղը. – զառաջինն, ի սկզբան, զարդիս, ներկայապես, զճանապարհային, ձարհուռն վրայ, զտեղեաւն, նոյն տեղը. – առ խարխափ, ապիկ անդիկ երեսպով. – ընդ աղօտ, աղօտ կերպով, ընդ հուպ, մօտերս, ընդ փոյթ, շուտով. – առ իմ՞, ինչո՞ւ, զմ՞, ի՞նչ բանի համար, և այլն:

239. *Մակբայի տեղ գործածուող կրկնուած բառերուն և պարզ ածականներուն սովորականները սոնք են.*

Կրկնուած բառեր

Իսկ և իսկ, մէկմէկ ի մէկ. – բացէ ի բաց, ոչ մէկ կերպով. – վեր ի վերոյ, սանկ նանկ. – լու ի լու, ամենուն ըսելովը. – բերան ի բերան, երես երեսի. – բան առ բան, բառ առ բառ, խօսքին խօսք, բառին բառ. – ճակատ առ ճակատ, դիմացի դիմաց. – ուրեք ուրեք, տեղ տեղ. – ուրոյն ուրոյն, զատ զատ. – հուպ ընդ հուպ, քիչ ետքը. – մերձ ընդ մերձ, մօտերս. – ոտն ոտն, կամաց կամաց. – կարճ ի կարճոյ, հաւանաւօտիւ. – խառն ի խուռն, խառնիճաղ կերպով. – յօշ յօշ, կտոր կտոր. – գամու գամու, շատ անգամ. – գամ քան զգամ, երթալով կամ հետզհետէ, աւելի. – կարգ ըստ կարգի, կարգ կարգ. –

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 239. Օրինակ տուր մակբայական կրկնուած բառերու և ածականներուն:

ճեպ ի ճեպոյ կամ ճեպ զճեպի, ամառպարանքով կամ վագն ի վազ, և այլն։

Ածականներ՝ մակբայի տեղ

Արդար խօսել, այսինքն արդարասիրաբար։ – հակիրճ ասել, համառօտ կերպով։ – մեծածայն կարդալ, բարձր ձայնով։ – մազապուրծ զերծանել, հազիւ։ – գեղեցիկ լինն պատմել, ա-ղուոր։ – մտադիւր լինն անսալ, յօժար կամքով։ – մեծաբանս բարբառել, մեծ մեծ խօսքերով։ – քաջասիրտս տարածանել, արի սրտով։ – մեծամեծս կոտորել, մեծ մեծ չարդով։ – ծըշ-մարտագոյնս գիտել, աւելի ստուգութեամբ։ – գոչաւորագոյնս ազդել, աւելի հնչուն կերպով։ – հզօրագոյնք կռուել, աւելի սաստկութեամբ, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել շեղագիր մակբայներուն տեսակները և քերականօրէն չուծել խօսքերուն միւս մասերը։

Ա.· — *Մինչդեռ գնային նոքա և վիճէին՝ երևեցաւ նոցա Յիսուս։ Այժմ իշխան աշխարհիս այսորիկ դատա-պարտեալ է։ Յայնժամ նմանեսցի արքայութիւն երկնից գանձի ծածկելոյ։ Յիսուս յետ յարութեանն երևեցաւ ա-շակերտաց իւրոց, փչեաց ի նոսա Հոգի սուրբ և ասաց լինել ընդ նոսա զամենայն աւուրս մինչեւ ի կատարած աշխարհի։ Էր երբեմն զի ոչ էին արեգակն և լուսին և աստեղք։ Այլ լինչ ելեալ ձկան ի ջրոյ՝ մեռանի։ Ասէ Յիսուս ցայրն որոյ ձեռն գօսացեալ (չորցած՝ ընդարմացած) էր. Ցգեա՛ (երկնցնել) զձեռն քո. և նա ձգեաց, և առժա-մայն ողջացաւ ձեռն նորա։ Անդէն և անդ անկաւ զնովաւ սիրտ գժնդակ, և փախեան ի նմանէ ամենայն ձեռնասուն ծառայք նորա։ Որպէս կամիք թէ արասցեն ձեզ մարդիկ, այնպէս և դուք արարէք նոցա։ Եհարց Պետրոս ցՍափիրա-*

Ասա ինձ, այնչափ գնոց զգեօղն վաճառեցէք, և նա ասէ. Այո՛, այնչափ։ Բարեկամ, զիարդ մտեր այսր, զի ոչ ունէիր հանդերձ հարսանեաց։

Բ. — *Որչափ ոք սիրէ զԱստուած՝ նոյնչափ առաւելու-սէր նորա։ Արդարև մի յերկոտասան Առաքելոց էր Յուդաս՝ որ մատնեացն զԲրիստոս, այլ ո՞չ ապաքէն փոխանակ նորա ընտրեցաւ Մատաթիաս ի Հոգւոյն սրբոյ։ Յարեաւ Փիլիպ-պոս ի կառս նորա, և լուեալ զի ընթեռնոյր նա զԵսայի մարգարէ, եհարց և ասէ. Գիտեցիս արդեօք զոր ընթեռ-նուդ։ Ցորժամ արկան թշնամիք Դանիելի ի գուբ անդր, անդէն գէշ գէշ (կատր կատր) պատառեցան յատիւծուց։ Ոմն յիմաստասիրաց այսպէս ասէր առ բռնաւոր ոք. Դու զիս դատապարտես ի մահ, սակայն ոչ գիտես թէ ա-ղուց (չատոնց) դատապարտ արարեալ է զքեզ բնութիւն։ Բազում ազգք անկոց աճեն յԱմերիկա, որոց նմանիք չե-րևեցան ցարդ ուրեք յԱսիա և յԵւրոպէ։ Ցո՛ր կողմն երթիցես երկրի, գոցես և ոչ ուրեք մարդ զերծ իսպառ յագահութենէ և ի փառամոլութենէ։ Որ ամենեցուն կամիցի ընդ միտ մտանել (հաճելի ըլլալ), հաճոյասցի նա և ոչ ուժեք։*

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա.· — *Մարդս այսօր կը ծնանի և վաղը կը մեռնի։ Ժամերն ու օրերը երբեմն ուրախութիւն և երբեմն տըրտ-մութիւն կը բերեն։ Միշտ մահդ մտածէ, և պիտի չմե-ռանիս։ Հիմա պիտի փառաւորուի որդի մարդոյ։ Նախ խոտը, ետքը հասկը, և յետոյ ցորենը լեցուն հասկին մէջ։ Հազիւ թէ լսեց Բելայ գալուստը, մէկէն Հայկայ քով (ղարծուր դէպ ի Հայկ) փախաւ։ Հիմա կը տեսնէ համար-ձակ անձնիկ՝ որ ատենօք կայր էր։ Աստուած գիտէ գաղտ-նապէս մխիթարել զմեզ մեր վիշտերուն մէջ։ Գիշեր ատեն նաւահանգստին մէջ կրակ ձգեցին։ Ի՞նչ բանի համար կ'աշխատցընես (աշխատ առնել) զմեզ։ Իրաւցընէ Տէրն յարութիւն առաւ և Սիմոնին երևցաւ։ Անշուշտ պիտի ըսէք ինծի այս առակը. Բժիշկ, քու անձդ բժշկէ։ Ես բնաւ*

բան մը սորված չեմ։ Թագաւորն աթոռէն ելաւ ու քուրձ հագաւ. նոյնը պատուիրեց բոլոր ժողովուրդին ընելով. Կարելի է թէ ողորմի մեզի Աստուած և չկորսուինք։ Լեռը փախիր (զերծանիմ), չըլլայ թէ անոնց հետ բռնուիս։

Բ. — Անոնցմէ ամէն մէկը զատ զատ երեք արկղերու մէջ դրաւ (զետեղեմ)։ Այդ (բանը) չիտակ ըսիր, ես առաջուց լսած էի՝ թէ ինչպիսի մեկն է այն մարդը։ Շուտով եկէք փախէք այս երկրէս, վասն զի Աստուած այս քաղաքներն իրենց բնակիչներով մէկտեղ պիտի կորնչըցնէ։ Ցիտուս գնաթանայէլ տեսնելով ըսաւ. Ահա իրաւցընէ խրայէլացի մարդ մը՝ որուն մէջ նենգութիւն չկայ։ Պարտքն առաւօտանց կանուխ (վաղ քալ ընդ առաւօտն) հացագործէն առալ տուն կը մտնէ։ Եթէ մէկն ուրիշներուն կարգ կանոն դնէ (սահմանեմ) (իր) անձին վրայօք անփոյթ ըլլալով, դրսուանց (արտաքոյ) ազատ ու ներսէն (ի ներքոյ) գերի է։ Անառակ որդւոյն հայրը երէց որդւոյն կ'ըսէր. Տղաս, դու միշտ հետս ես, և ամէն ունեցածս քուկդ է. բայց պէտք է ուրախանալ (խնդալ), վի այս եղբայրդ մեռած էր և ողջացաւ (կեամ), կորսուած էր ու գտնուեցաւ։ Հռովմայեցւոց քով հայրապաններն ամենէն աւելի վնասակար անասուններու հետ քրձի մէջ փակուած (արգելափակ) ողջ ողջ (կենդանւոյն) Տիբերիս գետը կը ձգուէին։ Պատմիչներէն ոմանք կը կասկածին Աղեքսանդրի վրայօք՝ թէ իր հօրը Փիլիպպոսի սպանման դաւակից եղած ըլլայ, բայց մէկը չի հաստատեր այդ (բանը)։

Լեցուն – Աստք | Մէկէն – Իսկ և իսկ։

Գ.

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Հաւնաւն

(Շարայարութիւն)

Տէր Աստուած մեծութեաց գբուն յարքայէ զգիչերն զայն, և ասէ ցդպրապետան իւր՝ բերել առաջի իւր զգիր հրովարտակին և կարդալ։ Եւ եգիտ նա զհրովարտակն՝ զոր գրեալ

էր վասն Մուրթքէի, եթէ արդէս պատմեաց վասն երկոցունց ներքինեացն նորա, յորժամ պահէին զդպրանան թագաւորին և կամէին սպանանել զարքայ Ատաշէս։ Ասէ թագաւորն. Եւ զի՞նչ չնորհս և կամ փառս տուաք Մուրթքէի։ Եւ ասեն սպասաւորքն արքայի. Զարարեր և ոչ ինչ նմա՝ յորժամ հասեր ի վերայ խնամոյ հաւատարմութեան նորա առ քեզ։ Եւ ընդ առաւօտն եկին ի գաւիթ թագաւորին. և ասէ արքայ. Ո՞վ է ի գաւիթս։ Եւ Համան եկն եմուտ՝ հրաման առնուլ ի թագաւորէն, վի կախեսցէ զՄուրթքէ զփայտէն զոր պատրաստեաց։ Եւ ասեն սպասաւորքն արքայի. Ահաւասիկ Համան արտաքոյ է։ Ասէ արքայ. Կոչեսցի ի ներքս։ Ասէ թագաւորն ցՀաման. Զի՞նչ արարիցէ ես առնն՝ զոր ես կամիմ փառաւորել։ Խորհեցաւ Համան և ասէ ի միտս իւր. Զո՞վ կամի արքայ փառաւորել, եթէ ոչ՝ զիս։

Բառագիտութիւն

Յորժամ պահէին զդպրանան թագաւորին – Երբոր թագաւորին պահապանութիւն կ'ընէին

Զի՞նչ չնորհս և կամ փառս տուաք – Ի՞նչ չնորհք կամ պատիւ տուինք

Ի վերայ հասեր – Տեղեկացար

Կոչեսցի ի ներքս – Ներս թող կանչուի։

բան մը սորված չեմ։ Թագաւորն աթոռէն ելաւ ու քուրձ հագաւ. նոյնը պատուիրեց բոլոր ժողովուրդին ըսելով. Կարելի է թէ ողորմի մեզի Աստուած և չկորսունք։ Լեռը փախիր (զերծանիմ), չըլլայ թէ անոնց հետ բռնուիս։

Բ. — Անոնցմէ ամէն մէկը զատ զատ երեք արկղերու մէջ դրաւ (զետեղեմ)։ Այդ (բանը) չիտակ ըսիր, ես առաջուց լսած էի՝ թէ ինչպիսի մեկն է այն մարդը։ Շուտով ելէք փախէք այս երկրէս, վասն զի Աստուած այս քաղաքներն իրենց բնակիչներով մէկտեղ պիտի կորնչցընէ։ Յիսուս զՆաթանայէլ տեսնելով ըսաւ. Ահա իրաւցընէ իսրայէլացի մարդ մը՝ որուն մէջ նենգութիւն չկայ։ Պարտքն առաւօտուն կանուխ (վաղ քաջ ընդ առաւօտն) հացագործէն առայ տուն կը մտնէ։ Եթէ մէկն ուրիշներուն կարգ կանոն դնէ (սահմանեմ) (իր) անձին վրայօք անվոյթ ըլլալով, դրսուանց (արտաքոյ) ազատ ու ներսէն (ի ներքոյ) գերի է։ Անառակ որդւոյն հայրը երեց որդւոյն կ'ըսէր. Տղաս, դու միշտ հետս ես, և ամէն ունեցածս քուկդ է. բայց պէտք է ուրախանալ (խնդալ), վի այս եղբայրդ մեռած էր և ողջացաւ (կեամ), կորսուած էր ու գտնուեցաւ։ Հռովմայեցւոց քով հայրապաններն ամենէն աւելի վնասակար անասուններու հետ քրձի մէջ փակուած (արգելափակ) ողջ ողջ (կենդանւոյն) Տիբերիս գետը կը ձգուէին։ Պատմիչներէն ոմանք կը կասկածին Աղեքսանդրի վրայօք՝ թէ իր հօրը Փիլիպպոսի սպանման դաւակից եղած ըլլայ, բայց մէկը չի հաստատեր այդ (բանը)։

Լեցուն – Աստք | Մէկէն – Իսկ և իսկ,

Գ.

ԾԱՂԿԱՓԱՂ.

Հաւնաձ

(Շարայարութիւն)

Տէր Աստուած մերժեաց զքուն յարքայէ զգիշերն զայն, և ասէ ցղպրապետան իւր՝ բերել առաջի իւր զգիր հրովարտակին և կարդալ։ Եւ եգիտ նա զհրովարտակն՝ զոր գրեալ

էր վասն Մուրթքէի, եթէ որպէս պատմեաց վասն երկոցունց ներքինեացն նորա, յորժամ պահէին զդաշտապան թագաւորին և կամէին սպանանել զարքայ Արտաչէս։ Աէ թագաւորն. Եւ զի՞նչ չնորհս և կամ փառս տուաք Մուրթքէի։ Եւ ասեն սպասաւորքն արքայի. Զարարեր և ոչ ինչ նմա՝ յորժամ հասեր ի վերայ խնամոյ հաւատարմութեան նորա առ քեզ։ Եւ ընդ առաւօտն եկին ի գաւիթ թագաւորին. և ասէ արքայ. Ո՞վ է ի գաւիթս։ Եւ Համան եկն եմուտ՝ հրաման առնուլ ի թագաւորէն, զի կախեսցէ զՄուրթքէ զփայտէն զոր պատրաստեաց։ Եւ ասեն սպասաւորքն արքայի. Ահաւասիկ Համան արտաքոյ է։ Աէ արքայ. Կոչեսցի ի ներքս։ Աէ թագաւորն ցՀաման. Զի՞նչ արարից ես առն՝ զոր ես կամիմ փառաւորել։ Խորհեցաւ Համան և ասէ ի միտս իւր. Զո՞վ կամի արքայ փառաւորել, եթէ ոչ՝ զիս։

Բառագիտութիւն

Յորժամ պահէին զդաշտապան թագաւորին – Երբոր թագաւորին պահապանները կ'ընէին

Զի՞նչ չնորհս և կամ փառս տուաք – Ի՞նչ չնորհք կամ պատիւ տուինք

Ի վերայ հասեր – Տեղեկացար

Կոչեսցի ի ներքս – Ներս թող կանչուի,

ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ԵՒ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՄԱՍՈՒՆՔ ԲԱՆԻ

ՇԱՂԿԱՊ ԵՒ ՁԱՅՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

ՅԻՍՆԵՐՈՐԴ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ԴԱՍ

Շաղկապ, Ձայնարկութիւն եւ ասոնց տեսակները

240. *Շաղկապ կ'ըսուին այն անփոփոխ բառերը՝ որ բառ բառի և խօսք խօսքի հետ կապելու համար կը գործածուին: Օրինակ. Եւ, կամ, Արդ, Եթէ, իսկ, Բայց, Սակայն, և այլն:*

Երկու խումբի կը բաժնուին ասոնք. պարզ՝ երբ մէկ բառ են, ինչպէս վերիններըը, և ածանցեալ՝ երբ երկու կամ աւելի բառերէ կը ձևանան: Այսպէս. Թէպէտ և, Քանզի, վասն զի, Մինչ զի, Բայց եթէ, Բայց միայն, Թող թէ, Այլ թէ ոչ, Այլ ուրեմն, իսկ արդ, և այլն:

Ծանօթ. — *Եւ շաղկապը խօսքի մէջ երբ բայէն ետքը դրուի՝ ալ, նաև, ևս ըսել է. իսկ վրան շեշտով բառերու հետ կրկնուելու պարագային՝ ասալ, անալ կամ թէ այս՝ թէ այն կը նշանակէ: Օրինակ. Իբրև անարգի միով՝ երևեցաւ և ինձ, ինծի ալ երևցաւ. — Ձայդ ասելով՝ թշնամանես և զմեզ, մեզ ալ կը նախատես. — Ծառայք հնազանդել պարտին*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 240. *Ի՞նչ տեսակ բառեր Շաղկապ կ'ըսուին և պարզ ու ածանցեալ կոչուածները որո՞նք են:*

տերանց, և բարեբարոյիցն և խստասրտացն, աղեկ վարդուղներուն ալ՝ խստասիրտներուն ալ (բէ աղեկ բէ գեղ վարդուղներուն), և այլն:

241. *Ձայնարկութիւն կամ Միջարկութիւն կը կոչուին այն բառերը կամ ձայները՝ որ կերք կամ զգացում կը յայտնեն, ինչպէս՝ բաղձանք, զարմանք, ցաւ, ուրախութիւն, հեգնութիւն: Օրինակ.*

Բաղձանք. — Ինկ՛ը, Ինկ՛ բէ, Յանկարծ, Օ՛չ, Օ՛չ բէ. կը նշանակեն՝ ուր էր թէ: — Զարմանք. — Ո՛, Ո՛վ, Բաբէ, Վա՛շ. (տաճկ. սրա, վէկ, հայ): — Ցաւ. — Ո՛հ, Ո՛, Է՛հ, Վայ, Աւաղ, Եղո՛ղ. կը նշանակեն՝ ահ ահա, ախտա (տճկ. եաղըք): — Ողբախռոչութիւն. — Վա՛շ, Վա՛շ վա՛շ, Ո՛հ ո՛հ. (տաճկ. հէյ, յօշա յօշա): — Հեգնոչութիւն. — Վահ, Մ՛ը, Է՛, (տաճկ. իւհ, փիւհ, եոհա): — Խրոխտանք. — Մ՛ը, Ո՛վ, Ի՛նտ, Հո՛շտ, Տի՛ր, Տի՛. (տաճկ. հօշա, պրէ). — Քաջալեր. — Աղէ, Հայտա, Օ՛նի, Հա՛, (տաճկ. տէ՛, հայտէ), և այլն:

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Ա.

Գրաբարէ աշխարհաբար

Նշանակել շաղկապներուն ու ձայնարկոչութեանց տեսակները, և խօսքերն ատկոչութեամբ յոժել քերականօրէն:

Ա. — Բորոտն երկիր պագանէր Յիսուսի և ասէր. Տէր, եթէ կամիս կարող ես զիս սրբել: Պատրաստ ոչ պարծէր՝

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 241. *Ո՞ր բառերը Ձայնարկոչութիւն կ'ըսուին, թուէ զանազան տեսակներն օրինակներով:*

բայց եթէ ի տկարութիւն իւր. ապա մեք յինչ յուսացեալ եմք: Արդ թագաւորք զայս ի միտ առէք, խրատեցարուք ամենեքեան այք դատիք զերկիր: Պետրոս մեծամեծս խոստանայր Յիսուսի ասելով. Թէ և մեռանել հասանիցէ ընդ քեզ, զքեզ ոչ ուրացայց: Գաւազանաւ եկից առ ձեզ, եթէ սիրով Հոգւոյն հեզութեան և խաղաղութեան: Ադամ յետ պատուիրանազանցութեանն անբասիր առնէր (արդարացընել) զանձն առաջի Տեառն ասելով. Լուայ զձայն քո և երկեայ, և զի մերկ էի՝ թաքեայ: Պիղատոս երկնչէր դատապարտել զՔրիստոս, քանզի գիտէր թէ առ նախանձու մատնեցին զնա քահանայապետքն և իշխանք Հրէից: Պարտ է մեզ հսկել և պատրաստ գտանել ի մահ՝ ըստ պատուիրելոյ Տեառն, զի մի գուցէ եկեալ յանկարծակի գտանիցէ զմեզ ի քուն: Ննիւէ, Բաբելոն, Իլիոն, բարէ որպիսի՛ քաղաքք և որպիսի՛ անուանք, որքանի՛ բարձրութիւն և որպիսի՛ անկումն:

Բ. — Դանիէլ ի յանդիմանել իւրում զչարածերան՝ ասէր միում միում ի նոցանէ. Ա՛յ հնացեալ աւուրբք չարութեան: Ո՞ տայր ինձ տեսանել զքեզ, Երուսաղէմ, քաղաքդ Աստուծոյ: Որդեակք, որչափ դժուարին է յուսացելոց յինչ՝ մտանել յարքայութիւն Աստուծոյ. դիւրին է մալխոյ (հաստ չուան) ընդ ծակ ասղան անցանել՝ քան մեծատան յարքայութիւն Աստուծոյ մտանել: Աղէ՛ քանի՛ ինչ են հերք գլխոյդ և թիւ աստեղաց երկնից որչափ իցէ, տուր ինձ պատասխանի թէ գիտիցես: Վա՛յ անձանց նոցա զի թողուն լքանեն զօրէնս Տեառն: Վա՛յ անօրինին, չարիք ըստ գործոց ձեռաց իւրոց անցցեն ընդ նա (պիտի հանդիպին իրեն, գլխուն պիտի գան): Չա՛պա, առաքինիք, եհաս ժամ զի խորտակեսցուք զզօրութիւնս աներևոյթ թշնամւոյն զինուք հաւատոց: Յիսուս ելաց ի վերայ Երուսաղեմի և ասէ. Եթէ գիտէիր դու գոնէ յաւուրս յայսմիկ զխաղաղութիւն քո, բայց այժմ ծածկեցաւ յերեսաց քոց. զի եկեսցեն աւուրք ի վերայ քո և պատեսցեն զքեզ թշնամիք քո պատնէշ, և պաշարեսցեն զքեզ և նեղեսցեն զքեզ յամենայն կողմանց, փոխանակ զի ոչ ծանեար զժամանակ այցելութեան քո:

Բ

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ա. — Իսկ Յովհաննէս երբոր լսեց Յիսուսի գործերը, (լուր) ղրկեց անոր իր՝ աշակերտներուն ձեռքով և ըսաւ. Դո՞ւ ես որ պիտի գաս, թէ ուրիշի սպասենք: Որովհետև չարերուն վերջը կորուստ պիտի ըլլայ; մի՛ նմանիք անոնց: Ուստի ամէն ազգեր Աբրահամէն մինչև Դաւիթ տասն ու չորս ազգեր (են): Զքեզ պիտի բազմացընեմ, միայն թէ դու իմ ուխտս պիտի պահես: Բայց (անիկա) որ փուշերուն մէջ ցանուեցաւ (սերմանիմ) պտուղ չտուաւ: Վասն զի զձեզ տրամեցուցած ալ ըլլամ այն թղթով՝ չեմ զղջար: Աղեքսանդրէ՛, ո՞ւր էր թէ դու ալ իմ որդիս ըլլայիր, որպէս զի քեզմով ազգերու իշխէի: Դամոն ոտքով կաղ էր, երբ կօշիկները գողցուեցան՝ ըսաւ. Ո՞ւր էր թէ գողցողին յարմարէին: Ո՛վ կին, քու հաւատքդ մեծ է: Ա՛յ համբոյր խորամանկութեան և մահուան առիթ: Ո՛հ, ինչպիսի բարութեամբ լեցուն է այս ողջոյնը: Վա՛յ անոնց՝ որոնք չիտակ ճամբան թողուցեր են: Է՛, դու որ տաճարը կը քակէիր և երեք օրուան մէջ կը չինէիր, ազատէ զքեզ: Ո՞րչափ աղէկ է ինձի այս, որովհետև տաքցայ (ջեռնուայ):

Բ. — Չա՛պա, ելէք երթանք ասկէ: Բայց հիմա Աստուծոյ հարցուր, որպէս զի իրեն կամքը գիտնանք: Երբ Հերովդէս Յիսուսին գործերը լսեց՝ զարմանալով կ'ըսէր. Յովհաննէսը ես գլխատեցի, իսկ ասիկա ո՞վ ըլլալու է՝ որուն վրայօք այսպիսի բաներ կը լսեմ: Ճշմարտութիւնը մեզի հետ ծնած է, ուստի՝ առանց մեր բնութեան վրայ բռնութիւն ընելու՝ չենք կրնար զինքը թողուլ և աստութեան եանէն երթալ: Երուսաղէմ, Երուսաղէմ, որ մարգարէները կը ջարդէիր (կոտորեմ) և քեզի ղրկուածները կը քարկոծէիր, քանի՛ անգամ ուզեցի ժողվել քու տղաքդ՝ ինչպէս հաւն իր ձագերը թեւերուն տակ կը ժողվէ: Պետրոս դուրսը գաւիթին մէջ կը նստէր, աղախին մը մօտեցաւ իրեն և ըսաւ. Դու ալ գալիլիացի Յիսուսին հետ էիր. բայց նա ամենուն առջև ուրացաւ՝ ըսելով թէ չեմ գիտեր ի՛նչ կը

խօսիս։ Մարդս բաւականապէս պիտի չըմբռնէ երբեք թէ Աստուած ինչպիսի բարիքներով լեցուցեր է զինք և ինչպիսի գթով իր ամէն պէտքերը հոգացեր է։

Գ

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Հաւաճի

(Շարայարութիւն)

Եւ ասէ ցարքայ. Բերցեն զպատմուճանն զարքունի և զերիվարն՝ յորում արքայ հեծանէր, և զգեցուսցեն զպատմուճանն առանն այնմիկ զոր արքայն սիրէ, և հեծուսցեն զնա յերիվարն արքունի, և քարոզ կարդասցի ընդ հրապարակս քաղաքիս և ասասցէ. Այսպէս եղիցի ամենայն առն՝ զոր արքայ փառաւորէ։ Եւ ասէ արքայ ցՀաման. Բարւոք խօսեցար, զայդ արասցես Մուրթքէի։ Եւ առ Համան զպատմուճանն և զերիվարն արքունի, և զգեցոյց զՄուրթքէ, և հեծոյց զնա յերիվարն. և անց նա ընդ փողոց քաղաքին, և քարոզն աղաղակէր և ասէր. Այսպէս լիցի ամենայն մարդոյ՝ զոր արքայ կամի փառաւորել։ Եւ դարձաւ Մուրթքէ յապարանս արքունի, և Համան գնաց ի տուն իւր գլխարկեալ լի արտմուտեամբ։ Եւ ասէ մի ի ներքինեաց անտի ցարքայ. Ահա Համան և փայտ մի կազմեաց Մուրթքէի սիրելւոյ արքայի, և ասէ թագաւորն. Խաչեսցի ի վերայ նորա։ Եւ կախեցին զՀաման զփայտէն՝ զոր պատրաստեաց Մուրթքէի։

Բառագիտութիւն

Զպատմուճանն զարքունի – Թագաւորական զգեստը | Քարոզ կարդասցի – Թող հրատարակուի

Գնաց ի տուն իւր գլխարկեալ – Գլուխը կախ՝ իր տունը գնաց։

ԵՐԵՒԱԿ

ԼՐԱՑՈՒՑԻՉ ՏԱՐԵՐՔ

ՄԱՍԱՆՑ ԲԱՆԻ

Հայ Պատանի,

Մինչեւ հոս քիչ շատ զբաղեցանք մեր Նախահայրերուն լեզուով, ու բաւական աշխատեցանք, ես՝ աւանդելով եւ դուն՝ սորվելով։

Հիմա կը մտնենք վերջին բաժնի մը մէջ, որ իրօք առաջին կրնայ ըսուիլ թէ կարգի եւ թէ կարեւորութեան տեսակէտով։ Այս «Լրացուցիչ Տարերք»ը որքան համառօտ տեսականօրէն, նոյնքան դժուարին ու երկար կըրթութեանց կարօտ են գործնականին մէջ, վասն զի լեզուին տիրանալէ ետքն է որ պիտի ստացուին ատոնք, եւ դասատետրիս վերջը դրուելնուն պատճառն այդ եղած է արդէն։ Եթէ համբերութեամբ ու ջանքով իւրացուցիր նախորդ դասերուն մէջ աւանդուածները, անկասկած եմ որ աւելի գիտակցաբար պիտի սերտես ուղղագրական ու բառագիտական այս թելադրութիւնները, եւ հրահանգի տեղ ներկայացուած գրաբար ու աշխարհաբար հատուածները պիտի թարգմանես՝ առանց դժուարութեան։ Այսով հասած պիտի ըլլամ միակ նպատակիս, որ էր՝ *ծանօթացնել հին հայերէնը իր պարզութեան մէջ։*

Ա.

ՈՒՂՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՈՒՍԱՆԵԼԻ ԴԱՍ

Նմանաձայն տառերու գործածութիւն

242. *Լեզուի մը բառերն ուղիղ կամ անսխալ գրելն Ուղղագրութիւն կ՚ըսուի։*

Ուղիղ կամ անսխալ գրելու համար երկու բան պէտք է — 1°. Բառերն իրենց յատուկ գրերովը գրել. — 2°. Ըստ խնամատիւ իրարմէ բաժնել։

243. *Բառերն իրենց յատուկ գրերով գրելու համար՝ պէտք է իրարմէ զանազանել սա նմանահնչիւն տառերը.*

Ձայնաւորներու մէջ՝ է – է, ո – օ

Բաղաձայններու մէջ՝ բ – փ, գ – ք, դ – թ, ձ – ց, չ – ջ, հ – յ, ռ – ր, վ – ւ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 242. Ի՞նչ է *Ուղղագրութիւնը* և խօսք մը ուղիղ կամ անսխալ գրելու համար քանի՞ բան պէտք է. — 243. Բառերն իրենց յատուկ տառերով գրելու համար ի՞նչ բաներ իրարմէ պէտք է զանազանել, և նմանահնչիւն տառերուն գլխաւորները որո՞նք են։

Բայց կան նաև ասոնց գործածութիւնը դիւրացնող գիտելիքներ թէ գրաբարի թէ աշխարհաբարի համար։

244. *Սկզբնատառ և և է իբրեւց հնչումով կը տարբերին արդէն։ Բառերու մէջ միշտ և կը գործածուի։ Վերջին վանկի վրայ կամ ուրիշ բազմավանկ գրէ մը առաջ՝ ընդհանրապէս է կը գրուի։ Իսկ վերջաւորութիւնները միշտ է՛վ կ՛ըլլան, և գիրը բնաւ բառի մը վերջը չի գրուիր։ Օրինակ.*

Բառերու սկիզբը. — *երբ, երազ, եղանակ, երբայեցի, երանութիւն – էջ, էր, էակ, էութիւն, էակից։*

Բառերու մէջ ու վերջը. — *Աներկմիտ, գերեզման, խեշերանք, հետեւեալ. – ամէն, ապաւէն, յուսարէն, ապօրէն, Աբէլ, Գնէլ, Դանիէլ, Յովսէփ, Սաանէթ, Եղիսաբէթ – բազէ, մարգարէ, փորձանքներէ, կը բաւէ, թող լսէ, և այլն։*

Ծանօթ. — Բացառաբար է՛վ կը գրուին *գեհէն, սաեն, դեն* բառերը, և Ք. Յնորդութեան *բայերուն յոգն. Գ. դէմքերն ու Անորիշ դերբայները. գիտեն, կատարեացեն, տեսանիցեն, կ՛իմացնեն, պիտի գործեն – կատարել, գործել, իմացնել*, և այլն։ — Այս հնչումով վերջաւորութիւնները թէև ուրիշ բազմավանկ գրերու հետ ալ ընդհանրապէս է՛վ կը գրուին ըսինք, բայց կան նաեւ բազմաթիւ է՛վ գրուածներ՝ զորոնք կարդալով ու վարժութեամբ սկէտք է սորվիլ։

245. *Ո և օ գիրերու մասին պէտք է գիտնալ որ աւելի կը գործածուի ո քան թէ օ։ Այդպէս չատ բառերու սկիզբը ո գրին հնչումն օ՛ն կը տարբերի։ Օրինակ. ո՛, որ, որպէս, որքան, որդի, ոչ։ — Բառերու վերջը օ բնաւ տեղի չունի մեր լեզուին*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 244. *Ի՞նչ գիտելիք կայ և և է ձայնաւոր գիրերուն վրայ։* — 245. *Ո և Օ ի՞նչպէս կը գործածուին։*

մէջ. այս ձայնով վերջաւորութիւններ ու գրաբար ձեւեր ոյ պէտք է գրել։ Օրինակ. Արդոյ, հաւատոյ, արքոյ, մարդոյ, երկնայնոյ, սիրելւոյ, և այլն։ — Ուրիշ պարագաներու մէջ, երբ ո և օ յայտնի չեն զանազանուիր, ո գործածելու է՝ քիչ սխալելու համար։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Գլխատուելն Յովհաննուս Մկրտչի

Հետեւեալ հատուածներուն մէջ նշանակել շեղագիր բառերուն ճանաչանիչին տառերը և. ե – է, ո – օ ձայնաւորներուն ուղղագրական պատճառները։

Հերովդէս առաքեաց կալաւ զՅովհաննէս, և կապեաց զնա և եդ ի բանտի վասն Հերովդիայ կնոջ Փիլիպպոսի եղբօր Ցորա. քանզի ասէր Յովհաննէս ցՀերովդէս՝ թէ ոչ է օրէն քեզ ունել զկին եղբօր քոյ։ Եւ Հերովդիայ ոխացեալ էր ընդ նմա, և կամէր սպանանել զնա, և ոչ կարէր. զի Հերովդէս երկնչէր ի Յովհաննէ, քանզի գիտէր զնա այր արդար և սուրբ, և լուեալ ի նմանէ բազում ինչ՝ առնէր, և քաղցրութեամբ լսէր նմա։ Իբրեւ օր մի լինէր պարապոյ, յորժամ ընթրիս տայր Հերովդէս՝ յաւուր ծննդոց իւրոց՝ նախարարաց իւրոց և հազարապետաց մեծամեծաց գալիլացւոց, և ի մտանել զստերն Հերովդիայ և ի կաքաւել, հաճոյ եղեւ Հերովդէ և բազմականացն։ Ասէ թագաւորն ցաղջիկն. խնդրեա յինէն զոր ինչ կամիս, և տայ քեզ։ Եւ երդուաւ նմա բազում անգամ, թէ զոր ինչ և խնդրեսցես դու յինէն, տայ քեզ՝ մինչև կէս թագաւորութեան իմոյ։ Նա ելեալ ասէ ցմայր իւր. Զի՞նչ խնդրեցից։ Եւ նա ասէ.

Զգլուխն Յովհաննու Մկրտչի։ Եւ մտեալ անդրէն փութաց առ թագաւորն՝ ասէ. Կամիմ զի այժմ տացես ինձ վաղվաղակի ի վերայ սկահ զգլուխն Յովհաննու Մկրտչի։ Տրտմեցաւ յոյժ թագաւորն, այլ վասն երդմանցն և կոչնականացն՝ ոչ կամեցաւ անարգել զնա, և առաքեաց վաղվաղակի զահիճ, և հրամայեաց բերել զգլուխն նորա։

Դաքաւել – Պարել, խաղալ
Օր պարապոյ – Գործէ դադրելու օր
Անդրէն փութանակի – Նորէն շուտ մը
Սկուտեղ – Պնակ (տճկ. թէփսի)։

Աշխարհաբարէ գրաբար

Գայլն ու Գառնուկը

Ոչխարները իրենց փարախին մէջ ապահովութեամբ պառկած էին. շուները կը քնանային, և հովիւը բարձրաբերձ կնճռնիի մը հովանիին տակ նստած՝ մերձակայ հովիտներուն հետ սրինգ կը զարնէր։ Յովտուկ գայլ մը եկաւ ցանկապատին պատառուածքէն հօտին վիճակը դիտելու։ Անփորձ գառնուկ մը, որ բան մը տեսած չէր բնաւ, սկսաւ անոր հետ խօսիլ։ Ի՞նչ կը փնտռես հոս, հարցուց շատակերին։ Փափուկ և նոր ծլած խոտ, պատասխանեց գայլը։ Ձիրաւի չկայ այնպէս քաղցր բան՝ ինչպէս կանաչազարդ և ծաղկաւէտ մարգագետնի մէջ խոտ ճարակել, և երթալ ականակիտ վտակէ մը ծարաւն անցընել. ես հոս երկուքն ալ գտայ, ալ ի՞նչ բանի կը կարօտիմ կը սիրեմ փիլիսոփայութիւնը որ քիչով գոհ ըլլալ կը սորվեցընէ։ Ուրեմն առո՛ղջ է, աւելցուց գառնուկը, որ դու կենդանիներու միս չես ուտեր, և քիչ մը խոտ բաւական է քեզի. թէ որ այդպէս է իրաւցընէ, եկուր եղբայրաբար սպրինք ու ածածինք մէկտեղ։ Այս խօսքը հաղիւ լմընցուց գառնուկը, փարախէն դուրս ելաւ ու իջաւ մարգագետինը, ուր մեր ժուժկալ իմաստասէրը կատր կատր պատռեց զանիկա ու կերաւ։

Զգուշացէք չխաբուիլ խօսքերէն այն մարդոց՝ որոնք առաքինութիւնը կը կեղծեն (կերպարանիմ ը.)։ իրենց գործերէն դատեցէք այնպիսիները և ոչ խօսքերէն։

Գառնուկ – Գառն
Պակաս – Մակաղեալ
Շատակեր – Որկորաժէտ
Գոհ ըլլալ – Շատանալ
Կատր կատր – Յօշ յօշ
Ապահովութեամբ – Յապահովի
Փնտռել – Խնդրել
Նոր ծլած – Նորածիլ, դեռափթիթ
Այս խօսքը հաղիւ լմընցուց – Այն ինչ ասացեալ զայս։

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Նախընձայ արտատուք Յիսուսի մանկան

Ա.րտասուէ Յիսուս
Մայրենին ի ծոց,
Մըթագնի ղբւարթ
Երեսաց իւրոց
Ա.րփիագեղ լոյս։
Յոլացեալ յերկնէ
Սերարփին հրեշտակ,
Զարտասուաց նորա
Յոսկեղէն բաժակ
Ըղձիթս ամփոփէ։

Եւ վերասլացեալ
Նըւիրէ Հօր զայն,
Ա.րդ սուաւ, ասէ,
Լիցի քաւութեան
Մահացուաց յուսալ։
Իսկ Հայրն երկնաբնակ՝
Բաւէր արդեօք դա,
Ա.յլ որդեակն իմ ինձ
Զարիւն իւր ցանկայ
Զօնել փըրկանակ։

Բառագիտութիւն

Մըթագնի – Կը մըննայ
Յոլացեալ – Յայտնելով
Սերարփին – Սերովբէական
Շէթ – Կաթիլ
Արփիագեղ – Արեւու գեղեցկութիւն ունեցող
Երկնաբնակ – Երկինքը բնակող
Զօնել – Նուիրել, ընծայել
Փրկանակ – Փրկանք, գին։

ՈՒՍԱՆԵԼԻ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդին

246. *Նմանահնչիւն բաղաձայններէն կան, որ երեք աստիճան ունին և կը տարբերին այսպէս.*

Նուրբ. — պ, կ, տ, ծ, ճ
Միջակ. — բ, գ, դ, ձ, ջ
Թաւ. — փ, ք, թ, ց, չ։

Առանց միջակներուն ու թաւերը, ինչպէս նաեւ զ—ս, հ—յ, ռ—ր, վ—ւ տառերն, անչափ նեղ-կայացնելու համար՝ պէտք է կանխաւ քիչ շատ տեղեակ ըլլալ մեր լեզուին կազմական օրէնքներուն ու գործադրել յեառագայ դիտելիքները։

247. *Ջ և ս գիրերը վերի բաղաձայններէ մէկուն քով դրուելու պարագային, զն միշտ կը յաջորդեն միմակաները և ան՝ նուրբերուն ու թաւերը։ Օրինակ. Ջգալի, զգուշաւոր, զբաղանք, զբօսանք, — աքանչելի, ախոռիչ, ատեպ, ատոյգ — ազգ, հատակ, ազդ, ատտ, զգատտ, ակիզբն, և այլն։*

Յառնօթ. — Գրեթէ նոյն կանոնին կը հետեւին երբեմն նաև ժ և շ, բաղաձայնէ թէ առաջ թէ ետքը։ *Օրինակ,* Աժգահատակ, աշտանակ, աշխարհ, գժուար, թշուառ, և այլն։ Խ գրին ալ սովորաբար տ կը յաջորդէ և ոչ դ։ *Օր.* Ախտ, ուխտ, բախտ, պանդուխտ։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 246. *Նմանահնչիւն բաղաձայններէ ոմանք քանի՞ աստիճան ունին, և ի՞նչ ընելու է անոնք գրելու համար.* — 247. *Ի՞նչպէս կը գործածուին զ և ս գիրերն այս նմանահնչիւն բաղաձայններուն հետ։*

248. *Հ և յ գիրերը բառերու սկիզբը շատ մօտ հնչումի ունենալով՝ կրնան չփոխուիլ։ Զայնաւորէ առաջ՝ յ գիրը գրեթէ հէ չի տարբերիր, մանաւանդ նմանահնչիւն բառերու մէջ։ Օրինակ.*

Համար՝ յամառ, համր՝ յամր, հարթ՝ յարդ, հարկ՝ յարկ, հառաչ՝ յառաչ, հոյլ՝ յոյլ, հորթ՝ յորդ, հագնիլ՝ յագենալ, հասուն՝ յիսուն, հառար՝ յորդոր, հառու՝ յառուկ, հանդէպ՝ յանդիման, հեռեւորդ՝ յետագայ, և այլն։

Բաղաձայնէ առաջ՝ այս հնչումը հւ կը ներկայացուի միշտ, և միայն ղէ առաջ յ կը դրուի։ Օր. Հզօր, հյուս, հնար, հպարտ, հմայիչ, հռչակ, հակայ, հրդեհ, և այլն. բայց միշտ՝ յղել, յղանալ, յղկել, յղփանալ, և այլն։

Այս երկու տառերն անխտիր գրելու համար՝ պէտք է վարժուիլ համբ սերտել ձայնաւորի կից յ սկզբնատառով սկսող բառերը՝ որ քիչ են արդէն։

249. *Յ գիրը բառերու մէջ՝ ընդհանրապէս կէս ի պէս կը հնչուի։ Օրինակ. կայուն, բայարմատ, գոյութիւն, մայրավանք, հայհոյանք, գոյնզգոյն, կայնիլ, իյնալ, և այլն։*

Բացառաբար ի հնչումի կ՚ունենայ միայն այն պարագային՝ երբ ածանցական կամ բարդ բառի մը լրացուցիչ մասին սկզբնատառն է։ Օրինակ. Անյատուկ, անյարմար, բարեյաղող, բարեյաջող, անյիշատակ, ամենայարմար, և այլն։

250. *Այս գիրը ա և ո վերջացող հատարակ*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 248. *Սկզբնատառ հ և յ ի՞նչպէս կը գործածուին ձայնաւորի ու բաղաձայնէ առաջ.* — 249. *Յ գիրը բառերու մէջ ի՞նչ հնչումի ունի.* — 250. *Ի՞նչպէս կը գործածուի այս գիրն ա և ո վերջացող բառերուն ծայրը։*

դոյականներուն և բայերուն ծայրը կը դրուի՝ բայց չի կարգացուիր։ Օրինակ.

Ընծայ, տղայ, քահանայ, — կուգայ, կ'երթայ, պիտի հասկնայ, — Աստուծոյ, սիրոյ, մարդոյ, և այլն։

Սակայն ա վերջացող յատուկ դոյականները, դերանունները և բայերու հրամայականները — գրաբար ո վերջացողներն ալ մէջն ըլլալով — ամենևին յ չեն առներ ու կը գրուին՝ ինչպէս որ են։ Օրինակ. Անանիա, Աբրա, Մարթա, Վիրգինիա, Անգլիա, Ռումանիա, Ամերիկա — տա, դա, նա, սորա, դմա, քո, ասիկա, աստիկա, անդիկա — գնա՛, կարդա՛, հաւատա՛, մատո՛, անցո՛, կորո՛, և այլն։

Ծանօթ. — Այս տեսակ անուններ երբ հոլովուին կամ ածանցուին՝ յ գիրը կ'առնեն դարձեալ. Օրինակ. Աբրա՝ Աբրայի, Յուդա՝ Յուդայական, Աստանա՝ Աստանայէն։ Նոյնպէս կ'ըլլան նաև եան վերջացող մականունները. Աբրա՝ Աբրայեան, Թովմա՝ Թովմայեան, Կեփա՝ Կեփայեան, Եղիա՝ Եղիայեան, Աբո՝ Աբոյեան, Մալո՝ Մալոյեան, Յովսո՝ Յովսոյեան և այլն։ — Բացառութեամբ յ գիրը միայն այս բառերուն ծայրը կէս իւ պէս կը հնչուի. այ, բայ, հայ, նայ, վայ։ — Բայերու հրամայականները միշտ շեշտով կը ներկայացուին, ինչպէս կը տեսնուի վերի օրինակներէն։

251. Ջ — ց և չ — չ գիրերն ալ ամենամօտ հնչումի ունենալով ուղղագրութեան դժուարութիւն կը պատճառեն։ Առնց անվրէպ կերպարութեան համար՝ պէտք է. — 1°. Գիտնալ որ ց և չ աւելի կը գործածուին քան իրենց նմանաձայն տառերը. — 2°. Որ ց գրով կը ներկայացուին միշտ ածանցներու, գրաբար հոլովներու և բայերու այս հնչումով վերջաւորութիւնները։ Օրինակ. Ակնոց, բազմոց, հանոց, պղպեղի, տեղացի, հարենացու, վեհապետու, ապրատաց, բանից, գեղոց, առիւծուց, տեսից, գիտասցեն, մի սասանեցայց, և այլն. — 3°. Մտադրութեամբ սերտել այս նմանահնչիւն տառերուն միջակներէն կազմուած սակաւաթիւ բառերը։

252. Ջ և չ տառերէն կազմուած ուսանելի արմատական բառերն ասոնք են.

Ջ սկզբնատառ. — Ջատ, ձախ, ձաղել (ծաղրել), ձայն, ձանձրոյթ, ձառագէմ (չաս տգեղ), ձեռ (պոչ), ձեր, ձէթ, ձի, ձիգ (ձգել), ձիւն, ձմեռն, ձող, ձոյլ (ձուլել), ձոր, ձորձ, (զգեստ), ձու, (հաւկիթ), ձուկն, ձրի, ձօն (նուէր)։ — Ջ վերջնատառ. — Բարձ, դարձ, բաղձանք, անձն, առանձին, մերձ, իղձ, գեղձ, լինձ, սոսինձ, որձ, ձորձ, փորձ, խուրձ, օձ։

Չ սկզբնատառ. — Չահ, չամբ, չայլաձի, չախչախ, չանգ, չատագով, չատուկ, չարդ, չեռուցիչ, չեր, չերմ, չիլ կամ չիղ, չինչ (չնչել), չնար, չոլիր, չոկատ, չով, չորի, չուէթակ, չուր։ — Չ վերջնատառ. — Աչ, քաչ, գաղջ, արջ, լանջ, տանջանք, մարմաջ (եռք), պահանջ, երինջ (պղտիկ կով), չինչ, եղջիւր, գոնջ (տճ. քել), խոնջ (յոգնած), ունջ (գետին), մրմունջ (մեղմ ձայն), ուրջու (խորթ զաւակ), մունջ, գունջ, կամուրջ, քուրջ։ — Այս կրկնակ միջակներէն դուրս ճնացած բոլոր նմանահնչիւնները ց՛ով ու չ՛ով կը գրուին։

Ծանօթ. — Ձորձ և չինչ բառերուն մէջ, ինչպէս կը տեսնուի, ձ և չ թէ՛ սկզբնատառ են և թէ՛ վերջնատառ։ — Ա-

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 251. Ի՞նչ գիտելիք կայ ձ — ց և չ — չ գիրերուն գործածութեան մասին։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 252. Որո՞նք են ձ և չ տառերէն կազմուած ուսանելի արմատական բառերը։

ռանձին մակբայը պէտք չէ շփոթել առանց հոլովառու բա-
ռին հետ՝ որ միշտ ց՛ով կը վերջանայ։ — Ձախ և ձող
բառերը ց՛ով ալ կը գրուին՝ բայց տարբեր նշանակութեամբ.
ցախ (աւելին թուփը), ցօղ (շաղ, ջուրի բարակ կաթիլները)։

253. *Հայերէնի մէջ ռ և ր գիրերով սկսող քանի մը բառ միայն ունինք, մասամբ օտար լեզուներէ առնուած, և սովորաբար գործածուածներն ասոնք են. Ռազմ (պատերազմ), ռակայ (խենդ), ռահ (ճամբայ), ռեհան (սոճիի խէժ), ռիշա (կծծի), ռամիկ, ռոճիկ, ռումբ, ռունդն, ռուս — րաբունի (վարդապետ), րամ (երամ), րենեական (աստուածային), րոտին (տրուպ), րոք (ազէկատ), րոպէ (վայրկեան)։*

254. *Ռ և ր գիրերու գործածութեան համար պէտք է դիտնալ որ բառերու մէջ՝ 1°. և բազաձայնէն առաջ միշտ ռ կը գրուի։ Օրինակ. Գառնուկ, բեռնակիր, դռնապան, ըմբռնել, կռնակ, մեռնիլ, ձմեռնային, և այլն։ — Այս կանոնիս չեն վերաբերիր սակայն բարդ, ածանցեալ ու աշխ. յոգնակի բառերը՝ որոնց առաջին մասը րով կը վերջանայ և ն գիրը պատահմամբ կը գրուի անոր քով։ Օրինակ. Գարուն՝ գարնան, վերին՝ վերնական, վարին՝ վարնոց, կարենալ՝ կրնալ, բերան՝ բերնուց, կամար՝ կամարներ, պատուէր՝ պատուէրներու, գպիր՝ գըպիրներով, աղբիւրներէ և այլն։ 2°. Միւս ամէն բազաձայն գիրերէ առաջ ր կը գրուի։ Օրինակ. Արքունք, երգիչ, արդար, մարգանք, զուարթ, մերժուիլ, պարծանք, երկիր, արձան, հակիրձ, զար-*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 253. *Ռ և ր գիրերով սկսող բառ որչափ կայ մեր լեզուին մէջ և գործածականները որո՞նք են.* — 254. *Ռ և ր գիրերը բառերու մէջ ի՞նչպէս կը գործածուին, ցոյց տուր օրինակներով։*

մանք, չարչարել, կերպարանք, արջային, հարսանեաց, քարտէս, հարցարան, լուսարձակ, արքայական, և այլն։ Բացառիկ են միայն՝ ռռևկան, ռռչակ, խռչակ, կառչիլ, խռպոտ, ռռձանալ (ծլիլ ծաղկիլ), յոռդի (բարեբեր) և քանի մը ածանցական կամ բարդուած բառեր՝ որոնց առաջին մասն արդէն ռ՛ով կը վերջանայ։ Օրինակ. առ՝ առժամայն, կառ՝ կառք, փառ՝ փառք, կուռ՝ կուռք, կռուիլ՝ կռիւել, լիռ՝ լիռնիլ, ծուռ՝ ծուռերան, ծռվիլ, և այլն։

Ծանօթ. — *Ռ՛ով վերջացող այս տեսակ արմատական բառեր իրենք իրենց վրայ բարդուելու պարագային՝ առաջին մասին ռ՝ն բ՛ի կը փոխուի։ Օրինակ. բառ՝ բարբառ, կառ՝ կարկառ, գիռ՝ գրգիռ, թիռ՝ թրթռալ, սառ՝ սարսուռ. սարառալ։ — Բացառիկ են միայն՝ Կռկռալ, տռտռալ, վռվռալ, վռվռուն։*

255. *Գրաբար հոլովուած բառերու մէջ ռ երբ նէ զաւուի՝ ր՛ի կը փոխուի։ Օրինակ. Դուռն՝ դրան, դրունք, դրանց, — ամառն՝ ամարան, ամարունք, ամարանց, — ձմեռն՝ ձմերան, ձմերունք, ձմերանց, — լեառն՝ լերին, լերինք, լերանց և այլն։ Ընդհակառակն՝ երբ ր՛ով վերջացող բառի մը ն գիրն հանգիպի, ռ՛ի կը փոխուի։ Օրինակ. Այր՝ առն, յառնէ, — աեր՝ տեառն, ի տեառնէ և այլն։*

Ծանօթ. — *Ն գիրն ալ երբ բ՛ի առջև գայ՝ շատ անգամ մ՛ի կը փոխուի։ Օր. Ամբիծ, Անձամբ, Մանկամբ, և այլն։*

256. *Վ և ւ նմանաձայն գիրերու մասին պէտք է դիտնալ որ 1°. Այս հնչումով բառերը միշտ*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 255. *Ռ և ր ի՞նչպէս գիրար կը փոխանակեն գրաբարի մէջ.* — 256. *Ի՞նչպէս կը գործածուին վ և ւ նմանաձայն գիրերը։*

վ՝ով կը սկսին, շ՝ով սկսող բառ գրեթէ չկայ մեր լեզուին մէջ։ 2°. Բառերու մէջն ու վերջը՝ ո ձայնաւորին վ կը յաջորդէ, իսկ ա, ե, ի ձայնաւորներուն՝ միշտ ւ։ Օրինակ. վարդ, վիճակ, վնաս, վսեմ, վտակ, վրէժ. – բովանդակ, ժողովուրդ, հովանի, տովաւ, նովաւ. – ժողով, հոգով, գորով, սիրով, մարգով, ծովով, տովով։ — Աշազ, նուաճակ, աւետիս, համբաւ, տեւական, երեւոյթ, արեւ, մըշտատեւ, դիւական, անիւ, հաշիւ, պատիւ, և այլն։

Ծանօթ. — Սակայն ա, ե, ի ձայնաւորներուն քով պատահաբար կրնայ դրուիլ վ գիրը, երբ ասկից բառի մը սկզբնատառն ըլլալով հանդերձ՝ ուրիշի մը միացուած է բարդ կազմելու համար։ Օրինակ. Մայրավանք, կառավար, բանավէճ, մարդավայել, դեղավաճառ, նաւավար, – բարեվիճակ, կարեվէր, տարեվերջ. – վազվիվազ, զառիվեր և այլն։ — Ո գրին վ հնչումով ւ չյաջորդելուն բուն պատճառն այս է՝ որ վերջինս այդ ձայնաւորին քով դրուելուն պէս՝ կը կորսնցնէ իր բաղաձայնի հանգամանքը և անով ու ձայնաւոր հնչումը կը կազմէ։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Մուտք Քրիստոսի Յերուսաղէմ

Այս և յաջորդ աշխ. հատուածին մէջ՝ ցոյց տալ շեղագիր բառերը բաղկացնող նախանհնչիւն բաղաձայններուն ուղղագրական պատճառները։

Ի վաղիւ անդր ժողովուրդ բազում որ եկեալ էր ի տօնն, երբ լուան եթէ գայ Յիսուս Յերուսաղէմ, առին ոստս արմաւենեաց և ելին ընդ առաջ նորա. աղաղակէին և ասէին. Ովսաննա, օրհնեալ որ գայդ յանուն Տեառն՝ թա-

գաւորդ Իսրայելի։ Եւ գտեալ Յիսուսի էշ մի՝ նստաւ ի վերայ նորա, որպէս և գրեալ է. Մի երկնչիր, դուստր Սիովնի, ահաւասիկ թագաւոր քո գայ նստեալ ի վերայ յաւանակի իշոյ։ Եւ զայն ինչ ոչ գիտացին աշակերտքն նորա զառաջինն, այլ յորժամ փառաւորեցաւ Յիսուս՝ յայնժամ յիշեցին եթէ այն էր որ գրեալն էր վասն նորա, և զայն արարին նմա։ Եւ ժողովուրդն վկայէր, որ էր ընդ նմա, թէ զՂազար կոչեաց ևեթ ի գերեզմանէն և յարոյց զնա ի մեռելոց։ Եւ վասն այնորիկ ընդ առաջ եղև նմա ժողովուրդն, զի լուան եթէ զայն նշանս արարեալ էր նորա։ Իսկ փարիսեցիքն ասէին ընդ միմեանս. Տեսանէ՞ք զի ոչինչ օգտիք, ահաւասիկ աշխարհ ամենայն զկնի նորա գնաց։ Էին անդ ոմանք և հեթանոսք յելելոցն անդր, զի երկիր պագանիցեն ի տօնին։ Նոքա մատեան առ Փիլիպպոս՝ որ ի Բեղսայիթա Գալիլիացւոցն էր, աղաչէին զնա և ասէին. Տէր, կամիմք զՅիսուս տեսանել։ Գայ Փիլիպպոս և ասէ ցՅիսուս։ Եւ Յիսուս պատասխանի ետ նոցա և ասէ. Եհաս ժամ զի փառաւորեսցի որդի մարդոյ։

Աշխարհաբարէ գրաբար

Բարեպարտութիւն

Լիոն քաղաքին մէջ ժամանակաւ հարուստ մարդ մը վարծու տուած էր իր տան ձեղունն աղքատ արհեստաւորի մը, որ չորս հինգ որդւոց տէր էր։ Տեսնելով յետոյ որ երկու անգամ արհեստաւորն իր տան վարձքը չի բերեր, կ'ելնէ անոր քով կ'երթայ՝ որ խօսի հետն ու պատճառը հասկնայ։ Եւ ահա կը գտնէ արհեստաւորը հիւանդ ինկած անկողնի մէջ, և իր կինն ու որդիքը տրտում տխուր շուրջը նստած։ Քանի մը հարցմունք ընելէն ետքը՝ կ'իմանայ անոնց խեղճ վիճակը, կը դառնայ կ'ըսէ արհեստաւորին. Ահկէ վերջը դու ալ հոս չես կրնար կենալ։ Արհեստաւորը կը կարծէ թէ տանտէրն իր պարտքին համար կ'ուզէ զինքը տանէն հանել։ Բայց նա մեկէն վրայ կը բերէ. Այս տեղս չատ նեղուածք է ձեզի համար, վասն զի չատուոր էք.

ելէք իջէք տանս երկրորդ յարկը ու հոն եղած սենեակներէն երկուքը ձեզի ըլլան, և վարձքն ալ նոյն մնայ՝ ինչ որ առաջ էր, այն ալ երբ ուզես՝ այն ատեն վճարէ։

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Աղօթք տէրունական

Ո՛ Հայր մեր գերթած,
Որ զկայս եթերաց
Երանաւետես
Փառաց քոց ի տես.
Անուն քո լեցի
Սուրբ և պաշտելի,
Եւ ծանիցեն զայն
Տիեզերք համայն։
Զարքայութիւն քո
Մեզ երևեցո՛.
Եւ աստուածային
Կամք քո եղիցին՝
Որպէս ի յերկինս
Նոյն և ի տորինս։

Զհաց մեր առօրեայ
Եւ այսօր չնորհեա.
Թող զզպարտիս մեր,
Որպէս և մեք, Տէր,
Տամք ամենեցուն
Պարտեայ թողութիւն։
Մի՛ զտկարութիւն մեր
Ի փորձանս ածեր.
Այլ կացո՛ ի բաց
Յամենայն չարեաց.
Զի արքայութիւն
Քո միշտ է մնայուն,
Քեզ փառք վայելեն
Յաւիտեանս, ամէն։

ՈՒՍԱՆԵԼԻ ԴԱՍ

Կէտադրութիւն

257. *Բառերն ըստ իմաստին իրարմէ պէտք է զատել ուղղագրական մէկ քանի նշաններով՝ որ կ'ըսուին։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 257. Բառերն ըստ իմաստին ինչ կերպով իրարմէ պէտք է բաժնել, և որո՞նք են գլխաւոր կէտերը։

Հայերէնի մէջ հարազատ ուղիղ կէտ ունինք, և ատոնք են.

Բուռք (՛), Ստորակէտ (,), Միջակէտ (·), Վերջակէտ (։), Ապաթարց (՝), Ենթաբնոյ կամ Գրադարձ (֊), Զակերտ (« »), Փակագիծ ( )։

258. *Բուռքը կը դրուի բառի մը վրայ՝ ուր ընթերցողին ձայնը չունչ առնելու չափ կ'ընդհատի՝ յաջորդ բառին զատելու համար, ինչպէս այս խօսքին մէջ իսկ կը տեսնուի արդէն։*

Ստորակէտ կը գործածուի՝ զատելու համար անյատ բառեր ու միմանկեալ նախադասութիւններ, որոնք ամբողջ խօսք մը պիտի լրացնեն՝ առանց և շաղկապով իրարու հետ միացած ըլլալու։ Օրինակ.

Հրեայ, հեթանոս, սկիւթացի, խուժ, դուժ, ամենքն ալ պարտական են Աստուծոյ սիրէ։ — Ո՛վ պատանի, մի՛ մոռնար որ ապրիլն, աւազ, դէպի գերեզման վազել կը նշանակէ։ — Ինչպէս չքնաղագեղ չուշան մը, որ սայրասուր խոփէն հնձուելով կ'իյնայ դաշտին մէջ, առանց իր ձիւնափայլ պայծառութիւնը կորսընցնելու, առանց իր գեղեցկութենէն բան մը պակսեցնելու, բայց անուշդ չառներ հողէն ու այլևս չսպրիր, այսպէս Իդումենեան զաւակը կարուելով կ'իյնար իր սկզբնաբոյս հասակին մէջ։

Ծանօթ. — *Ուր որ երկու կամ աւելի բայեր առանց – և, կամ – շաղկապներուն բովէ քով գան մի և նոյն միտքը բացատրելու համար, գրաբար մէջերնին ստորակէտ հարկաւոր չէ։ Օր. Զհետ խաղայր Մատաթի եղբարքն և բարեկամքն հանդերձ. հասանէր հարկաւնէր աւերէր զմեհեանսն, կործա-*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 258. Ո՞ւր կը գրուի բուռքը և ո՞ւր ստորակետ, և ե՞րբ կը գործածուին ատոնք։

նէր զբազինսն։ — Նկն եհաս Յուդա իւրով գնդաւն, կարգեցաւ կազմեցաւ ճակատեցաւ պատերազմեցաւ յարձակեցաւ ի վիմի հարաւ գնդի թագաւորին։

259. ***Միջակետ կը դրուի՝*** — 1°. *Լրացած նախադասութեան մը առջեւ՝ որ ամբողջ խօսքին մեկ մասը կը կազմէ.* — 2°. *Երբ պատմական դրութեան մէջ մեկու մը կամ ումանց խօսքը մէջ կը բերուի։ Օրինակ.*

Յիսուս տեսնելով ժողովուրդը՝ լեռ ելաւ. ու երբ հոն նստաւ, աշակերտներն իր քովը եկան։ — Դուք էք երկրիս աղը. ապա թէ որ աղն իր համը կորսընցնէ, ինչո՞վ աղելու է։ — Իմաստասէր մը իր ծառային՝ որ յանցապարտ գըտնուած էր՝ այսպէս ըսաւ. Պիտի ծեծէի քեզ՝ թէ որ բարկացած չըլլայի։

Վերջակետ կը դրուի՝ *երբ ամբողջ խօսքը կը լրանայ, նունչը կը հանգչի և յաջորդ նոր խօսք մը կը սկսի գլխագրով, նման դրաբար ու աշխարհաբար մեր հրահանգներուն։*

260. ***Գլխագրով պէտք է սկսիլ***

1°. *Գրուածի մը առաջին բառը.*

2°. *Վերջակէտին անմիջապէս յաջորդող բառը.*

3°. *Յատուկ և պատուոյ անուններըը.*

4°. *Միջակէտով մէջ բերուած խօսքը.*

5°. *Ոտանաւոր ամէն տողի առաջին բառը։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 259. *Ե՞րբ և ինչպէս կը գործածուին միջակէտն ու վերջակէտը.* — 260. *Քանի՞ դէպքերու մէջ բառ մը գլխագրով պէտք է սկսիլ։*

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Յովսէփ յայտնէ զանձն եղբարց իւրոց

Այս և յաջորդ աշխ. հատուածին կետադրութեանց պատճառները տալէ ետքը, նոյնները տետրակի մէջ ներկայացնել՝ ուսուցչին թելադրութեամբ։

Եւ ոչ կարաց Յովսէփ ժոյժ ունել (դիմանալ, ինքզինքը բռնել) առաջի ամենեցուն՝ որ շուրջ զնովաւն կային, այլ ասէ. Հանէք զամենեսին արտաքս յինէն։ Եւ չկայր ևս ոք անդ առ նմա՝ յորժամ ետ ծանօթս եղբարցն իւրոց։ Եւ ձայն բարձեալ լալով հանդերձ՝ ասէ ցեղբարս իւր. Ես եմ Յովսէփ. արդարև տակաւին կենդանի՞ է հայր իմ։ Եւ ոչ կարէին եղբարքն նորա տալ նմա պատասխանի, զի խռովեցան յերեսաց նորա։ Ասէ Յովսէփ ցեղբարսն. Մօտ եկայք առ իս։ Եւ չոգան մօտ, և ասէ. Ես եմ Յովսէփ եղբայրն ձեր, զոր դուք վաճառեցէք յԵգիպտոս. բայց մի՛ ինչ տրտմիք, զի այս երկրորդամ է սովոյս ի վերայ երկրի. և այլ ևս հինդ ամ՝ յորս ոչ լինիցի վար և ոչ հունձք. և զիս առաքեաց Աստուած առաջի ձեր՝ առ ի թողուլ ձեզ զաւակ յերկրի, և կերակրել զձեր ճնացորդս մեծամեծս։ Եւ արդ ոչ եթէ դուք առաքեցէք զիս այսր, այլ Աստուած. և արար զիս հայր Փարաւոնի և տէր ամենայն տան նորա, և իշխան ամենայն երկրիս եգիպտացւոց։ Արդ փութացեալ երթէք առ հայրն իմ և ասացէք ցնա. Այսպէս ասէ որդի քո Յովսէփ, արար զիս Աստուած տէր ամենայն երկրիս եգիպտացւոց. արդ եկ էջ առ իս և մի հեզգար. և բնակեսցես յերկրիս Գեսեմ. և եղիցիս մօտ առ իս դու և որդիք քո և որդիք որդւոց քոց, և որ ինչ քո իցէ, և կերակրեցից զքեզ անդ։ Եւ անկեալ ի վերայ պարանոցի նոցա, և համբուրեաց զամենայն եղբարսն իւր, և ելաց ի վերայ նոցա. յետ այնորիկ խօսեցան եղբարքն նորա ընդ նմա։ Եւ հնչեաց

մէը զբազինսն։ — Եկն եհաս Յուդա իւրով գնդաւն, կարգեցաւ կազմեցաւ ճակատեցաւ պատերազմեցաւ յարձակեցաւ ի դիմի հարաւ գնդի թագաւորին։

259. *Միջակետ կը դրուի՝ — 1°. Լրացած նախադասութեան մը առջև՝ որ ամբողջ խօսքին մէկ մասը կը կազմէ. — 2°. Երբ պատմական դրութեան մէջ մէկու մը կամ ոմանց խօսքը մէջ կը բերուի։ Օրինակ.*

Յիսուս տեսնելով ժողովուրդը՝ լեռ ելաւ. ու երբ հոն նստաւ, աշակերտներն իր քովը եկան։ — Դուք էք երկրիս աղը. ապա թէ որ աղն իր համը կորսընցնէ, ինչո՞վ աղելու է։ — Իմաստասէր մը իր ծառային՝ որ յանցապարտ գըտնուած էր՝ այսպէս ըսաւ. Պիտի ծեծէի քեզ՝ թէ որ բարկացած չըլլայի։

Վերջակետ կը դրուի՝ երբ ամբողջ խօսքը կը լրանայ, նունչը կը հանգչի և յաջորդ նոր խօսք մը կը սկսի գլխագրով, նման դրաբար ու աշխարհաբար մեր հրահանգներուն։

260. *Գլխագրով պէտք է սկսիլ*

1°. *Գրուածի մը առաջին բառը.*

2°. *Վերջակէտին անմիջապէս յաջորդող բառը.*

3°. *Յատուկ և պատուոյ անուններըը.*

4°. *Միջակէտով մէջ բերուած խօսքը.*

5°. *Յատնաւոր ամէն տողի առաջին բառը։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 259. Ե՞րբ և ի՞նչպէս կը գործածուին միջակետն ու վերջակետը. — 260. Քանի՞ դէպքերու մէջ բառ մը գլխագրով պէտք է սկսիլ։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Յովսէփ յայտնէ զանձն եղբարց իւրոց

Այս և յաջորդ աշխ. հատուածին կետադրութեանց պատճառները տալէ ետքը, նոյնները տետրակի մէջ ներկայացնել՝ ուսուցչին թելադրութեամբ։

Եւ ոչ կարաց Յովսէփ ժոյժ ունել (դիմանալ, ինքզինքը բռնել) առաջի ամենեցուն՝ որ չուրջ զնովաւն կային, այլ ասէ. Հանէք զամենեսին արտաքս յինէն։ Եւ չկայր ևս ոք անդ առ նմա՝ յորժամ ետ ծանօթս եղբարցն իւրոց։ Եւ ձայն բարձեալ լալով հանդերձ՝ ասէ ցեղբարս իւր. Ես եմ Յովսէփ. արդարև տակաւին կենդանի՞ է հայր իմ։ Եւ ոչ կարէին եղբարքն նորա տալ նմա պատասխանի, զի խռովեցան յերեսաց նորա։ Ասէ Յովսէփ ցեղբարսն. Մօտ եկայք առ իս։ Եւ չոգան մօտ, և ասէ. Ես եմ Յովսէփ եղբայրն ձեր, զոր դուք վաճառեցէք յԵգիպտոս. բայց մի՛ ինչ տրտմիք, զի այս երկրորդ ամ է սովոյն ի վերայ երկրի. և այլ ևս հինգ ամ՝ յորս ոչ լինիցի վար և ոչ հունձք. և զիս առաքեաց Աստուած առաջի ձեր՝ առ ի թողուլ ձեզ զաւակ յերկրի, և կերակրել զձեր ճնացորդս մեծամեծս։ Եւ արդ ոչ եթէ դուք առաքեցէք զիս այսր, այլ Աստուած. և արար զիս հայր Փարաւոնի և տէր ամենայն տան նորա, և իշխան ամենայն երկրիս եգիպտացւոց։ Արդ վութացեալ ելէք առ հայրն իմ և ասացէք ցնա. Այսպէս ասէ որդի քո Յովսէփ, արար զիս Աստուած տէր ամենայն երկրիս եգիպտացւոց. արդ եկ էջ առ իս և մի՛ հեղդար. և բնակեսցես յերկրիս Գեսեմ. և եղիցիս մօտ առ իս դու և որդիք քո և որդիք որդւոց քոց, և որ ինչ քո իցէ, և կերակրեցից զքեզ անդ։ Եւ անկեալ ի վերայ պարանոցի նոցա, և համբուրեաց զամենայն եղբարսն իւր, և ելաց ի վերայ նոցա. յետ այնորիկ խօսեցան եղբարքն նորա ընդ նմա։ Եւ հնչեաց

համբաւն ի տուն Փարաւոնի, և ասեն. Եկին եղբարք Յովսեփու։ Եւին յԵգիպտոսէ և չոգան յերկիրն քանանացւոց առ Յակովբ հայրն իւրեանց։ Եւ պատմեցին նմա և ասեն. Որդի քո Յովսէփ կենդանի է, և նա է իշխան ամենայն երկրին եգիպտացւոց։ Եւ զարմացաւ ի միտս իւր Յակովբ, զի ոչ հաւատայր նոցա. և խօսեցան ընդ նմա զամենայն ինչ՝ զոր ասաց Յովսէփ։ Եւ ասէ Իսրայէլ. Մեծ է ինձ՝ եթէ արդարև տակաւին կենդանի իցէ որդի իմ Յովսէփ. երթայց տեսից զնա մինչ չև մեռեալ իցեմ։

Աշխարհաբարէ գրաբար

Բանտարկեալներու այցելութիւն

Իշխան մը դատապարտեալներու բանտը մտնելով, ուզեց հարցնել այն թշուառներուն թէ ինչ յանցանք ըրած էին՝ որ զիրենք այն վիճակին հասուցած էր։ Առաջինն ըսաւ. Զարասիրտ մարդոց նախանձն և սուտ ամբաստանութիւնք կործանեցին զիս։ Ուրիշ մը դատաւորին անիրաւութիւնը պատճառ կը բերէր (պատճառեմ), որ միշտ իւր անձին ու տանը թշնամի եղած էր։ Ուրիշ մ'ալ ամբաստանեց ասպետի մը բռնութիւնը՝ որ զինքը կը նեղէր։ Մէկ խօսքով, մէկն այս բանը պատճառ կը բերէր՝ մէկն այն բանը. իրենց խօսքին համեմատ՝ ամենքն ալ անմեղ էին, յանցաւոր մը չկար։ Մէկ հոգի միայն տեսնուեցաւ հոն՝ որ գլուխը վար ծռած և առջևը նայելով՝ պատասխանեց. «Զկայ չարիք որուն ես արժանի չըլլամ. ձեռք համբուրելով ընդունած եմ այս դատապարտութիւնս, որովհետև իմ յանցանքներս աւելի մեծ պատիժներու արժանի էին»։ Իշխանն ի գութ շարժելով ասոր խոնարհ խոստովանութիւնէն, «Այսչափ բարի մարդոց մէջ պէտք չէ որ մնայ այդ անզգամն, ըսաւ. հապա դուրս թող ելնէ տիկա, որ կէս խնձորի պէս այս բոլոր անմեղները չսպականէ»։ Եւ այս չնորհալից հեղնութեամբ զանիկա ազատեց։

խոստովանէ անկեղծութեամբ յանցանքդ, և մի արդարացներ զայն սուտերով։

Գլուխը վար ծռած – Գլխակոր | Առջև նայելով – Ակն ի խոնարհ,

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Գարուն

Ընդ վարդին հրաւառ,
Մանկիկ զուարթուն,
Բերէ քեզ գարուն
Ըզչուչան պայծառ.
Եւ ի ծակ վիմին
Նորուն սուրհանդակ
Պարկեշտ մանուշակ
Ըզգեզ զտես քոյին։
Պանդուխտ ծիծեռնիկ
Գայ օդովք ջերուտ՝
Կազմել ի ծըղօտ
Վարանաց բունիկ։
Ի մարգ սիզաւէտ
Գառանց և ուլուց
Հօրանք կաթնածուծ
Խայտան խընդաւէտ։

Ի սոցին վայել
Կարդայ քեզ հրաւէր
Ջեռամբ ծաղկաբեր
Ըզբարձն Ապրիլ։
Յառաքինազարդ
Թէ գընաս ուղիղ,
Որդեակ, ընդ չաւիղ,
Անմահ քաղես վարդ։
Թէ սիրտ քո մատաղ
Իցէ անըստգիւտ,
Ո՜հ, չէք քան ըզքոյդ
Շուչանիկ չըքնաղ...
Եւ թէ դաշտք համբուն
Ոչ պըճնին ի զարդ,
Այլ սըրտիդ դըրախտ
Միշտ տեսցէ զգարուն...։

Բառագիտութիւն

Հրաւառ – Կրակի պէս վառող
Զուարթուն – Ուրախ, ծիծաղկոտ
Ջերուտ – Տաք
Ծղօտ – Ցօղուն, բուն
Սիզաւէտ – Կանաչազարդ
Ուլ – Այծի ձագ
Հօրան – Հօտ, ոչխարներու խումբ
Կաթնածուծ – Կաթ ծծող
Շաւիղ – Ձամբայ
Անստգիւտ – Անմեղադրելի
Համբուն – Բոլոր, ամենևին,

ՈՒՍԱՆԵԼԻ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախընթաց դասին

260. *Ջակերտը « » մէջ բերուած խօսքի մը՝ կամ պարբերութեան մը սկիզբն ու վերջը կը դրուի մատնանիշ ընելու նպատակով, ինչպէս կը տեսնուի նախորդ դասին աշխարհաբար հրահանգին մէջ և այլուր։*

Փակագիծ ( ) կը գործածուի՝ դուրսէ դուրս կամ օտար յաւելուածներ խօսքին բանաձեւերէն զատելու համար, զոր քերականութեանս ընթացքին մէջ տեսանք շատ տեղեր։

Ապաթարցը (՚) կը դրուի բառի մը այն տեղն ուր ձայնաւոր մը կամ երկար ձայնաւոր մը ջնջուած է։ Օրինակ. կ՚ըսեմ, կ՚ըսէի, բան մ՚ըսել կ՚ուզէ, և այլն։

261. *Ելիպսաձեւ կամ Գրադարձը (-) կը դրուի տողի մը ծայրը՝ երբ հարկ ըլլայ բառին մէկ մասը յաջորդ տողն անցընել։ Ասոր համար քանի մը կանոններ կան։ — 1°. Միանակ բառերը չեն կրնար, այլ՝ կամ վերի տողին ծայրը կը դրուին կամ վարի տողին սկիզբը։ — 2°. Բովէ բով հանդիպած ձայնաւոր երբեք մին կարելի է յաջորդ տողին անցընել։ Օրինակ. Է-ակից, մի-ածին, լի-ազօր, առնու-ին, և այլն։ — 3°. Տողի մը ծայրը կամ յաջորդ տողի սկիզբը մէկ բաղաձայն երբ բնաւ չի կրնար կենալ, և վանկ կազմող մէկէն*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 260. *Ո՞ւր և ի՞նչպէս կը գործածուին Ջակերտը, փակագիծն ու Ապաթարցը.* — 261. *Ո՞ւր կը դրուի Ելիպսաձեւ և որո՞նք են գրադարձի կանոնները։*

աւելի բաղաձայններէն ալ՝ միշտ քովերնին ձայնաւոր մը կ՚ուզեն, ասոր համար ը գրին հնչումը գրադարձի մէջ նիւթապէս պէտք է դրել։ Օրինակ.

Մը-կըրտութիւն, տը-կար, տըր-տընջել, ըզ-քեզ, ըս-կըզբնական, մըչ-տընջենաւոր, և այլն։

4°. *Եթէ երկու ձայնաւորներու մէջ մէկ բաղաձայն դիր ըլլայ, այս բաղաձայնը միւս տողին պէտք է անցընել. և եթէ մէկէն աւելի բաղաձայններ հանդիպին՝ վերջինը միայն յաջորդ տողին կը տրուի։ Երկու կերպին ալ օրինակ.*

Բա-րի, ա-հա-գին, նո-րա-ծին, ա-րա-րած, ծա-րա-ւի, դա-տա-ւոր, և այլն։

Աչ-խարհ, եր-կիր, ան-գիր, ըն-տիր, մար-դա-սէր, ինք-նին, թարգ-ման, հանգ-չիմ, և այլն։

Դիտ. — Իսկ եթէ մէկէն աւելի բաղաձայններու վերջինը ըլլայ ռ կամ ր, իւր նախընթացին հետ պէտք է յաջորդ տողին անցընել։ Օրինակ.

Աղտաւ, պատրանք, մարքրեմ. ըն-տրեմ, եր-կրորդ, բեր-կրական, և այլն։

5°. *Բայց երբ բառի մը յաջորդ տողն անցնելիք մասն՝ ինքիր մէջ նշանակութիւն մը ունենայ, ինչպէս որ է՝ կրնայ գրուիլ, առանց վերի կանոնները տուն դնելու։ Զոր օրինակ.*

Ան-արգել, ան-երկիւղ, ան-իրաւ, ան-ողորմ, տար-աշխարհ, մեծ-անձն, նոր-եկ, նոր-ընծայ, նորա-նշան, վերնա-խնամ, լուսա-ծնունդ, ան-չնորհ, ան-բնական, ան-տրտում, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Այրակերպութիւն Քրիստոսի ի Թաբոր լերին

Գործադրութիւն նախորդ դասի հրահանգներուն, և յատկապէս՝ գրադարձի կանոններուն։

Ցետ վեց աւուր առնու Յիսուս զՊետրոս և զՅակովբոս և զՅովհաննէս զեղբայր նորա, և հանէ զնոսա ի լեառն մի բարձր առանձինն, և այլակերպեցաւ առաջի նոցա, և լուսաւորեցան երեսք նորա իբրեւ զարեգական, և հանդերձք նորա եղեն սպիտակ իբրև զլոյս։ Եւ ահա երևեցան նոցա Մովսէս և Եղիա որ խօսէին ընդ նմա։ Պատասխանի ետ Պետրոս և ասէ ցՅիսուս։ Տէր, բարւոք է մեզ աստ լինել. եթէ կամիս՝ արասցուք երիս տաղաւարս, մի քեզ և մի Մովսիսի և մի Եղիայի։ Եւ մինչդեռ նա խօսէր, ահա ամպ լուսաւոր հովանի եղև ի վերայ նոցա. ձայն եղև յամպոյն և ասէ. Դա է որդի իմ սիրելի ընդ որ հաճեցայ, դմա լուարուք։ Իբրև լուան աշակերտքն, անկան ի վերայ երեսաց իւրեանց և երկեան յոյժ։ Եւ մատուցեալ Յիսուս բուռն եհար զնոցանէ և ասէ. Յոտն կացէք և մի երկնչիք։ Ամբարձին զաչս իւրեանց, և ոչ ոք տեսին՝ բայց միայն զՅիսուս։ Եւ մինչդեռ իջանէին ի լեռնէ անտի, պատուիրեաց նոցա Յիսուս և ասէ. Մի ումեք ասիցէք զտեսիլդ, մինչև որդի մարդոյ ի մեռելոց յարիցէ։ Հարցին ցնա աշակերտքն և ասեն. Զիարդ գպիրքն ասեն եթէ Եղիայի նախ պարտ է գալ։ Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ ցնոսա. Եղիա գայ և հաստատեսցէ զամենայն. այլ ասեմ ձեզ՝ զի Եղիա եկեալ իսկ է, և ոչ ծանեան զնա, այլ արարին ընդ նա՝ զոր ինչ կամեցան, նոյնպէս և որդի մարդոյ չարչարելոց է ի նոցանէ։ Յայնժամ ի միտ առին աշակերտքն թէ վասն Յովհաննու Մկրտչի ասաց ցնոսա։

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ձշմարիտ բարեկամութիւն

Պատմութիւնը կ'ուսանդէ թէ ժամանակաւ երկու բարեկամներ եղան՝ իրարու չատ մտերիմ և սիրելի. մէկուն անունը Դամոն, միւսինը Փիդիաս։ Դամոն մահուան դատապարտուած ըլլալով, խնդրեց թագաւորէն որ մեռնելէն առաջ թողու զինքն՝ որ երթայ գործերը կարգի դնէ և հրաժարական ողջոյն մը տայ իր սիրելի ընտանեաց։ Եւ անողոքելի բռնաւորն համոզելու համար՝ իր Փիդիաս բարեկամը ցուցընելով՝ կ'ըսէր. «Ահա իմ ամենասիրելի բարեկամս այս վայրկենիս պատրաստ է իմ տեղս բանտ մտնելու, և մեռնելու՝ թէ որ սահմանեալ ժամուն ես հոս չգտնուիմ»։ Թագաւորն հաւանեցաւ և Փիդիաս իր բարեկամին տեղ բանտ մտաւ։ Սակայն հասաւ այն որոշուած օրն, և Դամոն դեռ չէր երևնար։ Բռնաւորն ինքզինքը նախատուած համարելով՝ սաստիկ բարկացաւ և հրաման տուաւ որ չուտով Փիդիասը սպանութեան տեղը տանին։ Այդչն բազմութիւն մարդկան դիզուած էր հոն, և դահիճը մահաւէտ գործիքին ձեռք զարնելու մօտ էր, և ահա հեռուէն խղդուկ ձայն մը լսուեցաւ՝ որ կը պոռար։ Դամոնն էր՝ որ փոշիով և քրտինքով ծածկուած՝ կը վազէր ու մեռնիլ կը խնդրէր։ Ասոր վրայ բոլոր բազմութեան սիրտը մորմոքեցաւ, և թագաւորն այսպիսի չլսուած բարեկամութեան վրայ զարմացած՝ Դամոնի ներեց, և աղաչեց անոր որ Փիդիասի հետ զինքն ալ անկէ եռքն իրեն բարեկամ ընդունի։

Կարգի դնել – Օրինադրել | Խղդուկ – Հեղձամղձուկ
Չլսուած – Անլսուր։

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Վահճան ամպարշտաց

Երանեալ այր որ ոչ գընաց
Ի ճանապարհս ամբարշտաց.

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Աղաւէրպուքիւն Քրիստոսի ի Թագաւոր լերին

Գործադրութիւն հաւատոյ դասի հրահանգներուն, և յատկապէս՝ գրադարձի կանոններուն։

Ցետ վեց աւուր առնու Յիսուս զՊետրոս և զՅակովբոս և զՅովհաննէս զեղբայր նորա, և հանէ զնոսա ի լեառն մի բարձր առանձինն, և այլակերպեցաւ առաջի նոցա, և լուսաւորեցան երեսք նորա իբրեւ զարեգակն, և հանդերձք նորա եղեն սպիտակ իբրև զլոյս։ Եւ ահա երևեցան նոցա Մովսէս և Եղիա որ խօսէին ընդ նմա։ Պատասխանի ետ Պետրոս և ասէ ցՅիսուս. Տէր, բարւոք է մեզ աստ լինել. եթէ կամիս՝ արասցուք երիս տաղաւարս, մի քեզ և մի Մովսիսի և մի Եղիայի։ Եւ մինչդեռ նա խօսէր, ահա ամպ լուսաւոր հովանի եղև ի վերայ նոցա. ձայն եղև յամպոյն և ասէ. Դա է որդի իմ սիրելի ընդ որ հաճեցայ, դմա լուարուք։ Իբրև լուան աշակերտքն, անկան ի վերայ երեսաց իւրեանց և երկեան յոյժ։ Եւ մատուցեալ Յիսուս բուռն եհար զնոցանէ և ասէ. Յոտն կացէք և մի երկնչիք։ Ամբարձին զաչս իւրեանց, և ոչ զոք տեսին՝ բայց միայն զՅիսուս։ Եւ մինչդեռ իջանէին ի լեռնէ անտի, պատուիրեաց նոցա Յիսուս և ասէ. Մի ումեք ասիցէք զտեսիլդ, մինչև որդի մարդոյ ի մեռելոց յարիցէ։ Հարցին ցնա աշակերտքն և ասեն. Զիմարդ դպիրքն ասեն եթէ Եղիայի նախ պարտ է գալ։ Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ ցնոսա. Եղիա գայ և հաստատեսցէ զամենայն. այլ ասեմ ձեզ՝ զի Եղիա եկեալ իսկ է, և ոչ ծանեան զնա, այլ արարին ընդ նա՝ զոր ինչ կամեցան, նոյնպէս և որդի մարդոյ չարչարելոց է ի նոցանէ։ Յայնժամ ի միտ առին աշակերտքն թէ վասն Յովհաննու Մկրտչի ասաց ցնոսա։

Աշխարհաբարէ գրաբար

Ճշմարիտ բարեկամութիւն

Պատմութիւնը կ'աւանդէ թէ ժամանակաւ երկու բարեկամներ եղան՝ իրարու չատ մտերիմ և սիրելի։ Մէկուն անունը Դամոն, միւսինը Փիդիաս։ Դամոն մահուան դատապարտուած ըլլալով, խնդրեց թագաւորէն որ մեռնելէն առաջ թողու զինքն՝ որ երթայ գործերը կարգի դնէ և հրաժարական ողջոյն մը տայ իր սիրելի ընտանեաց։ Եւ անողոքելի բռնաւորն համոզելու համար՝ իր Փիդիաս բարեկամը ցուցընելով՝ կ'ըսէր. «Ահա իմ ամենասիրելի բարեկամս այս վայրկենէս պատրաստ է իմ տեղս բանտ մտնելու, և մեռնելու՝ թէ որ սահմանեալ ժամուն ես հոս չգտնուիմ»։ Թագաւորն հաւանեցաւ և Փիդիաս իր բարեկամին տեղ բանտ մտաւ։ Սակայն հասաւ այն որոշուած օրն, և Դամոն դեռ չէր երևնար։ Բռնաւորն ինքզինքը նախատուած համարելով՝ սաստիկ բարկացաւ և հրաման տուաւ որ չուտով Փիդիասը սպանութեան տեղը տանին։ Աւրդէն բազմութիւն մարդկան դիզուած էր հոն, և դահիճը մահաւէտ գործիքին ձեռք զարնելու մօտ էր, և ահա հեռուէն խղդուկ ձայն մը լսուեցաւ՝ որ կը պոռար։ Դամոնն էր՝ որ փոշիով և քրտինքով ծածկուած՝ կը վազէր ու մեռնիլ կը խնդրէր։ Ասոր վրայ բոլոր բազմութեան սիրտը մորմոքեցաւ, և թագաւորն այսպիսի չլսուած բարեկամութեան վրայ զարմացած՝ Դամոնի ներեց, և աղաչեց անոր որ Փիդիասի հետ զինքն ալ անկէ ետքն իրեն բարեկամ ընդունի։

Կարգի դնել – Օրինադրել | Խղդուկ – Հեղձամղձուկ
Չլսուած – Անլուր։

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Վահճան ամպարշտաց

Երանեալ այր որ ոչ գընաց
Ի ճանապարհս ամբարշտաց.

Զեղև չարին նա ուղեկից,
Եւ ոչ յաթոռս ընտաւ ժանտից։
Ա՛յլ ի հրամանս աստուածատուր
Հաճ են և գոհ միտք և կամք իւր.
Եւ զամենայն գործըս նորա
Յաջողեացեն երկինք ընդմա։
Ոչ այսպէս ա՛չ է ամպարիշտ,
Ա՛յլ երերեալ ի յերկրի միշտ,
Որպէս փուչի զի հողմավար
Ա՛յսր անդր հոսեալ հալածի յար։
Վասն այսորիկ ի յահաւոր
Դատաստանին մեծի աւուր,
Եւ ըզդիշեր և զտիւն ի բուն
Խորհի անդուլ յօրէնս ի նոյն։
Զի որպէս ծառ նորաբողբոջ
Տընկեալ զառուիւ ջուրցն ի խոխոջ,
Տացէ ըզմիրգ իւր ի ժամու
Մրչատասաղարթ պըճնեալ զարդու.
Մի՛ յարիցէ զըւարթերես
Ընդ արդարոց չարն ընդ հանդէս,
Զի Տէր ծանեաւ զարդարոյն ոահ,
Զարացն ուղիք ածցեն ի մահ։

Բառագիտութիւն

ժանտ – Դաժան, գարշելի
Ա՛աուածատուր – Աստուծմէ արուած
Հողմավար – Քամիէ մղուած
Յար – միշտ
Անդուլ – Անդադար
Նորաբողբոջ – Նոր ծլած
Խոխոջ – Ջրի ձայն
Միրգ – Պտուղ
Մշատասաղարթ – Տերևները միշտ կանանչ
Ընդ արդարոց չարն ընդ հանդէս – Չարն արդարոց խումբին հետ
Ոահ – Ճամբայ
Ուղի – Ճամբայ, անցք։

Բ

ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՈՒՍԱՆԵԼԻ ԴԱՍ

Ուղիղ ընթերցում

262. *Գրուած մը ճիշդ և վայելչապէս կարդալն Ընթերցանութիւն կամ վերծանութիւն կ'ըսուի։ Ասոր համար երկու պայման կայ, — 1°. Բառերն ու վանկերը քերականական կազմութեանց համեմատ հնչել և գտնել. — 2°. Ամէն բառերու և վանկերու պարտուպատշաճ ոյժը տալ՝ ձայնի չափ։*

Առաջինն՝ Ուղիղ ընթերցում կ'ըսուի, երկրորդն՝ Արտայայտութիւն կամ Առոգանութիւն։

Ուղիղ ընթերցման համար կը պահանջուի գիտնալ. — 1°. Նմանահնչիւն տառերուն ստուգանական արտաբերումը. — 2°. Ի՛նչ հնչումին ունի և ինչպէս գործածութիւնը. — 3°. ոչ, ոչ, ոչի

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 262. *Ի՞նչ է Ընթերցանութիւնը, որո՞նք են ասոր համար կրկնակ պայմանները, և ուղիղ ընթերցման համար ինչե՞ր կը պահանջուին։*

երկբարբառներուն և այ, ոյ, ով, իւ զուգադրութեանց հնչական փոփոխութիւնները։

Ծանօթ. — Նմանաձիզիւն տառերէն (պ, կ, տ, ծ, ճ) շրթունքի կամ լեզուի կամ քիմքի մեղմ հպումով միայն կ'արտաբերուին, առանց շնչափողի մասնակցութեան. Միջակները (բ, գ, դ, ձ, ջ)՝ քիչ մ'աւելի ուժգին ու կիսովին մասնակցութեամբ կոկորդի. իսկ Թաւերը (փ, ք, թ, ց, չ) կը հնչուին շատ աւելի սաստկութեամբ ու բոլոր շունչով։ Լ, ղ, մ, ն, ր, ռ Նայ տառեր կ'ըսուին, այսինքն է կամ կուղ կամ թոյլ գիրեր, վասնզի միւս բաղաձայններէն աւելի դիւրահնչուն ու սահուն են։

263. *Վանկ կազմող երկու կամ աւելի բաղաձայններու միջև, ինչպէս յայտնի է, ը ձայնաւորը կը հնչուի՝ առանց դրուելու։*

Եթէ բառ մը մէկէ աւելի բաղաձայն դիրերով սկսի, ը հնչումն անմիջապէս առաջին տառին կը յաջորդէ։ Օրինակ. Բ(ը)ռնի, կ(ը)րկին, թ(ը)չնամի, փ(ը)րկութիւն, ծ(ը)նունդ, մ(ը)տերիմ; և այլն։

Բարդ, ածանցական ու դրացաբար հոլովուած բառերու մէջ ը կը հնչուի այն տեղ՝ ուր երկու բաղաձայններ քով քովի եկած են ձայնաւորի մը կորուսման պատճառով։ Օրինակ. Հանդիստ՝ հանդ(ը)ստարան, ամբարիշտ՝ ամբար(ը)շտական, պանդուխտ՝ պանդ(ը)խտավայր, խնդիր՝ խնդ(ը)րուած, պղինձ պղ(ը)նձոյ, մատնիչ՝ մատն(ը)չի, կնդրուկ՝ կնդր(ը)կի (ազնիւ խունկ), ստգիտ՝ ստգ(ը)տանել։ Բայց զեղչուած ձայնաւորին նախորդ վանկն ի բնէ արմատ կամ ձայնաւոր ունենալու պարագային (թէ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 263. *Ո՞ւր և ի՞նչպէս կը գործածուի ը հնչումը։*

և չի դրուած), ձայնաւոր ը հնչումն անոր տեղ կը դրուի։ Օր. Գլուխ՝ գ(ը)լխաւոր, պտուղ՝ պ(ը)տղատու, մրրիկ՝ մր(ը)րկալից, կտրիչ՝ կտ(ը)րչի, և այլն։

Իսկ եթէ զեղչուած ձայնաւորին պատճառով միացած բաղաձայններէ մէկը Նայ տառ ըլլայ, ը հնչում՝ չի մնար այլևս։ Օրինակ. Անգիր՝ անգրագէտ, արթուն՝ արթնամիտ, պատիժ՝ պատժապարտ, հանուր՝ հանրային, յատուկ՝ յատկապէս, երկպատիկ՝ երկպատկի, սկնդուկ՝ սկնդկի (այրէն լքուած կին), և այլն։

264. *Երբ գ, ս, չ գիրերը բառի մը սկզբնատառն ըլլան կից բաղաձայնի հետ բնականօրէն կգուռած ը ձայնը իրենցմէ առաջ է միշտ, այսինքն՝ ըգ, ըս, ըչ կը հնչուին. իսկ եթէ պատահաբար կգուռած ըլլան ձայնաւորի մը կորուսման հետեւանքով, ը իրենցմէ ետքը կը դրուի ու զը, սը, չը կը հնչուին։ Երկու ձևերուն ալ օրինակ. (Ը)գբաղանք, (ը)գգալ, (ը)գգուշութիւն, (ը)սթափիլ, (ը)սկըսիլ, (ը)սպասել, (ը)սխալել, (ը)սայդ, (ը)սփոփանք, (ը)սքանչելի, (ը)չտապ, (ը)չեմարան, և այլն։ — Ջուռ՝ գ(ը)տել, գիղջ՝ գ(ը)ղջալ, գիրկ՝ գ(ը)րկել, սին՝ ս(ը)նանկ, ստուտ՝ ս(ը)տել, ստուգ՝ ս(ը)գալ, չուն՝ չ(ը)նագայլ, չուփ՝ չ(ը)փել, չուք՝ չ(ը)քեղ, և այլն։*

Ծանօթ. — Գրաբար գ նախդիրը որ և է բաղաձայնէ առաջ միշտ ըգ կը հնչուի։ Օրինակ. (Ը)գբան, (ը)գործ, (ը)գբարե, (ը)գչար, և այլն։ — Սպրդիլ, սկրդել ու սփռել բայերն ալ բացառութեամբ պէտք է կարդալ ս(ը)պրդիլ, ս(ը)կրդիլ, ս(ը)փռել. բայց այս վերջինիս գոյականն (ը)սփիւռ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 264. *Ը ի հնչումը ե՞րբ առաջ ու ե՞րբ ետքը կը դրուի գ, ս, չ գիրերէն, թէ որ ատոնք բառի մը սկզբնատառն ըլլան՝ կից բաղաձայնի հետ։*

երկբարբառներուն և այ, ոյ, ով, իւ զուգադրութեանց հնչական փոփոխութիւնները։

Ծանօթ. — Նմանաձիզիւն տառերէն Նուբերը (պ, կ, տ, ծ, ճ) շրթունքի կամ լեզուի կամ քիմքի մեղմ հպումով միայն կ'արտաբերուին, առանց շնչափողի մասնակցութեան. Մէջակները (բ, գ, դ, ձ, ջ)՝ քիչ մ'աւելի ուժգին ու կիսովին մասնակցութեամբ կոկորդի. իսկ Թաւերը (փ, ք, թ, ց, չ) կը հնչուին շատ աւելի սաստկութեամբ ու բոլոր շունչով։ Լ, ղ, մ, ն, ր, ռ Նայ տառեր կ'ըսուին, այսինքն է կամ կուղ կամ թոյլ գիրերը, վասնզի միւս բաղաձայններէն աւելի դիւրաձիզուն ու սահուն են։

263. *Վանկ կազմող երկու կամ աւելի բաղաձայններու միջև, ինչպէս յայտնի է, ը ձայնաւորը կը հնչուի՝ առանց գրուելու։*

Եթէ բառ մը մէկէ աւելի բաղաձայն գէրերով սկսի, ը հնչումն անմիջապէս առաջին տառին կը յաջորդէ։ Օրինակ. Բ(ը)ռնի, կ(ը)րկին, թ(ը)չնամի, փ(ը)րկութիւն, ծ(ը)նունդ, մ(ը)տերիմ, և այլն։

Բարդ, ածանցական ու գրաբար հոլովուած բառերու մէջ ը կը հնչուի այն տեղ՝ ուր երկու բաղաձայններ քով քովի եկած են ձայնաւորի մը կորուսման պատճառով։ Օրինակ. Հանդիստ՝ հան-դ(ը)ստարան, ամբարիշտ՝ ամբար(ը)շտական, պանդուխտ՝ պանդ(ը)խտավայր, խնդիր՝ խնդ(ը)րուած, պղինձ պղ(ը)նձոյ, մանիչ՝ մանն(ը)չի, կնդրուկ՝ կնդր(ը)կի (աղնիւ խունկ), սոգիւտ՝ սոգ(ը)տանել։ Բայց զեղչուած ձայնաւորին նախորդ վանկն ի բնէ արմատ կամ ձայնաւոր ունենալու պարագային (թէ

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 263. *Ո՞ւր և ի՞նչպէս կը գործածուի ը հնչումը։*

և չի գրուած), ձայնաւորը ը հնչումն անոր տեղ կը դրուի։ Օր. Գլուխ՝ գ(ը)լխաւոր, պտուղ՝ պ(ը)տղատու, մրրիկ՝ մր(ը)րկալից, կտրիչ՝ կտ(ը)րչի, և այլն։

Իսկ եթէ զեղչուած ձայնաւորին պատճառով միացած բաղաձայններէ մէկը Նայ տառ ըլլայ, ը հնչում չի ծնար այլևս։ Օրինակ. Անգիր՝ անգրագէտ, արթուն՝ արթնամիտ, պատիժ՝ պատժապարտ, հանուր՝ հանրային, յաւուրք՝ յաւտկապէս, երկպատիկ՝ երկպատկի, սկնդուղ՝ սկնդկի (այրէն լքուած կին), և այլն։

264. *Երբ գ, ս, չ գէրերը բառի մը սկզբնատառն ըլլան կից բաղաձայնի հետ բնականօրէն կզուռած ը ձայնը երբեմն առաջ է միշտ, այսինքն՝ զգ, զս, զչ կը հնչուին. իսկ եթէ պատահաբար կզուռած ըլլան ձայնաւորի մը կորուսման հետեւանքով, ը իբրեւ եռքը կը դրուի ու զը, սը, չը կը հնչուին։ Երկու ձևերուն ալ օրինակ. (Ը)զբաղանք, (ը)զգալ, (ը)զգուշութիւն, (ը)սթափիլ, (ը)սկըսիլ, (ը)սպասել, (ը)սահիլ, (ը)սայդ, (ը)սփոփանք, (ը)սքանչելի, (ը)չտապ, (ը)չեմարան, և այլն։ — Ջոռա՝ ջ(ը)տել, ջիղ՝ ջ(ը)ղալ, ջիրկ՝ ջ(ը)րկել, սին՝ ս(ը)նանկ, սոռա՝ ս(ը)տել, սուգ՝ ս(ը)գալ, չուն՝ չ(ը)նագայլ, չոռփ՝ չ(ը)փել, չոռք՝ չ(ը)քեղ, և այլն։*

Ծանօթ. — *Գրաբար զ նախդիրը որ և է բաղաձայնէ առաջ միշտ զը կը հնչուի։ Օրինակ. (Ը)զբան, (ը)զգործ, (ը)զբարի, (ը)զար, և այլն։ — Սպրդիլ, սկրդել ու սփռել բայերն ալ բացառութեամբ պէտք է կարդալ ս(ը)պրդիլ, ս(ը)կրդել, ս(ը)փռել. բայց այս վերջինիս գոյականն (ը)սփիւռ*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 264. *Ը հնչումը ե՞րբ առաջ ու ե՞րբ եռքը կը դրուի զ, ս, չ գրերէն, թէ որ ասոնք բառի մը սկզբնատառն ըլլան՝ կից բաղաձայնի հետ։*

կը կարդացուի, Ջմելին բառը թէ (ը)զմելին և թէ զ(ը)մելին հնչողները կան։ — Իսկ ոտանաւորը գրութեանց մէջ ըը նիւթապէս կը դրուի ամէն վանկի մէջ՝ ուր այս գիրը կը հնչուի։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Մ. Պաւղոս Նաւաբեկ սուրբի ի կղզի ինչ

Այս և հետևորդ աշխ. հատուածներուն մէջ շեղագիր նշանակուած տառերուն հնչական պատճառները ցոյց տալ։

Եւ ապրեալք՝ յայնժամ գիտացաք եթէ Մելիտինէ էր անուն կղզւոյն։ Բայց բարբարոսքն չնորհեցին ոչ սակաւ մարդասիրութիւն մեզ. քանզի լուցին խարոյկ՝ և ընկալան զամենեսեան զմեզ, վասն անձրևին որ ստիպէր և վասն ցրտոյն։ Եւ ի ժողովել Պաւղոսի խուրձ ինչ բազում՝ և դնել ի վերայ խարուկին, իժ մի ի ջերմութենէն ելեալ՝ կալաւ զձեռանէ նորա։ Եւ իբրեւ տեսին բարբարոսքն կախեալ զգազանն զձեռանէ նորա, ասէին ցմիմեանս. Ուրեմն սպանող է այրս այս, որ թէպէտ ապրեցաւ ի ծովէն, իրաւունքն ոչ ետուն կեալ։ Եւ նորա թօթափեալ զգազանն ի հուրն, եղև նմա չար և ոչ ինչ. և նոքա ակն ունէին նմա այտնելոյ, կամ անկանելոյ և յանկարծակի մեռանելոյ. իբրև չատ ակն կալեալ՝ և տեսանէին թէ ոչ ինչ վնաս եղեւ նմա, դարձեալ դարձուցին զբանսն և ասէին թէ աստուած ումն է։ Եւ չուրջ զտեղեաւն զայնուիկ էին գեօղք գլխաւորի կղզւոյն, որում անուն էր Պոպլիոս, որ առ զմեզ յերաշխի ղերիս աւուրս և սիրով ընկալաւ։ Եւ եղև հօրն Պոպլիոյ ի ջերմ և յախտ թանչից հիւանդանալ դնել. առ որ մտեալ Պաւղոս, կացեալ յաղօթս՝ եդ ծունր և բժշկեաց զնա։ Իբրև այս եղև, այլ հիւանդք որ էին ի կղզւոջն գային և բժշկէին, որք և բազում պատուով պատուեցին զմեզ, և իբրև գնացաք, ետուն որ ինչ պէտք էին։

Նաւաբեկ — Նաւը խորտակուած
Խարոյկ — Վառած կրակ
Խուրձ — Չորցած ճիւղերու քաքըփուք
Այտնուլ — Ուռիլ
Անուղ յերաշխի — Խօսք տալով ապահովցնել
Անխտ քանչից — Փորհարութեան կամ արիւներթութեան հիւանդութիւն,

Աշխարհաբարէ գրաբար

Պարտք ունեցող ծառաւն

Եղաւ առենօք թագաւոր մը՝ որ ուզեց իր ծառաներուն մէջ քննութիւն ընել, և երբ սկսաւ՝ բերուեցաւ իրեն մէկը որ բիւր քանքար պարտք ունէր։ Սա վճարելիք չունենալով, տէրն հրամայեց որ ինքն և իր կինը և իր որդիքն ու բոլոր ունեցածները ծախուին, և վճարէ։ Այն առեն ծառան անոր ոտքն ինկած երկրպագութիւն կ'ընէր ու կ'ըսէր. Գթա վրաս և համբերութիւն ունեցիր, և բոլորը կը վճարեմ քեզի։ Տէրը վրան գթալով՝ արձակեց զանիկա ու պարտքը թողուց։ Ծառան դուրս ելնելով՝ գտաւ իր ծառայակիցներէն մէկը՝ որ իրեն հարիւր դահեկան պարտք ունէր, և անոր վիզէն բռնելով կը խեղդէր ու կ'ըսէր. Վճարէ ինծի ինչ որ պարտք ունիս։ Այդ ծառայակիցն անոր ոտքն ինկած կ'աղաչէր ու կ'ըսէր. Համբերութիւն ունեցիր և կը վճարեմ։ Բայց նա չուզեց, այլ գնաց զանիկա բանտ ձգեց, մինչև իր պարտքը վճարէ։ Երբ անոր ծառայակիցները եղածը տեսան՝ չատ տրտմեցան, և եկան իրենց տիրոջը պատմեցին ամէն բան։ Այն առեն տէրը կանչեց այն ծառան և ըսաւ. Անիրաւ ծառայ, քու բոլոր պարտքերդ թողուցի՝ որովհետև աղաչեցիր ինծի. ուրեմն դուն ալ պէտք չէր որ քու ծառայակիցդ ողորմէիր, ինչպէս ես քեզի ողորմեցայ։ Եւ բարկացած՝ դահիճներուն ձեռքը մատնեց զանիկա, մինչեւ որ բոլոր պարտքը վճարէ։

Աստուած ալ ձեզի այսպէս պիտի ընէ, թէ որ ձեր եղբարց յանցանքը սրտանց չներէք (*Թողում*)։

Քննութիւն ընել — Համար առնել
Համբերութիւն ունենալ — Երկայնամիտ լինել
Սրտանց — Ի սրտից ձերոց
Տաղանդ, Քանքար, Մնաս — Տահկի չափեր։

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Գայլ և Գառն

Ի նոյն գետափն հասին վարեալք ի ծարաւոյ գայլ և գառն.

Գայլ ի վերոյ ըզկայ էառ, գառն ի բացեայ՝ ի ստորև։

Չէնն ի հրապոյր յայնժամ դըրդեալ յարիւնախանձ որկորոյն,

Գըրգիւռ ի մէջ էարկ բողոք բառնալով.

«Ընդէ՞ր զալիսըդ պըղտորես ինձ ի յուսպ»։

Պատասխանի ետ գեղջեաբարձն ահաբեկ.

«Ցիս, գայլ, զիա՞րդ կարեմ զոր դուդ բողոքես,

Չ'ի քէն ալիքդ ինձ ի յարբուսն իջանեն»։

Յաղթահարեալ փաստիցն ի սաստ գայլն՝ յաւել.

«Այլ անիծեր դու զիս՝ ամիսք են վեցեակ»։

Կըրկնեաց գառնիկն. «Եւ ոչ ծընեալ դեռ ևս էի ես յայնժամ»։

Իսկ նա երդուեալ. «Ո՞ն և ո՞ն հայր քո ուրեմն անէծ զիս».

Եւ ժանտաժուռտ ժանեօքն ըզնա յօշոտեաց։

Ի ճահ առակս այս այնոցիկ պատահէ,

Որոց զանմեղսս կեղեքեն բարբանօք։

Բառագիտութիւն

Գետափն — Գետեզերք
Վարեալ ի ծարաւոյ — Ծարաւէ մըղուած
Գայլն ի վերոյ զկայ էառ — Գայլը վերը կեցաւ
Չէն — Աւազակ
Բարբանք — Պատճառանք
Բողոք բառնալ — Բողոքել
Գրգիռ ի մէջ էարկ — Գրգիռ առաւ
Ալմպ — Խռում, խմելը
Ի հրապոյր դրդեալ — Հրապուրուելով
Ցարիւնախանձ որկորոյն — Արիւն խմող կոկորդէն
Ամիսք են վեցեակ — Վեց ամիս կ'ընէ
Ժանտաժուռտ ժանեօք — Գարշելի ակռաներով
Ի ճահ պատահէ — Կը պատշաճի, կը յարմարի
Գեղջեաբարձ — (Ոչխար) բուրդ կրող
Ահաբեկ — Սաստիկ վախցած
Ցիս տէր — Ինծի նայէ, կ'աղաչեմ
Յաղթահարեալ — Յաղթուած
Փաստիցն ի սաստ — Փաստերուն ուժովը
Կեղեքեն — Կը չարչարեն։

ՈՒՍԱՆԵԼԻ ԴԱՍ

Շարունակութիւն նախորդին

265. *Նայ տառերը (լ, ղ, մ, ն, ր, ռ) և ս, դ, և դիմորոշ յօդերը բառերուն բաղաձայն վերջաւորութեանց հետ կէս ըլ հնչում կ'ունենան, ինչպէս յայտնի է։ Աստ(ը)ղ, արկ(ը)ղ, ակ(ը)ն, այժ(ը)մ, եզ(ը)ն, բարձ(ը)ր, տար(ը)ր.— Մարդ(ը)ս, բան(ը)դ, աէր(ը)ն, և այլն։*

Այս տեսակ վերջաւորութեանց թէ որ ձայնաւորով սկսած բառեր յաջորդեն, ըլ հնչումն այլ ևս չի մնար։ Օրինակ. Աստղ առաւօտու, հիմն արկանել, բանս այս, վառն այսորիկ, յաղագս այսոցիկ, վառն որոյ, և այլն։

Իսկ եթէ նայ տառով վերջացող բառի մը դիմորոշ յօդերէ մէկն յաջորդէ, ըլթի հնչումը յօդին և նայ տառին մէջ կը դրուի։ Զոր օրինակ. Աստ(ը)ղ—աստղ(ը)ս, հիմ(ը)ն—հիմն(ը)դ, անձ(ը)դ, անձ(ը)ն—անձն(ը)ն, դուռ(ը)ն—դուռն(ը)ս, որդ(ը)ն—որդն(ը)դ, կայս(ը)ր—կայսր(ը)ն, և այլն։

266. *Ի գիրն՝ իբր բաղաձայն՝ վր հնչում ունենալէ զատ, ու հետ ալ ոչ ձայնը կը կազմէ՝ կէս ձայնաւորի հանգամանքով, ինչպէս ըսած ենք վերը (256 և Յանօթ.)։ Արդ այս ոչ բաղադրեալ ձայնաւորէն առաջ կուգան ոչա, ոչե, ոչի, ոչո երկբարբառներ*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 265. Ինչպէս կը գործածուի ըլ հնչումը նայ տառերու և դիմորոշ յօդերու հետ. — 266. Ոչ բաղադրեալ ձայնաւորէն ինչ երկբարբառներ կը կազմուին և ինչպէս կը հնչուին։

բառները, որոնք կը կարդացուին վա, վե, վի, վո։ Օրինակի համար սա բառերուն չեզոգիր մասերը պէտք է նոյնութեամբ գրել, բայց կարդալ այնպէս՝ որպէս թէ վ՝ գրուած ըլլային. Աստուած, յունուար, պատուական, նուէր, պատուէր, արուի, կ՝ըսուի, տուիչ, անուոց, թուոց, բանուոր, զինուոր, և այլն։

Ծանօթ. — *Կը խոտորին Գ. Լծորդութեան բայերուն անկատարները, ու վերջացող բառերը՝ աշխարհաբարի մէջ և քանի մը օտարազգի անուններ։ Օրինակ. Արգելուի, զենուի, թողուի, արգելուած, զենուած, թողուած – Բուի, գնչուի, կատուի, բանսարկուի – Անթուան, Ֆրանսուա, Սամուէլ, Քրոմուէլ, Լուիճի, և այլն։ — Տուիչ բառէն կազմուած է տուչութիւն՝ զոր պէտք է կարդալ տըւչութիւն։ Իսկ տու բայարմատով բարդուած՝ դասատու, փոխատու, քարոզատու և այլն բառերու վրայ երբ, ութիւն ածանցն աւելցուի, նախորդ ու ձայնը ը պէտք է հնչել։ Օրինակ. Դասատուութիւն՝ դասատ(ը)ութիւն, փոխատուութիւն՝ փոխատ(ը)ութիւն, քարոզատուութիւն՝ քարոզատ(ը)ութիւն, եւն.*

267. *Այ, ոյ գլխով պէտք է կէս ի կարդալ, ինչպէս 249 և 250 համարներով վերը բացատրեցինք։ Միայն՝ ոյ վերջաւորութեան երբ ձայնաւորի տեղ՝ բաղաձայն գիր մը յաջորդէ, ոյն հնչումն ալ ոյն կը փոխուի, այսինքն այնպէս կը կարդացուի՝ որպէս թէ ոյ գրուած ըլլար։ Օրինակ. Բոյն (բուն), լոյս (լուս), անոյշ (նուշ), հաւաքոյթ (քուլթ), ձուլվոյթ (լուլթ) – ինչպէս նաև գրաբար գիմորոշ յօգ առնող բոլոր*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 267. *Ի՞նչպէս կը կարդացուին այ, ոյ զուգադրութիւնները, և ո հնչումը ինչ բանի կը փոխուի երբ բաղաձայն գիր յաջորդէ։*

ոյ վերջահոլովները. Մարդոյս, գործոյդ, արդարոյն, տարւոյս, թզենւոյդ, եկեղեցւոյն, և այլն։

Ծանօթ. — *Հին յատուկ անուններու մէջ ով զուգադրութիւնը՝ բաղաձայն գիրէ մը առաջ՝ երկար ո պէտք է արտաբերել առանց վը հնչելու։ Օրինակ. Անտովն կարդայ Անտոն, Յակովբ՝ Յակոբ, Յովբ՝ Յոբ, Սիովն՝ Սիոն, Թովմաս՝ Թոմաս, Յովնան՝ Յոնան, Ովսաննա՝ Ոսաննա, Մովսէս՝ Մոսէս, և այլն։*

268. *Ի տառը ի ձայնաւորին քով գրուելով իւ հնչումը կը կազմէ, ինչպէս վերն ըսինք (256)։ Այդ այս զուգադրութիւնը իվ կը կարդացուի ամէն անգամ որ բաղաձայն գրի մը յաջորդէ։ Օր. Անիւ, կռիւ, հաչիւ, բանիւ, սրտիւ, գանձիւ, հիւանդ, դիւահար, թիւեր։*

Իսկ երբ իրեն յաջորդէ բառին վանս կազմող բաղաձայն գիր մը, ֆրանսերէն ան պէս կը հնչուի, և երբեմն ալ եռ։ Օրինակ. Անկիւն, լալիւն, չաչիւն, հերիւն, քրմապնջիւն, հիւթեղ, հիւծախտ, նիւթական, թիւրատուր, ձիւնաբեր, սիւնազարդ. — իւր կարդայ եռր. Հարիւր՝ հարեռր, առիւծ՝ առեռծ, արիւն՝ արեռն, կորիւն՝ կորեռն, զօրութիւն՝ զօրութեռն, և այլն։

Ծանօթ. — *Սակայն ուշ դնելու է որ այս զուգադրութիւնը՝ իրեն յաջորդող բաղաձայնը եկամուտ կամ պատահական յաւելում ըլլալու պարագային՝ նորէն իվ կը կարդացուի։ Օրինակի համար, վերի սա բառերը գիր և մասնիկ առնելով հանդերձ՝ հնչումնին կը պահեն. Անիւ՝ անիւներ (անիվներ), կռիւ՝ կռիւք, հաչիւ՝ հաչիւդ, հովիւ՝ հովիւս, զօրաց*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 268. *Ի՞նչպէս կը կազմուի իւ զուգադրութիւնը և քանի՞ հնչում ունի։*

Թիւ՝ զօրաց Թիւն, և այլն։ — Միայն զբաբար Պարզ հո-լովման Գ ձևին գործնականի յոգնակին բացառաբար եռաք կը կարդացուի և ոչ իվք։ Օրինակ. Բանիւ՝ բանիւք (կարդա՛ բանեուք), գանձիւ՝ գանձիւք, սրտիւ՝ սրտիւք, և այլն։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Ս. Պետրոս զերծանի ի բանտէն աղօթիւք հաւատացելոց

Հետևեալ գրաբար ոտանաւորները մէջ ցոյց տալ շեղագիր բառերուն հնչական պատճառները։

Պետրոս ի պահեստի էր ի բանտին, և աղօթք սաստ լինէին յեկեղեցւոյն վասն նորա առ Աստուած։ Իբրեւ կամեցաւ զնա ածել Հերովդէս, ի գիշերին յայնմիկ էր Պետրոս ի քուն ի մէջ երկուց զինուորաց կապեալ կրկին շղթայիւք, և պահապանքն առաջի դրանն պահէին զբանտն։ Եւ ահա հրեշտակ Տեառն եկն եկաց ի վերայ, և լոյս ծագեաց ի տանն. և խթեաց զկողն Պետրոսի, յարոյց զնա և ասէ. Արի՛ վազվազակի։ Եւ անկան շղթայքն ի ձեռաց նորա։ Եւ ասէ ցնա Հրեշտակն. Ա՛ծ զգեստի քո, և արկ զոտնաթափս յոտս քո։ Եւ արար այնպէս։ Եւ ասէ ցնա. Ա՛րկ զձորձս քո, և եկ զկնի իմ։ Եւ ելեալ երթայր զհետ, և ոչ գիտէր եթէ ճշմարիտ իցէ որ ինչ եղևն ի Հրեշտակէն. զի համարէր երազ տեսանել։ Եւ իբրև անցին նոքա ըստ մի պահ և ըստ երկուս, եկին մինչև ի դուռնն երկաթի՝ որ հանէր ի քաղաքն, որ ինքնին բացաւ նոցա. մտեալ անցին ընդ փողոց մի, և վազվազակի ի բաց եկաց ի նմանէ Հրեշտակն։ Եւ ելեալ ի միտս՝ եկն ի տուն Մարեմայ մօր Յովհաննու, որ կոչեցաւ Մարկոս, ուր էին բազումք ժողովեալ և աղօթս առնէին։ Եւ բախեալ զդուրս տանն՝ մատեաւ աղախին մի ունկն դնել, և ծանուցեալ զձայնն

Պետրոսի՝ ի խնդալոյն ոչ երաց զդուռնն, ի ներքս ընթացեալ պատմեաց, եթէ Պետրոս առ դրանն կայ։ Նոքա ասեն ցնա. Մոլիս։ Եւ նա ևս պնդէր թէ այդպէս է. և նոքա ասէին. Հրեշտակ նորա իցէ։ Եւ Պետրոս ստէպ բախէր։ Իբրև բացին՝ տեսին զնա և զարմացան։ Եւ նա ձեռամբ ցուցանէր նոցա լռել. և պատմեաց որպէս և Տէր եհան զնա ի բանտէն, և ասէ. Պատմեցէք Յակովբայ և եղբարց զայս։ Եւ ելեալ գնաց յայլ տեղի։ Եւ իբրև եղև այգ, էր խռովութիւն մեծ ի մէջ զինուորացն, զի՞ արդեօք Պետրոսն եղև։ Իսկ Հերովդէս իբրև խնդրեաց զնա և ոչ եգիտ, հարցեալ զպահապանսն՝ հրամայեաց սպանանել։

Աշխարհաբարէ գրաբար

Կարելի չէ բռնի բանաստեղծ ըլլալ

Դիոնեսիոս բռնաւորը մեծանուն բանաստեղծներու հատուածները կարդալով՝ միտքը դրաւ անոնց նման քանի մը տող շարադրել։ Այժմ անգամ յօրինած երգերը գիտուններու դատաստանին կ՚ենթարկէր, և կ՚ուզէր որ հաւնին ու գովեն։ Թէպէտ ցուրտ և անալի էին գրածները, բայց անոնք առ երեսս սուտ գովեստներ կուտային, գիտնալով թէ որպիսի բռնաւոր է Դիոնեսիոս։ Փիլոքսենէս միայն եղաւ պալատին մէջ որ չկրցաւ երեսպաշտութեամբ ճշմարտութիւնը ծածկել. վասն զի նա անկեղծ և աներկիւղ սիրտ ունենալով՝ յայտնապէս այն գրուածներուն թերութիւնները կը պախարակէր։ Բռնաւորն այս բանիս վրայ բարկացած՝ հրամայեց թիկնապահներուն որ Փիլոքսենէսը բանտ դնեն։ Բայց քանի մը օրէն բարեկամներուն խնդրանքով բանաստեղծն ազատած էր բանտարգելութենէն։ Օր մը գարձեալ հանեց Դիոնեսիոս իր չինած ուրիշ աւելի անհամ քերթուածներն ու հաւնելով սկսաւ կարդալ. և միանգամայն ուրիշներուն համարումն ալ ուզելով չահիլ՝ հարցուց Փիլոքսենէսի. Ի՞նչ կ՚ըսես սոնց համար, գեղեցիկ կերպով հիւսուած չէ՞ն արդեօք։ Փիլոքսենէս՝ առանց անոր պատասխան տալու՝ գլուխը թիկնապահներուն դարձուց և ըսաւ. «Տո՛ւք զիս բանտ տարէք»։

Անհամ – Անալի
Հանելով – Ախորժ հաճութեամբ
Բանդ դնել – Ի բանտ արկանել

Ենթարկել – Արկանել (ընդ զօրծիս կանով)
Գեղեցիկ կերպով հիւսուած – Գեղեցկահիւս։

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Թագաւորել Քրիստոսի ի վերայ աւեւնեցուն

Չի՛ խռովեցան ազգք, և ընդէ՞ր ի խորհուրդ
Գումարեցան ի միասին ժողովուրդք.
Եւ պեառք երկրի հակառեցան տարապարտ
Տալ ընդդէմ Տեառն և Օծելոյն նորին մարտ։
Բամ խըզեսցուք զնորա կապանսըն դըժնեայ,
Եւ ընկեսցուք ի մէնջ ըզլուծն ի բացեայ։
Այլ ծիծաղի բնակեալն յերկինս ըզնոքօք,
Արհամարհեալ զատուածամարտ նոցին ջոկ.
Եւ ի խօսել անդ՝ բարկութեամբն խակ իւրով
Արկանէ բուռն ի նոսա ահ և խըռով։
Ես ի Սիոն լեառըն կացի թագաւոր,
Ի լեառըն սուրբ իւր նա նըստոյց զիս յաթոռ,
Լինել քարոզ և վրէժխընդիր օրինաց,
Պատմել հանուրց ըզպատուիրանս իւր ազգաց։

Բառագիտութիւն

Գումարել – Ժողվել
Պետ – Գլխաւոր, մեծ
Տարապարտ – Փուճ տեղ
Մարտ տալ – Պատերազմիլ
Բամ – Թէ, որ
Դժնեայ – Խիստ, անտանելի

Ջոկ – Խումբ, զունդ
Խռով – Խռովութիւն, շփոթ
Խզեսցուք – Փրցնենք, կտրենք
Քարոզ – Հրատարակող
Հանուրց – Ամենուն
Ի բացեայ – Մէկդի

Ատուածամարտ – Ատուծոյ դէմ կռուող։

ՈՒՍԱՆԵԼԻ ԴԱՍ

Ազգականութիւն

269. *Առոգանութիւն կամ Արտասանութիւն ընթերցանութեան այն մասն է, որ կը սորվեցնէ բառերուն և վանկերուն պարտուպատշաճ զօրութիւնը տալ՝ ձայնի յարմար ելեւէջներով։*

Ասոր համար երեք նշան ունինք հայերենի մէջ.

Շեշտ (՛), Պարոյկ (՞), Երկար (՟),

որոնք միշտ ձայնաւոր գրի մը վրայ կը դրուին՝ ուր որ պէտք է։

270. *Շեշտը՝ ձայնին այժ տալու կամ զարնելու նշանն է, և նիւթապէս կը դրուի միայն կշռականներու, հրամայականներու, բացասական մակբայներու և ձայնարկութեանց վրայ։ Իսկ ուրիշ տեղեր՝ առանց նշանակուելու՝ միշտ կը հնչուի։*

Մեր հայերէն բառերն անջատաբար նկատուելով՝ իրենց վերջին վանկին վրայ կը շեշտուին ընդհանրապէս, և Շեշտորոյր բառեր կ՝ըսուին։ – Բայց կան քանի մը բառեր՝ որ կամ վերջընթեր վանկին վրայ չեշտ կ՝առնեն և Յառաջշեշտ կ՝ըսուին. կամ վերջընթերի նախնթացին վրայ և կ՝ըսուին Նախայառաջշեշտ։ Կան բազմաթիւ բառեր ալ որ բը-

---

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 269. *Առոգանութիւնն ի՞նչ է և ձայնի յարմար ելեւէջի քանի՞ նշան կայ հայերենի մէջ. — 270. Շեշտն ի՞նչ նշան է, մեր հայերէն բառերն ընդհանրապէս ո՞ր վանկին վրայ շեշտ ունին, և ի՞նչ կը հասկըցուի Շեշտորոյր, Յառաջշեշտ, Նախայառաջշեշտ և Բուռն բառ ըսելով։*

նաև չեշտ չունին և Բուք կամ Անչեշտ բառեր կ'ըսուին։ Օրինակ.

Շեշտուղր բառեր. — Սիրեա, սիրեցէք, արա, արաբէք, լուարուք, տարայք, կալարուք, ցնծա, ցնծացէք, երթայք, երթիցուք, արի, մատ. վարդապետ, տես որպիսի են քարինքս, և այլն։

Յարաշեշտ. — Այսօր, այսինքն, այսպէս, այսչափ, նոյնչափ, այսքան, նոյնքան, յայնժամ, այլազգ, պէսպէս, գրեթէ, թերևս, քանիսն, բարէ, հապա։

Նախայարաշեշտ. — Աւասիկ, աւաղիկ, աւանիկ, ահաւասիկ, մանաւանդ, նոյնժամայն, և այլն։

Բուռն կամ Անշեշտ. — Առաւած, բարի, բազում, մեծամեծ, առաջներորդ, երկրորդ, վեցերորդ, տասներորդ, մեռասաներորդ, քսաներորդ, յիսներորդ, հարիւրերորդ, հազարերորդ, դարձեալ, արդարև, աղէ, իբր, իբրև, քան, որպէս (հոլովառու բառ), մինչ, մինչև, վասն, և այլն։

271. *Վերոյիշեալ բառերն անչեշտ կամ չեշտաւոր են՝ առանձին առնելով. բայց դրուելեան մէջ՝ երբ մէկմէկու քով դան, արտասանուելու համար անչեշտ բառերն յաճախ չեշտաւոր կըլլան և չեշտաւորներն՝ անչեշտ. և սովորաբար նախընթացը կը չեշտուի, և հետեւորդն՝ իր չեշտը կը կորսնցընէ։ Զոր օրինակ.*

Բարերար տէր, տէր բարերար, տո՛ն մեծ, մեծ տօն, մարիկ ըրէք, ունկնդիր լերուք, երկիր պագէք, ձեռն տուր, ձեռք տուր, հնազանդ եղիր, ողորմած եղէք, օրինակ առէք, դո՛ւ ես Առաւած իմ, այդպէս արա, առաւել ևս, և՛ս առաւել, մի այդպէս, ո՛չ նոյնպէս, յայնժամ գիտասցես, գիտասցե՛ս յայնժամ, քեզի՛ կաղաչեմ, ես ըսի քեզի, դո՛ւ մանաւանդ, նա՛ մանաւանդ, Ազարիա՛ եղբայր, եղբայր Ազարիա, Առաւած իմ Առաւած իմ, Մարթա՛ Մարթա, տեղա՛ն տեղան, Սաւո՛ւղ Սաւուղ, և այլն։

Ծանօթ. — Ոմն, իմն, ինչ, ոք, իբրև, որպէս (հոլ. բառ), իբրև, վասն, քան, եթէ, գոնէ, զի, առ, ի, և, ը ծայրաւորը, ինչպէս նաև աշխարհաբար ու, կը, մը, պիտի, համար՝ ամէն պարագայի մէջ անչեշտ են միշտ։

272. *Պարոյկը մեր լեզուին հարցական նշանն է, և կը դրուի բառերու այն ձայնաւոր գրին վրայ՝ ուր պիտի ղղացուի հարցման գլխաւոր յժը։ Օրինակ.*

Չի՞, ընդէ՞ր, ուստի՞ գաս, կերա՞ր արդեօք, ո՞չ տեսաս նես. — հասկցա՞ր, ինչո՞ւ կը հարցնես, չե՞ս տեսներ, մինչև ո՞ւր պիտի երթանք, և այլն։

Ծանօթ. — Ըստ ուղիղ արտասանութեան՝ իմաստի մը մէջ չի բաւեր պարոյկ ունեցող բառը միայն հարցական ընել, այլ գլխաւոր ձայնի ոյժն անոր տալէն ետքը՝ մի և նոյն գաղափարը բացատրող բառերուն վրայ ևս աստիճանաբար շարունակելու է։

Երկարը կը դրուի միջարկութեան մը կամ ուրիշ բառի մը ձայնաւոր գրերու վրայ՝ երբ կիրք մը յայտնել ուզենք։ Ինչպէս.

Բաբէ, վա՜յ, ո՜ անմիտ, տէր տէր, Երուսաղէմ Երուսաղէմ. — եղո՜ւկ, հազա՜ր ափսոս, մե՜ղք մեզի, երանի՜ ձեզի, խե՜ղճ թէ գիտնային, և այլն։

273. *Հրապարակային ընթերցման և արտասանութեան համար կը պահանջուի նաև յետագայ կանոններուն գործադրութիւնը.*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 271. Անչեշտ և չեշտաւոր բառերն ի՞նչ փոփոխութիւն կը ստանան գրութեան մէջ և երկու բառեր քովէ քով եկած ատեն՝ սովորաբար ո՞րը կը չեշտուի։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 272. Ի՞նչ նշաններ են պարոյկն ու երկարը, ո՞ւր կը դրուին և ի՞նչպէս կը գործածուին. — 273. Հրապարակային ընթերցման և արտասանութեան համար դեռ քանի՞ կանոններ կան գործադրելիք։

1°. Լսարանին ընդաձակութեան համեմատ՝ ձայնի աստիճան. — 2°. Յատակ և հատ հատ հնչումը դիրերու և վանկերու. — 3°. Անանձնատ արտաբերումի քերականօրէն միացած բառերու. — 4°. Պատշաճ դադար ամէն կէտերու առջև. — 5°. Շեշտումի և բնական ելևէջի՝ առանց եղանակի, — 6°. Որոշ արտայայտութիւն պարոյկին ու երկարին. — 7°. Մտային կէտադրութիւն և ձայնի ընդհատում՝ ըստ իմաստին։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Պատուհաս Անանիայ և Սափիրայ

Սա և յաջորդ հատուածին շեղագիրը բառերը կարդալ ու բացատրել՝ առոգանութեան նշանները և կանոնները հաստատելու։

Այր ոմն Անանիա անուն, հանդերձ կնաւ իւրով Սափիրաւ, վաճառեաց ագարակ և խորհեաց ի գնոց անտի՝ դիտելով և կնոջն, և երբեր մասն ինչ՝ եդ առ ոտս Առաքելոցն։ Այլ Պետրոս. Անանիա, ընդէր ելից սատանայ զսիրտ քո՝ ստել քեզ Հոգւոյն սրբոյ, և խորել ի գնոց գեղջն. ո՞չ ապաքէն մինչ կայրն քո էր, և ի վաճառելն ընդ քո իշխանութեամբ էր. զի՞ է զի եդիր ի սրտի քում զկիրս զայս. ոչ սուտեր մարդկան՝ այլ Աստուծոյ։ Եւ լուեալ Անանիա զբանս զայսոսիկ, անկաւ և եհան զոգի. և եղև ահ մեծ ի վերայ ամենեցուն որ լուան զայն։ Յոտն կացին երիտասարդքն և ամփոփեցին զնա, և տարան թաղեցին։ Եւ եղև իբրև ժամք երեք անցին, և կին նորա ոչ գիտէր զինչ եղեալն էր, եմուտ ի ներքս։ Պատասխանի ետ նմա Պետրոս և ասէ ցնա. Ասա՛ դու ինձ թէ այնչափ գնոց զգեօղն վաճառեցէք։ Եւ նա ասէ. Այո՛, այնչափ։ Եւ ասէ

ցնա Պետրոս. Զի՞ է զի միաբանեցէք դուք փորձել զՀոգիսն Տեառն. ահա ոտքն որ թաղեցին զայրն քո ի դրան, հանցեն և զքեզ։ Եւ անկաւ անդէն առ ոտս նորա և եհան զոգի. մտին երիտասարդքն՝ գտին զնա մեռեալ, և հանին թաղեցին առ առն իւրում։ Եւ եղև երկիւղ մեծ ի վերայ ամենայն եկեղեցւոյն և ի վերայ ամենեցուն որ լուանն զայն։

Խորհել – Պահպեցնել, հանել, գողնալ։

Աշխարհաբարէ գրաբար

Անտոն Մուրաթորի

Մօտենայի դպրութեան Վինեթոյա պզտիկ երկրին մէջ 1660ին դպրոց մը կար բազմութեամբ աշակերտաց։ Օր մը տղոցմէ մէկ քանին որ պատուհանին քով էին՝ ոտքի վրայ ելած՝ աչքի ծայրով դուրս կը նայէին. և ուսուցիչը սաստեց որ տեղերնին նստին։ Սակայն երբ տեսաւ թէ երկրորդ ու երրորդ օրն ալ նոյնը կը պատահի, ելաւ և ինք անձամբ կամացուկ մը պատուհանին մօտեցաւ ու պատանեկի մը գլուխը տեսաւ. մէկէն դուրս վազեց և գտաւ ութ կամ ինը տարեկան տղայ մը, պատռտած զգեստներով և գրեթէ ցրտէն սառած. և հարցնելով թէ ի՞նչ բանի համար ամէն օր այն պատուհանին տակ կը կենար, տղան այս կերպով պատասխանեց և ըսաւ. «Հայրս զիս դպրոց ղրկելու բաւական ստակ չունի, և ես շատ կը փափաքիմ բան մը սորվիլ. ասոր համար կու գամ հոս կը կենամ ձեր դասախոսութիւններուն մտիկ ընելու»։ Անդն ատեն դասատուն ըսաւ. «Թէ որ ստոյգ է ըսածդ՝ ղրուցէ ինծի այս առաւօտ ի՛նչ աւանդեցի»։ Տղան առանց չփոթելու՝ լսած դասն ամբողջապէս կրկնեց հոն, նմանապէս երէկուան և առջի օրուան դասերը։ Վարժապետն ապշելով՝ գրկեց այն սիրուն պատանին և զանիկա իր զաւակին առաւ։ Քսաներկու տարուան հասակին մէջ՝ այս պատանիս Միլանու մէջ պատմութեան դասատու կարգուած էր, և իր բազմաթիւ և հմտալից երկասիրութեանց շնորհիւ՝ որոնցմով հայրենի պատմութիւնը լուսաբանեց, հայր Իտալական Պատմութեան անունն ընդունեցաւ։ – Այն պատանիս էր Լուդովիկոս Անտոն Մուրաթորի։

Աչքի ծայրով նայիլ – Ծայրիւք աչաց հայիլ
Կամացուկ մը – Ցուշիկ, մեղմով լեմն
Կրկնել – Երկրորդել
Երէկ ու առջի օր – Երէկ և առանդն
Աղաչիլ – Յապուշ կրթել
Գրկել – Ողջագուրել
Սիրուն – Շնորհագեղ։

ԾԱՂԿԱՒԱՂ

Թագաւորել Քրիստոսի ի վերայ աւետեաց

(Շարայարութիւն)

Դո՛ւ ես որդի իմ, Տէր ասաց ցիս, դու ես,
Եւ ես այսօր ի յարգանդէ ծընայ զքեզ.
Խընդրեա՛ յինէն և տաց քեզ զազգս ի ստացուած,
Եւ ծագք երկրի լիցին քեզ ծագք սահմանաց։
Հովուել զնոսա գաւազանաւ երկաթի,
Եւ խորտակել որպէս զանօթ ինչ բըրտի։
Զայս, թագաւորք, ի միտ առէք արդ պատգամ,
Եւ ոյք դատիք զերկիր, խըրատ զայս ձեզ տամ.
Ծառայեցէ՛ք Տեառն երկիւղիւ հանապազ.
Զըւարճախառնըն դողութեամբ կալ ի սպաս։
Հայրագորով լերուք խրատուն իւր հնազանդք,
Զի մի՛ ցասման նորին ըզձեօք անկցին չանթք,
Եւ ցըրուեսջիք հալածականք ընդ երկիր,
Յարդարութեան ճանապարհէն տարագիր։
— Ո՜հ, երանի՛ ոյք յուսացեալ են ի Տէր,
Ի բորբոքել ցասման նորա ընդդէմ ձեր։

Բառագիտութիւն

Ծագք երկրի – Աշխարհիս ծայրերը
Անօթ – Աման
Բրուտ – Հողէ ամաններ շինող
Կալ ի սպաս – Ծառայել
Հայրագորով – Հօր գութ ունեցող
Շանթ – Կայծակ
Զուարճախառն – Ուրախութեան հետ խառն
Տարագիր – Օտար, հեռու։

Գ

ԲԱՌԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ

ՈՒՍԱՆԵԼԻ ԴԱՍ

Բարդութիւն եւ աճանցում

274. *Բառերը՝ կազմութեան տեսակէտով՝ երեք ձև ունին. Պարզ, Բարդ և Ածանցեալ։*

Պարզ կամ արմատական կ՚ըսուին այն բառերը՝ որ ուրիշ բառերու կամ մասնիկներու հետ կապուած չեն։ Օրինակ.

Լոյս, ջուր, սէր, հաց, բոց, քար, սիրտ, կոյր, սուրբ, քաղաք, խաւար, և այլն։

Բարդ կ՚ըսուին անոնք՝ որ մէկէ աւելի արմատական բառերու միութեամբ կը ձևանան։ Օր.

Մեծ(ա)տուն, մարդ(ա)սէր, վրէժ–խնդիր, առ–ձեռն–պատրաստ, և այլն։

Սակայն բարդ բառեր կազմելու եղանակին,

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 274. Բառերը քանի՞ ձև ունին կազմութեան տեսակէտով, և որո՞նք կ՚ըսուին պարզ կամ արմատական ու բարդ բառեր։

տեսակին, կարգին ու հոլովին նկատմամբ՝ քանի մը գիտելիքներ կան։

275· 1°. *Երկու պարզ բառեր բարդ ըլլալու համար ընդհանրապէս ա գիրով կը միանան։ Օր.*

Խաչ–ա–փայտ, կարճ–ա–միտ, չար–ա–սէր, դաւ–ա–դիր, տղայ–ա–միտ, դիւ–ա–հար, ըղձ–ա–կաթ, ծանր–ա–ձայն, չատ–ա–խօս, անոտի–ա–պաշտ, և այլն։

2°. *Եթէ բարդ կազմող բառերէն առաջինը ձայնաւոր գիրով մը վերջանայ՝ բացի իւ, նոյնն կը միանան ա՛վ, և ասկէ առաջ յ գիրը կը դրուի՝ երբ նախորդ բառին վերջին ձայնաւորը ա կամ ո ըլլայ։ Օրինակ.*

Լ–ա–կից, աղնու–ա–գութ, հրէ–ա–խումբ, դի–ա–զարդ, լի–ա–ձեռն. — Ընծա–յա–բեր, տղա–յա–սպան, հո–յա–կապ, հաճո–յա–կատար, և այլն։

3°. *Եթէ բարդ բառերէն առաջինը բազմավանկ ըլլայ և ի վերջանայ, սովորաբար ե կամ է կը փոխուի, և ասով երկու բառերը կը միանան։ Օրինակ.*

Բար–ե–գործ, հոգ–ե–կիր, ոսկ–ե–սանձ կամ ոսկ–է–սանձ, որդ–ե–գիր կամ որդ–է–գիր, գօտ–է–պինդ, խնամ–ե–խօս, գար–ե–հաց կամ գար–է–հաց, և այլն։

Ծանօթ. — *Քիչ անգամ այս ի գիրը կը պահուի և երբեմն ալ ա կը փոխուի։ Օր. Անդրի–ա–գործ, հոգի–ա–նիւթ, սնոտի–ա–պաշտ, հեռ–ա–ընակ, ծիրան–ա–զգեաց կամ ծիրան–ե–զգեաց, թեր–ա–հաւատ կամ թեր–ե–հաւատ, սքանչել–ա–հրաշ, և այլն։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 275. *Բառերն ի՞նչպէս կը բարդուին ընդհանրապէս, և առաջինը ա, ո և ի վերջանալու պարագային ինչո՞վ կը միացուին։*

276· *Եթէ բարդ կազմող երկու բառերէն նախընթացը բաղաձայն գրով վերջանայ և երկրորդը ձայնաւորով սկսի, առանց կապ դրուելու կը միանան։ Ինչպէս.*

Մեծ–անուն, բազմ–ամբոխ, մարդ–ատեաց, վեր–արկու, ծով–եզր, հաւ–որս, նոր–ընծայ, ձկն–որս, պառաւ–որդի, կենցաղ–օգուտ. որոտ–ընդոստ, և այլն։

Ծանօթ. — *Երբեմն երկրորդ բառը բաղաձայնով սկսելու պարագային ալ յօդակապ չի դրուիր, և երբեմն ալ դրուածը կը վերցուի՝ եթէ նոյն բառը վերջաղիր ածանցով մը երկարուած ըլլայ։ Օրինակ. Վրէժ–խնդիր, կաթն–կեր, ծեռն–տու, ժոյժ–կալ, ոտն–հար, ջր–բեր, լր–տես, օր–հաս, տն–տես. — Արծաթասէր՝ արծաթասիրութիւն, երկայնամիտ՝ երկայնմտութիւն, շատախօս՝ շատախօսութիւն, անձնասուէր՝ անձնուիրութիւն, և այլն։*

277· *Անեզական բառերը բարդուելու ատեն սովորաբար ք գիրը կը ղէղչուի, ու երբեմն ալ ս կը փոխուի։ Օրինակ.*

(ք գիրը ղեղչուած)

Փառք, սէր	*բառերէն*	*կը կազմուի*	*փառասէր*
Աչք, գեղ	»	»	*աչագեղ*
Կամք, կոր	»	»	*կամակոր*
Դժոխք, կուլ	»	»	*դժոխակուլ*
Միտք, հաճ	»	»	*մտահաճ*

(ք գիրը ս փոխուած)

Կեանք, պարգև	»	»	*կենսապարգև*
Օրէնք, դիր	»	»	*օրէնսդիր*
Մեղք, քաւիչ	»	»	*մեղսաքաւիչ, և այլն։*

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 276. *Ի՞նչպէս կը միացուին բարդ կազմող երկու բառեր՝ եթէ առաջինը բաղաձայնով վերջանայ ու երկրորդը ձայնաւորով սկսի. — 277. Անեզական բառերն ի՞նչպէս կը բարդուին։*

278. *Եթէ բարդ կազմող բառերէ մին ածական ըլլայ և միւսը գոյական, սովորաբար ածականն առաջ կը դրուի, և քիչ անգամ գոյականը։ Օրինակ.*

Մեծատուն, չատախօս, ծանրաձայն, բարեսիրտ, չարակամ, խստակրօն, յաղթանդամ, քաղցրահամ. — Մտահարուստ, կամայօժար, գլխակոր, և այլն։

Գոյական և ածական բառերէ զատ, կը բարդուին նաեւ բայարմատներ, դերբայներ, բայածականներ, դերանուններ, նախդիրներ ու մակբայներ։ Օրինակ.

Բայարմատ. Դիւրիմաց, աչխարհակեցոյց, զէնըզկէց, հեչոըզկալ. — Դերբայ եւ Բայածական. Ընտրելակից, ամէնօրհնեալ, բազմերգելի, լսելափակ, շիջելափառ. — Դերանուն. Ինքնաբոյս, նոյնագոյ, իմածին, նայապէս, քոյինաչունչ, իւրաստեղծ. — Նախդիր. Զառիվեր, զառիվայր, առբերեմ, ընդարձակ, ընդասուն, ըստգիւտ, ստերիւր, ցայգ, ցերեկ. — Մակբայ. Այժմածին, աճղրաչխարհեան, ղեռաբոյս, ոչէ, և այլն։

279. *Ինքնաբարդ կ'ըսուին իրենք իրենց վրայ բարդուած միևնոյն բառերը։ Ասոնք կը կազմուին ընդհանրապէս ա յօդակապով, երբեմն՝ առանց յօդակապի, և յաճախ՝ երկրորդ մասին մէջ տառի մը փոփոխումով, ձայնաւոր թէ բաղաձայն։ Օր.*

Յօդակապով. Դառնադառն, համահամ, զանազան, ժիբաժիր, մեծամեծ, գունդագունդ, չարաչար, դէզդէզ, չեղչաչեղչ. — Առանց Յօդակապի. Պէսպէս, վաղվաղ, բեկբեկ, ծործոր, բաղբաղեմ, գեղգեղեմ, վազվազեմ, փայփայեմ, կզկզեմ, ձգձգեմ, չրչրչեմ. — Տառական փոխոխումով. Բարձրաբերձ, ժանտաժուռ, աղջամուղջ, խաժամուժ, խառնիխուռն, հաստամեստ, և այլն։

Այս և ասոնց նման ինքնաբարդ բառեր իրենց նշանակած գաղափարին սաստկութիւնը կամ գերազոյն աստիճանը ցոյց կու տան։

280. *Բարդութիւնները թէև աւելի ստէպ ուղղական հոլովով կ'ըլլան, բայց՝ ի հարկին՝ միւս հոլովներէ ալ բարդ բառեր կը կազմուին, մանաւանդ սեռական ու հայցական։ Օրինակ.*

Սեռական. Աչուանակիր, ականատես, աստեղաբան, առնակերպ, հօրաքոյր, մօրեղբայր, քեռորդի, կնոջածին, տաներէց, չանագլուխ, չարեացապարտ, մտացաթև, դիցապաշտ, լերանցամէջք, և այլն. — Հայցական. (մանաւանդ յոգնակի). Բանասարկու, կենսաբեր, օրէնսգէտ, օրէնսուսոյց, մեղսասէր, մեղսաբաւիչ. — Տրակ. և Գործ. Առունկնճառ, առձեռնպատրաստ, ընդվայրյայտ. — Ձերբակալ, մտացածին, մեօքակերպ, և այլն։

281. *Միանգամայն կ'ըսուին պարզ և բարդ բառերին անոնք որ իրենց սկիզբը և վերջը գիր կամ մասնիկ մ'առնելով՝ հակառակ և զանազան նշանակութիւն կ'ունենան։*

Բառերու սկիզբը դրուող սովորական ածանցներն են. ան, ապ, դժ, տ, չ, որոնք իրի մը կամ որակութեան մը ներհակը ցոյց կու տան։ Օր.

Բան՝ անբան, կիրթ՝ անկիրթ, իրաւ՝ անիրաւ, երախտ՝ ապերախտ, կար՝ ապիկար, բախտ՝ դժբախտ, գոհ՝ դժգոհ, պատեհ՝ դժպատեհ, գեղ՝ տգեղ, ձև՝ տձև, քուն՝ տքուն, ազգ՝ չազգ, ինչ՝ չինչ, լաւ՝ չլաւ, արժանի՝ չարժանի, ևն.։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 278. Ի՞նչ կարգով կը բարդուին գոյականն ու ածականը, և ուրիշ ո՞ր բառերը դեռ կրնան միացուիլ բարդ կազմելու համար. — 279. Ո՞ր բառերը կ'ըսուին ինքնաբարդ, և քանի՞ ձև ու նշանակութիւն ունին։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 280. Բարդութիւններն ի՞նչ հոլովով կրնան ըլլալ. — 281. Ո՞ր բառերն Միանգամայն կ'ըսուին, և բառերու սկիզբը դրուողները որո՞նք են, ցոյց տուր օրինակներով։

Ծաւիօր. — Ան ածանցը երբեմն ամ կը փոխուի բ և պ գրերուն առջև ըստ ուղղագրական կանոնին (255 ծն.)։ *Օր.* Անբաւ՝ ամբաւ, անպարիշտ՝ ամպարիշտ, և այլն։ — Ապ միայն ծայնաւորի առջեւ կը գործածուի և ա բաղածայնի առջև։

282. *Բառերու վերջը գրուող ածանցները բազմաթիւ են և երկարաւոր կրթութեան կարօտ։ — Մենք՝ փոխանակ մանրամասնութեանց՝ յաճախ գործածականները միայն կը նշանակենք, ուսանողին ուշադրութիւնը յանձնելով յետագայ վերլուծութիւններն իրենց յատուկ ձևով, նշանակութեամբ և օրինակներով.*

1ա. *Ակ, եակ, իկ, ուկ.* — *Փոքրկացում, փաղաքշանք։*

Նաւ–ակ, գետ–ակ, անուշ–ակ, որդ–եակ, պատան–եակ. Հայր–իկ, մանկ–իկ, արև–իկ, ձորձ–իկ, անուշ–իկ. Ողորմ–ուկ. միայն–ուկ, ճնճղ–ուկ, և այլն։

2ա. *Ական, այիև.* — *Վերաբերում։*

Ցուն–ական, վան–ական, նուիր–ական, տէրուն–ական. Խաւար–ային, օդ–ային, մեր–ային, երկն–ային, և այլն։

3ա. *Արան, անոց, ոց.* — *Ընդունարան, տեղ։*

Վարժ–արան, հանգըստ–արան, աւետ–արան. Հիւանդ–անոց, վաճառ–անոց, գրչե–անոց. Բազմ–ոց, ծաղկ–ոց, խոհակեր–ոց, դպր–ոց, և այլն։

4ա. *Ատ.* — *Զրկում, հատում։*

Գուն–ատ, ականջ–ատ, ծայր–ատ, պոչ–ատ, և այլն։

5ա. *Աւետ.* — *Առատութիւն։*

Հոտ–աւետ, երան–աւետ, շահ–աւետ, ընչ–աւետ, ևն.։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 282. Բառերու վերջ գրուող ածանցները որչափ են, և որո՞նք են յաճախ գործածուածները։

6ա. *Աւոր, ևոր, ուոր.* — *Ունեցող, կրող։*

Ահ–աւոր, պսակ–աւոր, թուն–աւոր, զօր–աւոր. Հոգ–ևոր, տար–ևոր, ալ–ևոր. Ջին–ուոր, ջր–ուոր, և այլն։

7ա. *Եայ.* — *Նիւթի մը, ժամանակի մը և ազգի մը պատկանիլը։*

Աղիս–եայ. բեհեզ–եայ, մագաղաթ–եայ, քառասնօր–եայ, այժմ–եայ, քրիստոն–եայ, քաղդ–եայ, և այլն։

8ա. *Եան.* — *Անձի կամ սեռունդի վերաբերում։*

Մամիկոն–եան, դարբին–եան, հայկ–եան ազամ–եան, քրիստոս–եան, և այլն։

9ա. *Ենի.* — *Պատճառ, արդիւնք։*

Մայր–ենի, սրբ–ենի, վայր–ենի կամ վայր–ի. Վարդ–ենի, խնձոր–ենի, արջ–ենի, խոզ–ենի, և այլն։

10ա. *Եղ.* — *Քանակը մեծ։*

Ձայն–եղ, մարմն–եղ, ականջ–եղ, ընչ–եղ, և այլն։

11ա. *Եղէն.* — *Ինչ նիւթէ ըլլալը։*

Աբծաթ–եղէն, հող–եղէն, հր–եղէն, մարմն–եղէն, ևն.։

12ա. *Ոտ.* — *Ունակութիւն։*

Բոր–ոտ, ծակ–ոտ, երկչ–ոտ, մոռացկ–ոտ, կասկածոտ, և այլն։

13ա. *Ուտ.* — *Շատ գտնուիլը.*

Ճախճախ–ուտ, վիմ–ուտ, աւազ–ուտ, և այլն։

14ա. *Որդ.* — *Արհեստ, գործ։*

Որս–որդ, ժառանգ–որդ, խաղախ–որդ, նաւ–որդ, անց–որդ, բաժան–որդ, և այլն։

15ա. *Ացի, եցի, ցի.* — *Հայրենիք, երկիր։*

Քաղաք–ացի, պոնտ–ացի, պոլսե–ցի, արաբկեր–ցի ևն։

16ա. *Ցու.* — *Ազգային պաշտօն կամ վիճակ։*

Քահանայա–ցու, մահա–ցու, ապականա–ցու, պիտանա–ցու, մատաղ–ցու, չապիկ–ցու, և այլն։

Դաւնօր. — *Ան ածանցը երբեմն ամ կը փոխուի բ և պ գրերուն առջև ըստ ուղղագրական կանոնին* (255 *ծն.*)։ *Օր. Անբաւ՝ ամբաւ, անպարիշտ՝ ամպարիշտ, և այլն։* — *Ապ միայն ծայնաւորի առջեւ կը գործածուի և ա բաղածայնի առջև։*

282. *Բառերու վերջը գրուող ածանցները բազմաթիւ են և երկարաւոր կրթութեան կարօտ։ — Մենք՝ փոխանակ մանրամասնութեանց՝ յաճախ գործածականները միայն կը նշանակենք, ուսանողին ուշադրութեանը յանձնելով յետագայ վերջաւորութիւնները իրենց յատուկ ձևով, նշանակութեամբ և օրինակներով.*

1°. *Ակ, եակ, իկ, ուկ.* — *Փոքրկացում, վաղքչանք։*

Նաւ–ակ, գետ–ակ, անուշ–ակ, որդ–եակ, պատան–եակ. Հայր–իկ, մանկ–իկ, արև–իկ, ձորձ–իկ, անուշ–իկ. Ողորմ–ուկ. միայն–ուկ, ձնձղ–ուկ, և այլն։

2°. *Ական, այիև.* — *Վերաբերում։*

Ցուն–ական, վան–ական, նուիր–ական, տէրուն–ական. Խաւար–ային, օդ–ային, մեր–ային, երկն–ային, և այլն։

3°. *Արան, անոց, ոց.* — *Ընդունարան, տեղ։*

Վարժ–արան, հանգըստ–արան, աւետ–արան. Հիւանդ–անոց, վաճառ–անոց, գըլխ–անոց. Բազմ–ոց, ծաղկ–ոց, խոհակեր–ոց, դպր–ոց, և այլն։

4°. *Ատ.* — *Չրկում, հատում։*

Գուն–ատ, ականջ–ատ, ծայր–ատ, պոչ–ատ, և այլն։

5°. *Աչտ.* — *Առատութիւն։*

Հոտ–աւէտ, երան–աւէտ, շահ–աւէտ, ընչ–աւէտ, ևն.։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 282. *Բառերու վերջ դրուող ածանցները որչափ են, և որո՞նք են յաճախ գործածուածները։*

6°. *Աւոր, ևոր, ուոր.* — *Ունեցող, կրող։*

Ահ–աւոր, պակ–աւոր, թուն–աւոր, զօր–աւոր. Հոգ–ևոր, տար–ևոր, ալ–ևոր. Ջին–ուոր, ջր–ուոր, և այլն։

7°. *Եայ.* — *Նիւթի մը, ժամանակի մը և ազգի մը պատկանիլը։*

Աղիս–եայ. բեհեզ–եայ, մագաղաթ–եայ, քառասնօր–եայ, այժմ–եայ, քրիստոն–եայ, քաղդ–եայ, և այլն։

8°. *Եան.* — *Անձի կամ սերունդի վերաբերում։*

Մամիկոն–եան, դարբին–եան, հայկ–եան ազամ–եան, քրիստոս–եան, և այլն։

9°. *Ենի.* — *Պատճառ, արդիւնք։*

Մայր–ենի, սրբ–ենի, վայր–ենի կամ վայր–ի. վարդ–ենի, խնձոր–ենի, արջ–ենի, խոզ–ենի, և այլն։

10°. *Եղ.* — *Բանակը մեծ։*

Ձայն–եղ, մարմն–եղ, ականջ–եղ, ընչ–եղ, և այլն։

11°. *Եղէն.* — *Ինչ նիւթէ ըլլալը։*

Արծաթ–եղէն, հող–եղէն, հր–եղէն, մարմն–եղէն, ևն.։

12°. *Ոտ.* — *Ունակութիւն։*

Բոր–ոտ, ծակ–ոտ, երկչ–ոտ, մոռացկ–ոտ, կասկածոտ, և այլն։

13°. *Ուտ.* — *Շատ գտնուիլը.*

Ճախճախ–ուտ, վիմ–ուտ, աւազ–ուտ, և այլն։

14°. *Որդ.* — *Արհեստ, գործ։*

Որս–որդ, ժառանգ–որդ, խաղախ–որդ, նաւ–որդ, անց–որդ, բաժան–որդ, և այլն։

15°. *Ացի, եցի, ցի.* — *Հայրենիք, երկիր։*

Գաղաք–ացի, պոնտ–ացի, պոլսե–ցի, արաբկեր–ցի ևն։

16°. *Ցուց.* — *Ապագայ պաշտօն կամ վիճակ։*

Գահանայա–ցուց, մահա–ցուց, ապականա–ցուց, պիտանա–ցուց, մատաղ–ցուց, չապիկ–ցուց, և այլն։

Ծանօթ. — Մեր լեզուիս մէջ միևնոյն բառը կրնայ բարդ և ածանցեալ ըլլալ՝ թէ սկիզբը և թէ վերջը։ Օրինակ.

Իմաստասէր՝ անիմաստասէր, տկար՝ տկարամիտ, մեծա-վայելուչ՝ մեծավայելչական, իմաստասէր՝ իմաստասիրական, անիմաստասիրութիւն, և այլն։

283. *Ա՛ն, անի, եան, եար կամ նեար, տի կամ ոտի ածանցական մասնիկները բառերու վերջը դրուելով՝ ք յոգնականին միտքը կու տան։ Ա՛յսպէս.*

Զի–ան	ըսել է	ձիք, ձիեր
Թղթ–եան	»	»	թուղթք, թղթեր
Նամակ–անի	»	»	նամակք, նամակներ
Վան–եար	»	»	վանք, վանքեր
Բարձկ–նեար	»	»	բարձիկք, բարձիկներ
Մանկ–տի	»	»	մանկունք, մանուկներ
Ոակր–ոտի	»	»	ոսկերք, ոսկրներ, և այլն։

Ա՛սոնց հետքը աշխարհաբարի մէջ խակ կը տեսնուի, մանաւանդ եար կամ նեար, որ է եր կամ ներ յոգնակի վերջաւորութիւնը։

ՀՐԱՀԱՆԳ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Գրաբարէ աշխարհաբար

Պաւղոս և Շիղա ի բանտի

Հետևեալ հատուածներուն մէջ՝ շեղագիր բարդերուն և ածանցներուն նշանակութիւնը ցոյց տալէ ետքը, Դասատուին թելադրութեամբ վերլուծել բառեր ու նախադասութիւններ՝ ողղագրական գնահատումներով հանդերձ։

Ի մէջ գիշերոյն Պաւղոս և Շիղա կային յաղօթս՝ և օրհնէին զԱստուած. ունկն դնէին նոցա կալանաւորքն։

ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ. — 283. Ի՞նչ առանձին գիտելիք կայ ան, անի, եան, եար կամ նեար, տի կամ ոտի ածանցակաց մասնիկներուն վրայ։

եւ եղև յանկարծակի չարժումն մեծ, մինչև չարժել հիմանց բանտին. և բացան անդէն դրունքն ամենայն, և ամենեցուն կապանքն լուծան։ Իբրև զարթեաւ բանտապետն և եաես բացեալ զդուրս բանտին, ձգեաց զսուսեր և կամէր երթալ զիւրովին. կարծէր փախուցեալ զկապեալսն։ Եւ կոչեաց ի ձայն մեծ Պաւղոս և ասէ. Մի ինչ գործեր ընդ անձն քո չար, քանզի ամենեքին աստ եմք։ Խնդրեաց լոյս և դիմեաց ի ներքս, և զահի հարեալ՝ անկաւ առաջի Պաւղոսի և Շիղայի. և ածեալ զնոսա արտաքս՝ ասէ. Տեարք, զինչ պարտ է ինձ առնել՝ զի ապրեցայց։ Եւ նոքա ասեն. Հաւատա ի Տէր Յիսուս Քրիստոս, և ապրեցիս դու և ամենայն տուն քո։ Եւ խօսեցան նմա զբանն Տեառն, և ամենեցուն որ էին ի տան նորա։ Եւ առեալ զնոսա ի նմին ժամու գիշերոյն՝ լուաց ի վիրաց անտի, և մկրտեցաւ ինքն և իւրքն ամենեքեան անդէն վաղվաղակի, և ածեալ զնոսա ի տուն իւր՝ եդ առաջի նոցա սեղան, և ուրախ եղև ամենայն տամբն հաւատացեալ յԱստուած։ Եւ իբրև այդ եղև՝ առաքեցին զօրագլուխքն զնուիրական, և ասեն. Արձակեա զարտդ զայդոսիկ։ Եւ պատմեաց բանտապետն զբանն՝ Պաւղոսի, եթէ առաքեցին զօրագլուխքն զի արձակիցիք. արդ ելէք և երթայք խաղաղութեամբ։ Իսկ Պաւղոս ասէ ցնոսա. Գան հարեալ զմեզ հրապարակաւ՝ արս անմեղս ոտովմայեցիս՝ արկին ի բանտ, և արդ լռելեայն հանեն զմեզ. ոչ այդպէս, այլ եկեսցեն ինքեանք իսկ հանցեն զմեզ։ Եւ պատմեցին զօրագլխացն նուիրակքն զբանսն. զահի հարան իբրև լուան թէ հռովմայեցիք են. և եկեալ աղաչեցին գնալ ի քաղաքէն։ Եւ ելեալ ի բանտէն՝ մտին առ Լիդիա, և տեսեալ զեղբարս՝ մխիթարեցին զնոսա, և գնացին։

Երթալ գիւրովին – Ինքզինքը սպաննել

Աշխարհաբարէ գրաբար

Սուրբ Անթիմոս

Մաքսիմիանոս կայսր Եկեղեցւոյ դէմ հանած ընդհանուր հալածանքին ատեն՝ քանի զինուորը զրկած էր նաև Նիկոմիդիա, որպէս զի նոյն քաղաքին նշանաւոր հայրա-

պետ Անթիմոսը վնտռեն բռնեն ու իրեն տանին։ Եղաւ որ զինուորներն՝ առանց զինքը ճանչնալու՝ մտան օր մը տունը, և այն համարձակութեամբ՝ որ յատուկ է այնպիսի անձանց՝ իրմէ ուտելիք խնդրեցին։ — Ամենայն յօժարութեամբ, պատասխանեց սուրբ եպիսկոպոսը. և որչափ որ կրնար՝ պատրաստեց մեծաւոյց սեղան մը, և անոնց անձամբ ծառայելով՝ այնպիսի սիրալիր և ազնուական խօսքեր աւելցուց՝ որ զինուորները ապշեցան մնացին. վասն զի իրենց կեանքին մէջ այնպիսի բարեսիրտ մարդ տեսած չէին բնաւ։ Արդ ընթրիքը լմնցնելուատեն՝ այն զինուորներն իրենց հիւրընկալին հարցուցին թէ Անթիմոս անուամբ մէկը կը ճանչնար արդեօք, որովհետև հրաման ունէին զանիկա կապելու և կայսեր տանելու։ Պատասխանեց սուրբը. Ի՞նչպէս կրնամ զինքը չճանչնալ. ես ինքս եմ ձեր փնտռածը, հրամեցէք։ Այն ատեն զինուորները սուրբ հայրապետին սիրոյն հետ անոր աներկիւղ հաստատամտութեան վրայ զարմացած, մէկտեղ այսպիսի հնարք մը մտածեցին. այսինքն կայսեր իմացնել որ երկայն ատեն Անթիմոսը փնտռելէն ետքը՝ չեն կրցած գտնել. և այս կերպով ազատել իրենց բարերարին կեանքը։ Ոչ, քաւ լիցի, ըսաւ սուրբ եպիսկոպոսը. քրիստոնէից հրաման չկայ բնաւ սուտ ըսելու, և ոչ ուրիշներն առ նոյնը յորդորելու. ելէք երթանք կայսեր, վասն զի աւելի մեռնիլ կ'ուզեմ ես՝ քան թէ դուք ստախօս ըլլաք։ Եւ այս ըսելով՝ անոնց հետ ճամբայ ելաւ և եկաւ Հռոմ, ուր ամենաղառն տանջանքներու մէջ կեանքը կնքեց։

Որչափ որ կրնար – Որչափ ի կարի իւրում էր | Ծառայել – Պաշտել (զոք) Հրամեցէք – Ասացէք եւ։

ԾԱՂԿԱՓԱՂ

Կոտրած մանկական Բեթղեհեմի

Ըզվըկայեցն հաւաքեցէք ըզծաղիկ,
Զոյս՝ ընդ բանալ զաչս յարփին,
Որպէս ըզվարդ նորափըթիթ խիստ մըրրիկ՝
Բարձ հալածիչըն Փըրկչին։

Դուք նախընծայ սիրոյ Փըրկչին ողջակէզք,
Մատաղերամ զոհելոց,
Ա՛ռ սեղանովըն պըսակեալք, մանկունք հեզք,
Ամաւենեօք պարեք հոծ...
Մինչ բըռնաւորն ըզչարագոյժըն լըւաւ
Թէ արքայից արքայ գայ՝
Հնազանդ առնել ըզժողովուրդն ընդ իւրեաւ
Եւ տալ Դաւթի զիւրըն գահ,
Ծաղրացաստումն առ գուժաբերըն գոչէր.
«Յաչորդ հասեալ վիս վանէ.
Արի՛ դահիճ, յափըշտակեա ըզսուսեր,
Ներկեա զորբանս յարենէ»։...
Երթեալ դահիճըն մերկացեալ ըզդաշոյն,
Եւ խողխողէ յախերկան
Ըզդեռաբոյս մատաղ մարմին մանկըտւոյն...
Հոգիքն ի վեր նորք դառնան։

Բառագիտութիւն

Արփի – Արեգակն, լոյս
Ընդ բանալ զաչս յարփին – Աչքերն արեւուն բացածնուն պէս
Հոծ – խիտ, լի
Խողխողել – Մորթել
Յաչերկան – Փուշ տեղը։

ՎԵՐՋ

ՑԱՆԿ

էջ

Երկու խօսք երրորդ տպագրութեան առթիւ 5
Պատրաստութիւն 7

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ԱՆՈՒՆ

ԴԱՍ· Ա· Ցառուկ և հասարակ անուններ 11
» Բ· Գոյական և Ածական 13
» Գ· Եզակի և Յոգնակի 16
» Դ· Անուններու հոլովները 18
» Ե· Սեռականի կազմութիւն 21
» Զ· Շարունակութիւն նախընթաց դասին . . . 24
» Է· Տրականի կազմութիւն 27
» Ը· Գործականի կազմութիւն 31
» Թ· Բացառականի կազմութիւն 34
» Ժ· Հայցականի կազմութիւն 38
» ԺԱ· Յոգնակի ուղղականի կազմութիւն 41
» ԺԲ· Յոգնակի սեռականի, տրականի և գործիականի կազմութիւն. 43
» ԺԳ· Յոգնակի բացառականի և հայցականի կազմութիւն . 47
» ԺԴ· Հոլովելու միջոց մէկ երկու ձայնաւորներու փոփոխութիւնները 50
» ԺԵ· Պարզ կամ կանոնաւոր հոլովմունք. 54
» ԺԶ· Պարզ հոլովման երկրորդ և երրորդ ձևերը . . 57
» ԺԷ· Պարզ հոլովման չորրորդ և հինգերորդ ձևերը. . 60

		Էջ
ԴԱՍ·	ԺԵ· Խառն հոլովմունք	64
»	ԺԹ· Անկանոն կամ զարտուղի հոլովմունք	67
»	Ի· Շարունակութիւն նախորդ դասին.	71
»	ԻԱ· Ածական գոյականի հետ	74
»	ԻԲ· Թուական ածականներ	79
»	ԻԳ· Նախորդ դասին չարունակութիւնը	84

ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ԴԵՐԱՆՈՒՆ

»	ԻԴ· Դերանուն և գիմորոշ յօդ	89
»	ԻԵ· Էական կամ անձնական դերանուններ	93
»	ԻԶ· Ցուցական դերանուններ	97
»	ԻԷ· Սեռական և ցարաբերական դերանուններ	103
»	ԻԸ· Անորոշ դերանուանք	110
»	ԻԹ· Շարունակութիւն նախորդ դասին	116

ԵՐՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ԲԱՅ

»	Լ· Բայի Սահման. — Տէր բայի և խնդիր բայի	122
»	ԼԱ· Բայերուն պարագաները	127
»	ԼԲ· Էական բայեր	132
»	ԼԳ· Կանոնաւոր բայեր	139
»	ԼԴ· Շարունակութիւն նախորդ դասին	146
»	ԼԵ· Երկրորդ խոնդութիւն	153
»	ԼԶ· Շարունակութիւն նախորդ դասին	157
»	ԼԷ· Երրորդ խոնդութիւն	164
»	ԼԸ· Ցաւելուածով բայեր. Պարզ և ածանցեալ արմատ	170
»	ԼԹ· Խոնդութիւն յաւելուածով բայերու.	175
»	Խ· Շարունակութիւն նախորդ դասին	180
»	ԽԱ· Շարունակութիւն նախորդ դասերուն	186
»	ԽԲ· Ժամանակներուն կազմութիւնը.	192
»	ԽԳ· Անկանոն բայեր	197
»	ԽԴ· Շարունակութիւն նախորդ դասին	202
»	ԽԵ· Շարունակութիւն նախորդ դասերուն	208
»	ԽԶ· Պակասաւոր և Մխազէմ բայեր	216

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ԴԵՐԲԱՅ

		Էջ
ԴԱՍ	ԽԴ· Դերբայներու սահման և գործածութիւն	222
»	ԽԵ· Շարունակութիւն նախորդ դասին	227
»	ԽԹ· Խնդրառութիւն բայերու և դերբայներու	233

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ՆԱԽԴԻՐ

»	Ծ· Ջ Նախդրին գործածութիւնը	239
»	ԾԱ· Ի Նախդիր	244
»	ԾԲ· Առ Նախդիր	248
»	ԾԳ· Ընդ և Ըստ Նախդիրներ	253
»	ԾԴ· Հոլովառու բառեր	260
»	ԾԵ· Հոլովառու բառերու խնդրառութիւնը	264

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԲԱՆԻ

ՄԱԿԲԱՑ

»	ԾԶ· Մակբայ ընդհանուր և Տեղականներու գործածութիւն.	269
»	ԾԷ· Մակբայներուն ուրիշ տեսակներն ու ձեւերը	274

ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ԵՒ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՄԱՍՈՒՆՔ ԲԱՆԻ

ՇԱՂԿԱՊ ԵՒ ՉԱՅՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

»	ԾԸ· Շաղկապ, Չայնարկութիւն և առնց տեսակները	282

ԵՐԵՒԱԿ ԼՐԱՑՈՒՑԻՉ ՏԱՐԵՐՔ ՄԱՍԱՆՑ ԲԱՆԻ

Ա· ՈՒՂՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՈՒՍ· ԴԱՍ·	Նոհանաձայն տառերու գործածութիւն	290
»	Շարունակութիւն նախորդ դասին	294

		էջ
ՈՒՍ· ԴԱՍ·	կէտադրութիւն	302
»	Շարունակութիւն նախորդ դասին	308

Բ· ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹԻՒՆ

»	Ուղիղ ընթերցում·	313
»	Շարունակութիւն նախորդին	319
»	Առոգանութիւն	325

Գ· ԲԱՌԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

»	Բարդութիւն և ածանցում·	331

ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ГОС. БИБЛИОТЕКА
ՀԱՍՌ- ԱՄ.ՍՍՌ
ИМ. А. МЯСНИКЯНА
Ա. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ

— ՆՈՑՆ. աշխ. հատոր, միջնակարգ վարժարանաց դասագիրք. հեղ. Հ. Հ. Պալիկեան, տպ. 1883, էջ 222, գին ֆր. 3,50.
— ՆՈՑՆ (տարեկրք). աշխ. 3 հատոր. — հեղ. Հ. Մեսրոպ Սանասկեան, Ա. հատ. Նախնական շրջան, գին ֆր. 2,50. — Բ. հատ. Միջին շրջան, գին ֆր. 3,50. — Գ. հատ. Բարձրագոյն շրջան, գին ֆր. 4,50.
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. — Քաղաքական դիպաց 1898 տարւոյ. աշխարհաբար. հեղ. Հ. Միհրան Նուրիխան, տպ. 1898, գին ֆր. 1.
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ. — Գրաբ. հեղ. Լեմմանուէլ Թասուրոս, թարգմն. Հ. Վրթանէս Ասկէրեան, տպ. 1793, 1853, էջ 626, գին ֆր. 5.
ԻՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ. — Աշխ. 2 հատոր. պատկերազարդ հեղ. Հ. Գ. Գաֆթան, տպ. 1895, 1896, 1911, գին ֆր. 5.
ԻՐԱԻԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ. — Գրաբ. հեղ. Հ. Եփրեմ Սեթեան, տպ. 1851, էջ 656, գին ֆր. 5.
ՀԱՄԱՌՕՏ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ. — հեղ. Հ. Աւգեր, տպ. 1914, գին ֆր. 3
ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ. — Աշխ. թուանշաններով ամէն ազգաց լեզուն գրելու ձոր ոճ մը. հեղ. Հ. Ա. Տիրոյան, տպ. 1907, գին ֆր.
ՀԱՇՈՒԵԳԻՐՔ կամ ՀԱՇՈՒԵՄԱՏԵԱՆ. — Աշխ. առևտրական տեսութիւն ընելու կերպը կը սովրեցնէ. հեղ. Գերպ. Իգնատիոս Փափազեան, տպ. 1830, էջ 42, գին ֆր. 1.
ՀԱՇՈՒԵՏՈՒՄԱՐ ՊԱՐԶԱԳԻՐ. — Գրաբ. ընդարձակագոյն ուսուցիչ հաշուեմատեան ընելու արուեստին՝ վաճառականաց հատ հեղ. Գերպ. Ինգ. Փափազեան, տպ. 1828, էջ 2, գին ֆր
ՀԻՆ ՀԱՒԱՏՔ ՀԱՅՈՑ կամ ՀԵՔԱՆՈՍԱԿԱՆ կրօնք Հ յոց. աշխ. Հ. Զևոնդ Մ. Ալիշան, տպ. 1895, 1909, գին ֆր. 5.
ՃԱՌ յաղագս ՌՆՉՄԱՆ Ղ և Ղ տառից գրաբար. հեղ. Հ. Գ Այվազովսկի, տպ. 1852, գին ֆր. 0,50.
ՃԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ. — Առձեռն. գրաբ. հատոր. հեղ. Գէ Հիւրմիւզեան, տպ. 1839, 1850, էջ 159, գին ֆր. 2.
— ՆՈՑՆ. տարեկրք հռետորական արուեստի. աշխ. Հր մուէլ Դամճարեան, տպ. 1875, էջ 382, գին ֆր. 6.
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՒԱՔԱԺՈՑՔ. — Աշխ. հաւաքից և թ Հ. Յակովբ Տիրոյեան, տպ. 1919, գին ֆր. 5.
ՈՒՍՈՒՄՆ ԲՆԱԿԱՆ ԵՒ ԲՆԱԲ. ԳԻՏՈՒԹԵԱՆՑ. — հեղ. Յ տպ. 1915, էջ 532, գին ֆր. 6.
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԱԶԳԱՑ. — Աշխ. դասագիրք. հեղ. Հ. Ս բեան, տպ. 1846, էջ 1131, գին ֆր. 5.
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԱՆԴՒՈՑ. — Աշխ. դասագրքք. հեղ. Թրգ. Հ. Գրիգոր ձէլալեան, տպ. 1862, էջ, 34
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՉԻ. — Աշխ. հեղ. Հ. Յ տպ. 1803, 1805, 1873, էջ 559, գին ֆր. 4,5
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ արևելեան հին ազգաց և ցուցաց. հեղ. Գերպ. Ներսէս ճիւոյեան, տպ. 1879, է
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԳԱՂԼԻՈՑ. — Գրաբ. 2 հատ. հեղ. բեան, տպ. 1849, էջ 1115, գին ֆր. 4.
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՆԿՆՂԵՑԻՈՑ. — Գրաբ. հեղ. Գերպ վազեան, տպ. 1848, էջ 1015, գին ֆր. 10.
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱԶԳԱՑ. — Աշխ. 2 հ դասագիրք. հեղ. Հ. Յ. Տիրոյան, տպ. 1897

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ· — Աշխ· 3 հատոր· սկսած 1841էն մինչև 1878· Հեղ· Հ· Մինաս Նուրիխան· Գին Ֆր· 36·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ հայերէն հին և նոր դպրութեանց· աշխ· 2 հատ· դասագիրք· Հեղ· Հ· Գ· Զարբհանալեան· Գին Ֆր· 25·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՑՈՑ· — Աշխ· երկու մասի բաժնուած, համառօտ և ընդարձակ· Հեղ· Հ· Համազասպ Թէրզիմանեան· Գին Ֆր· 2,50·

— ՆՈՑՆ համառօտ, պատկերազարդ· Գին Ֆր· 2,50·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԻՆ ԵՒ ՆՈՐ ԱՋԳԱՑ· — Աշխ· 5 հատ· դասագիրք· Հեղ· Հ· Ամբրոսիոս Գալֆայան· տպ· 1849-1851· Գին Ֆր· 14·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԻՆ· ՀՌՈՄ· — Պատկերազարդ դասագիրք· Հ· Սահակ Տէր-Մովսէսեանի· տպ· 1917· Գին Ֆր· 10·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ Ս· ԳՐՈՑ· — Աշխ· պատկերազարդ· Հեղ· Հ· Գէորգ Պայեան· տպ· 1889, 1893, 1910· Գին Ֆր· 2·

— ՆՈՑՆ, աշխ· ամենահամառօտ· պատկերազարդ· Հեղ· Հ· Ա· Գոնտաքճեան· տպ· 1892, 1899, 1910, 1916, էջ 84· Գին Ֆր· 1·

ՍԿԶԲՈՒՆՔ ՋԱՑՆԱԿԱՆ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԵԱՆ· — Աշխ· դասագիրք եւրոպական երաժշտութեան, Հեղ· Հ· Մ· Նուրիխան· տպ· 1882, էջ 67· Գին Ֆր· 2·

ՍՂԱՖՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՑԿԱԿԱՆ· — Աշխ· Հեղ· Հ· Աբեղեան Տիրոյեան· տպ· 1888, էջ 74· Գին Ֆր· 2·

ՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ ՄԱՆԿԱՑ· — Աշխ· տղայոց ընթերցարան· Հեղ· Հ· Մ· Բժշկեան· Տպ· 1826, 1860, 1873, 1881, 1888, էջ 174· Գին Ֆր· 3·

ՏԱՐՐՔ ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԵԱՆ· — Աշխ· պատկ· դասագիրք· Հեղ· Հ· Դ· Ստեփանեան· տպ· 1885, 1888 էջ 299· Գին Ֆր· 5·

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԴՐՈՒՆՔ հայ· գրաբար լեզուի· աշխ· Հեղ· Հ· Թ· Թումանեան· տպ· 1892, էջ 95· Գին Ֆր· 2·

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՔ ՀԱՑ-ԱՆԳԼԻԵՐԷՆ· — Հայ լեզուի ուսումը Անգլիացոց աւանդելու համար, Հեղ· Հ· Ցարութիւն Ագեռեան, օգնութեամբ Լորա Պայըքնի· տպ· 1819, 1832, 1873, էջ 336· Գին Ֆր· 4·

— ՀԱՑ-ԻՏԱԼԵՐԷՆ· հայ· գրաբ· Իտալացոց սովրեցնելու համար, Հեղ· Հ· Ա· Տիրոյեան· տպ· 1902, էջ 200· Գին Ֆր· 3,50·

— ԱՆԳԼԻԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ կամ ԿրթՒարան անգղիերէն լեզուի, 2 հատ· աշխարհաբար բացատրութեամբ, ըստ ոճոյ վէբի, գործնական հրահանգմներով· Հեղ· Հ· Յակովբոս Խասվերտենց· տպ· 1881, էջ 471· Գին Ֆր· 10·

— ԴՈՐՇՆԱԿԱՆ, Ֆրանսերէն լեզուի, Ընի ոճով· աշխ· 2 մասն· Հեղ· Թումաս Թէրզեան· Գին Ֆր· 5·

ՕՐՇՆԱԿԱՆ, իտալերէն լեզուի· Ընի ոճով· աշխ· Հեղ· Հ· Յուսիկ [illegible]ապեան· տպ· 1886, էջ 136· Գին Ֆր· 2,50·

[illegible]ԷՆ ԼԵԶՈՒԻ· [illegible] Օթթօյի ոճով· միջին դասընթացք, աշխ· [illegible]արութեամբ· Հեղ· Հ· Ա· Յովսէփեան· տպ· 1907· Գին Ֆր· 4·

Դիմել՝

Imprimerie-Librairie Arménienne

Lazare VENISE (Italie)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ· — Աշխ· 3 հատոր· սկսած 1841էն մինչև 1878· Հեղ· Հ· Միհաս Նուրիխան· Գին Ֆր· 36·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ հայկական հին և նոր դպրութեանց· աշխ· 2 հատ· դասագիրք· Հեղ· Հ· Գ· Զարբհանալեան· Գին Ֆր· 25·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ· — Աշխ· երկու մասի բաժնուած, հատոր և ընդարձակ· Հեղ· Հ· Համազասպ Թէրզիմանեան· Գին Ֆր· 2,50·

— ՆՈՑՆ հատոր, պատկերազարդ· Գին Ֆր· 2,50·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԻՆ ԵՒ ՆՈՐ ԱՋԳԱՑ· — Աշխ· 5 հատ· դասագիրք· Հեղ· Հ· Ամբրոսիոս Գալֆայեան· տպ· 1849-1851· Գին Ֆր· 14·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԻՆ· ՀՌՈՄ· — Պատկերազարդ դասագիրք· Հ· Սահակ Տէր-Մովսէսեանի· տպ· 1917· Գին Ֆր· 10·

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ Ս· ԳՐՈՑ· — Աշխ· պատկերազարդ· Հեղ· Հ· Գէորգ Պայեան· տպ· 1889, 1893, 1910· Գին Ֆր· 2·

— ՆՈՑՆ, աշխ· ամենահամառօտ· պատկերազարդ· Հեղ· Հ· Ս· Գոմեսաքեան· տպ· 1892, 1899, 1910, 1916, էջ 84· Գին Ֆր· 1·

ՍԿԶԲՈՒՆՔ ՁԱՑՆԱԿԱՆ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԵԱՆ· — Աշխ· դասագիրք եւրոպական երաժշտութեան, Հեղ· Հ· Մ· Նուրիխան· տպ· 1882, էջ 67· Գին Ֆր· 2·

ՍՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՑԿԱԿԱՆ· — Աշխ· Հեղ· Հ· Աթանաս Տիրոյեան, տպ· 1888, էջ 74· Գին Ֆր· 2·

ՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ ՄԱՆԿԱՆՑ· — Աշխ· տղայոց ըմբերցարան· Հեղ· Հ· Մ· Բժշկեան· Տպ· 1826, 1860, 1873, 1881, 1888, էջ 174· Գին Ֆր· 3·

ՏԱՐՐՔ ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԵԱՆ· — Աշխ· պատկ· դասագիրք· Հեղ· Հ· Դ· Ստեփանեան· տպ· 1885, 1888 էջ 299· Գին Ֆր· 5·

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԴՐՈՒՆՔ հայ· գրաբար լեզուի· աշխ· Հեղ· Հ· Թ· Թովմասեան· տպ· 1892, էջ 95· Գին Ֆր· 2·

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՔ ՀԱՑ-ԱՆԳԼԻԵՐԷՆ· — Հայ լեզուի ուսումը Անգլիացւոց աւանդելու համար, Հեղ· Հ· Յարութիւն Աւգերեան, օգնութեամբ Լորա Պայըքնի· տպ· 1819, 1832, 1873, էջ 336· Գին Ֆր· 4·

— ՀԱՑ-ԻՏԱԼԵՐԷՆ· հայ· գրար· Իտալացւոց սովրեցնելու համար, Հեղ· Հ· Ս· Տիրոյեան· տպ· 1902, էջ 200· Գին Ֆր· 3,50·

— ԱՆԳԼԻԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ կամ ԿրթՒարան անգլիերէն լեզուի, 2 հատ· աշխարհաբար բացատրութեամբ, ըստ ոճոյ վէբի, գործնական հրահանգներով· Հիմ· Հ· Յակովբոս Դսաւերտենց· տպ· 1881, էջ 471· Գին Ֆր· 10·

— ԴՈՐՇԱՆԱԿԱՆ, Ֆրանսերէն լեզուի, Ամի ոճով· աշխ· 2 մասն· Հեղ· Թովմաս Թէրզեան· Գին Ֆր· 5·

— ՈՐՇԱՆԱԿԱՆ, իտալերէն լեզուի· Ամի ոճով· աշխ· Հեղ· Հ· Յուսիկ [illegible]ապետեան· տպ· 1886, էջ 136· Գին Ֆր· 2,50·

[illegible]ԻՆ ԼԵԶՈՒԻ· [illegible] օրինակ ոճով· միջին դասընթացք, աշխ· [illegible]արութեամբ· Հեղ· Հ· Ա· Յովսէփեան· տպ· 1907· Գին Ֆր· 4·

Դիմել՝

mprimerie-Librairie Arménienne

Lazare VENISE (Italie)

2013 2605

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0060530